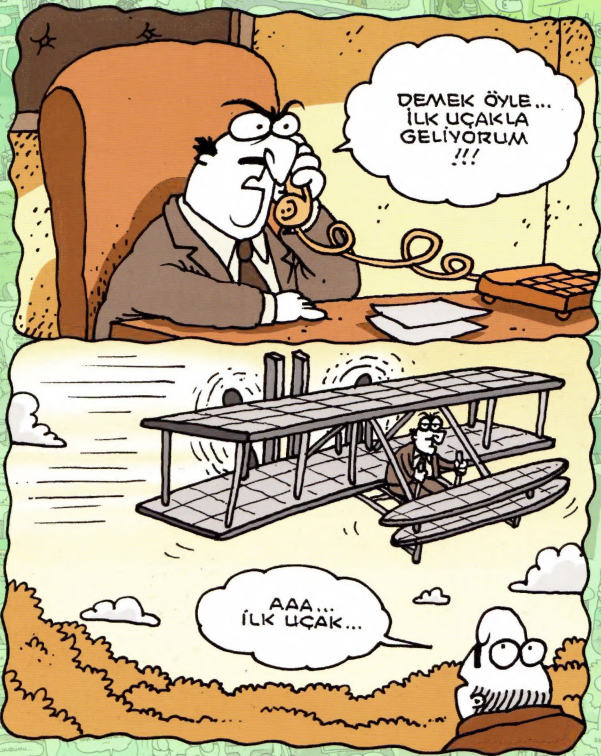

UYKUSUZ

HAFTALIK MIZAH DERGISI

39

CİLT 39 • ŞUBAT'16-MAYIS'16 • SAYI 495-507

UYKUSUZ

Atatürk ile manevi kızı Afet İnönü arasında ilişki olduğu iddiasında bulunan Mustafa Armağan hakkında soruşturma başlatıldı.

HADI HANIM
BEN Bİ
İFADE VERİP
GELİRİM
İKİ SAATE
...

Heee
bu arada
Helin Avcı
var ya
Hülya Avcı'nın
kızıymış...
Helin Avcı
yok mu?..

TAMAM HADI TAMAM...

05-0000
TAVSAN NUNU-
RISI TOS SENE
LIK NUMARA...

VAK MINAKO
DAVANI SAPKASINI!
AŞIYERİN İÇİDEN
ÇIKARIL!

RİDAN
ABİ?

VAP
SUNU!

ETİN İYİSİ
ÇABUK BİSER...

NASA'NIN YERÇEKİMSİZ OR-
TAM DEMERKİSİ İÇİN AYIYDI.
BU BÜYÜK KARGIYLA YERİNE...
ANNA DEĞİŞİ DOĞRULU...

MISSED YOU
STUPID BASTARD!

KONULSABİLEN
Bİ KİMLİK GİR-
MEYİN VERDİĞİ
SASAKLILIK Bİ AN
İÇİN HİSSEDİĞİM ÖZLEMİNİ
DÜŞÜNÜŞÜNÜ TÜYELİZİ
BİLMİYÖ DÜŞÜNÜŞÜM'A
VERDİM... ANNA KARA
HAKKATININ BULUNDA
SEKİLEMEKESİ FAZLA
ÖZLEMİNİZİMİ... BEĞEK-
TİM VİB BEN BUNU
GİZLİYÖRDÜM...

ANLIK
DİPÇESİ DE BİR
DİREK-
MEK
LAZIM...
ÇOKLA...
YAN
ÇANDAY
ÜMIT
KESİLMİŞ...

KPov!

YAA! ÇİKOLATA-
LARINI HEP DÜŞ-
RÜYÖSÜN!

BAARMA
AŞIŞINI
YİZİŞİNİ
KIRARIM...

ÇİNKÜ KAMETE
GÜNAH DİYE SÖY-
DÜM. SAĞAK...
APITAL!

GAAR...
GAAR...

GAAR...
GAAR...

GAAR...
GAAR...

GAAR...
GAAR...

GAAR...
GAAR...

GAAR...
GAAR...

GAAR...
GAAR...

GAAR...
GAAR...

GAAR...
GAAR...

GAAR...
GAAR...

NE ATEŞ EDİYÖSÜN LAN RÜZE!

YERİNE
KİMİN
SANDIĞI
KİMİN?

BAAYT!

SENİN
ABİNİN
FİLAK
BİLEĞİNİ
GETİRİM!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANSI KAPAK!

BURAK LAN!
SANS

Uykusuz

Sanayi sektörünün sorunlarını çözmek için hazırlanan "üretim reform paketi"yle zeytinliklere, meralara, kıyılara sanayi tesisleri geliyor...

Bilal Erdoğan'ın arkadaşı olarak daha önce gündeme gelen ve birçok kurumun başına geçirilen İbrahim Eren, şimdi de TRT'nin yeni genel müdürü oldu.

Yaşadığınız yerde bir şeylerin yolunda gitmediğini anlamamanın en kolay yolu, **normal**

şartlar altında hiçbir baltaya sap olamayacak çürük odun parçalarının olmadık paralar kazanmasıdır. Hayatı boyunca altına imza attığı tek iş, fikrinden altyapısına her şeyiyle çalıtı olan bir ürün ortaya koyup; peşine takıldığı bir avuç akılsızı, tipki Morton Rhue'nin Dalga romanındaki gibi eğlendiğini zanneden bir grup insandan kahverengi gömleklili pespaye bir faşist yığınının dönüştürmek olan bir müptezeli düşünün. İşte bu müptezelin, mesleğini yapabilmek için kelimenin tam anlamıyla hayatını adayan insanlarla dalga geçmesi, tam da bulunduğunuz yerde bir şeylerin yolunda gitmediğinin kanıtıdır.

Ve yine **normal şartlar** altında, hayatını kara propaganda parası yedğim hâlde internette kazandığını iddia eden bir müptezelin, hiç olmazsa bir akademisyenin ortaya koyduğu eserlere google yoluyla ulaşabilmeyi becermesi gerekir. Ama **Yeni Türkiye'nin** giderek niteliksizleşen iktidar meselelerinin, bir google araması bile yapamadığını ya da bir google aramasıyla yüzüne vurulabilecek yalanları hiç çekimmeden uydurabilecek pislikte olduğunu görebilirsiniz.

Normal şartlar altında, unvanı başbakan olan bir insanın, kendi imzasıyla isten koduğu ve ülkenin başkentinin göbeğinde iki ayı aşkın süredir açık grevi yapan kişi insan

Yandaş medya, açık grevindeki eylemlere gerekirse zorla müdahale edilmesi çağrısı yapıyor.

Yayıp Erdoğan, 21 mayıstaki kurultayda AKP'nin genel başkanı olacak.

TRT avukatı, kurumu 50 milyon TL dolandırıp ABD'ye kaçtı.

hakkında az çok bilgi sahibi olması beklenir. Ama **Yeni Türkiye'nin** sadece unvanını sadece geçici bir etiket olarak taşıyan yetkilisinin bu iki insandan hiç haberinin olmadığını, çekimse sessiz film oynarcasına "yerli mi yabancı mı?" diye sormaya kalkacağını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** en azından geçici etiketlerinin sessiz bir film, daha da sessiz figüranları olmayı çoktan kabullendikleri bir film setidir.

Normal şartlar altında, özellikle deprem riski yüksek şehirlerde, nüfus arttıkça depreme yönelik

alınan önlemler de yenilenir, olası bir deprem anında evinden çıkacak insanların üzerlerine bina yıkılma korkusu olmadan bakılabilecekleri deprem toplanma alanlarının sayısı da nüfus arttıkça artırılır. Ama **Yeni Türkiye'nin** nüfusu neredeyse ikiye katlanan en büyük şehrinin zaten yetersiz deprem toplanma alanlarının sayısının 493'ten 77'ye indiğini görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** olası bir depremde canını kurtaran vatandaşları da sokakta öldürmeye yemimli görünmektedir ya da **Yeni Türkiye'nin** depreme karşı tek önemi "inşallah olmaz" demekten ibarettir.

DINDİRİDİNDİRİDİN

olarak Türkiye'ye çevirmek mümkündür ve insan kaynaklarının gönderdiği bir önceki "Önce Belgrad'da Team Building sonra deniz!" başlıklı ve gözlerini kısıp gülen emoji'lerle süsli mailiye içi karatıcı bir tezat sergiliyordu. Herkes geviği bırakmış bilgisayarı ekranına gömülüştü doğrusu ki bunun neticesini de bir kaç saat içinde mail kutusuna düşen onlarca "Bilginize," "İlginize," "X Hk" "Y Hk" başlıklı mail olarak aldı. Aman aman, hafta sonu nazı bir Team Building yapılmışsa bütün departman birbirine iş kaktırmaya başlamıştı. E ben de 3 yıldır burada çalışıyordum ama hâli elimdeki işi başkasına kaktırmamın yollarını bilmediğim için oturup lojımdan terleye terleye gelen işleri yapmaya başladım.

O ayın sonuna doğru kafamı nereye çevirsem Excel hücresi görüyör, önümdeki insanları hayali bir imlekle tutup kenara çekmeye, markete alışveriş yaparken aldığım ürünlerin sonuna Sigma atmayla çalışıyordum. Evde sürekli olarak yaptığım çay demlemek, çay koyup içmek, demliği temizlemek ve tekrar çay demlemek gibi işlemler için kafaında makaleler yazmaya çalışıyordum. Bakalla cakkalla girdiğin her diyalogu saygırlarla, diye bitiriyor, her yerde otomatik imzalar atarak konuşuyordum.

Ayın sonunda İK'dan çağrılıp karışında danışmanlık şirketinin temsilcisini görünce

adama selam vermeden önce hayali bir "Yeni e-mail oluşturdum" tuşuna bastım. Danışman uzun uzun departmandaki iş ağıyla ilgili sorular yöneltti ve en sonunda neden bütün işlerin gelip gidecek bendeniği soruverdi. Kem kim edip elimden geleni yaptığımı söyledim.

"Eylisi ama Hasan Bey" dedi. "Şu an açık olan bütün işler sizde bekliyor, bunları neden delege edemediniz?" "Nelege edemedim nelege?" diyecektim, vazgeçtim. "Nafaka ödüyör musunuz?" dedi üzüntülü bir sesle. "Yo, ne nafakası?" dedim. "Burada bir kızınız olduğu yazılı ama nafakası boşandınız herhalde." "Evet öyle oldu." "İyi de olmuş," dedi danışman.

Daha sonra yan odaya geçtim, çıkışımı verdiler. Sımdı düşünüyörüm da, hyaraca myaraca demeyip ben de gıtmeliyödü o team building egzersizlere, takımdan ayrı düz koşu yapa yapa resmen Holosko artı bir miktar paraya satılvırmıştım. En çok da Ayye'ye üzüliyordum. Şu kasıacık sürede ne de çok sevmiştim ufaklığı.

"Hayatımız bizimle tuhaf bir oyun oynuyor." - Gogol

● Şu dünyada Yeşiller'in derdi de "parlamentoya girmek" olmuştur ha...

● Efsane hikaye. ÖDTÜ'de bir sınav. Soru tek: NİÇİN? Uzun uzun yazanlar eleniyorlar.

Bir yetmiş alan var, "ÇÜNKÜ..." yazmış. Bir de 100 üzerinden 100 alan mevcut, yazdığı şu: NİÇİN OLMASIN?

● Betül, iffetini koruyan kadın demekmiş. Betül'ün anlamı ise net: Keçi...

● Tuhaf mı tuhaf bir insan tipi var. Siz mutluysen, neğeli ruh halinizden neredeyse rahatsız olup bunu bozmayla çalışan bu tip; aksine siz mutsuzsanız, hakkı bir dert ortağı olurur...

● Bilmediklerimiz, daha çok bildiklerimiz...

● Çeşit mi ararsın, 87'yi seven arkadaşım var. Niye diye sordum, "9 en büyük rakam ya, alttaki iki sayının yanyana olması hoşuma geliyor." dedi.

● Karşılaşılmalı edebiyat: "Suyu bulanlar, hep aynı yeri kazanırlar." - Darkavi, "Aymin 40 türküsü var, 40'ı da armut üstüne." - Türk halkı sözü

● "Aslında mutlu değilim, mutlu taklidi yapıyorum" dedi, bir başka çeşit.

● Erkin Koray, bir röportajında söylemişti, "Arap Saçı" plajıyla o dönemki tüm borçlarını ödemiş. Zaten çok severdim, bunu okuyunca iyiden iyide meftunu olduydum bu nurlu şarkının. Beni de anlatıyor şarkı; beni başıma buyruk sanıyorlar, halbuki benim GÖNLÜM SÜZ DİNLEMİYOR!

● Türkçe müziğe şarkı olarak kazandırdığı Nikolai Gogol'ün "Palto"

adlı hikayesi, Çağdaş Ercelik tarafından. Ne yazık ki rant borsası adına kapatılmış bulunan Kamayor Sanat Atölyesi'nin azize ve aziz müdavimleri dışında, bu multiteşim şarkıyı bilen yok. Bu sebeple, Çağdaş'ın sözlerini paylaşıyorum. Çünkü tutkuya sevmekte yarıştığım Dostoyevski, "Hepimiz Gogol'ün Palto'sundan çıktık" demiştir. (Melodi ve ritim de harika, notaları merak edenler, "cagdasercelik@gmail" adresine yazabilir.) Neyse, sözler şöyle: "Petersburg'un kurşun rengidir gökyüzü / Sakla kardeş hem burnunu hem yüzünü / Senin olur şehrinizin güdüzü / Petersburg zifiridir geces / Akaki'nin yazıktır rütbisi / Bir noktayı bir virgüle ekliyor / Yıllar böyle fakretmeden geçiyor / Paltonun cebinde bak neler saklı / Hem soğuktan koruyor ne var yanı / İçabında dikey / Üşümeye yaşamak kimin hakkı / Kimin değil kimin hakkı / Petersburg'un kurşun rengidir gökyüzü / Petroviç var buraların terzisi / Bir votkayı bir votkaya ekliyor / Yıllar böyle fakretmeden geçiyor / Akaki'ye yeni bir palto dikilse / Petersburg'a süzülerek gelmez / Birlikmiyor şu rubleler bir birleş / "Alkamları çaydan, günde bir öğün aştan vazgeçti Akaki / Parmak uçlarına basarak yürüsün dedi eskimez ayakakları / Eve erken gelince hemen pijamalarını giyerim eskimez elbiselerim / Evde kalırsam gerekirse eşyalıbneme güderim / Hem onda belki gay bile içebilirim" / Paltonun cebinde bak neler neler saklı..."

Yeliz Çagraner

hey" şarkısındaki hey, insanın içi var hey, müptela olup çıkarın. (G: Bahri Altıntaş) Şahsi çoşum nokt. yaratır hey."

● Son dakike Dil Kurumu"

● Nabızım bile aynı su dünyeye iskelet nasıldı,

● "Oyuncu o duydum. Hızlı"

● "Ben bu de ağır dramla ku bir öl, bir de bilmiyorum..."

● "Alpaço" bir mahrumiyi

● Habire din Aksu'nun "İçli ayağa kalktım Mehmet Artan sınımyı" dedi benim yaşımda

● Hiçbir politika bürokrat onun, medya mensub Aksu'ya sonsuz öperim...

● Aksi gelmiş arasındaki o adı tam konularım ah o sosyal setleri aşan sessiz h tuhaf bir malzeme..."

● Çhangir Komedi Kulübü'nde 3 Umut Avcı ve şarkılarıyla Tolga I gösterime Kamayor Kabare eşlik Yer ayırtmak için "ÇhangirComet (Medis-1) Mebusan Yokuşu-15-Fin

● Altı-yedi tane belçikalıyla tanışmış arkadaşım, "Çok da diyalog kuramadık, çünkü dertizsözler" dedi.

● "Hey" diyen çok şarkı var.Hemen hepsi de güzel. Amma "Leylak takıvermiş saçının tellerine

iyor. Bir de her satırdan sonra
Hasan Kaya Maniörlü, beste
"Esralı yosun gözleri bin dert

rdun muhalif yörelerinde "Türk
ıldı!

uz-sekiz aksak ritm atıyo benim;
nyada, aynı kan döniyor bedende,
n nedende...

az, kostüm oynar" diye laf
a oldum...

ölürsem söyle küçük bey" şarkısı,
alfiği senteziyor. Bakınız, ortada
k bey var. Tam ne yaşıyor orda,

kahve nasıl yok? Bu ne biçim

n şarkılardan olan Sezen
mijör"unu gene dinlemek için
teğmini seledimdirin. Arkadaşım
zen Aksu benim de içime
ne derse desin, Sezen Aksu
n, bildiğiniz kırk yıllık tutkumdur.
ni onun kadar ağlatmadı, hiçbir
r gönül telimi ütremedi, hiçbir
ni onun kadar neğlendirmedim.
n açıklığı diler, sarılır sarılır

adar, bir kısım kadın ile erkek
tört, ah o kıpır kıpır elektrik,
şi. Deniz Arcağ hakkı, "İnsan

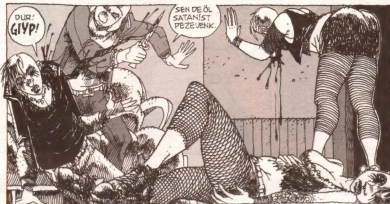
ays cuma, tek kişilik gösterisiyle
var. 20 Mayıs cumartesi benim
k. İkisi de 21.30'da başlayacak.
@gmail.com" adresi uygun.

edatzenen@gmail.com

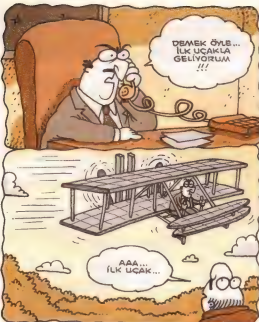
54 4.üncü
5.üncü ve
6.üncü
sayılar

"PIZZA..."

YİĞİT ÖZGÜR

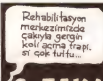
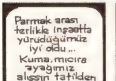
yigit@comic.com

2005 İLKBAĞI 009

Tribal

enfeksiyon

"Meçhul bir çocuk yastakta yer değiştirir/ Ve bir serinlik duyar hayatın nasibi"

Fazıl Hüsnü Doğlarca

ANTALYA

Zamanasız, bunaltıcı sıcak. İkinci ezanı. Avm palmiyeyle birgü kıpırısız böylece duran palmiyele. Perdedeki gölgeleri.

Çok çok yavaş(hernedense)giden atın teskin edici nai sesleri, çektiği faytonun minik minik çingiraklarının çingir çingir cıvıltan. İççe. Kumru gük guguklamaların da lıvesiyte ortaya çıkan o yukulu müziği. Dünyanın en yukulu müziği. Benzerisi bir ninni. Tam içim geçmek üzereyken. Zillerini (esk çevirmeli kara telefonların tedirgin edici zillerini de andran) cıvıltı çin cıvıltı yurıyolu neyse o "asude hal" (Hitchcock filmlerinin uğursuz telefon zili) Kendime geliyorum. Terler içinde. Vaktisiz bastırın sıcakın tuhaflığı. Tedirgin ediciliği. Kötü haber neydi? Kötü adam?Unuttuğum bir diş ağrısı gibi yeniden. Bu nedir böyle! Nereye? Başka başka, bir sürü rahatsız edici tuhaflıkları da birleşiyor.(Bozulmaya yitir.. tut.. bi sürü şey) Mayıs ortasında otuzdört derece? Peki Haziran,Temmuz? Dağların kuytularında hala ince ince karlı buzlu beyaz çizgiler henüz dururken. (Bir ekoloji dergisinde okumazmış; uzman, kendi çokluğuğunun yazılının en sıcak günleri için annesinin, kendisini "yarın otuz derece olacağım, sakın sokaka çıkma" falan diye uyardığını hatırladığını aktarıyor, sonra soruyordu, "bir insan hayatında bu derece arar; artık kurtul dereceleri konuşuyorsunuz"-gerçi o İstanbul'dan sözedyordu ama, aynı şeyler, korkunç-)

KURMU

Balkondan birden havalanan kumru. Uçabildiysem eğer; neler yapmak isterdyssem, tam onu; yansıma, ama tam aynıms, tıpkısını yapan o kumru. Ben de, aynı iste, ilk önce tam oraya; o palmiye yaprağının sapına. Orada da tam benim sıklıklağım kadar bi müddet durup(o da sıklık ihavallıyor sonra. Ben de öyle havalanırdım. Sahiden. Ordan sokak lambasının şapkasına. Damların üzerinden (ben de uçsam aynı masafeden, ne daha alçak ne daha yüksek) Aynı öyle düşerdim işte, yavaşça. Kaleci'ne, Kesik Minare'ye doğru. Pır pır pır... Demek ki kalbimiz bir senlen. Kumru. Teşekkürler!(Kesik Minare'nin kopuk külahının ucuna da kon, yaprakmış modemi) Her, uçmuş kadar oldum baya. Sağol.(uçan kuşa borçlu olmak)

KARAOĞLAN PARKI

Kademe kademe sislerin içinde kaybolan dağlar. Deniz

kararıyor.Tavaşna niyet çektioren mutsuz/melankolik görünümlü o dalgın, yaşlıca adam.(Bu sıcağa hırkası var) Hep bişeyler düşünüyor. İlk genç kız geçerken durup tavşanlara ilgileniyor. Biraz ama. Gidiyorlar sonra. Hiçbir zaman bir kediye gösterilen kadar değil. Hep yarım, biraz acıma duygusuyla karışık.(benim ilgilim de) Fazla içine kapanık. Fazla iyiler. Gerektiğinde tırmalayabildiğini, müdanasızlığını, hoyratlığını, bencilliğini falan seviyoruz herhalde. Kedilerin. Tavşan çirkin mi? Yoo. Belki fazla iyi, fazla masum. Ben de sevimen güya tavşanı. Ama utanıyorum işte.(tavşan mesrep) Niyet çektiormek de dümdenden şimdi. Hafız yavaşlaştı yandan baka baka geçiyorum.

Öle depresif, yukulu (basta emi ejik)hali. Pembe burnu titreyiyor. Hastı mı?Uyandırılıp o kağıtdan birini çekmeye icbar edilecek. Onu öyle istemeye istemeye i yaparken görmek. İstemiyorum şimdiki.(bir köpeğin maharet gösterirkenki hallerine, kuyruk sevincin fıldır fıldır, hiç benziyor mu) Bu yukusundan zorla uyandırılıp işe gönderilen bir çırac, daha ziyade.

CUMA PAZARI

Bir başka gün. Pazarın kat kat tentelerle kaplı, diğer bölümlerden daha koyu gölgeli, serin/loş bölümlü; o sadece çamaşır; perde, çarşaf, atlet çorap morap satılan, kumaş, keşif bez kokulu o bölüm. (Tıyılmsın çamaşırlar nasil kollar bilsin!"O.Veiz) Sordular, ofşofmanlar. Off. Yanlışlıkla sapım. Hızla, hemen geymek

istiyorum. Hızlı hızlı. Olmuyor.Yine aynı kumaş satılan başka başka sokaklara(canhaviliye) sapıtıktan sonra. Zar zor kurtuluyorum. Nedense o bölümlerde acalıp iç sıkıntısı. Belki küçük bir çocukken teyzemle gittiğim

Karagörmük. Çarşamba pazarlarından kalma. En çok o bölümlerde takılır kalır kadınlar. Çocuklar nasil sikılır.

ŞEHİRİYAR

Binbirgece masallarının sultan'ı Şehriyar.Aslında senlen ayrı kafadayız. Sabahtara kadar hikayeler dinlemek.Tam gün ağırırken yatakm. Bütün günün yıkulda geçipir sonra ertesi gece yeniden. Kaldığın yerden. Misler gibi. Filmler; olur.

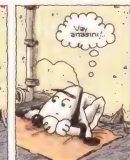
Fazıl Hüsnü Doğlarca

Kıtaplar da...

Bitirirken.

Telefonu "Satisfaction"la açılan esnaf görünümlü, kübekli o amca. Belli belirsiz bir gülümseme ile bakıştık. (Kuşak dayansıması)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu gönüler diliyorum..z

Hayranat bahçesinden kaçan aslan İstanbul'da bir hali sahaya girdi.

• İdealist öğretmenle bir sürgün dahi.

**"kendimi
durduracak
değilim"**

Fırat Budacı

SUSADIN MI EMRE?

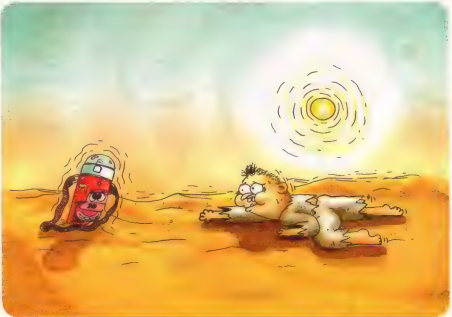
"Suluğun nerede? Suluğun kayıp mı ettin? Nerde suluk?" Çocuktan cevap gelmiyor ama anne hızla sormaya devam ediyor: "Okulda mı unuttun suluğu? Öğlum cevap versene, okulda mı unuttun yeni aldığımız kırmızı suluğu?" Hayatında hiç bu kadar art arda "suluk" dendiğini duymadım. Çocuk bu hastalıklı sorguyla ilgilenmeyince, anne bu defa yanındaki yetişkine acıyor konuyu: "Yeni aldığımız suluğun kaybetmiş. Daha alına etiket bile yapıştırmamıştık. İsim olmayınca kimin suluğu belli değil tabi. Kim bilir nerede suluk?" Bu bilgilerin ardından tekrar çocuğa dönüyor anne: "Nerde suluğun? Suluğun olmaza nasıl su içcekisin okulda? Ben karışmam, o suluğu bulmazsan suz kalırsın... Emre sana soruyorum, nerede suluğun çocuğun?" Annenin bu inanılmaz hızı gerçekten baş döndürücü. Bazı kelimeler tekrar edildikçe yabancılaşarak algıda bulanıklık yaratır. Belki suluğu yerine matara kelimesi kullanılsa bu kadar hastalıklı bir görüntü sergilemezdi bu ana oğul ilişkisi. Anneyle göz göze geliyorum. Yakalanmanın telaşıyla, "Benim suluğum burada, bana hiç bakma," der gibi önimdeki su şişesini kafama dikiyordum. Bir alışveriş merkezinin yemek katındayız. Emre'nin histerik annesi, altı yaş civarındaki Emre ve annenin bir arkadaşısı hemen karışmadıkları masada oturuyorlar. Emre önce başkaya rağmen kayıp suluğa ilgili bir türlü çözümüne göre soru bir süre daha devam edebilir. Anne, sanki suluğu ben almışım gibi bir bakış daha atıyor. Kafamı çevirip etrafı seyredere gibi yapıyorum ama aklımda sadece

suluk var. Zahi nerede buluk Emre? Nihayet, "Okulda," diyor Emre. "Okulda nerede?" diyor anne. Emre düşünür gibi havaya bakarak, "Okulda işte," diyor. Anne öğlunun bu kadar kayıtsız olmasına iyice sinirleniyor. Belli ki anne böyle bir Emre değil, hatıralarıyla bile yıldızlaşan başka bir Emre istiyor: "Anneciğim, nasıl da unuttum suluğumu, bir anlık dalgınlık işte... Çantamı toplarken suluğumu dolabın yanına koymuştum oysa, kayarken de, 'Aman ha Emre, su suluğu sakın unutayım deme,' diye kendi kendime tembihlemiştim. Sonrası malum anneciğim... Ama merak etme sen, yann hemen gidip suluğumu bulacak ve bir daha asla unutmayaacağım. Her şeyi unutan sorumsuz babama benzermeyi ben de hiç istemem, sen sakın üzülme, o suluk yann ellerinde anneciğim." Emre masaya suz ekmeğe başlıyor. Tuzu ekerken "Vuuuul!" diye ses çıkardığına göre, ektiği tuz değil bütün alışveriş merkezinin hatta duynayı yok edecek bir tür "süper toz" olmalı. Fakat annenin bu kötü emelleri göz yummaya niyeti yok, tuzluğu Emre'nin elinden alıp, "Kim bilir kim aldı suluğu? Gitti o suluk, artık sana suluk bulacak? Emre'den tam olarak ne istiyor bu anne? Kafasında, suluğu olmadığı için çatlak dudaklarıyla okul koridorlarında sürünen bir evlat hayalı mı var? Bir koşu gidip suluk alarak anneye vermek ve bu hastalıklı ilişkisi sonlandırmak istiyorum:

stereo taşlı bteciklerde öğil. Zimini pırlı pırlı taşlı bteciklerde öğilüdmüza göre, anne dizlerdeki tozu silkelerken aslında dövüyor Emre'yi. Annenin arkadaşısı, "Neren acıyor?" diye soruyor. Bağırarak ağlayan Emre'den anlaşılır bir hasar raporu gelmediğinden tahmin oyununa bulaşıyorlar: "Nereni çarptın?", "Dizini mi çarptın?", "Çeneni mi çarptın yoksa?" diye uzaıyıp giden vücut taraması, "Aç bakayım ağzını" ya kadar ilerliyor. Emre'yi açıyor. Oturdüğüm yerden ben bile görüyorum, içi kırılmış bu çocuğun. Taramadan fiziksel sonuç çıkmayınca, böyle davranmaya devam etmesi halinde yaşanabilecek kazalar hakkında bilgilendiriyorlar Emre'yi. Gittikçe dozu artan tehditler inanılmaz bir finale sonlanıyor: "Hastaneye mi gitemek istiyorsun? İlla bir yerlerine dikiş mi atılın istiyorsun?" Kanasın bu çocuk, yemin ederim kanasın, hiç olmazsa pis kanı atsın.

Sandalyeye oturttuğu Emre'ye hiç kıpırdanmamasını söylüyor annesi. Başlarda fena gitmiyor, ama yaşı hareketstizleşile müsait olmadığında ayaklardan başlayan kıpırtılar çok geçmeden tüm bedenini sarma. Kıpırtılar tehditlerde donan beynini çözmeye başlıyor. Belki ki koşacak bu çocuk, koşacak ve dikilemek üzere hastanelere kaldırılacak. Koşuyor. Anne patlayın sesiyle koşu alanını daraltıyor; cesaretinin bittiği noktadan (Pılav Dünyası'nın önü) geri dönüp

koşmaya devam ediyor. Bana doğru koşuyor. Aslında çelme takıp bütün suçu üzerime alarak bu çocuğu kurtarabilirim. Gelip tam önümde duruyor. Masamdaki suya uzanarak, "Su istiyorum!" diyor. "Hayır Emre!" diyor annesi, "başkasının suyu içilmez." Olay büyümesin diye şişeyi elime alıyorum. Suluğun buluncaya kadar sana su yok Emre. Başkasının suyundan içersen ağzını dikerler. Emre'ye dönüp en medeni sesime,

"Al sana suluk! Rahatla artık, ama çocuğu senden alıyorum, zira çok su kaybetmiş, biraz bekle bakalok. Yoo telaşlanma, kendine gelir gelmez alına etiket yapıştırıp geri vereceğim."

"Ay düştü!" diye bağırıyor anne. "Ah ah ah!" diye karşılık veriyor arkadaşısı. Birlikte fırlayıp ay'lamaıya devam ederek bir ambulans görmeyle ilgili konuşuyorlar. Emre'ye. Emre'nin etrafındakiler

"Annen doğru söylüyor, başkasının suyundan içilmez." diyorum. "Su istiyorum," diye bağırmaya devam eden Emre'nin koluna yapıyorum anne: "Kaybetmeseydin o zaman suluğun, yürü eve gidiyoruz." Sürükleye sürükleye götürüyorlar Emre'yi. Elimdeki şişeyi masanın altına eğip Emre'nin arkasından su döküyorum. Yolu açık olsun Emre.

Uykusuz

Uykusuz, Türkiye'de en çok okunan ve en çok satılan haftalık magazin dergisidir. Her hafta 100.000'den fazla kopya dağıtılmaktadır. Dergi, Türkiye'de en çok okunan ve en çok satılan haftalık magazin dergisidir. Her hafta 100.000'den fazla kopya dağıtılmaktadır.

Haftalık Mizah Yergisi | 18 MAYIS 2017 | Sayı: 507

Haftalık Yargın Sörel Yayıncı
YAYINEVİ: MURKUPKE BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİAZ KAHİRE: Ülker Güney
SÖZKULU YAZI İŞLERİ MÜDÜRLÜĞÜ: Banu Uyyar
YAZI İŞLERİ MÜD. YERİ: Nuri Akar

Gratifik: Utku Coşkun - Kerem Piskin | Kaligrafi: Şekil Saygıncı
Metinler: Mine Talat | Fotoğraflar: Savaş Yılmaz | Fotoğraf: Serkan Yılmaz
Adres: Anadoluhisari Mah. İsmailpaşa Sok. No: 25/1 Kat: 11/11
Tel: 0 212 245 53 39/399 Fax: 0 212 245 63 60 - GSM: 3367 - 7619
Başlık: İsmail Talat | Yazar: A.Ş. Yılmaz | İTARİYE: Tel: 0 212 33 33 33
Genel Dağıtım: DTP - 0 212 422 22 22
Abonelik: Türkiye: 195 TL | Kuzey: 1200 TL | Güney: 1000 TL
İBRAN: Marmaristan: 1200 TL
Tel: 0 212 336 7000 0000 0001 2378 95 8286 7113 0006 7000 0000 3459 73 6364 7042 0006 7000 0000 0001 3459 67

UyKusuz

UYKUSUZ

11 MAYIS PERŞEMBE
SAYI: 2017/19 No: 506
4 TL (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL

Yüzlerce gazeteci, akademisyen cezaevinde tutulurken, Kadir Topbaş'ın FETÖ'den tutuklu damadı serbest bırakıldı.

ADAMIN FAZLA
YATMAYACAĞI
GÜNLERİ SAYIŞINDAN
BELLİYMİŞ ZATEN...

UYUŞULUZ

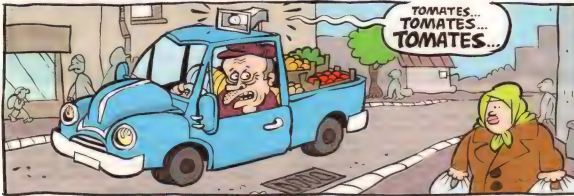
Röportaj: KAZA, görünmez gazetecilik

YSA
NORMAN SAKATLAR AKTİVİ

Diyanet'ten cimbriz fetvası: "Kaşını, bıyığını, tüylerini aldırma günahdır."

Rusya domates yasasını kaldırdı.

Stephan Hawking: "Dünya'yı 100 yıl içinde terk etmeliyiz..."

Albatros...

Belki de birbirlerine hem kades hem de arkadaş olsanız diye bir yıl arayla doğmuş iki kades, yaptıkları çoğu, Hürriyet'in ikinci sayfasında Ertuğrul Örsök'ün etiket: rüyalarımıza anlatılan "ortalama insan omrünü uzatan tıpatkai gelismeler" sayesinde bir sonraki yuzülyä de görecektir. Bizim kuşagımız bilim kurgu için hayali bile edemeyiş yilları da yasatıyor. Çünkü **normal şartlar altında** hemem her kuşak kendi müziğini bulur, denememiş, hiç ala gelmemiş ritimleri, melodiler üretir. Muhammed ve Furkan ama, en son yeni annelerinin, babalarının sevdği müzikleri dinlemiş olcaak.

Altı, yedi... Okuma öğrenilen, merak da duyuluyorsa, ele ne geçirilse okunabilir. Tablet, bilgisayar falan olmayan ya da olsa da çocuklardan uzak tutulan evlerdeki ansiklopedilerinin sayfalarında okuyan yeni portakallardan tekelere, gıfırlardan bakırlı kornalara, en hayretkane okuma sayfalarında kızarmış hamur: tümşu ellerin parmak izleri vardır bu yüzden. Ama ister tabletten, ister ansiklopediden, ister televizyondan olsun, her bilgi yeni, şapırtı ve öğrenmeye değerdir. O yaza çocuklar için **Normal şartlar altında** çocuklar şapırtarak büyür. **Bir gece anınsız** gelerinir üzerlerine yıklılan duvarla son kez şapırtan, şapırtarak ölen Muhammed ve Furkan haric.

İki yaşları birbirine yakın kades, ne de çok yanar evin içinde. Evin her köşesi bir oyun alanıdır. Yaşlarda çocuklar için. Masanın altı denizin derinliklerinde ilerleyen bir denizden korkut milderleri tırmanan bir dağın sarp kayalıkları. Bir duvar dibi vahşi hayvanların da koruyan bir sığınaktır onyarken kükür kükür. Ve **normal şartlar altında** en çok da kendi evindeki bu sığınaklarda, kuyruklarda, duvar diplerinde gövde hissedir kendilerini çocuklar ve güvencedirler de, Muhammed ve Furkan haric.

Altı, yedi... Ölümlü fikrini yaşay yavaş almanaya başladığı yaşlarında çocukları. O yajlarda anne babalarının ölümlerinden, yalnız kalmakla korkarlar önce. Kendilerinin de öleceklerini anlamaları için henüz erkendir ve **normal şartlar altında** böyle korkulara kapıldıklarında şapırtır ıztı o enlerindeki kuyrukları duvar diplerine. Kendilerini güvencesinde hissedene kadar o duvarların birine şipin sıkıntının geçmesini beklerler: Halkübi ne de yersizdir ölümden korkmaları... Muhammed ve Furkan haric.

Deniz Baykal gerekçesi çıkışlarına devam ediyor...

Ve gecenin bir vakti, çoğunlukla uykudadır çocuklar ya, yaşları yakın iki kadesin kimi zaman yaşadıkları yerde sohbet eder birbirleriyle uyuya kalırlar kadar. Nelel konuşurlar neler anlatırlar birbirlerine, yıllar sonra hatırlayp güler geçerler genirle. Ama Muhammed ve Furkan'ın o gece konuştuklarını ne kimse bilebilir ne de onlar antallarırlı arırlı. Bir panzer giriverir aniden girenler duvarları yıkarlar, o duvarları alda iki küçük çocuğun geçmesini burakır. Sanki bir otomobil, virajı dönerken trafik levhasına değmiş gibi "carpe" ifi haber yapar. Ülkenin gazetecileri, bir evi iki küçük çocuğun başına yıkarak için daban bir panzer için. "Görünmez Kaza" derler, gecenin bir vakti bir evin içine giren bir panzer için. O da muhtemelen Muhammed ve Furkan henüz altı ve yedi yaşında olduğu içindir. Yoksa hiç çekinmeden yaşlarda karyer basamaklarının en tepesine tırmandırıp iki küçük çocuğu, kaza illa zafer diye de verebilirlerdi haberi. Yaptıkları şer mi?

Merhaba.

Geçenlerde memleketlerden bir memlekette oyunum vardı. Oyun öncesi bana dendi ki: "ağabey şu sırada on iki kişi olacak, çok matrik insanlar, her şey gülerim" dendi. O da bir saçma. Her şey güleceklerse niçin iyi mizah yapacağım diye uğraşıyorum. Neyse, oyun başladı, gözümle çarpı, o sırada on iki kişi geldi, altı kişi var. Ve gerçekten de her şey güliyorlar. Yerli yersiz. Vaya yöge gülmek. Deli eğleniyorlar. Oyun bitti, sonra bana dendi ki, "o on iki kişinin anneanesi olmuş, o yüzden tam olarak on iki kişi gelemediler, altı kişi geldi" dendi. Ağım açık kaldı. Resmen iş bölümü yapmışlar aralarında on iki kişi olarak. Altısı yas tutarken, defin işlemleriyle uğraşırken, diğer altısı stand-up'a gelmiş, ağızları yitirilmesine güliyorlar. Gerçekten çok ilginçti. Ne düşünceğimi hiç bilemedim, Allah rahmet eylesin. Mekani cennet olsun anneannemizin, bir onu biliyom bakı.

O dedi de Tang ne biçim bitti ya. İnanılır biçim dedi. Tang dedi miydi ağabey bizim kutsalımız. Her dolaba girerizmi. Tang dedi miydi. Tang dedi miydi kardeşlerim, onsuz iftar sofraları düşünemediğimize, kah sürühiyle, kah damacanaıyla hisma akrabaya servis ettiğimize. Tang dedi miydi aklıda sevgiğimiz, dedi sohbeterinde adam muhabbetinde andığımız. O yüzden çok da şeyyapmak lazım diyorum ben. Çünkü bugün Tang bile bityorsa her şey biter. Çocuklarımız Tang'ist büyüyor esmerim. Düşününce gerçekten çok acıyıp. Vay be. Yemin ediyorum vay be. Ha olsa içmem, o ayrı.

Bir arkadaş anlattı, o da çok acıyıp. Tam bir dedekif ruhu var adama. Bir hafta arabasını üç ayrı arkadaşşa veriyor. Arabayı teslim aldığında tampionunda çizik görüyor.

Soruyor, "kim çizdi arkadaşım bu arabayı" diyor, kimseden çık yok. "Oyle olsun" diyor, hiçbir şey demiyor. Bu üç arkadaşşı uğurluyor. Daha sonra gecenin en ölü zamanında atıyor arabasına, ve tek tek bu üç arkadaşşın evelerinin önüne tefişte çıkıyor. İlk iki arkadaşşın mekviden bir şey çekmiyor, fakat üçüncü arkadaşşın evinin önünde bir şey görüyor. Elektrik direğinin önünde beyaz bir boya izi görüyor. Arabası da beyaz. Sonra tampionun çiztiğinin hizasıyla boya hizasını denk getiriyor, tam denk geliyor. "Hah" diyor "Süleyman, oyduym oğlum seni", daha sonra ertesi gün Süleyman'ı uyuyor. Çok acıyıp bir insan gerçekten kendisi. Adı da Abidin. Muğla'nın çocuğu bir insan Abidin. Gençlerde de benim arabanın aynasını yürüttmüşler, verdiği aklılara bakın. Benim arabanın aynasından kullanan birinin sağ aynası vuruk mu bir bakalımşım. Sonra da renginden anlayacakmışım. Elbet biri daha sarı olurmuş aynaların, benimkindi yürüttüyse zaman ve kullandı farkından dolay. Mantıklı şeyler söylüyor aslında ama yavrum burası Muğla değil, burası İstanbul. Muğla olsa ben de bulurum. İstanbul'da ben kendimi kaybediyordum zaman zaman. Hey yavrum hey. Yoksa mantıklı. Çok ilginç bir insan Abidin.

Yeniye yeni pek zahne bedduklar duyduğum sevgili okur, paylaşımlık isterim. Yani ben yeni duyduğum. "Boyrann kara gele" var mesela. Efsane bir beddua benve. "Ben umduğunda çok pis bir şey say"ı manasına geliyor. "Murnundan gelsin" manasına geliyor. Süper benve. "Adın başkasına kona" var mesela. Bu da efsane. Yani "sen öl, adın başkasına konsun". Üperitici komik bir yandan da. "Bir kalıp sabunla gidesin" var, bu çoğul. Bu genellikle çekirdek aileli hedef oluyor. "Bir kalıp sabunla gidesin", yani, dört kişi misiniz mesela çekirdek aile olarak, "dört kişiyi birden ölin, bir kalıp sabunla pes peşe yıkasın imanı". Ağlatıcı korkunç. "Kanın içine aka" var. Bu

da iç kanama, beyin kanaması geçir" manasına geliyor. Anadolumuzun çok korkunç bir yanı da var; çok diyen yalan söyler. Zaten bu bizim kültürümüz. Dede Korkut Hikayeleri var mesela. Heleler heleli. E ben biliyorum, dedem beni korkuturdu mesela. Genlerinde var adamın. Torun korkutmak ne demek. Ama hiçbir şey diyemiyorsun, çünkü o öyle korkutmazsa bir yarı ekşir kalır. Ekşik mi kalırsın yani benim dedem. Oyle işte.

Gençlerde Hazar Boy'a salonda yer yapayım derken, kendime yer yaptım o oldu. Süper oldu yemin ediyorum yeni yerim. Beklerim.

Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Eşpek. "Bir ara bir alışveriş merkezini sinemasının kafesinde çalışıyordum ben" dedi. "Ee" dedim. "Benim de bir arkadaşşı vardı orada çalışan, seks manyağydı, zaten orada tanışmıştık" dedi. "Ee" dedim. "Ben o zamanlar bakırım, o da aktif seks yapıyor, sürekli bana birlikte olduğu kadınları anlatıyordu, büyük kadınlarla sevişiyormuş, büyük kadınlar muhkemmel oluyormuş, ayrıntılı anlatıyordu, gerçekten ilginçti, ama tabii ki ilginçti ama yorun, Allah belasını versin bu seksin, ilginçiyorsun ama yine de ilginç çekiyor" dedi. "Tespit yapma, devam et" dedim. "Bak ya sen" dedi. "Devam et" dedim. "Daha sonra bu seksomanyanın hırsızlık yapıp, kasadan hep para yurüttüğü ortaya çıktı" dedi. "Ee" dedim. "Gönderdiler tabii" dedi. "Sonra" dedi. "Üç gün sonra utanmadan maşını almayı geldi, bir de olumlu referans yazıştı istedi, tam bir psikisti, ne bileyim, öyle bir an hatırladım, paylaşayım istedim" dedi. Gitti sonra. Susmadım, işime gücüne baktım.

Hoşça kal.

Çay Hayvanı

Ne zaman alforanfonik bir yere olursan, bir şekilde oturduguma oturacağıma pipman oluyorum. Şimdi öncelikle sabahladıkdan sonra falan hiç gıtmeye kalkmıyorum, olur a kapadan "Paston yok binder, sonra gel."

diye çevirir diye. İnsan ne kadar kendisiyle başkış olursa olsun rencide oluyor.

Zamanında, çok daha gençken tabii, Ortaköy'de parkta içki içip sabahladığıma bir geceden sabahında, Eröl Babaoğlu'yla takış vermıştık. Takışın biri el kol spantirimesi görüp yarıya, ben tam ön kapay açıp bineceğim, gıfor arabanın konsolunda biriktirdiği bonuzluktardan bir avuç uzatıp elimi sıkırdtı, sonra da baso gitti. Şimdi yarın öbür gün bu takışi bir badire atesam, "Verilmiş zamana vartış adı, geçen Ortaköy parkının orada ilk diye mecup el vermiş diye, elifene iç kurtay sıkıyordum. Eğer elenatacak. Yani biliniyorum artık bu durum sevdiğime elifenine sadaka diye işlendiyse oradan bir yanlış var, zira biz sadaka değil sadece ücreti mukabilinde Beşiktaş'a kadar gıtmeye istemiştik. Bunu bir Nihat Hatipoğlu'na, Diyanet'in fetva hatzına falan sormak lazım, "Sadaka istemeyen birine yanlışlıkla sadaka vermenin sebebi ne olur mdr?" Bence günah bile olabilir, neticede rencide ediyorsun adam.

Her neyse, zaten böyle durumlarla karşılaştıktan sıkıldığım için, böyle calafatı, alforanfonik ya da bizim gençken kullandığımız tabiriyle "iki" yerlere giderken inceden bir tırsıyorum. Ama her giderimde benden kaçmıyoların yan bir uyutuk oluyor. Alın şu an, bu yazın yazmak için grüldüm sefilik kafesini çay izadim garsondan, garson bana ne çay istediğini sordu. Şu bende, bu bulundum da "Ne çay var?" diye sormuş bulundum. Ne bileyim bir an boşluğuma aklımdı, sandım ki 42 nolu Tirebolu çayından organik Hemşin çayına benden bildiğim çay çeşitlerini sırayacak. Ama çay başlılı buğuram, mango, çango diye bir şey saymay saymayla da sarı köfteler, sarık bana Hindistan seferinden gelmiş East India Company gemisinin envanterini çıkaran ambar müdürü pezevenk. Dayanamayp yanda kestim, "Normal çay mı?" diye sordum.

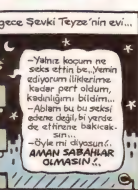
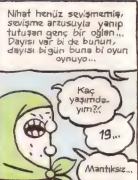
Hayır sordüğüm soru değil, ama sanki ben bunun tutucu talaka sömürüm, sevdiğim garsonun sen albümüni beğenmişim, çok sevdiğim filme indiydi. I puan verme kampanyası düzenlemişim gibi bir öfkeyle karışık küçümsemeyle bakarak "Bizde sadece biki çay bulunur beyefendi," dedi. Hayır, belki normal esnaf gibi "Ah şimdi bitti, kalmadı, yarın gelecek," dese yine neyse de, hem o "biki çay" lah hem de normale birtine saygı fidesi olarak kullanan beyefendi'nin de "hak etmiş" dercesine kınayeli kullanası şifirlerimi tepene çıkardı işte. Ama elimden bir kaza çıkmasın diye sesimi kalımayarak arada duyduğum papatya çayını getirmesini söyledim. Hayır, elimden bir kaza çıkarsa garson çok iri, bas olmasa da başlatı belkiren, ben adanm yarında çok çok deste küçük bir kalyetorum, o kaza bildiğin arabayla dıneçe garsonum gibi bir kaza olacak o yüzden sarkık ve biki çay üzerine düşünmeye başladım.

Şimdi bizim çay dedikliğimiz ilk iklimiza gelen bizim Karadeniz'de daha çok Rızade yatışın (Latince adı da Kamelya Sineması mı ne, wikipedia'dı) kapatmışp bakıp artistide çaypıyormuş şimdi) bir biki. Hatta çay dedik bizim de, Latince adını kullanyıyormuş: Çay ekilyoruz, çay bilyozur sonra da çay içiyoruz. Bu bikiğin çok çok sıyah var, yeşil var, erken hasadı var. Ekib biçimendin de anlayabiceğiz gibi bu bir hayvan değil. Şu hiç çay hayvanı diye bir şey duyduzunuz, "çay gibi anırma, şu döküms çay gibi" diye tabiriyle karıştıyormuz mı? Bence en azından bu sarkık kadar karıştıyordunuz. Demek ki bu çay bir hayvan değil. E öyle kendi kendine yerde bitiyor, bir en bahase girerim, mantar da değil. E hayvan değil, mantar değil de ne bu arkadaş? Biki değil mi?

Tamam, sen kuşburnunu da kurut, kaptaz, içecek yapı bir şey demiyordun da, pipk semizotuna "biki ipnagış" diyor musun da kuşburnuna "biki çay" diyip bir de istüne çay bikiğlikten afozor ederek "biz sadece biki çay satıyoruz, sıyah çay satmıyoruz," diye artistik papayorsun gebez bikiğli Lokantada garson "Biz sadece biki ipnagış satıyoruz, normal ipnagış satmıyoruz," dese ve e garson da benim gibi deste küçük boy ayarında olsa, yeminle dayak yer bu gergin ortama.

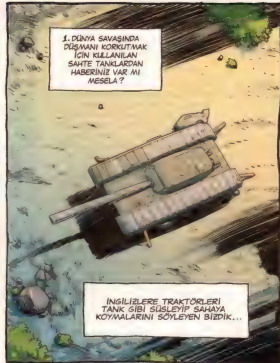
Oysa şu an bu sarkılarla beraber sonuna geldikim papatya çayının ben sakinleştirilmesi gerekliyordu, daha da sinire kesim. Hayır, çay olmasa kalini çaydan çalıp kullandığım yetmişyüzmüş gibi çay bikiğli de bir yandan elden alıyıp bu alforanfonik kule tavm. E sen de niye gıdyorun çayın değil? diye soranlar oluyor, buradan ensemble bir soğuklukla beraber şimdiden hissediyormuş o soranlar ama yapacak bir şey yok. Her gütiğimde bir aksilik oluyor da, yazacak konu çıkıyor işte ne yaparsın?

SEVKİ TEYZE (alışveriş tancıcısı)

BAZEN SİZİ ÜZÜLÜYÖRÜM...
ÇÜNKÜ HER SEYİ SİZİN HUZURLUĞU İÇİN
YAPTIĞINI ANLAYAMİYOSUNUZ BİLE...

1. DÜNYA SAVAŞINDA
DÜŞMANI KORKUTMAK
İÇİN KULLANILAN
SAHTE TAKILARIN
HABERİNİZ VAR MI
MESELA?

İNSİLLİLERE TRAKTÖRLERİ
TANK GİBİ SÜSLEYİP SAHAYA
KOYMALARINI SÖYLEYEN BİZDİK...

YA DA YAKIN ZAMANDA UKRAYNA'NIN
DİĞERİNDEKİ RUS LİCASI ŞEKLİNDEKİ
BALONLARI HATIRLIYO MUSUNUZ ?

GEREK OLMASALAR DA KÖŞÜP GÖVENLİ
EVLERİNİZE SİĞİRMANIZI SAĞLADILAR...
BOYLECE BAŞINIZA BOMBA YAŞADI.

KORKULUN YARARINI GÖRENLER HER ZAMAN KAZANIR KORKUN... KORKMAK SİZİ
FAYDA GETİRİR, YENİ BİR SEYİ DEĞİL BU YAPTIĞINIZI, BİR HER YERDEYİZ, VE HER
YERDİK... JAPONYA'DAKİ KANAMASIZ DEĞİŞİMİ BİLİR MİSİNİZ ? EBEVEYLER
ÇOCUKLARINI TÖRENLERLE KORKUTURLAR.

MÜCADELE ETTİĞİNİZİ SANDIĞINIZ SEYİN BÖYÜKLÜĞÜNÜ ANLAMAYA ÇALIŞIN...
MILATTAN ÖNCE HÜC'LERE GİDİN, ORADAYDIK, KRİTİKASTİ ARAŞTIRIN...

USLU OL-
MAKASIN VERİ
KİM SENİ BU
CANIVARA
VERTİM ANI ?

ĞĞĞĞĞĞĞĞ

İSAHAH !
HAYTİ BABA
NOCULUR !

BİZİM
FİKRİNİZDİ.

İNSANLAR HER
TURLU KANUNLA
KAZANAN BİRİ
TARAFINDAN
GÖRÜLMEDİKLERİN-
DE GİZLİCE SUC
İŞLEMETE DEVAM
EDİYORLAR.

...O HALDE
BİRİNİN ONLARI
HER SANİTE İLE-
DİĞİ DÜŞÜNÜŞÜNE
KİNA DİŞİLİ İSTİ-
SUC ARABİLİR...

SİZLERLE DE COK İYİ SEYLER YAPTIK. COK KATETTİK.
ARADA BAZILARINIZ TABII KI SORUN ÇIKARTMAYA ÇALIŞTI...

AMA HUZURUNUZU
KACIRMALARINA İZİN
VERMEDİK.

... TEK İSTEDİĞİMİZ SİZİN HUZURUNUZ. HER ŞEY SİZİN İÇİN YAPIYORUZ.

... DIŞARIYI CEHENNEME ÇEVİRİYORUZ.

Bebek Karası

VEDAT ÖZDEMİR

"Ne güzelim diye gerin / Ne çirkinim diye yerin / İkisi de tanrın suçlamaktır."
- Özdemir Erdoğan şarkısından

● Ne zaman gerçekleri söylesem, "Çocuk musun?" diyorlar...

● Yazarı olduğum ilk mizah dergisi Çarşaf, Çağaloğlu'nda Molla Fenari Sokak'taydı. Molla

Fenari, ilk Osmanlı Şeyhülislamı, 1350-1430 yılları arasında ve Birinci Bayezid, Birinci Mehmet, İkinci Murad zamanlarında yaşamış. Yıldırım Bayezid, bir şahıslık için karısına geldiği zaman, 'cemaatle namaz kılıyor' diye Sultan'ın şehadetini kabul etmeyi mahkeme salonundan kaçmış! Padişaha posta koymak... Fatih Mehmet de benzerini yaşamış, derviş olma isteği Akgemsettin tarafından "Sen dünya hayatına ait olmalısın" denilerek reddedilmiş... Osmanlılık oynamaya kalın despot ve yalancının aklı buna emiyor! İşte, Osmanlı'da sadece blat yoktu, hakaniyet de vardı. Bilhassa yardıkdı yandaş tayfa duyurulur...

● Her şey değişiyor, CHP'nin navigasyonu değişmiyor: "HAFİFÇE, SAGDAN DEVAM EDİNİZ!"

● Leonardo da Vinci'nin "gayyırmeşru" başladığı hayatı, "hayli meşhur" tamamlaması...

● Aziz Yıldırım, kimi tokatlarsa tokatlasın, en bülmcül darbeyi kendi camiasına vuruyor...

● Bir muamma çözüldü! Gümüşsuyu semtinin adını nereden aldığı yıllar yılı merak ettiydim. Şahsi fikirim, sabah saatlarında, Dolmabahçe

manzarasına yansıyıp denizi gömüğe kestiren güneş ışınlarından geldiği yönündeydi. Hiç alakası yokmuş ya lan! "Gömüşsuyu" imiş aslı. Taksim, bilirsiniz, şu taksiminden alıyor ismini. Gümüşsuyu da derinden gelen kaynak suyuymuş. Yerin altına gömülü olduğundan böyle adlandırılmış. (Bilmeyletler için, Taksim'le Gümüşsuyu yanyanadır.)

● Güzelim "muhterem" hitabı unutulmasın, ara ara yaşatılсын...

● Kayıp eysa bulmak için bir tekerleme var, bilen bilir: "Ethem Dede,

Ethem Dede / Gömlüğe keten dede / Bilmemeyimi getir / Bilmeçak göbeğ atam dede..." Kayıp neyse ve kaç göbeğ adanyorsa, onlar söyleniyor... Rahmetli büyükbabamın adı Ethem'di, herkes ona "Ethem Baba" derdi. Rahmetli babamın ismi de "Ethem Ruhi" idi. Ne vakit kendimi kaybettigimi hissetsem, bu tekerleme kendiliğinden dökülüyor ağzımdan...

● Herkesse karşıy büyükbabamın adı Ethem'di, herkes ona "Ethem Baba" derdi. Rahmetli babamın ismi de "Ethem Ruhi" idi. Ne vakit kendimi kaybettigimi hissetsem, bu tekerleme kendiliğinden dökülüyor ağzımdan...

tedbir alabilirsin, bir tek "çatacak yer arayan" insan evladına göre yok!

● Bunu da duydum: Adam evleniyor ve sonrasında karısını bırakıp, nihah şahidi erkek arkadaşıyla balayına gıyor! Her ne oldursa, iki erkek dünyının en sağma balayını yaşıyorlar. Bana bu bunu, kadın anlattı, gülerek...

● Türkü sözlerinin içinde, en naif hediye "Yare bir potin aldım" dizesi. Ayakaklı, kundura, pabuç değil, potin. Devamında "Tekin yolda salmışam" diyor gerçi ama

olsun, niyet güzel...

● Sila da şarkıcı değil, itfaiye e "Yananım yanarım" olsun. "Ateş olsun, hep bir yanarlark var hanım enerjik?

● Marilyn Monroe "Hakkınızdı tapıyorlarsa, aynı nedenle siz "Sarışınlar aptal" kişilerin mi

● Galata'da iki sevgili yürüyor: "Şimdi TRAMVAYIMIZA biner için moralim bozduku, bunu duy hissiyat diye düşündüm...

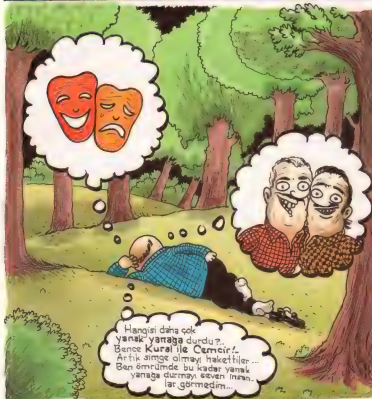
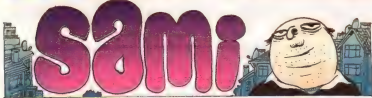
● Birileri biraz sensenseler de, mevcut. Ki ona kısaca "ZEMR!"

● Bayili toplantısı. Moskova'da, iliraz ediyor, "Ya beni de götür Birlikte gidiyorlar. Öte lobisinde arkadaşının cümlesi şu: "Hayırdı Rusya'nın en çirkin kadını var!'

● Ortalama güzel laf söyleninc kapasım var bu huynu...

'Ortak Tarihler: Afro-Türk Portret 18.00'de Nişantaşı Galeri Ekse vinyeti de bu sergiden. (www.g)

“PIZZA...”

OK İPEK İD

eta. Hep yangın, yanma, tutuşma. nama” olsun, “Yan benimle!” diöde. Tutuşurucu jel misin a

air şey bilmeden size
fret de edebilirler” demis.
dallamaya girsin!

amda, istemeden duydum, erkek
iz” dedi kızı. Hastaneye gittiğim
eyfim yerine geldi, aşk mühtuşem

sustursam diye kolunun tıp de
v” desek yeridir...

yalnız gideceksen, karısı
n ya da gitmeyeceksin” diye.
n, bir arkadaşına rastlıyör adam,
sen hiç böyle yapmadın, yamında
i ha yan...

ışları birliyle tanıştım, çok

adaki et yığınlarından biri
vermiş, direk dansını bırakıp
keşlettğini anlatıyor. Bi şeyden de
i kalmarz ada zamane hirsüsü. Zeki
yapmaktan yorgun bence starok...

Mayıs Cumartesi: 21.30’da Cilangır
Kulübü sahnesideyim. Süpriz
umilla birlikte! (Yer ayırtma adresi:
ay@gmail.com)
Mayıs Pazar: Şirin Soysal ve Bora
Bejiktaz Kasel-Mitanni sahnesinde.

Mayıs Pazartesi: Michael Dixon’ın
dli resim sergisinin açılışı.
Sergil, üç gün sürecek. Köşenin
içsen.com)

vestastadimir@gmail.com

BI BÜYÜK KÖPTE ALACAKAM, SÖNÄNİZ... İÇİCEK BİŞİY İSTER MİTİN VİCİDANIZ?

YİĞİT ÖZGÜR

yigit@comic.com

DOĞU HAYAT 157

"Bir daha ya geldim ya gelemedim" Dostlar bizi safi ile gönderin"

Pir Sultan Abdol

YAĞMUR KİSİNTİSİ/ANTALYA

Pencerenin dışında kimsesiz çölseiz gülmüşsüz bir bahar. Tarzına kabül etmez kessinlikle (nihayet) Geldi. Tam geldi. Tam tepeköklü. Abartılı mı biraz hasta. Ha yağıdı ha yağacak yağmurun donuk, bulutlu/yığıl solgun manzarasının içinde hadi insanın aklını al o çöldürsü/körpe yeşiller. Çıplak kaldı maldı. "Ağaçların bile sıhhatine inmenerek yürürdüm"

"Ağaçların sıhhatini" Onları her böyle gördüğümde aklımda bu cümle: Ağaçları. Bu en "sağlıklı" halleriyle gördüğümde. O cümle: Yağcı yokmuş. Hasta çocuğun(onbey yaşındadır), dizinde bir türlü gemişlik bilmeyen o iltihap. Tek başına hastahanelere göçü gelmiş Yoldarız gibi değdi ağaçları. Onlara inmemir. Ağaçları "sıhhatine"

Ameliyatta bacacı kısa kalabilirmiş. Son müyadenide onu öğrenir. Bu yeni haberi; kara haberi anmesinden saklar. Şöyle der: romancı: "Felaketimizi başka biryle taksim etmek stadetir, fakat annelerle değil, annelerle değil. Annelere anlatılan kediler taksim değil, zorbedilmiş olur: Çocukların felaketi iki kat şiddetle hisseden anneler, bu strapalsın çocuklarına yazılıya tade ederler"

Bahar günü nooluyoruz? Demeyin. İyi, çok çok iyi yazılmış, mükemmel bir roman, isterse hiç rastanmadık şiddetle korkunç, misti görülmüş büyük bir acı anlatan, anlatılmadık maharede "bahar"dan daha şiddetli(zezzeli) deşir tesir bırakır. Birakabilir. Ruhunuzu. Bence yanı. Bende öyle oldu. Bak kaç yıl olmuş hâli yesimüş ağaç gördüğümde o cümle. Bahar'la bitmiş. Kolay is mi. Okumadıysanız okuyun derim: "Dokuzuncu Haricîye Koşuşu" Peyami Safi' Küçükçik de bir kitap, yüz sayfa civarı. Daha sonraları aralan açılıp çok büyük kavgalara tutuşacakları, atışmalarla girecekleri eski dostu Nazım Hikmet şöyle diyor: "Ben Peyami'nin bu son romanı işi defo okudum, oise defo daha okuyabilirim ve okuyacağım." Zaten ilk başkım iltihaf da ona. Safa, bir yaka donusta kitabı şöyle yazmış: "Canım Nazım'a kara sevda ile" Daha sonra, (şiddetli iki düşman kesilmeden sonra) karşılıklı birbirlerine yazdıkları o şiirler: (O şiiri) "Diss"oten günümüz raplerinin de okuması gerek!

Delirtili yeşil meşil dedim ama demin, korıyıcı, dağ/bayır işleriyle aram yok pek. Yalan olmasın. Yeşiller evlerin bahçelerinde olcak. Yıl kenarlarında. Kule içi o günel işi. Diğün mağları da anca uzakları... Hava hafif kararıp gibi olmaya başlamadan etmeden, az öncesinde alelelece dönmek lazım, is kaza kırıları mırılarla güştüğüm de. Gitmek mecburiyetinde kaldığımda yanı. İçimde hemen bir sıkıntı. Dağlar gölgenliğinde. Şehre dönen otobüs hareket ettirilemez bile. İste o an, rahatsızlar bir. Çok çok büyük parklardan bile...Ağaçlar arasından evler görünmü.

ÜSKÜDARA GİDEN YOL

Yine nemli, bulutlu bir öğleden sonrası. Mayıs sıcağı. Onlar önümde yürüyor. Bebek babasının kucağında. Bebeğe baka baka yürüyor anne. Başına bir pembe kurdelle gibi bişey bağlamışlar. Bebeğin. Kalınca epey. Alınca dedi gelen yerinde de bir fiyorkunmuş, süs. Hayda! Bu da yeni çıktı. Eskiden youtu. Göriyorum orda burda. Bebek-olunmaya niyeti onu. O yeği. O kurdeleri. Bunlar düzelyörlar hemen. (Hava zaten nemli, sıkıntılı) Yahu istemiyor işte. Bebek o zaten dünyanın en güzel şeyi! Onu süslemeyişin. Başka bişey gerekmez. Daha güzel olmaz. Olamaz. Bozarsın.

GÜLÜMSEMİYEN GOLDEN

Bir başka gün. Üsküdar'a doğru giden, neredesey boş o cadd. Aynı cadd. İssz. Herneadede arabaların da geçmediği bir an. Mayıs günü. Kenarda bir ağacı bitti kokuluyor: Golden. En şevşevş, gülümser gibi ağacı o cinsten. (çep telefonunda

üç küçük kurd. golden-yanına, pembe diller bir kargı dıyarda, gülümşüyorlar kameraya, nolduysa, sanki Şarlı seyrediyordı. Her kim karıştırdıysa çıkıp çıkarıyor, -o nefes addılan alet gibi, nefes dıydı çelcelerin-) Golden görünce, sahibi oluyor yakınlarda. Sağa sola bakınıyorum, o yok ortada. Sahibi. Hayret. Daha uzaklara? Oralarda

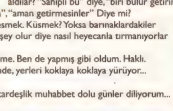
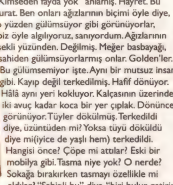
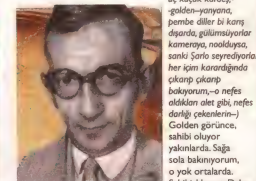
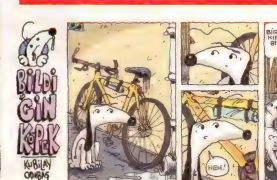
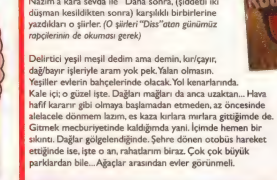
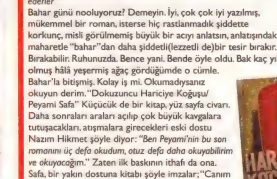
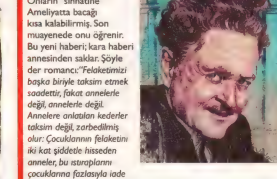
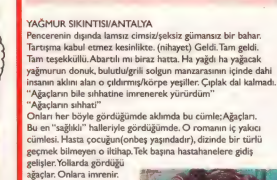
da... Kayıp mı olmuş bu? Yürüdüğüm yünde duruyor. As ilerde. Daha yaklaşıyorum. Ağacı dibine eğdiği yüzünü kaldırıyor. Aa. Gülümsemiyor. Gülümsemiyor yüzü. İlk daha böyle bişey görüyorum. Epey de yazık. Kayıp oia. İkindine doğru bakanlar(bir umutla)İlgilenir:Yok öyle bir umudu. Bizmiş. Benim geçici ilgime ilgisiz oluyor. İnsanlardan umud kesmiş.

"Kimseden fayda yok" anlarım, Hayret. Bu yüzden. Ben onları ağaçların biçimi öyle diye. O süzden gülümşüyor gibi görünüyorlar, biz öyle algılıyoruz, sanıyoruz. Ağaçların şekli yüzünden. Değilmiş. Meğer basbayağı, sahiden gülümşüyorlarmış onlar. Golden bir. Bu gülümsemeye işte. Aynı bir müstemse insan gibi. Kayp değil terkedilmiş. Hafta dönüyor. Hâli aynı yer: kolkolay. Kalıcısın üzerinde iki avuç kadir: koca bir yer açılıp. Dönünce görünüyor.Tüyler dokunmuş, Terkedildi diye, izizindim mi! Yoksa tüyü doküldü diye mi(yeçide de yazlı hem) terkedildi. Hangisi önce? Çöpe mi atılalr? Eski bir mobilya gibi.Tasma niye yok? O nerde? Sokaka bırakırken tasmayı ozellikle mi aldılar? "Sahipli bu" diye, "Bir bulur getirir, tasmalı olursa", "aman getirmesinler" diye mi!

Ben derene umuş kesmek. Kimsede Yoksa barmakdağdıkları bir gelince belki bişey olur diye nasıl heyecanlı urmanyorlar tellere.

Hiç bakmıyor yüzüne. Ben de yapmış gibi oldum.Haklı. Yavaş yavaş, başı önde, yerleri kolkola kolkola yürüyor...

Hepinizde dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilyorum...

Fantastik Dörtlükteki Taş Adam

DINDİRİDINDİRİDINDİRİDİN

MEMO
TEMBEL
ÇİZER

Uykusuz 4'lü set
Duvar Takvimi
Hediyeli

Tüm Türkiye'de!

CİLT 37
Kitapçılarda!

Uykusuz
dükkan

www.uykusuzdukkkan.com.tr

"kendimi
duraufacak
değilim"

Fırat Budacı

DOKSANLARIN BAŞINDA SEKS

Temas

Yıl 1991. Cumartesi öğleden sonraları tika balsa dolan bir yeraltı diskosundayız.Yeraltı derken yanlış anlaşılmasın, bir apartmanın bodrum katında,yüksek sesli müzik ve yanıp sönen ışıklarla küçük şehir gencinin aklını alan baktarı bir mekândan bahsediyorum.O yıllar bütün fast food'lara hamburger, bu tür bütün mekânlara da disko deniyordu. Hamburger yiyip diskoaya gitmek "simdiki gençler" dangası yemek için yeterliydi. Kahramanımız Fırat, bir doğum günü davetiye ile defa geldiği bu karanlık ortamdaki kendi gerçekliğini yitirip başka bir boyuta geçiyor. Okul hayatı süzme siliik seyrettiğinden, değişik dans figürleriyle farklılığını ortaya koymak üzere disko topunun hemen altında saç tutup debelenmeye başlıyor. Hareketler fena değil, hatıra dikkatleri üzerine çekecek kadar iyi. Gittikçe şımarıyor Fırat, müziğin ritmini kaybetmeden Ebru'nun yanına kadar ilerliyor. Ebru, erkekliğiyle değil ama komikliğiyle kendisini eğlendiren Fırat'ın memnun, kendi dansı bırakıp onun figürlerini taklit etmeye başlıyor. Genç bir erkek için büyük bir onur bu. Nasıl bir müzik çalıyor arka hafif hafif kalçalrını tokturmaya başlıyorlar. Kalça temasıyla birlikte içindeki coşku daha önce hiç denememiş, tarifi imkansız dans figürlerine zorluyor Fırat'ı. Bir iki saçma dönüş ve MC Hamam açılışının ardından, iki elini avuçları yukarı bakacak şekilde öne uzatıp sağa sola sallamaya başlıyor. Nasil tarifi esem; soldandan atılan bir karpuzcu yalakayıp sağ tarafa atıyormuşuz gibi kaba ya da bir bebek sallıyormuş gibi naif bir hareket düşünün. Komiklik ile ilginçlik arasında gidip geliyor adeta. Hareket Ebru tarafından beğeniliyor. Ebru'ya iki saniyede bir karpuz atacak kadar halazıyor Fırat. Şımarıklık had safhada. Belki bu hareketi kalça tokturarak kurtulmaz diye Ebru'ya tıyce yapıyor. Soldan alıp sağa verdiğini bir an, eli Ebru'nun sol memnesine çarpıyor. Kötü bir niyeti yok, ama çarpma ellerinin konumu dolayısıyla biraz avuçlamayı andırıyor. O kadar kendinden geçmiş ki Fırat, çarpma sonrası duracağına adeta memeyi alıp sol tarafa atıyor: "Yavaş be napyorsun sen!" diye uyarıyor Ebru. İki elini havaya kaldırıp "Pardon!" diyor Fırat. Dansı bırakmıyorlar ama araları soğuyor.

Bu dengenin meşuresi, ergen coğrafyasını altüst ediyor Fırat'ın. Kolye değildi, asla temas beklemeyen yılların ona hediyesi bu. Elinin hareketine yeni başlıncı cevap veren, elini adeta tokatlar gibi geri gönderen bu memnisi yapısal direnci beynini tamamen boşaltıyor. Gece yattığında, öğle saatlerinde tamamlanmış teması bir şölene çeviren hayallere dalıyor: Eli, Ebru'nun memnesine çarptığında dans etmeyi keserek "Pardon!" diyor. Fakat hayalinde Ebru nedense kuzgün değil, "Evet, forkındayım memne çarptın, ama sorun yok" der gibi biraz mahcup ona bakıyor. Karşısında tepki veren değil, bu beklenmedik çarpışmanın sıkıntı yerine heyecana yol açtığını belli eden bir kadın var. Diskonun yüzüyle vuran meşir-jemiş-kuzgün ışıkları altında birbirlerine bakarak diğer disk sakinlerinin soyulanıyorlar. Sonra ne oluyorsa Fırat aniden dudaklarına yapıyor Ebru'nun. Disko adeta boş. Uzun uzun öpüşüyorlar. Scarpions yeni şarkılan "Wind of Change" ın onlar için söyleniyor. Dans ediyorlar, aralarında bir kişi daha şıgıbecek mesafede sallanan yastılan gibi değil, gerekçir birer aşk gibi bedelleri birbirine ediyor. Birini bilgili memneler bu sefer ikisini birden hissediyor. Hayalini bu kadın bile biliyor ona, daha fazlasına gerek kalmıyor.

Temasın ertesi günü

Bütün sosyal hayatları okul çıkışı Sempatı Tost Salonu'na gidip yarı ve ardından çeyrek suculu yumurtalı tost yemek olan bir arkadaş grubu var Fırat'ın. Hepsi çok iyi çocuklar, ama bir kızla çıkarak karış: cins konusunda belli bir yol kat etmiş olan bazı yaşıtlarına göre sıfır noktasındalar. Bu yüzden Fırat'ın disko açılımı bu grubun bütün elemanlarını sarsacak gücüne bir devrim sayılabilir. Fırat, arkadaşlarda büyük bir coşkuyla anlatıyor olayı. Ebru ve onun sol memesi bomba gibi duyuyor Sempatı Tost Salonu'nun ortasına. Olayı dinlerken tostunu içmeyiye unutanlar var: Bir memenin dokusunu tümüyle hissetmesi olması, hayatın daha ileri yaşlarda açılması gereken gizlerini erken yaşta tecrübe etmiş bir lidere dönüşüyor Fırat'ı. (Oysa yaşıtları arasında sigara içenler; birer suculu dikenler, öpüşenler ve dolanaz biri dekkodulara göre ileri aşamalarla geçener var.) Fırat coşukça coşuyor: "Şaka maka avuçladım öğlüm!", "Nası sert biliyo musun?" gibi gittikçe terbiyesizleşen ayrıntıları kendinden geçiriyor. Sağolsun arkadaşları da bu işin altınlacı diye daha çok anlatması için teşvik ediyor: Mesela Adnan, "Nası sert? Çok mu sert?", "Elinin tiri mi denk geldi, düzü mü?" gibi sorularla adeta o anları bir de kendi yaşaması yapıyor. Fırat'ın başına gelenler, o gece geç saatlerde bütün grubun ortası haline dönüşüyor.Yatıklardan deren gözlerini tavana dikerek Fırat'ın hikayesini kendilerini yerleştiriyorlar. İstisnasız hepsinin eli memeye çarpıyor. Herkes kendi hayalçülüyle seviyor: Durum içler acısı; mesela Uğur,

Fırat'ın anlattığı dans figürünü anımsadığı için dans kısmını atlayıp direkt yapıyor Ebru'ya. Ebru da çıkıp "Napyıyorsun sen!" demiyor Uğur'a.

Temasın üçüncü günü

İşler bir anda değişti. Fırat, o yaşlara has ani bir duygu değişimiyle olaya farklı bir anlam yüklemeye başladı. Sempatı Tost Salonu'nu iki günündü dolduran seks coşukusu yerini aşk acısına bırakmış durumda. Daha dün, "Şaka maka avuçladım," diyeen gevrek sesi, bugün, "Çok güzel kız öğlüm," derken neredeyse tırtıyor. Herkes tostun yüzüne isyanıyor. İçin ilginç, Fırat'ın "madem bu memeye dokunuldu öyleyse neden kıymıyorsun ki" gibi bütün aşamaları atlayan bu düşünce sistemi arkadaşlarına da garip geliyor. Plastik şıbelekleri keşçabı avuçlayarak kararlılıkla sıklarken, "Tabi lan, kızın sana kesin ilgisı var," gibi çıkışları Fırat'ı destekliyorlar. Art arda devirdikleri tostlar kafa yapıyormuş gibi bir halleri var; kimse durumun saçmalığına itiraz etmiyor. "Tamam," diyor Fırat, "şarın sabah konuşucam Ebru'ya." Daha dün, "Nası sert," diye soran Adnan, "Konuş tabi lan!" diyerek destek veriyor. Bu kararla birlikte grup biraz neşeleniyor. Fırat'ın yeni aşkını ilave birer çeyrekle kurtuluyorlar.

Temasın birinci haftası

Her gün, bir sonraki gün aynen tekrarlama üzere, "Yarın artık seks konuşuyorum Ebru'ya," diyor Fırat. Fakat ne yazık ki konuşma bir türlü gerçekleşmiyor: "Yarın" için tosttan başka bir kesinlik yok hayatlarında. Daha bir hafta önce hayallerini süsleyen memenin, Fırat'ın aşk ilanılarıyla birlikte bir "yenge memesi"ne dönüşmesi ve tabii haline gelişin grubun biraz canını sıkıyor. Fırat çıkma teklifini ertelendikçe renksiz, silksı Sempatı günleri geri dönüyor sanki. Yarım ve çeyrek ikilisinin yeniden elde geçirmesi an meselesi. Yumurtu ve sucuk, başka hayallere dalan bu gençleri geri çağırıyor. Grup, yarın suculu yumurtalı tostlarını sonuna gelirken Fırat aniden, "Kubla etmezse kaç kaybeder," diye teskilbi uykuseltiyor. Daha tekni ile emteden neden bir anda olumsuz düşündüğü belli değil. Sonra ergenlere has nedensiz öfkesiyi sanki bir duble daha istiyormuş gibi, "Bana bir çeyrek suculu yumurtalı!" diye haklıyor.Yersiz de olsa bu yeni çikış biraz canlandırıyor grubu. Kısa bir sessizliğin ardından Uğur: "Evet abi kendi kaybeder," diyerek çeyrek sayısını ikiye çıkıyor. Adnan, sanki Ebru'ya konuşulmuş da olumsuz cevap alınmış gibi, "Hayret bişey ya" anlamında elini kaldırarak, "Senden iyisini mi bulacak?" diyor: Hazır eli havadayken de çeyrek sayısını ikiye çıkıyor.

Meraklısı için not: Fırat ve Uğur'un en yakın memeye dört, Adnan'ın ise daha beş yılı var.

Uykusuz
Lütfen Geceyi geçirmeyin! Her gece, her hafta, her ay...
Her gece, her hafta, her ay...
Her gece, her hafta, her ay...

Haftalık Mizah Dergisi | 11 MAYIS 2017 | Sayı: 506
YATIRICI: YATIRICI SÖZLÜ YATIRICI
YATIRICI: MURKUPER BAŞKAN YATIRICI LTD. STI.
İRTİFAK: YATIRICI SÖZLÜ YATIRICI
SÖZLÜ YATIRICI SÖZLÜ YATIRICI: BANYU YATIRICI
YATIRICI (İLKİ) NAB: YATIRICI Nuri Açar

Gratik: Uykusuz - Keren Piyano - Kalligrafi: Sivil Saygıyan
Mühürler: Mühür Tarihli Mühür Tarihli: Sivil Saygıyan - Sivil Saygıyan - Sivil Saygıyan
Adres: Kalligrafi: Mühür Tarihli: Sivil Saygıyan - Sivil Saygıyan - Sivil Saygıyan
Yeni: 0 212 245 53 399 Fax: 0 212 245 53 40 - 0 212 245 53 41
Baskı: Her İhtiyaç İçin 4. Yedek: 0 212 245 53 41 - 0 212 245 53 41
Genel Dağıtım: 0 212 245 53 41 - 0 212 245 53 41
Abonelik: 0 212 245 53 41 - 0 212 245 53 41
İRAN: 0 212 245 53 41 - 0 212 245 53 41
T: 0 212 245 53 41 - 0 212 245 53 41 - 0 212 245 53 41 - 0 212 245 53 41

BİZE SORGUSUZ
BİAT EDEN CAHİL
GENÇLİK LAZIM
DEĞİL...

NE LAZIM
BAŞGANIM?..
NASIL BİŞEY
LAZIM?..

UYKUSUZ

Türkiye'nin ışık hızını geçen mermisiz top ürettiğini iddia eden Abdurrahman Dilipak sosyal medyada alay konusu oldu.

YAT YERE! YAT!

YAT! YAT! YAT!

HER YERİ HAYVAN GİBİ KAPLADI... NİZ 'AZ YANJA KAYIN?!

TAMAM!! HADI ALLAH RAHATLIK VERSİN!!

ELEKTRONİK SİGARA

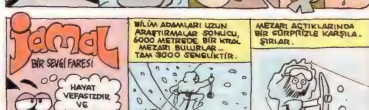

İĞİĞİHIHI...

DİGİDİKDİGİDİKDİG

HE SÖYLENİ?...

deh...

Varandasa - Evlilik Sorduk Programları

Oyar Kamuscular (30):
Allah in emri, Peygamber in kavli, sunucunun ma haretyle gorseklefen sifade bir liketleri oluyor... Stidyonun spotlarin altindan cikip da evin floradan isiginin altina gidince, halojenleri kokliyorlar... Elektrik faturasi kol gibi geliyor... Ekonomik isleri daah yor yani... Kolay isler degil...

Fahli Kayrak (20):
Evlilik programlarini sovrayir adalarini gekeler... Futbol programlarini da orada gekeler... inelerin hepsinden bi kalemde kurtulsak

Talipin Dört (44):
Dayimin oglu evlilik programlari sayesinde 3. kadini aldi... Hep beraber yasiyorlar... Ben de "Kim milyoner sigiyorlar" yarışmasi için bas olmak isterim... Yarismasi için bas olmak istiyorum... Sakalli adamlar hejuma gidiyor... Kalin kalin sesler...

Basiretsuht Taskin (30):
Evlilik programlarinda kadini Pamuk prenses, erkek: Boyaz ethi prensi sumele edijo... Sevgirci 7 cuceji gibi olaji soyle diyo... Sumucu da kotu kalpli kralite amk... Elmaji yedirmek pefinden... Elmas Reklam

Toz Canturk (60):
Senedir harddisklere kayit ediyorum evlilik programlarini... Ve surekti evde asik... Binlerce saatlik evlilik programlarim var... Binlerce saat inyanlan bizi bilerin i getirmek isin itna edislerine bakiyorum...

Binlerce saatte iki tane uzay mekiği yaparsın, mars'a gidip gelirsın... Ama şteki daha kolay geliyodemek ki... Kuru kuru napcan mardaa...

UXKUSUZ

Yargıda kadrolaşma hızla artıyor.

Bir yılda esnaf sayısı 204 bin azaldı.

Wikipedia'ya erişim engeli geldi.

Türkiye'de rezil olmak

Ne anlama geldiği düşünülmeyen tekrarlardan ve her yere çıkı oturdığı düşünüldüğünden, dışardan düşünen sızlar var. Bunların içinde bulunduğunuz dönemde rezillikenin geliştiğinden olacak, son dönemde en çok diletilenlerden biri de Mustafa Murat'ın. Maşallah üzerine atılan alaylara yuh bir sorun var. Bu nasıl bir laf? Baştan saplı yanlış bir laf. Zira öncelikle öyle kendi başına rezil olunmaz, birileri rezil eder de öyle rezil olunur.

Bunları kabahat ifliden sonra rezil olduğuna düşünen acı çeker, kendilerini sessizce alır ama nedense rezilliliğe aile mesleği bellim, bile bile yapan, rezilliklerin çıkar sağları ve hasta sadece o rezilliklere var olan adamlar yine rezil olamaz ki! Arkadaş adam bütün bir hayatını, oturdugu yeri dışardensine sürme, kalın masından parlık kıldırı, her şeyini rezilliliğe borcu zaten. Yalan, zahiri, iftira, çarpıtmaya bugüne gelmiş adam rezillik kendinden utanarak bırakmaz, başlandı yanından kovar da öyle bırakmak zorunda kalır. Ha kovalansa, artık rezillik yapma imkân elinden alınmış ne rezil olduğuna düşünsün ki bu adam kendi kendine! Onu siz rezil edebilirsiniz beyim.

bu kalmayı bir araya getirmeyen yeteneksizler, ortaklık sayesinden tarih coğrafya bilgi olmayan dangalaklar, onlara okunmuş ve ne uydurmuş birarada iftira azadları, bir cehalet utançları, çalıp tutanmışyına da da parayı az gelince karşı cehaletı sırcıyanları, uğruşa zamanında hapis bile yattığı mücadelesini ve hasta hakları para için

düşünmeden satıvermeleri ya da hayatı yanımla geçtiği hilde, bunu kabullenmek istemediği için yanlışları hayatı olduğunu ileri sürerek dercede egosu şimşik zevceleki hiçbir kabahat işlemeyi gözi başına basmayacakları yarı.

Kısacası Türkiye'de gayet güzel rezil olunuyor, siz yeter ki görmek istayın. Eza kışkırtılardan verildiği iç kurup, on dikkatli televizyon ününün, kulğünse sürüklü olarak aile yanımlaşmağın fışıldayan içimde habis bir ur gibi büyüdüğüüz o korkunç egonuzun tutsağığın kurtulun da öyle bir bakın, öyle bir rezil olunuyor ki ülkede, olimpiik spor olsa dünyda rakibiniz olmayacak.

Belli bu yüzden, rezillik gırtlak boyuna vardığından sürüklü tekrar ediliyor bu yanlış yarı. "Türkiye'de rezil olunmaz, rezil olunmaz, namusimim" diye, Boğazına kadar piliğin içinde oluna tabii, insan hiç bakamaz olmaı sapıya: Biraz da bundan bundan başının başını hep kıldırılcı dik durman belki de. Hayat bozu yanlışından yanlışları kopup, yetidileri her herdede içinde bulundukları pılık çıkurunu sanım sanım deldurdudan tımdır jimdi üzerlerindeki! Ama böyle elabıllıcağıın çok bilebiliriz canım," küstahlığı. Her şeyin, tam da böyle olacağıın, ülkenin bu noktaya geleceğini yitirdiği söyleyen herkes görüyor haldini ne gibi bir piliğin içinde edelendikleri. Ewet, o piliğin içinde edelendileri: çoğu kez daha ki gün öncesine kadar bünyemize ve giçimlemesine en büyük katkısı zaptıkları diktatörlüğü savunmaya devam edendileri kastederek! "Türkiye'de bir türlü rezil olunmaz," diye hayifleniyoruzdur. tam da bunu yaparken "Rezil nedir, nasıl olunur?" konusunda tarihçe geçecek birer örnek sergiliyoruz.

Düşünün bir, on yıldıı sırf kalın bir maas uğruına en çirkin kumpaslara imza atan, iftiralara hapse girmiş insanların geride bıraktığı aileleriyle bile pımsız kelle gibi sırtarak dalgı geçen, onlarca insanın öldüğü bir katiıram ölelelele üzerine yılmak için giriştiği insanların beyatlarını çarpıtan ve ülkenin yasadığı en büyük terör saldırısında da suçu yine oledilerin üzerine yılmaya kalıan bir adam günün birinde aniden mi anlayacak rezil olduğun! Onlarca insanın hayatını karırtıktan sonra derdest dölence "yar kusura bakmayın kullanağıı apılmasız," diye içi içinden çılan adam jimdi mi utanacak?

Böyle adamlar! "Hadi başka kopya, unuzmadık ahkakızıldırın," diye kapıncı kapırmazsanızın, böyle adamların kabahatlerini sırf yanengiziz var diye görmedens gelirsiniz nasıl olacak da rezil olacaklar! Hayır edendileri! Siz rezil edeceksiniz. Her frısta kalınsa kalınsa kılacak, her frısta ayıpları, ahkakızıldırın, ahkakızıldırın hatırlatacağıın. Bıkırmayacak, usnamayacakızın çünkü aksi takdirde, o adamlar yine rezil olacak ama bu safer yanlarına siz de yazılacakızın.

Hayır edendiler, bu ülkede gıztide de rezil olunuyor ve bu ülkenin en rezilleri "Bu ülkede rezil olunmaz," diye gırtlağıın kadar batkılardan piliğin kokusunu almamak için burnu havada, o kıldırılcı aile yazılmaz postlarıyla oraklık görmeye devam ediyor. Ve usnamak yanlılar atıfında hayatının geri kalmadına utanıcından insan içine çıkarmaması gerekendir. Yeni Türkiye'nin yeni aydınları ve soadde gıztımlerini sarafından en fazla bulgı olan da'de'yi bir referansına bizzat yazma hasasına düşmüş meazımlerle teselli ediyorlar.

Merhaba sevgili okur. Sana bu mektubu Muğla Akçağın'dan yazıyorum. Turnedeyim ya ben. Dün Fethiye'deydim, Şimdi de Datça'ya doğru gidiyorum. Giderken giderken de dedim ki, öyle giderken, "e Akçağın'a uğrayayım bir madem, meşhur tostundan yiyeyim, neden yemeyeyim çünkü, öyle olsun çünkü, bir yandan da köşemi yazayım, günlerden de pazartesi, tam bir köşe yazma günü pazartesi, ha ben bu köşeleri perşembeleri de yazdığım oldu, başka günler de yazdığım oldu, ama pazartesilerden aldığım tadı hiçbir günden alamadım köşe yazma olarak, her şeyin de bir şeyi var", hep böyle şeyler dedim içimden içimden, öyle yolda giderken. Şu anda da Akçağın'dayım. Tostum yeni geldi. Arayan önceden gelmişti. Ama en önce de dilimlenmiş domatesler gelmişti. Domates zaten sen istesen de istemesen de geliyor. Burası öyle bir yer ki, seni asla domatesiz bırakmıyorlar. Seni mutlaka önce bir domateslendiriyorlar. Domateslendirmedikleri hiç kimse yok. Şöyle bir bakıyorum da, tüm masalara şöyle bir bakıyorum, bu arada açığı kalabalık burası, garson çocuklar teçeli oluyor, şöyle bir bakıyorum da masalara, herkesleri istinazla domateslendiriliyorlar. Ve herkes çok mutlu. Domateslenmek insanları mutlu etmiş. Pekî beni mutlu etti mi. Tabii ki. Çünkü bu öyle bir domates ki, domatesi yerken diyorusun ki, "vay bee" diyorusun, "demek ki boşuna domateslendiriyorlar insanları" diyorusun. "Bir bildikleri varmış, senin böyle domatesin olsa, kim bilir sen insanları nasıl domateslendirirsin, aklın çıkar, akl alınır, böyleleri bir domatese yeri gelir resmen omur adarsın, sin, in, nin" diyorusun. Ne diyorusun, "tost". Tostun içinde de var ki domates. Ne diyorusun, "gidiyorum yâ" Çex ha ge, geliyorum. Yollarda olmak iyi ama o kadar da iyi değil. Bazen moralin çok bozuluyor. Aydın-Cine arası yolda yere yatan bir köpeğe gördüm öyle. İndim aratan. Araba çarpmış. İleride de köpeğe çarpan araba. Plakası falan uçmuş arabanın. Köpek umurlarında değil. Düşen plakanın derindiler. Köpek yerde yatıyor öyle. Davranamıyor. Derken bir araba durdu benim gibi. İçinden üç kadın çıktı. "Napsak, ne etmek" diye düşünmeye başladık. İsrarıya çağılıyor çünkü kan hawlye. Önce altına bir sekilde poşet yerleştirildi, hafifçe öyle çekilerek bir batanıyla üzerine aldık, sonra da batanıyla taşıya taşıya kadınlara arabasına koyduk. Kadınlr Cine'ye doğru tereddütsüz yola çıktılar. Orada veteriner hekime göstermek üzere. Kadınlr olmasaydı ben alacaktım. Gerçi tek başıma çok zor olacaktı ama bir sekilde üstesinden gelirdim. Köpeğe çarpan da göstermek öyle bir ilgilnen gibi yapıy sadece. Tabii ki kimse bir canıya çarpmak istemez, ama madem ki oldu böyle bir şey, herkesten önce sen ilgilnenmelisin, herkesten çok bu senin görevin. Böyle işte. Çok moral bozucu şeyler de yaşanıyor yolda. Yol iyi ama o kadar da iyi değil. Şimdi buraya gelirken de yol kenarına çekmiş bir araba gördüm. İçinden bir adam çıktı, yoli ortasında karşıya geçmeye çalışan kaplumbağaya doğru davrandı. Kaplumbağayı görün görünmez ben de dörtlüleri yapıp perdelendim önünü. Otayolları can pazarı resmen. Kaplumbağayı kurtardık öyle, o iyi oldu bak. Kaplumbağayı kurtaran, sonra bana da teşekkür etti. Seveceksin. Hayvanları seveceksin. Sana mektup okluyor yânned edolsen. Sana hep iyi davranacaksın. Hep ama. Ben şimdi turnedeyim diye kulnarımı süper bir arkadaşım var, ona braktım. Ballı'nın da bu kez yanında gettimdim. Ballı biliyorsun Cennet Papagani bir arkadaş, bizim oradaki pastaneyi braktım. Kuşçu çukun pastane. Özlem de annesinde kalıyor genelde ben turnedeyken,

dolayısıyla evde kusura bakacak kimse olmuyor. Kediler sorun değil, iki gün üç gün çok rahat kalabiliyorlar tek başlarına. Ama kuşlar öyle değil. Her gün ilgilnenmek gerekıyor kuşlara. Her gün ama. Dün de pastaneyi aradım, Ballı'nı sordum. Altı kadımlırdır Ballı'yı. Neymiş, çok ötiyormuş, müsteriler rahatsız oluyorlmuş. Beyninden vurulmuş döndüm. Hemen Özlem'i aradım, durumu anlattım. Derhal malaklıye dönüp Ballı'yı aldı aradım. Ballı'yı da o süper arkadaş braktı yene. Şimdi buçün kuşlar süper arkadaş. Bu pastane komusıyla ilgili şöyleyecek çok şey var, ama şimdi söyleyemeyeceğim. Zamanı gelince çok şey söyleyeceğim. Şu anda ofisime hakim olmaya çalışıyorum sadece. Yolda olmak iyi ama bazen böyle tatsız şeyler de yaşanıyor. Karavan alacağım o olacak. Ey gezdirmesi giki gezdireceğim evi o olacak. Kuşlar, kediler, böcekler, maale. Neyse, ne diyorusun, "yol". Karacabey'de de yol çılmıştı yarı, trafik durdu da ha durdu Karacabey'de, yar tarafa da atıyor var, atarın çok yavurlamış, annelerinin peşinden koşanlar, yeri

gelen annelerini emen, cimlere uzanan tayıları izlemek ise ömrü bedeldi. Dünyanın en güzel şeyine bir sekilde maruz kaldım, çok iyi oldu. Sonra kafamı bir çevirdim ki, yar koltukta hayali kuzenim oturuyor. Göts artık sadece eve de gelmiyor, her yere geliyor. "Alpaz" dedi, "senin soruncun ne biliyor musun" dedi bana. "Neymiş ki" dedim. "Kuşuk düşüniyorsun" dedi. "Nasıl yânni" dedim. "Ömrün boyunca her şeyrek bile aldın piyango bileti olarak, hep küçük düğünçün, küçük düşüncük sende bir alışkanlık" dedi. "Yâ" dedim, "bi sigiggi" dedim. "Ya, bi sigigie, ne alakası var minakı" dedim. "Yi düşün bak bu dediğini" dedi. Gitti sonra. Sonra da zaten yol açıldı, atlara taylara veda ettim. Yoluma devam ettim. Hoşça kal.

* Ömünüz yaz, yaz tasdas tasdas. Bu ömünüz 'Al ben de yaz' say bardağını ters çevirip karımsal sanat yapın, say içip kahve falı bakmaya çıkarsanız öncülüğünü izledim!

* Yürü esirlerim ilkinin ön dokuzuncu yüzüyle yapıldığını ve bu esirlerin ön dokuzuncu yüzünden bu yana da pek degmemiş suretili tutarlandığını hissettirmek isterim. Yaptığım yazı falı da yapın yazmasında ön dokuzuncu yüzünden bu yana her ayrı şekilde dilga görmek mi daha konuk, pek de anlamadığını işleri anlamadığını gülden oketendığını, birilerinin anlamazına bozduğumuzu hatta o yüzden anlamadığı idda edenlerin de anlamadığını ama anlayışımı gibi yapıklarımlı ileri sürdüğümü için bizi mi daha komitti üzerinde bir düşüncem ilzam. Hayr böyle esirler yapıldığında oturup çevre da verimliyör arak, bükünük sağmasına geçilme arak yüz eli yil kadar sonra.

* Hayr, ömrü iki kadar uzun olmayacak neyse ki... "Küresel ısınma dedinde ama donuyoruz yahu, keş heh keş," di bu kategoriden ve görüldüğün kadarmı mesken bilimler bu esirleri yaparsanız küresel ısınmanın mekânlarını anlayamaz olacakları bakanlar. Bu macolardan bükünük sağmasına cabuk geçtik okidit edersiniz.

* Ha nedir bu bükünük yeniliğini kabullenme bükünük sannderebilir olabilir, orası öyle değil. Bu bükünük bir tür "ne n hâlin varsa gör kardeşim", bükünükler, Sade Arastırda kadarmın ücretli gördüğün izni olduğu için bendin daha yil hakları sahip olduğunu wps Sütl kadarmın kaydır zorunluluğu gibi bir sözde okadığını ileri süren gerekçe baki liberalite tarıyıpın brısma, cabulle solbde mekân, turiste o yedili yemeğin öyle yemeyençikler anlamakama yazacağım eydiğer.

* Bu arada hemen her ülkenin ağız sulına suluna beklediği kaynak turizm gelirleri ama diğer yandan da bu dünyada en çok sağlanan, küçük görülen, tepeden bakılan insan da turist. Bir genl çekilki bakacak olursanız, en azından yığın dizeyinde bu dünyada en çok azad olan turistler. Ben bugüne kadar hançetlar dipında turist sevmeyi nalamadım. Özellikle de dünyayı turistik şehirlerine yazıyorlar, çoğu kez o şehrin temel gelir kaymaklarından birini sağlıyor turistlere kadar. Daha da lenas, turistlere de turistlere kadar.

* Ha bunu anlamamak mümkün değil: bir yere turist oldumu mu, oranın yerli aslında olduğunu voltasın ahe. Ben Çağaloğlu-Sultanahmet hatında büyüdüm, basım merkezi Çağaloğlu'ya, Sultanahmet'e de öyle çok turist geldi. Önce öğrenci, öğrenci öğrenci gelirdi diye Sultanahmet'e salırlardı da yazılamayız "Nasıl mı? Nereden geliyorsunuz İstanbu'lu nası bulundunuz?" diye sorulardımı bunaltacak turist bulamazdık. Yarı bulurduk bulamama da, bir turistin ön öğrenci cereyelleşip konupması çıkardı.

* Turist için de kabası gibi bir yandan: Ayyorum kalıp Venedik'e gittim, eni, az vakitme var, ereliğim garmayay çıkıyordum, benden birer erençik olduğu olduğu için kişisel gelişimin en kritik döneminde bulunam, gözleri fer donem, kafasından tutun tüten bir grup nurnuz oroksoğı öğrencisi ayrılmış say "Neredim geldiniz?" diye soru sormaya başlıyor. Carpenter filmi mi lan bu Adama girmekte sormuyorlar o kadar soruyor. Zaten Sultanahmet etrafında da kafeler falan hem azıdım her oradağı sitedeyi, vaşillik falan işini görmeye gelmişler izmede edirdi.

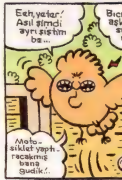
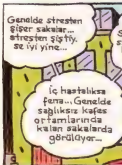
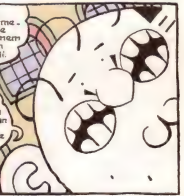
* Sonra ne olduysa oldu, turizm patladı. Çağaloğlu'naki gazete binaları den ve lüks hale, kuyumcu oldu, aheşar ol yil önceince kadar betonarme olan binaların cephelemleri kılı aşıpalar kaplandı, her yer legodun yapıldı. Sağheçmeye Sokak'a da dendi. Eski gibi güzeldiyler ama en fazla, bataban değimle malatı evler kadar turistik, orası da yarı. Eskişen sildiyse, vailidde falan işi olup da yıldı en az bir iki kere aralıca uğrayan leşenbulur arak Sultanahmet'e adımı atarsa oldu; yolu düptenler de turistler yüzünden arın fiyattan falan gürulae turiste yuzı oluldu.

* Dedim gibi turiste yuzı olmak sadece yerlihe has değil, turiste de turist sevmiyor hatta o kadar sevmiyor ki, resmen her biri birer minik Kafka gibi, turist olmadığın, götüş yerlihe "turist okidit" gımedimden ileri sürüyor. Turistim son yıldıa nuramas "oral gibi yazı. Anlatı işi gününçine Venedik'e bir halıhalına İstanbu'lu, ki halıhalına New York'a, yepine gımedim sıylarca öncedenmiş götüş şehride "turistik olmayan" yerler arıyor. Her gımedim elinde üzerinde "Turistler işi değiltir!" yazan ama turistlerden bakış kimsenin almıyolırbeyler, arak naal bir oyun oynuyorlar anlaşılmı dedim. Şehirlerin en turistik mekânlarında o yehrin yerlihele bakiyla kimese olmayacak bu güdile.

* Adam götüş yerde oral gibi yazılamay o kadar hewesli ki sanırım ürgüye güdüş paratın uylayacak. Sağheç'i güdüş yalıa fırlatırsanız meşal daldırarak, Ankara'ya güdüşler atırdınce anırtınce son vurmak için sabah erkenden yola çıkıyorsunuz. Yoo, yine balona biniyor, gondola geçiyor, Ankara'da ne bu çok ylyorça ylyor şimd bulamadın orada yapılamaz bir şey.

* Hayr bu işin tehlikesi büyük: Yıkılda Bağcılar'da "oral" gibi dövmeyiye olıyap yapıpaz yazın, Yenibosna'da kanatlar arıyor, Zeytinburnu'nda gütye çakan, Dolapdere'de papıklık kovalayan, Merducebin binnim için yüzlerce yıla kurduğı medeniyet alyıyır altına altın turistler görmeye yazıyacak. Sonra bir de buntlar yerlerine dönecek, diplomatik kriz çıkacak valla.

* Bu yüzden ne zaman sağda solda "turist değiltim gibi" yazıyıp çalıyan turistler görsen "Turistim sen turistik kal, al elere rehberi / turistin sen turistik kal, ok boyunma makineyi," diye seslenişim geliyor içersen.

Hayatımızdan Bazı Anlar

İşten eve geldim, kapıdan girerken gelenin ben olduğum anlaşılın diye "ben geldim" diye bağırdım. Eğer bağırmazsam ve bebeğim içerilerde bir yerdeyse, kapının açıldığını duyduysa "Erman, sen mi geldin?" diye bağırdı. O zaman mecburen "evet ben geldim" diye bağırdım. Oysa evin anahtarı zaten sadece ikimizde var. Ne gerek var? Ben geldim sevgili Anabel! Bizli ayağın o melun savaş yüzündeki kaybettığımız seneleri telafi etmek için gelebildiğim kadar erken geldim eve! Keşke sevgili anneciğinin sözlerini dinleseydin de, kalbini bir subaya değil halı vakti yerinde bir kasaba, ya da onuruyla çalıpır her akşam mesai saati bitince evine dönen bir katibe verseydin. Heyhat, buradayım işte, evimdeyim, senin kollarındayım. Ah sevgili Anabel, o kadar sık düşledim ki bu anı; şimdi bile gerçekten burada mıyım yoksa hala düşman ateşinden korunmak için içinde uyuduğumuz siperde kurduğum bir hayalin içinde miyim ayırt etmekte güçlük çekiyorum. İzin ver söyle bir bakayım sana sevgili Anabel! Ah, hayallerimdekinden bile daha güzelsin. Ben ise çg yaşları içinde savaşa yolcu ettiğin genç subay dedimdir artık. Şaşıp bittiği an sana dönmece çalıştım, lütfen sözlerime inan. Ancak dönüş yolunda ben ve emrimdeki askerler vahşi Bulgar'ların eline tutsak düştük. Kahrolası köylüler!

Savaşın bittiğinden bile haberleri yoktu. Kiminle savaşta olduğun bile haberleri yoktu! Düşman olmadığımızı, aynı safta savaşta olduğumuzu, savaşın bittiğini, anlaşımın imzalandığını anlatmaya çalıştık, bağırdık çağırdık, küfredtik ama ne fayda! Bir sen boyunca bizi Bulgar yapmaya çalıştılar. Her gün köfte ve çoban salatası yedirdiler, zorla halk danslarını öğrettiler. Ancak yaşlıların ne dediklerini bilirsiz: Bir Fransız'dan Bulgar yapamazsın. Askerlerin ve ben bize verdikleri köfteleri geceleri gıcızla birleştirip rosto haline getiriyor, öyle yiyoruduk. Halk oyunlarını oynarken hareketlere bilecek yanlış ayakla basılıyor, onların da oyun neşesini kaçırıyorduk. Adamlarımı görmeliydin Anabel! O kadar cesurlardı ki... Bir sen boyunca sadece senin hayalini ve adamlarının cesareti sayesinde hayata tutunabiliydik. Tanrının işine bak ki; kaçığımız bizi her gün öğrenmemiz için zorladıkları halk dansları sayesinde oldu. Bazı danslar çok karışık, herkes aynı anda bir şeyler yapıyor. Dansın en hareketli anında, Bulgarlar kendi ayak hareketlerini takip etmeye çalışırken dans hareketlerimizi bozmadan ormana doğru kaçmaya başardık. O günden beri at üstündeyim Anabel, sana ulaşamadım başıma yine bir şeyler gelir korusuluya bir an bile durmadım. Mahvolmuş gözüküyorsam beni affet. Düş alıcım zaten, kendime kokuyorum. Savaşta sorsan, savaş iyi geçti. Bize ateş eden herkes bizi de ateş ettik, top atan olursa bizi de mümkün olduğunca top atmaya çalıştık. Sonuçlar daha aklımdandı ama bız kazanmışızdır herhalde.

"Bugün temizlik vardı, ayakkabılarını girme" dedi Anabel bebeğim. Hangi gün ayakkabılarla girmişdim? Niye ayakkabıyla gireyim? Henüz öğrenmediğim suçlarla yargılanıyordum. Her makul ve batıl düşünceye inanan insan gibi uzlaşmacı davrandım, kapının daha da dışımda, apartman boşluğunda bir yerlerde çıkarttım ayakkabımı. Bu güzel ortamımız bozulmasın. Eşyalarını odama bıraktım, yüzümü yıkadım, bebeğime kendimi gösterdim, sonra kontrol ettiğim çok anlaşılmasın diye susamış gıbi yaparaktı mutfağa geçtim. Bir hafta kadar önce mutfağa kaçış çatal çekmecisine altın standardı getirmiştim. Daha iyi hale getirilemeyecek şekilde en iyi haline getirmiştim kaşık çatal çekmecisini. Herkesin bir fikri var çatal bıçak çekmecisinin nasıl olması gerektiğiyle ilgili, herkes kafasına göre bir hareket ediyor. Herkes iyi niyetle bir şeyler yapmaya çalışıyor. Ama benim kadar düşünün yok. Sevgili yapmıyorlar, gün içinde düşünmüyorlar. Bir şeyi gün içinde düşünmüyorsan, bir anda elindeki iyi birakıp o şeyle ilgili kararlar almıyorsan aslında belki de yapmamalısın. Ben bunu insanlara anlatamıyorum. Küçük kaşık var, tam küçük kaşık boyutunda bölme var, gidip küçük kaşığı büyük kaşıklarla aynı yere koyuyorum. Ben bunu insanlara anlatamıyorum. BÖYLE ŞEYLER! KİMSEYE ANLATAMIYORUM. Her şeyi tam o boyuttaki bilmelere koymak lazım. Bunu havattaki her şey için uygulayabilirsiniz. Tahmin ettiğim gibi temizliğim çokşusuyla çatal bıçak bölmesindeki her şeyin yeri değiştirilmiş, radikal kararlar alınmış.

"Ben bu çekmeceyi çok iyi yapıpım, bunu neden değiştirdiniz" diye hesap sorsam bebeğim bütün gün uğraşp temizlediği evi temelinde söküp beni onunla ezmece çalışır. Yeni temizlik yapmış kadınlardan çekinişiz. Onlar asla durmayan, devamlı devinen bir evrende iyi temiz halinde sabit tutmaya çalışın, olmayınca özülüp kolay sinirlenen insanlardır. Çekmecenin başından biraz kendii kendime özülüp odama gitdim. Zamanı gelince

yine altın standardı getiririm mutfağ çekmecesine. Evde yalnız olduğum bir gün o işle uğraşırım. Unutmayın tutkuları olmayan bir insan yok olmuş, bitmiş bir insandır.

Odama girip masanın başına oturunca bilgisayarımla ne denli bozuk olduğumu hatırladım. Keşke temizliğe yardımına gelen Mürvet Abla bilgisayardan da anlayış olsaydı. En azından yedekleme yapar format atacak kadar anlasa. Çok ayıp bir şey mi düşünüyorum? İşte artık insan bundan asla gerçeken emin olamıyor.

"Odandan hep tüy tüy beyaz bir şeyler çıktı, çok zor temizledik, sen bir şey mi yaptın bu odada?" diye sordu bebeğim, odada oturmamı fırsat bilerek. Bilemiyorum. Belki vücudum ürettiyordur artık. Yaşım otuzu geçti. Bundan sonra vücut bana yabancı. Neyi neden yaptığını anlamıyorum. İnsan vücudu mucizelerle dolu, kulağımdan bir şeyler çıkıyor, göz kapaklarımla pul pul dökülüyor, kolumda tek bir kul diğer bütün kol kollarından on kat daha fazla uzuyor. Gel birlikte bakalım istersen. Ben bu odada hiçbir şey yapmadım. Bilgisayarı bile açmadım, neden geldim buraya oturdum onu da bilmiyorum. Tüy tüy beyaz yer dökülen yerler belki de evin içinde amaçsız dolanırken geride bıraktığın bilincimin parçalarıdır.

NASIL CÜMLE? ETKİLENDİN Mİ?
Etkilenmediğini görüyorum. Burnumu tuvalet kağıdıyla siliyorum alerjim şahtlandı zamanlar, normal seşmek kesmiyor, yetmiyor. Tuvalet kağıdı da ufalanıp uçupuyor bir yerden sonra. Onlardır yerelekiler. Gel kimisi oturma odasına gidelim birlikte, bu oda içimde de acı ve gözyaşından başka bir şey veremeycek.

"Kaşık çatal çekmecesinde ben kendi sistemime göre düzenlenmişim, beğenmediğin için mi yeniden düzenlediniz?" diye sordum televizyon karşısında yan yana yatanken. İzlediği dizide olumlu gelişmeler yaşıyordu, keyfi yerindeydi, soruyu sormak için doğru zaman gibii düşünüdüm. "Çekmeceleri komple bozduk, içlerini temizledik, kusura bakma düzenini bozdusak" dedi. Zorla sıkıntı çıkarttım ufaklık kanepede, neden bilmem. Temizliğin ötasinde, bizlerin göremeyeceği, bilemeyeceği büyüklükte temizlikler var dünya üzerinde. Bizler çekmecenin içindekiler temizleniyor zannederken, insanlar çekmecenin kendisini temizliyorlar. Bu benim için yeni bir bilgi. Her gün yeni bir şey öğreniyoruz fakat öğrendiğimiz yeni şeyler eskiden öğrendiğimiz önemli şeylerin üzerine yazıldığı için yavaş yavaş gerizekalya dönüşüyor. Hayat böyle maalesef.

DINDİRİNDİRİNDİRİDİN

BELKİ DE MESAJ YANLIŞ..?

"Arkadaş, haksızın yanında olan insanıdır..."
- André Malroux

● **ALLİ:** ali topu at / arkadaşta bak çık / attı
giri / şıklarda in / olmadı uçan halya bin /
ali gel / ali hayat adamı çok yorar / kendine
dikket et / yefallı suyu susu battanyedir /
en son ne dedim ali tekrarı et / ali be güzel ali
/ attan toptan mühimni aye'dir ali / eskimo'yu
soracak olursan küçük kuzulardır...

● **FOTİROMAN:** -seni sevsem / zaten uzaklaşacağım / sevip de
uzaklaştım... - diye / bir şey haksızlık etme... - beni bu gece düşüncem / ya da
dışkımlı düşüncem / hangiyi yitiriz tutumun kaderi değişir... - diye / bir şey haksızlık
etme... - bari kablim var / kafam kalabalıklığına / süngümden tenha... - bitisin /
biri kalısın öteki gitsin...

● **HIÇ İMPARATOR KALMAIŞTIR:** sevgili oğlum / osmanlı
imparatorluğundan bize / çemeler ve hubbler / çimler ve tuluşlı
gömeçler / ve biraz da böce kalmıştır... değerli evladım / osmanlı'dan bize
/ yeniciyi kılıçları / hamam takımları / ve statik'ün en sevdiği şarkılar
kalmıştır... son olarak yavrum / osmanlı imparatorluğundan bize /
hiç imparator kalmamıştır...

● **İŞARET VE İŞARETÇİ:** tam ne istiyorsun aşşşış / hangi dert
gördün derman bulmamış / de hangi kemik toz olamış / vedat'la
yaşamayı öğreneceksin / zamanla sen de beni seveceksin... en
küçük bir kız çocuğundan sen aşşşış / çok uzun tavana bakardın ne
sakini yazdı / patiklerin pespembe ayakların bembeyazı / utanmaktan
utanmıyız zaman zaman / sevmeyi sevmeyizi ama bu her zaman... işaret
ve işaretçiler dikket et aşşşış / salın kalın kalısın çarpma tatlim / dikket et
mikrop felan kapama tatlim / kınalada'da ev tuttum iki gece kalır mısın / paran
varsa bana vampir diği alır mısın...

● **İYİ DE BAŞLAMIŞTIK:** ah be canım / mehm't'ler memo derler /
robert'lere bab / stopere çarpık kalışları yanıldırı top / sıfır-bır... ah be canım
/ kılışeye süjümamz müdteçiyim kendim / koca kalabalıkta tek başına /
eşliğü al da at diye veriyor arkadaşına / sıfır-iki...

ah be canım / en kutsal metinler ve en acar sit-com'lar / ortaod'u'dan
çıkmadır / artık kabul edelim defanta çoğalamamışdır / sıfır-üç...

● **KARTOPU:** yaşıyadın sakın sakın şükredin gibiydi / alman huzurevinin
bahçesi / dışarda kar / içerde türk kalvesi... kar beni çağırdı gittim / güya yeni
cümleler bulacaktım / sadece seni sayıkıldım... yanlışlıkla değiyim o kartopu
bana / ben de katıldırım oyuna...

● **MAKAS:** selam ben kendim / uyanmayı rüyadan daha çok seven
biriyim / soğuk savaş dispanserinde / ruh röntgeni teknisiyenim
/ allahma inanırım ve yeniyim... nasıl ki avrupa'nın çinileri /
kurdurları yeni dünyayı / aşyalı hiperaktifler de / senlendirir
bu toprakları / istanbul'da başlar düymam ikinci yanım
/ içine ezilir benim kılıbrığı kıza / bir de kağıdı'da
öien çocuğu / tam makas
değiştirirken tren / tek
gerçek gibi çıkar
karpına /
tehlile

Kemal Arslan

İşareti kurukafa...

yalmızın az uyu / rüya biraz bektir
az çalsı / mürşusa alan açlısın / ekle

● **O:** onu anlayan beni anlamaz / e
balmaz / o yasa maddesi gibi yasar
buluşunu görür görmez / ben çokku
komik hikayeyi anlatırım / bir /
/ o dedidim benim b
artı...

● **SADE:** ne yolla
/ ne dağları deteli
şaygıcy sevebildim
kalabilirdim / sade
geçebildim / ne lir
/ sade bunu yazı

● **RÜNESANS:** sa
tutkun insanlar / su
okuyup bitirdiğide
tutkun insanlar / a
benim şikayetimder
beni güçsüz mü ki
dışkımlı çinkü sen
daha fazla / sa
saklıyasa...

● **YEGANE:** sen
mali müktü neyleyi

● **Cihangir Komedî Küllü**
up, 21.300... 6 Mayıs cumartesi, Ved
türkiye şarkıları... (Medici) Mebusan
/ Çeçen hafta tepeye alıntı yapıldığını
barutlu' olacak. Bir de "hayan azdı"
yerine, "aynca" olacak. N'oluyosü ba
bağışlayam...

● **Boğaziçi Üniversitesi Tarafından**
tebrik ederim...

bir şeyt muamma biz orda üçümlü / yayıyor olmağı
içimiz gücümiz...

● **NE'YE:** çok derliysen az düşün / başın dinleimsin
/ virane senleimsin... çok mutluysan az konuş /
mutsus içini döksün / çivi çiviyi söksün... çok

"PIZZA..."

okutk in

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

265

266

267

268

269

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

280

281

282

283

284

285

286

287

288

289

290

291

YİĞİT ÖZGÜR

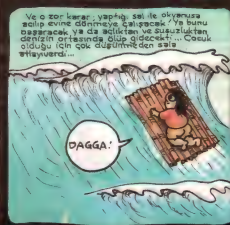

yigit@comic.com

7022 2014A 011

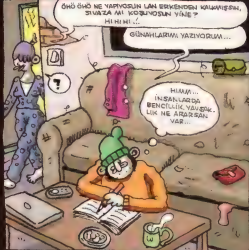

ESNEK ile GENİS

Yetkin
Gülmen

ÖNE ÖNE NE YAPTIYORDUN LAN BEKLENTİSİZ KALKIYORDUN, SİYAZTA AYI KOKULUYORDUN YİĞİT? Nİ Hİ Hİ...

ÖĞÜNLÜĞÜME YAZIYORDUM...

HAYIR... İNŞAATÇIYLA BENİCİLİLİK YAPMIYOR, LÜA NE APARIRSAZ VAY.

NE PLAKA OYLAR İNŞANCINI AYI DEĞİLETTİ KABAH SABAH?

KADIMA BU ARSA BİREŞİ GÖY KÜLLÜNE...

YANNA BAKI...

MATIL KADIMA ÇOM SİYAZ KÜLLÜ... YOR LÜA TAM AYI ANJELİ HELE NEYİN PEŞİNDESİN?

YA HASAN'DAN ÖĞRENDİM İÇİMEKİ ZALİM BENİLER Nİ BEKLENDİR AYIKLIYCA...

ULAN HASAN DA DÜŞÜYÖ DÜŞÜYÖ AKLIYLA Bİ ÇOKLUK SOKUYO VA...

NEYER HAYAT TAMAM YETER YATIRIM HAZIRLADIM YA PASAĞA GİZELECEKİM KADIM GÜZEL ÖNE!

KETİM GÖRÜYÖR, SÜN Kİ MİYÖLÜ LÜA...

LA DA DEFTERİ KALDIRMA, PİNKİTA YAZ TERAKKİ...

ÖNE... NAK Bİ ÇABUKLUK İYİ...

GÜZEL SENEYİCİ YATIRIM İSTİYOR AĞIŞIN Bİ TANE?

YOK YA YEMEK YİĞİNCİ BİTİRİ OLANIYOR BİR...

DOĞRU ÖNE Bİ KEHİVE SAKAP ALDIYDIK SOKUYO...

VALİLA DÖKE PİNKİTA Vİ ÇOKLUK...

NEYER İSTİYOR AĞIŞIN...

EĞİTİMLİK BAKALIM SÜ İÇİNDEKİ BEKLENDİR, BİR DE BAKALIM KARMALIKLI...

YOK İYİTİ O KÖTÜ BENİLERİ OĞRENDİRDİ OĞRENDİR OĞRENDİR O YATIRIM O YATIRIM AYIKLIYCA...

LA OLAN BENİN HED TAPIRILAN KÖTÜ OLAN İGİ...

DÖNE DEKİ DİMEKİ İYİTİ Bİ OLAN İGİ...

Akşamı doğru evin yolu.

ÖNEYİCİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

TANIRIMA BENCE...

İÇERİ DİYEYİM...

ÖNEYİCİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

O ÖNE Bİ YOL DÜŞÜYÖ...

KADIMIN AĞIŞININ İYİTİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

ÖNEYİCİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

AKİTİYESİN SENEYİCİ GETİRİYORDUN KADIM BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

TAMAM AKİTİYESİN KADIMININ YAR BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

HAYIR AMERİKANIN GÖDÜ YAZIĞI DEĞİL İYİTİ...

DRİLLİ LİLLİ... DRİLLİ LİLLİ...

HAY BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

EVET...

SENİN LÖKÖRİNİ DÜŞÜYÖ Mİ?

ÖNEYİCİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

ÖNEYİCİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

ÖNEYİCİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

AYI ANJELİ...

ÖNEYİCİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

ÖNEYİCİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

ÖNEYİCİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

AYI ANJELİ...

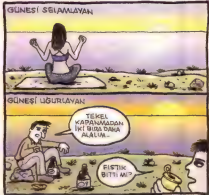
ÖNEYİCİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

ÖNEYİCİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

ÖNEYİCİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

AYI ANJELİ...

Furkan Özçoban

GÜNEŞİ SEVİYAYIM

GÜNEŞİ UĞURLAYIM

TEKEL KAPATILMADAN İYİ BİR GÜNEŞ ALALIM.

FİSTİK BİTİRİ Mİ?

YALNIZ DEĞİLEN GÜNEŞİ

ÇARMAK ÇOK BİTİRİCİSİNİ BİTİRİTİ YANLI AÇIĞI İYİ?

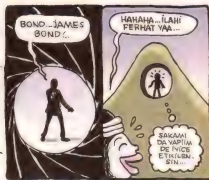
YOKSA GÜNEŞİ KALALIM.

KARMAKARLIĞI ÇOK İYİ

ANNA TANIRIM JOE TİGİLOĞUNAN?

ÖNEYİCİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

BOND... JAMES BOND...

HANNA... LAHİ FERİH YAK...

SARAHİ... DE NİCE DEĞİLEN SİN...

ŞİŞİLİ... SİNİ... PİNKİTA...

İYİTİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

İYİTİ BEKLENTİSİZİN EN ÖNEYİCİ AYI YOKSA KADIMA KEHİVE BİTİRİCİ GÜL DÜŞÜYÖ...

Neiler oluyor?

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 8858; TR34 0006 7010 0000 0081 3459 75 EUR; TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

UYKUSUZ

CHP'li Büyükçekmece Belediye
Başkanı Albatros Parkı'nı imara
açarak sattı.

KIZDIRMAYIN
BENİ ORAYA
TOPÇU KISLASI
YAPTIRTIRIM...

Bİ SEN
EKSİKTİN...

UYKUSUZ

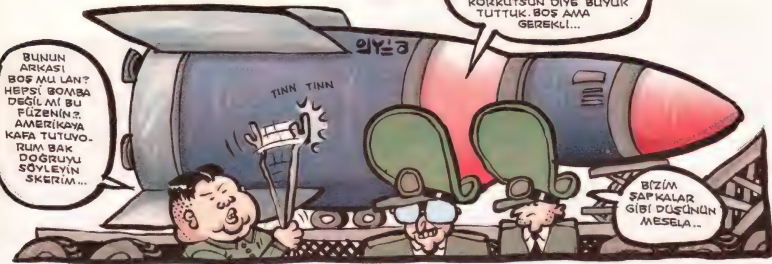
27 NİSAN PERŞEMBE
SAYI: 2017/17 No: 504
4 TL (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL

Avrupa'da çocuk işçi sayısıyla birinci,
çocuk gelin sayısıyla ikinci ülkeyiz.

Kuzey Kore, ABD'yi uyardı: "ABD'nin uçak gemisini tek atışta batırabiliriz."

Türkiye'de çalışan çocuk sayısı 2 milyona yaklaştı.

Katırlı iş adamları Türkiye'deki şirketleri satın almaya devam ediyor.

Taksim'de 1 Mayıs kutımlarına yine izin yok...

Suudi Kralı, oğlu Halid'i ABD Büyükelçisi olarak atadı.

UYKUSUZ

Normal şartlar altında, turistik geleneksel kıyafetler içerisinde gezen, oturduğu yerden abuk subuk hikâyeler uydurarak

tarihçilik yaptığını zanneden, her üç lafından ikisi akla, mantığa ve izana aykırı bir adamı ziyaret ettikten sonra doktoruna durumunun nasıl olduğunu sorarsınız. Baviera'da Oktoberfest dışında deri pantolonlarla ortalıkta dolanıp "Kaiser Wilhelm aslında Portekiz ajanı, Bismarck'ı masonlar devirdi," diye söylenen; Fransa'da Napolyon kılığında dolaşıp "De Gaulle Stalin'in adamıdır; Cezayir hep bizimdi," diye gezen adamlar ilgili ülkelerin ruh ve sinir hastalıkları hastanelerinde ağırlandılar.

Yeni Türkiye'deyse karikatürü yapılamayacak kadar abartılı saçmalıklar yayın bir adamın Saray'larda ağırlandığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında, iki milyon çocuğun sokakta parkta oynamak, okulda derse girmek yerine fabrikada, atölyede işe gittiği, çalışmak zorunda olduğu bir ülkenin ciddi bir çocuk işçi sorunu vardır. Ama **Yeni Türkiye'de** giderek normalleşen çocuk işçilerin sayısının iki milyon olmasının, bir çocuk işsizliği sorunu olarak kabul edilmesine ramak kalmıştır. Neyse ki **Yeni Türkiye'nin** muteber siyasetçileri, çocuk bayramlarında falan ayakakbalarını ayakkabı boyacısı çocuklara boyatarak çocuk işsizliğinin önüne geçmeye çalışmaktadır.

Normal şartlar altında, çocuklara armağan edilen bir bayramda, hele geleneksel olarak çocukların biraz tırt da olsa bir günlüğüne önemli makamlara oturtulduğu bir ülkede söz konusu bayram çocuklara ileride neler yapabileceklerini, neler başarabileceklerini göstermeye de yarar. Ama **Yeni Türkiye'de** çocuk bayramı küçük kız çocuklarına kına gecesi yaptırılarak kutlanır zira **Yeni Türkiye'nin** geleceğin kadınlarına uygun gördüğü tek büyük başarı gelin olmanın ibarettir.

Referandumda beklediği oy oranını yakalamayan AKP'de parti içi temizlik operasyonu başlıyor.

ARTIK
GÖLGEMİ DE
PARTİDE İSTEMİYÖ.
RUM Bİ UZUYOR
Bİ KISALIYOR
SİNİR EDİYO
BENİ ...

ATIN
BUNU DA
PARTİDEN
...

Kadın haklarını yok sayan Suudi Arabistan, Birleşmiş Milletler Kadın Hakları Komisyonu'nun başına seçildi.

TBMM Başkanı İsmail Kahraman, 23 Nisan özel oturumunda Atatürk'ün adını anmak yerine "tarini şahsiyet" demeyi tercih etti.

Sene 2002, ilk çoğarım Pıncık kelime ve irili ufaklı iki üç dergiden sonra bir şekilde Lombak'a kendimi kabettim. Hayran olduğum inılmaz sanatçıları biriktireceğim şansa emel emim, fakat çoğarım bulamamış gibiyim ve insanım. Sevgili abim Kenan Yarı'nı duyduğum hayranlıkla herhalde, sadece onun cüzdanı işleri yapmanın doğru olduğunu inanıyorum (ilk yazıp çizdiğim Yaratıcı Öykülerinde bi dolu Kenan Yarı ögesi var misal) Derken içimden duyduğum grupta, Leman'dan ayrılan başka bi grubun birleşip halkta bir dergi yapacağı işiyle tanıştım. Kendi Nedense çok zallı bi refleksle **"İmsi gibi Lombak'a çiziyorduk, neymiş şimdii bu"** falan diye azaarımıştım, ne hadidimeyette artık. Üstelik işini de Penguen mi olmuştum neymiş? **"Bu ne lan"** demişim, **"İrf Selçuk Erdem penguen çiziyi diye derginin ismi o mu olucağı"**

Bahadır Barutur bu yeni halkta dergiden önceki çoğarım istediğimde işe anında o tripli ve söze ikile halime saşık oluyor **"Abi ne demek, tabii ki çok isterim"** dedim. Fakat bi yandan da içim inılmaz huzursuz. Çoğarım halkta dergi bu, borsu dergi? Hele öyle tarama marazı mı yeni yayıpcıların bütün hafta başında oturulacak demek ölyü bu. E kendime de güveniyormuş açıktır. Gittim Bahadır Abi'ye anlattım bu duyğularımı. Dedim ben bulayormuş bişey. O da zaten benden henüz fikir-talemediyim (toz ve mal olduğu) dedi ki, Mevlâ Üstündağ'da bir espri vereceğini ve onları çizimisi istediğini söyledi. Allah dedim çok iyi, hiç konu düşünmeden sadece çizicim.

Fakat espri bir geldi, normal mest-iust. Espri! Nisi Mevlâ Abi öze gıyve gıyve, ama ben onları neye çevirmiş kistiyeirmiyim. O zaman Mevlâ ve Ölyü çok bi yazıp yıpı bana "sen kendin halkta bişey bulmaya çalış, öteki türlü çok aç çekebilirsin" dediler. Ben de kafıa içiyi kanyışık bi şekilde kimseye haber vermeden basmam Daşa'yı yitirdim. Kendini indiyim hesabı.

Bu dergi çıkmış ama içinde ben konum. Dündüğümden derginin 4. Sayısına **"Sandık İlgil"** diye bi sayfa çizdim. Yayımladı fılan. Dur dedim bi tane daha çizdim. Bakım dergide birileri **"Fena değil devam et"** diye, hadi dedim 4 hafta çiziz sonra biraşırım. Ölyü gü güzel ölyü dediler. Şaka sandım ama gerçemiş, beğeniyomuş okuyuları. E hadi madem daşa çiziyim dedim. Derken biraz dahe. (Ne görüldüğünü bir 15 yıl ölü).

O zaman bulduğumuzdüzü bina, henüz içine edilmemiş ististik caddesi üzerindeydi ve arka tarafında da inılmaz güzel bi boğaz manzarası vardı. O balkonda hem Emrah'ın esprilerine kahkaha atarak, hem de Sezen Aksoy dinleyerek eşit açısından aştım. Evde durmuş sevinmişim, dergi evim olmuştu. Yaşadığım hayatıym her şeyim ordıydı. Çalırsm film dinleme olayına da orda keşfedtim. Ama yanı ne biliyim, aslında orda bu gördüm. Kim yaptı bilmiyoruz, çok deli bi çocuk vardı onun pühepliğini ben ama tabii ölyü. Tek deliğim olan kaka da herhalde çürüyüp gitmişti. Neşse yanı işiyle köstüsiyle benim için çok özel zamanlarındı işte.

2007 yılında bir bi grup arkadaş ayrılmış daha kendimize ait bi dergi yapmaya karar verdik. Bunun hem ekonomik hem de mesleki ilişkeli sebepleri vardı. Açıkçası benim sebebim daha çok **"26 yaşına gelmişim, bu meslekte bi adım daha atmam istiyordum"** diye düşünüyordum. Ayırdığımızın haberi duyulunca da internetten falan çok dedikodu döndü. Kavgamızla fılan fılan Yoktu özye öyle bişey. Toplama talep etti. Özye de seahbet ettiler, beraber duygusal anılar yaşadık, tokalaşıp sarılıp ayrıldık.

O günün beri çok itissal durumlarda diğnde Penguen'i her hafta seçtikten aldım. (Yükseküzü da bayiden alıyordum ben bu arada) Şaşıryınca oluyorduk yayıncıya inanmamız işi bi şekilde dolduruy, yani bi dövence gitti ki o zaman mevlâ abim dergi bi edisyonu basarını söyledi. Bir anda piyasada ki tane dolu ölyü dergi oldu. Bi yandan Leman gibi bi büyük abi zaten var (onu da her hafta alıyım, akşamdan fılan derken çok çekilmiş bi dövence girirdik. Bence o enerji herkeşe çok iyi geldi. Biz bu esnada bi sürü panele maneale gitti, nedense hep **"çok büyük büyük husumet varmış aramızda"**, çok enfendim **"düşünm olmuştum"** diye dahtedilorsal sorunlu sorulurdu.

Şöyle söylüyüm, eski bir ki mikni süratime dımda (ki körlüğüm, azdığım, kararınlığım illahı çok sonradan hiç beklemediyim) başka yenden gördük, o süratimeyle yemirir ki) aramızda zere kadar problem yoktu. Ben her hafta Penguen'i alır özye Örtam'ın okurum, sonra Bobo'yu, ardından Çetin yıllardır bir bile tek tempo

düşmemiş köpse Her Şey Olur'u, ve sonra sıradan heptini.

İşte kurulduğunda ve sonrakı beş güzel senesinde parçası olmanın gurur duyduğum, sonarı on senesinde de okuru olduğum Penguen dergisi şimdi kanyarın arkadaşlar.

Bunun ne demek olduğunu anlamayanlar, meseleye **"Asdasafıstı kötiyü zaten, kanyarın kanyarın lan skierküz"** şeklinde özye özye Türkiye kışığı olmuş **"gaddar dobralık"** yaşıyalarlar bu yazıyı okuyup hemen biraşırabilirler. Fakat sanırım onlar bazı şeyleri zaten çoktan biraşırılar.

Göçlüyü arkasına almış bazı televizyon kanalları tutup kaçarak senelik misal dergiliği geleneliği hedef gösteren haberler hazırladılar. Deftereyon önümüzde kapalıyıldan, dinlerken ingiliz ağız okuduğumuz, çizilerde den diğniliği yapıyoruz fılan az da ben bile inancaktım. Ama bunlar daha piyasada pıymı kalmadın yanları önce, ben ta işideyken, Pıncık halkı dergisinde okula bağırtıyosı alıyormuş İstanbul Üniversitesi öğrencilerini savunı karikatürler çiziyordum. Belçijim hafızası çok şükür yerinde.

Gel gör ki normal bir ülkede, böyle şeylerle suçlandırılınca tepak yollanmad, dava açman gerekirdi. Biz bu derya savunulacak çapı bi avukatın parasını bulmadığımız için hiç bişey yapıyadmık. Muhtemelen Penguen de aynı ekonomik durumdurdu ki şü bu anı kanyarını.

Bazen vırtıya ya da orda buda görüyoruz, **"İlan dergi yayıpcıyosunuz, bu zam da neyin nesil! Elektriği mi zam geldii! Almyırmıyım?"**

Görüyoruz, almyosun. Fakat senin gerediyeğin iş bi? Derğinin masrafları zannettiğinden çok daha fazla. Kağıt, basılı, bunlar hep dolarda dönen işler. Dağtım yanı bi mesele, yazar çizterlerin tellerifi, mufadate denitilemiş çok bişeylerdir. İstisnai fotoğraf derken oradan toplanmış ciddi miktarlar çokları arkadaşlar, bildiğin işler. Hele reklam almyosun, arkadaş büyük bi kuruluş yoksa, bi de tepende seni dikizleyen yoksa bi güç varza çok ama çok zor iş.

"Falanca değil, o zaman almyırmıy" dediziğiz adam için bize kızıyosunuz ya, bazen, ha, bizim kanyarımız değil ki, adamın istediği parayı vermiyoruz, o yüzden ölyü. İla yapıyoruz çok değeri bir bi insanın, ve talep etdikleri paraları da keski kanyarız. Ama yok ki be kardeşim. Şaka Penguen Dergisi, Yükseküzü Dergisi böyle başında bi zaman talmilim oldu. **"hahaha şuna artık çizdirmeyelim hahahah"** diye çekiz cıkmış anlar yerler değil yanı.

Normalde ben bu tür konuları düşünmediğime pek doğru bulmazdım. Yıllardır zor durumdum yanı şimdide ama işi ucuca ıdare ediyorduk, birlikt hepten zorlanıyorduk. Sonuğunda Penguen dergi de Yükseküzü kalk. Gerçi'z zaten (bence bahaneyle) kapattılar. Horta'k'ı da maaşesed devam edemedik kapatıkt.

İşin arsa tarafı ne bilmiyomuz? Dergiden bi çizir arkadaş istemeyi eşyile son yıllarda bizim gençlerin çok sevdiği bi yerli diziliş izliyoruzlar. Arkadaş bi bakmış, dergide çizdik bi espriiden koca bölüm yapmış adamlar. İşe de gayet iyi niyetli bi şekilde **"bakınsa onlar da senin gibi düğünmüş"** demiş. Akla cıkmış olacağı fikri bile gelmiyo yanı, sonuğa kosokacak dizi. (Bu arada bi çizir arkadaş' dediziğ geçir işi bildiğini birli, belki işi de sayğıdığını bilimlisini istemeye dedi adam yayırmıyom) Keza bi başka karikatürist arkadaş da aynı dizinin yazarlarından birini **"yahü bizim espriyi yayıncıyosunuz"** dediziğide adam **"napalim abi seviriyors"** demiş, ölyaz gel.

Bana da yıllar öcede bi yönetime gelmiş, dedi ki senin şu öyküün film çekilecek istiyordum. Adam **"bu öyküydü öğün çekerseniz çok kötü olur, o yüzden ya halkları satın almyırsınız benden, ya da benden sonaryı halini isteyebilirsiniz"** dedim. Yok aynıncı böyle çok iyi diyence sırf yapılmadı diye sacmasınan bi fikir soyıldem, aman kalkan dediler ki. Aradan bir ki sene geçti, bi bakımı benzeri bi fikir çekilmiş, işin köşeyi, o filmdeki çizimler işin bir benzi aramalarda öcüne aldı ama çizimimizsin. Seimil çizaktardım çünkü daha aşcan kanyarımızam, **"ne alakası var biz bulduk bunu"** diyebiliriz kederi da farklı gözükiyü çok. Çok şükür ki bir kaç okur benim hissettiğimi hissedip mail atmış da paranoyak olmadığım anladım.

Tabii ki dünya çok hızlı değişti ve yeni dünynya aynı uydurmak, bi şekilde telefon ve tablet ekranlarında olabilenler gerekirdi. Fakat ben hep talep eddiğil gibi, başlım derginin pdf halinin sayfa ekrana koyulmasını yapılmış gerekem değişikliktiğini okuduğum inannıyordum. Bu kesinlikle bir geçiş dönemi ama sadece teknoloji bir evrim gibi görmekek gerek. Dergi almak bir zevk meselesidir. Bir dünya görüştü meselesidir çoğarım zaman. Hayatımızda, özellikle bizim gibi kafası kapalı ülkelerde, korumamız gereken şeyler var. Eğer çok güc olmadan korumamız gerektiğini anmaz ve varlığını sürdürmece koca sağlamlasak, bu şeyler **"hahah inannıyormuş yaaa, güzel olan herşey neden tek tek ölyü yaaa"** şeklinde bi tvite döneriz; işte bu rivit getirdikten sonra da uzayda sonuoluştı kanyar.

"Nooldu düdükd dergin satılmıyö diye zırlıyosun galiba" şeklinde yaldıyacak olucaktı. Öyle dünyüyaosun biraz yanlış anlamış olabilirsiniz, zira ben başka şeyler de yapıyorum. Ama gününüm enfendisi mikni dergileri ve onların hayatımıza katkıları şeyler bir bir dergi. Şaşıryınca ne kattığımız çok sonradan anladım, yoksa onu da anlayamıyız. **"Penguen kanyarını"** haberinin altındaki yorumların bir şöyledi mikni **"hayatımda alı okumuşluğum yoktur, bunları okuyular da ne anlar bilmem ama bu hafta bi tane alalım barı (ALMADI)"**

O günün hayatına katkıdım girimiş **"yapamadı/edemedi"** kalite bile "Yigiri kırkaltıdırın, habertı bile çok İroninibi böylesi.

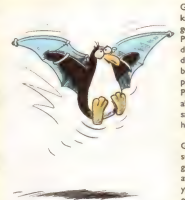
Sunu da söylemek isterim, suçlanıclık kimise çok buda. Bunlar toplumsal dürrulrnen neticesi. Sadece internet ve değil yanı. Hem belli gün birileri çok inılmazlaş dergiler yapıyor, çok satılır ve onun gibi bi sürü dergiler çıkar. Keşke ölye. Buna içinelece yüreketen istiyoruz. Sadece şu an elimizde daha bazı küçük çizgi şeyler var. Pıncık dergisi de onlardan birli. Birm çok eski bir geleneyimiz. En begenmediziğimize bile imkan bulduğumuz ölyüde destek olun, da yanı oyla olma şansına yaksalısınlar. Başka türlü yayıncıyızlar, ve ölyören biden de parçalar götüüriler.

Yine de instagram'daki milyon takipçili parçaları sayfalrının admimine **"paylaşım için teşekkürler"** **"eemeş saygı"** fılan yamakta son derece serbestizmi tabii, ama orda emel harcaray kişilerin derginin içeriğini fotoğrafını çekip hesabına yükleyen kişi değil de, espriyi bulmuş kişi değil sürçün, oturup çizim, çizimleyer, renklendiren, balonları yazıya buraştırma, çizimlere yaygılar, dergi bayağıları tıypan istemir olduğunda da hatırlamamız isterim.

Ben şimdii Selam'ı yü beş tane Penguen alıyım işin bayılye yolluyorum.

Hayatımızda bu kadar büyük şeyler olan bir şey işi daha yetarli olmasa da bulabileceğiz bu. Şi de ki tane alırsanız, belki büyük bir katkıda bulunmuş oluruzum. Olmadı, kırk mızına ismini gururla yazmış bir derginin son sayılarına sahip olmak da güzel şey bence.

Okuduğunuz işi hepizine teşekkür ederim.

"Ensesine sokulu / Kamburunu kaşidi / Şu koskoca bavu / Beş kuruşa taşıdı / İlan edecek bunu / Kasabann davulu / Koskoca bir bavu / Beş kuruşa taşıdı / Yol yakm yolcu kır / Yola bak yolcu bak / İstersen yola bırak / Şu koskoca vapuru"
Abasıyanık - "Hamma!"

● Nietzsche, nasıl bir adam, bir yazısında, "nasibi kıtlar" a çok saydıyor. "Bütün uğraşımız nasibi kıtlarla olmalıdır" falan diyor. La, zaten adam ters, nasıl kıtlasın, bir de sen ne saldırıyorsun Frederik!? Gerçi vardır senin bir bildiğin. O radar gibi bayılla her şeyi bilir insan...

● Taşındı. İlk gün ev, "at girmiş" gibiydi. Bari biraz düzeldi günbeğün. Taşındığımız yer, referandumda en çok hayır oyunun çıktığı yer. Tabii ki Beşiktaş!

● Doktor Mehmet Günerli'nin vefatı toplantısına gidecek olan öğretmen eşine, "Velilerden sen anılsın, konuş onlarla" diye şarkı söylemesi...

● Bundan çeyrek asır önce, bir görsel sergiye katılmıştım. İşim, takvim yapıtlarının yanyana durmasından ibaretti, sadece o yapıtlar arasında cumartesiyle yoktu. "Cumartesi Anneleri"ne gönderme yapmıştım... Dört sene önce el yazılarım, karalamalarım, notlarımdan oluşan, üç günlük, "Müvedde" adlı bir sergim oldu. Sergi, dev bir Bebek Kafası gibiydi... Şimdi de "Doğu Bloku" adlı bir serginin hazırlığını yapıyorum. Oluşunlaştıra dayatırım, şimdiken asıldını kayırmayım. İnsan en yakın arkadaşları karikatürleştirilince, görsel iş kendiliğinden beliriveriyor ortaya...

● "Yüresel lezzetin çağdaş yorumu" yazıyor bir pide salonunun reklamında... "Dedem de yapardı, ben de yapıyorum ama ben

buğün yapıyorum" diyor yani... Yoksa, yemeğin çağdaş yorumu ne olabilir, tuz yerine yıldız tozu mu ekliyorsun be adam?

● Sadece bir kere de olsa, "Gelsin, yarın başlasın!" diyebilmek için patron olmak istiyorsan...

● "Fizikçi, yakıtın beni fizikçi!" Rahmetli Bülent Kayabaşı ilk, bir filmde söylediği bu replikle hatırlıyorum. Melodik şekilde söylediği bu cümleye. Sonra nice filmde değişik rollerde izledim Kayabaşı'ı. Bir filmde Türkhan Soray'la bayrollu paylaşmışlığı vardır, çok büyük onur. Geçen aylarda anlatmıştım, ilk bekar ev imdeki arkadaşım Mehmet, Bülent Kayabaşı'na benzediği için ona kah Kayabaşı, kah Bülent, kah da Serübenli derdim. Bir filmde Kayabaşı'nın vefat ettiği için durunca aklıma Mehmet geldi. Başın sağolsun Mehmet ve bütün ülke... Oyuncular, seyircilerin kalplerine gömülürler. Uğurlar olsun sevgili Bülent Kayabaşı. Allah'ın rahmeti üzerine olsun...

● Beyaz adamın siyah olarak uyardığı filmi adı "Watermelon Man" imiş. Evden çıkmak zorunda olduğumuz için ağbime yarın bırakmışık filmi. Otuz yıldır peşindeydik! Ligienlere teşekkür ederim.

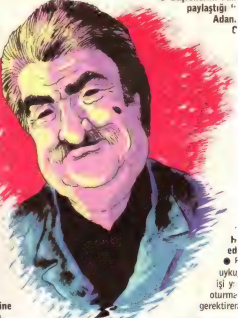
● Dostum Umut Kurt anlattı, Bodrum'da bir otelde kalmış bir zaman, "Emeklilerin kaldığı bir otel, zaten otelin kendisi de emekli gibiydi" diye anlattı. Sabah sabah uyuduktan, bahçedeki metal jimnastik aletlerine binerlen olmuş, gıcırta olmasın ortalgı. Umut sen kalk, uyku sersemi otelin mutfağından yağ al, aletleri yağla, sonra gene uyu! Uyurgezerin uyuraygırı versiyonu...

● İki çocuktur şu mama sandalyesine alışamadım. Evim içinde, stajyer hortlak gibi...
● "Bayan azdırıcı" nedir a dostlar? Hem

bayan diyorsun, hem de azdırıcı mısın, nefesiz! Aydın bir kadın bayan azdırıcı ben korkarım arkı insandır. Bayan dediğin sakın o

● Yobazın evinin boyasını "şan

● Bayrolleri Fah paylaştığı *
Adan. C

b d
● F
uyku
iş y
oturma
gerektirir.

● "Babacığın (Kendisini) denize

tepkisi)

● Kamayor Kaba ve ben, 28 A
Kamayor Atölye sahnesindeyiz. (29
Nisan cumartesi, 21.30'da Ç
Mebusan Yokuşu, 15)

"PIZZA..."

ok ip tek id

mediyorsun, kibar mısın çakal
zmamı anlayabilirim fakat bir
Azmış bir bayan, tehlikeli bir
azarısa kadın azar!

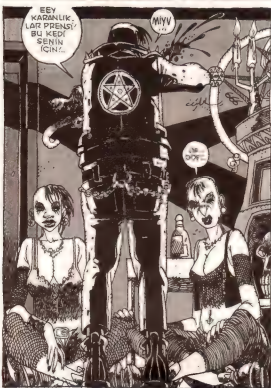
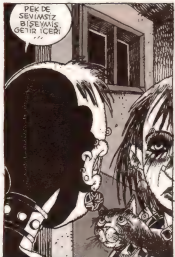
a" yapasan ne mesele çıkar he,
Evcen ve Murat Yıldırım'ın
ya Aşk" adlı filmi izledim.
yaştan Uluslararası Beyin
11 yaşında doğan olması
m! Çevresinde kadın kaynayan
"fesürün, balıya temizlikliğe
en kula gimesi de anca
mde olur! Hepsine razıyım ama
"emad şü "amansız hastalık"
nusunı bir yıl ara verseler,
kikikten mutlu olacağım.
Fahiye Evcen'i görmek
n seyredilir film, onu da
irteyim...

Arkadaşım babasıyla tartışmış,
ya şöyle demiş: "Sinirlenmek var,
rı yanmaktan yok!"

Ben küçükken, bana hep bi şey
edicekmişim gibi geliyordu"
arkadaşım Alper Aray...
vle düğüm... "Hayat devam
umudunu kesme" dedim...
aşa arkadaşım "Günde üç saat
ış oturuyorum!" dedi. Tam bir
"a gene sekizde ayaktaymış. Boş
kolay değil, bayağı bir disiplin

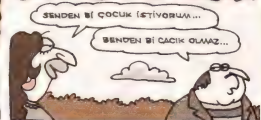
mi bırakma lan inek!"
an babasına ufak bir kızn

akşamı, 21.00'de Galata
sokak, 12) Yine aynı kadro,
r Komedi Kulüpteyiz. (Meclis-i

YİĞİT ÖZGÜR

Babası ve Bu...

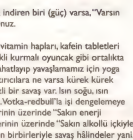
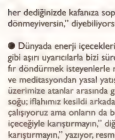
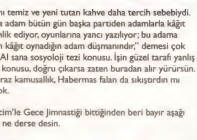
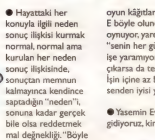
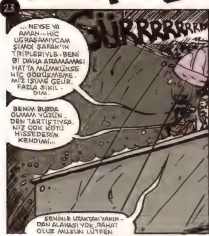

yigit@comic.com

SI ZOP EN
Deniz
PİKA

1000 10000 1000

böyle oldu, artık demeyin." derken o sonucu hazırlayan sözlerin gerçekliğini hiç sorgulamakla yeteklimine karşı çıkmak arısında çok fark yok.

● Bir de tabii ki kavram arasında korelasyon olması. Bizden sonuncu illikçi düşünüyordunuz. Mesela 50'den fazla Popu yükseltilmiş enflasyon da yükseliyordu. Türk pop albümlerinin satış grafikleriyle enflasyon grafiğinin aynı oranda yükseldiği gerçeğini ortaya koyarak "Enflasyonun sebebi Türk popudur," diyebilir miyiz? Bence diyemeyiz ama işte sürekli olarak önümüzde konan grafikler, neden-sonuç ilişkilerinin çoğu bildiğin bu kafada çöküyorlar. Her nasılsa üklenen yarınsın arkadaşın geldiği bir İderin taşarının Bekir Coşkun'un öyle yazılmasına bağlamakla, Bekir Coşkun doğru bile söyletse "Abi böyle söyleme, sonuncu böyle oluyor sonra," diyerek bir yere yaramaz.

● Dikkatli incelerseniz, Urfa'nın adı Şanlıurfa olarak değiştirildiğinden bir Trabzonspor hiç şampiyon olamadı. Var mı aralarında bir ilişki? Bana pek çok gibi geliyor.

● Bu huna rağmen bana kalarsa yekalı yere sigara içme yazıklaştırmaya beraber kahvehanelerin kapanması toplumla ayrıma ve kutuplaşmaya attırdı. Eskiden mahallenin kahvesinde şu ya da bu şekilde başka partilere o yer insanları beraber çıkıyor, okeye dondur, çok içkardı ve bu sırada birbirlerini talip dururlardı. Elbette homojen, bütün müdavimlerinin aynı görünen olduğu kahveler de vardı ama metropolledeki kahvelerin çoğunda bir karma durum hâkimdi, çaya karbonat az, koyan,

oyun kâğıtlarını temiz ve yeni tutan kahve daha terici sebebiydi. E böyle oluncu adam bütün gün başka partiden adamlarla kâğıt oynuyor, yarımkili ediyor, oyunlarına yano yazıyor. bu adama "senin her gün kâğıt oynadığın adam dışındırın," demesi çok işe yaramıyor. Abi sana sosyoloji testi konulsu, işin güzel tarah yanlı çıkarsa da tüm konusunu, doğru çıkarsa zaten buradan alır yürürsün. İşin içine az biraz kamusalı, Habermas falan da sıkırdın mı sendin iyisi yok.

● Yasemin Evcim'e Gece Jimnastik'i bittiğinden beri bayır şaşı geyiyoruz, kim ne derse desin.

● Neyse ne. Biz hatayın "öğüvenli yüksel" çocuk yetiştirmeyi bir bak zannederek yaptık. O "öğüvenli yüksel" çocuklar, soyledikleri ne kadar aptalca olursa olsun söylemeye, nerdeyse hiç düpedüman akıllarına her geleni fiki diye ortaya atarsa başladılar sonra onları bir kumaş gibi anamuhalefe partisine danışmanlık yapmaya başladılar, durum yazıyemizin de budur.

● "Bilgi gücü", pek doğru bir laf doğru olmasına ya, çoğu konuda tersi de geçerli. Eğer söz konusu pozitif bilimler değilse -la bazen pozitif bilimler bile olsa-, nazı ki bilgi gücü, çok de bilgi olabilir, güçlü olan bilgilerin içindedir, de, çeklini de istediği gibi belirleyebilir. Bu dünya yine de dönüyor (bilgi) tabii ama bunu

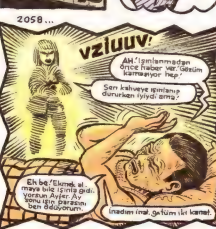
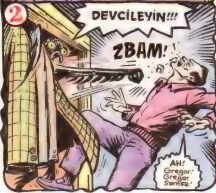
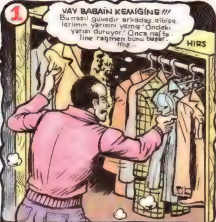
her dediginde kafanıza sopa indiren biri (güç) varsa, "Yarşın domneyversin," diyebilirsiniz süz.

● Dünyada enerji içecekleri, vitamin hapları, kafein tabletleri gibi ayrı yarıncılara bizi sürekli kılacak oyuncak gibi ortaklaştı bir döndürmek istemeyeler rahatsızlay yavaşlamaz. için yoku ve meditations yasal yattıncılığın ne varsa kürek kürek üzerine atılan arasında güc bir savas var. İsn sögü, İsn sögü, İsn sögü; İlahınız kesikli arkadaş, Votka-redne işi dengelemeye çalışıyor ama onları da birinin üzerine "Sakın enerji içecekleri kurtarmayın," diğerseniz üzerinde "Sakın alkollü içkiye karıştırmayın," yazıyor; resmen birbirleriyle süz hâllendire yanı. Şu an iki hafadık kutuphaneye kapamıs, bu iki cephenin savşan nederlerini arastırıyoruz. Nedir bizden istedikleri, öğrenir öğrenmez size de duyuracağız.

● Hiç fark etmez ni, marketlerde, kitaplarda dergi reyounuda yüzlerce dergi var aslında. Ama siz hiç fark etmez ni, marketlerde, kitaplarda dergi reyounuda yüzlerce dergi var aslında. Ama siz gidip yine Yıkulsuz alırsınız ve Yıkulsuz bütün o büyük medya gruplarının çıkardığı çok kağıda basılı, bol bol reklamlar yapılan dergilerin hepsinden daha çok satılıyor. Bence kendinizi çok duyumsalıcın çünkü yıkulsuz sarmayeye büyük bir çalım atıyorsunuz. Siz bizi her aldığınızda Yıkulsuz'un yarısı kadar bile satmıyor ama dergiyse rest çekmiş oluyorsunuz.

● Hiç fark etmez ni, marketlerde, kitaplarda dergi reyounuda yüzlerce dergi var aslında. Ama siz gidip yine Yıkulsuz alırsınız ve bence kendinizi çok duyumsalıcın çünkü yıkulsuz sarmayeye büyük bir çalım atıyorsunuz. Siz bizi her aldığınızda bol bol reklamlar yapılan, her bayıye sanki satılmıyormuş gibi balysa balysa yığıl dergilere rest çekmiş oluyorsunuz. Ama ama nedir artık bir sürü bizi Yıkulsuz satmıyor. Eskiği gibi "Bayındırız insanı içeyiniz" diyecek ama eller adanmış sağı sola belli olmaz, siz yine de öyle çok arar etmeyin, deryük yere bızım üzürüzünle zana da yemeyin. Çok çok "Abi ben alıyorum her hafta, getirtene bana bir tane" falan dersiniz. Gerçi yine getirmeyecek, tek ayak üstünde kırk yalan söyleyecek size ama neyse. Dedikleriniz, şakıyşak bayındırız insanı istemeyin. Ha bakarsanız, gözünüzü kestirirsiniz, "Bundan mı korkacağım lan," demeyin, bakarsanız onun da korktuğu başka bir şey vardır.

Tribal enfeksiyon

"Eylah o üçüfte kayak aldi kararım!" Şarkı okuyup geçir bir alet var içinde"

Nedim

"Bahar temizliği yapıyor. Ev. Ev öyle diyor. Ev Allahım ben beşerim mahardan ev! Allahım. Ne isim olur. Karşıdakileri gösteriyor pencereler." Bak elalem...!! Hallar silkeniyor enine. Terasta. Pat pat pat. Onu diyor. "Git o ucu püsküllü söze gibiyelerden al. Hadi kalk!" diyor...!! hani siloma şeysi olan o kovalar var ya...!!" Burda yok ki... semtin marketinde. Zaten gelenim ben elimde öle cart rekli kovalı şapı şeylerle oradan öle sa Üsküdar'dan... İsrar etme ailaşına, lütfen evi diyorım. "Var ki zaten evde ayra...!!" "Olan olmaz" diyor...!! onun püskülleri mi kaldı, incediği gib oldu, sopanın metali cırt cırt yerleri çiziyor. Sen onu duyucan da ohh...!! diyor. Elinden gelse beni Sindirelli'nin üvey annesi gibi azarlaya azarlaya, döve döve... Şaçımdan tuta tuta. Arap sabınlıyyla yerleri fırçalatıracak. Hergün, düzenli öndört saat. Sanki beni yarıyken bulup, acıyıp lütfen içeri aldi. Töbe töbe... Salak buldu sanki biraız. "Ay, biraız bunu öle otursun, miskin miskin öf, himbiş şey" diyor. "Dur biraız" diyorım...!! öle, o şekli yapamam ben" diyorım. "Ana babı, yılan yapıldık, adet yerini bulsun diye istesen istesen, bişeyler yaparmı... Hic yapmam dediği" Beklentini çok abartılı tutma ev, hayal kırıklığı olmasın sonra bak..."

Begüneniyor beni, (siflik, pislik, gücüz, içine kapakın bulduğu kocası'nı hiç beğenmiyor o Atye Hanım...odasına kapandı sürtüşü saçları tamir eden, kitapları eliniyor zavallı Behçet Bey- O müdiği "Muhur Beste (Tanpınar)" O atılmaz öyle oraya...!! Bak bak bak" "Onu oradan mı aldın, aldığın yer orası mı?" toplasana şu çuğabaklarını yerden, söyletmesin ki ay durur onlar orda öyle, şu mudığın haline bak, köpek bağışan durmaz" Kalksana, güya futura yatacak, bekliyo elektrikli keskinler, anca o zaman geçiş" "İki dakka müsaade et kalcımam şimdii" "Beşte kapayıyor, otur otur sen öle, otur... zahmet etme" Sanki Kim Novak'ın gençlik haliyle hasbelkader evlenip kızı eve kapatmış, yaşıca bir adam. Mişim gibi hiç hissettirmeye çalışıyor beni. İnce ince... Suçluluğu duyğusu na çalışıyor. Sinsi şey. Belki haklı da mı biraız. Of! Karışık işler. Gençliği, güzelliği heba olup gidiyor mu? Ne yapas mutlu olmasın. Fena değil", "fena değil" "İyi" yok! Hep olmayan kışkırların kırıştırmış aralığıyla.

Mi. Muscle tipi azerim mi beğeniyor? O temizleme ürünü kutularının üzerindeki o kışkı adamlar. Herşeyi olayıyan o adamlar. Tipin o mu, doğru söyle bakal" İçinden soruyorum tabi bunu. Bir şüphe kemiriyor karmam içinde beylerleri. O balkonda bir gün olsun halavati etmişliğin yok. Deniz görüyor güya. Boş sakslar. Üstüste. Kimilerinde kurumuş bir iki dal. Kurumuş topraklar. O çok rahatsız oluyor.

Gizli dertleri olan bir kadın gibi de uyumuyor geceleri. Hic. Nerdeyse hiçbir gece. (Öle karantika kırık hisir. Kallorifer borularından çık çeker gibi sesler. Gurultular. Bur dolabın hortlur. Tık taklar, bişeyler... Müskullerden damla pat tızlari) "Porçöz" alımyorum diye bana kopya! "O küçük bir sürü baş gibiyar açıldılar" "Unuttum

ben onu" diyorım. "Kendini de unut, kal o gıtoşın yerde, olur mu" diyor. "Seviyorum aslında seni ev" diyorım. "bakma, belki üslubum farklı" "Hi!" diyor, görürsem söylerim" "sen o laptopu seymetmeyi seviyorsun" "sakin yorıma koyma beni" "Naapımı yani düz duvarları mı seymetmiş" "Yanak yanığa mı oturulum, ne bekliyorsun benden evi" Aklına uyacak elime koluma iyer bağlayıp bir kuldıya dönüştürcek. By by by camları silerken pencerem millete seymetirecek.

Elveriş belada belada.

"Of! okuma şu adam" diyor, "şimdi ağzımdan kötü bir laf çıkacak" Adorno elimde. "Bilinen anlamıyla" barmak! artık imkansızdır". Sistemim (modern kapitalist sistem) geldiği yeri diyor. "Ev geçmişte kalmıştır" Öyle diyor Adorno...!! "Orada yaşanan her konforun bedeli bilgiye ihanetdir bugün, en küçük şüphe duyğusuna bile aile çıkarlarını küflü kokusu karışmaktadır." "Kendii evimizi ev olarak görmemek, orada kendimizi "evimizde" hissetmemek, ahlağın bir parçasıdır: "...Yanış yaşam, doğru yaşamaz."

"Ev sahibi olmamam, iyi talhimin bir parçası bile sayılır", diyorums Nietzsche. Adorno aktarıyor. İşte bunu duyucana cıldırıyor. "Kalk o zaman! hadi hadi hadi, toparlan! alı bavarulları den!" Def of! Dıpar! Dıpar!! "Aa! Bi dakka ya nüooluyoruz ay! Ben mi diyorum öle! Nietzsche diyor. Demiyi yanı nüooluyoruz. Ben de öyle

düşünüyorum, hem de anıysım! mi dedim! Dedim mi öle! Allah. Ölmüş gıtmış insanlar ayıp oluyor ama ev. Aa! Alıntı o "Hi, herşeyi de şiz bilyorsunuz zaten, madem öyle düşünmüyorum elealemin laflarına bana tasıymıyım, sen var ya, adamı delirtirsin!"

Adam mı! Bi dakka. Sakin ol ev.

"Kaç" canımı mı kurtarsam. Başımın belası/geçirizim köşesi bu "evler"! Bunlara lafalsız! Bilemiyorum. Bütün bu esaretin/külfetin/bağımlılığın/yabancılaşmanın heron farkına varmış kimi yazarlar var. Akıllı insanlar öyle onlar. Otellerde yaşayıp otellerde öldüler. Büyük yazar. düşünün, politik etmemi Jean Genet. Ben grüçümde henüz hayattaydım. Kaldığı ötel göstermişlerdi, Paris'te, önünden geçenler. Bakmışım kafamı

kaldırıp pencerelere.

Daha önceki evleri: sırasıyla; "yeitimhane" "İsahevi" "haphisane" Büyük büyük, çok büyük şairimiz Ziya Karim Beyatlı. Ha kızı, o da Park Özetlini 145 ne' lu odasında yaşadı. Bavullar, kitapları... Orada da (aynı otele) vefat etti zaten. Hiçbir zaman bir evi olmadı.

Yazı biterken. Ani bir sağanak camlarda. Tipir tipir tıprı. Konuşan ev'i falan unuttuymor bir an. Güya ça yapıp seymedeçim. Mudğa koşuyorum. Ketikadi şu kaynamdan keşim diyor sesler. Nisan yağmuru. (yerdeki soğan bakublarını alıp çöpe atıyorum ama bu arada)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilyorum...

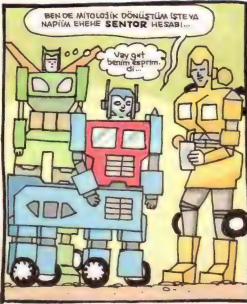

Yahya Kemal

Jean Genet

UYKUSUZ

Katar'lı şirketler, büyük bir hızla Türkiye'deki şirketleri, arazileri, gayrimenkulleri satın almaya devam ediyor.

UYKUSUZ

YSK, kanuna aykırı olmasına rağmen
mühürsüz oy pusula ve zarflarını geçerli saydı.

İSTE BUNLAR DA ZEBRA...AFRICA.
NİN ESSEĞİ DİVEYİM BEN
SİZ

SOĞUNUZ MU? NASHİ?

HAA...YOO...TAMAM TAMAM.

TAKİP EDİLİYORDUM LÜTFEN ÖPÜYO GİBİ YAPIN.

YENGE BİZ ÜÇ KİŞİYİZ YANNIZ.
YA...BURDAYIM

vatandaş : Başkan Sorduk

Fazır CİMOSENKO (30):

Başkan lığa geçince söyle m oldu yanı "Sim diye kadar takım oyunı oynamadık, artık Fatih Terim sıkıp tek başına oynayacak... Hayır, böyle değil.. Peki direksiniz? Bundan öncekiler de başkan değil miydi?.. Evet başkanlar, ama az başkanlardı. Restoranda "Az Kurupsalut-ye" sipariş edip ekmeğe şanmak gibi.. Duyuyorduk ama besleyici değildi eskiden.. Şimdi protein ağırlıklı..

Kismetim bir HANS (23):

Bunlar sırasıyla şu sekuldir: Milletvekili, bakan, baş-bakan, başkan, padişah, imparator ve son olarak evrende bir güc haline gelirsiniz ki bu na "Ceday"lık, yani "forşbi vityu" denir.. Cedaylık ikiye ayrılır.. Aydınlık taraf, koranlık taraf.. Aydınlık taraf fotoğrafla beslendiğinden yeşerir ve yoda laşır.. Karanlık taraf ise lazer kılıçlarının ışığıyla gılları bulur.. Güneşin arkı uanlık, göğün gormez.. Bir lazer kılıcı 5 saat kadar gider.. Üç büyük boy pille çalışır.. 5 saatın sonunda bu lazer kılıçlarının gücü düşer ve fenere dönüşürler.. Böyle duğumlarında ışığı rakibin gözüne tutup, onun kamasmasını sağ-layan karanlık taraf cedayları kasma fırsatından istifade edip kaçarlar.. Çünkü bunlar özünde fırsatçı, istifadeçi ins-sanlardır.. Yoksa zaten baranlık ka-rapa niye düşsün adamı.. Ama ay-dınlık tarafı da iyi bi btkx san-mayın.. Bunların en ağı babaları Yoda meşela, insn deşil.. Kurbağa yı prenesi öpmüş de anca bu kadar dönüşebilmiş gibi.. Bos iz-lerle ömrü geçti omk.. Başın güyle kaldir indir soruyu yapar.. Bi vana de so-prayı kıldığığn görmelik..

UYKUSUZ

Yayıp Erdoğan, referandumun hemen ertesinde AGİT ve AB'ye haddini bildirerek yeni sisteme hızlı bir giriş yaptı.

Yayıp Erdoğan'ın tek adamlığı referandumla tescillendi.

Kutuplaşma yüzdeleri belli oldu!

Normal şartlar altında, demokrasisi gelişmiş ve

hukukun üstünlüğünün hâkim olduğu ülkelerde, seçim sonuçları insanları o kadar da çok ilgilendirmez. Çünkü vatandaşlar, seçilen kim olursa olsun kendi haklarını sonuna kadar koruyacak bir hukukun, oy vermese de onun hakkını da sonuna kadar koruyacak bir siyasi sistemin hüküm sürdüğünü bilirler. Alman Federal Cumhuriyeti'nden Amerika Birleşik Devletleri'ne bir çok ülkede seçime katılım oranlarının düşük olmasının arkasında da bu yatar. Alimanya'yı Merkel de yönetse, Schulz da yönetse, hiç kimsenin kafasına göre aldığı bir kararla kendisini ve yakınlarını hapse tıkamayacağını; malına mülküne el koyamayacağını; halkın mallarını damadının, oğlunun, yaşamlarının üzerine geçiremeyeceğini; mahallesindeki küçük barı, her gün okuduğu gazeteyi kapatamayacağını, çocuğunu zorla dini okullara göndermeye zorlamayacağını bilir. Yeri geldiğinde on sekizinci yüzyıldaki Potsdam'da yaşayıp imparatora posta koyan değirmenci gibi "Berlin'de hâkimler olduğunu" bilir. İşte ağırlıklı olarak bu sebeplerden, **normal şartlar altında** demokrasisi gelişmiş ve hukukun üstünlüğünün hâkim olduğu ülkelerdeki insanlar, seçim sonuçlarını öğrendikten sonra, hostlarını gıcıs gıcıs gidip spor, magazin ve diğer sayfalara geçerler. Ama **Yeni Türkiye'de** korkutucu bir çoğunluğun seçim sonuçlarını öğrendikten sonra dünyanın dört bir yanında göçmen kabul eden ülkeleri araştırmaya başladığını görülmektedir.

Ve yine **normal şartlar altında**, resmi evrak

OHAL üç ay daha uzadı!

SENCE **OHAL'DEN SONRA** HAYAT VAR MI?..

Şaltell referandumu oy kayıma uğrayan AKP'de canlar sıkılır...

diğerlerinden ayrıran temel bir takım özellikler vardır. Evde oturup yazıcınızla para basabilirsiniz ama kullanmaya kalktığınızda bunun adına kalpazanlık derler: Kırklarınız! gizlemek için boş bir karne bulup notanızı yükseltilebilirsiniz ama okulun müdürü, öğretmenin ve müdürün imzası olmadığını gören annezinden şamanı yersiniz. İyleri ruhsatsız bilgisayarda hazırlayıp dıvarınıza asabilirsiniz ama zabta gelip "Hani nerede bunun

mührü?" diye sorar. Trafik polisi ehliyetinizi, polis kimliğinizi kontrol etüğünde eliyle soğuk damgayı yollar: Ama en dandik anebiyotik reçetesi için bile eczanelerin kaşe istediği **Yeni Türkiye'de** üstelik ülkenin kaderini etkileyecek bir seçimde ne idüğü belirsiz, mühür vurulmamış yüz bircerle oy pusulası her an Fetullahçılar olmak suçlamasıyla tutuklanmaktan ödü kopan bir korkak tarafından ansızın geçerli sayılıyor.

Sandık.

Merhaba

[illegible]

TAMERİNİN BİRİYLE SAGWASAPAN Bİ ŞEKİLDE MAVİSA ETTİK.
NE OLDUĞUNU ANLATMIYKAM DA, BİR ANDA SÖYLE OLDU GÖRÜLÜK.

KENDİNİ NASIL ÖYLE Bİ DÜRLÜMÜ SÖKTÜMÜ HİÇ BİLMİYORUM. ORDA HERZİYEN GÖRE ALIYORUM AMA NASIL OLDUKÇA 3-5 ADIMINDAN ÖLÜŞİYE DAKAK YEMAKTIN Bİ ŞEKİLDE KURTULUŞU. İSTİFAKTI İNŞANLARDAN ÇEKİNDİRMEYER HALDE. SONRA SAKİNCİSİN DÜŞÜNÜMÜ DE NE ACAP SÖYER ULAN... O HERİF DE BENİ DE ÇOK BENİLER ÖNCİ. BİRBİRİNDEN ÇOK UZAKTA SÖYLE İKİ İNŞANLIK.

32 ONCE HESAPLADIM. TAM GAZAK 11632 GÜN YASA.
MUSUL. YAKIN TO EN GÜNDE O EN AVARIM. VARILAN BU
EN 3 K GİRİ VAR. DA DÖNÜŞTEN HOSUN NE KÖTÜ. ASHİM
TAKİİ ÇERDİK YILLARCA AYAKIZ KALDIRIYIZ. KALAYIYA DA
PEYMA ETTİYİMİZ BÜYÜK EN İRRAÇIYANDI VAR. BU ŞEKLDE:

...O KADIN VİCDANINI Kİ, O NAKİHLERİ
...KİMLERİ KORKUTUYOR KALİTETİNİ O DÜŞÜN
...DÜŞÜNÜŞÜNE ANLAŞIYOR 7 YAKIN HERKESİN
...NAR SİHİRİ VE SİİRT GÖZKÜLMÜŞE ÇALINIR
...Bİ NE DÜŞÜNÜŞÜ KİMLER KAYMAK (BİR
...SİİRTİ BİR) ANLAŞIYOR ANLAŞIYOR DA O
...GÜZ GÖZKÜLMÜŞE DE BULUNDU, (YİNE DE
...HERKESİN... O YÜZDEN Bİ SİİRTİ KAYMAK
...BULUNDU, ÇALINIR SİİRTİ BİR GÖZKÜLMÜŞ
...NAR DÜŞÜNÜŞÜ GÖZKÜLMÜŞ FİANIN
...EDİYORUM...

TARIK BUKU MANTIKLA TAWA TERISI DE
DURUNGJUBILIR MESELA NE BILIRWA.
GELECEGIN MESELA 40 YIL SONRANIN
BAGBAGCANI SU AN NAAPHYODUR ?.

İF DİME Nİ DİYM Bİ HİSTİ OLACAKINI, O BİLİ
BİLİYÖRÜ. YİNE Dİ Bİ KİRAZLIK Bİ LUYA-
NLIK VARDIR İÇİNDE ZANKI Dİ Mİ?

BİR KÜTÜPHANE BULUNDURAM O ZİHAĞI KİMİSİ İÇİN KİTAPLARIN KİMLİKLERİNE RAĞMEN DA AYRISI PROPAGANDA UYGULANIYO MESELA BEN HALE FİDUR MİDUR OYUNCUK ALIYORDUM TAMAM MI (HALE DEDİĞİM, KÜÇÜKKEN ALIYAYIYODUM ŞİMDİ ALIYORDUM) VE BULUYORDUM KI HAKKINDA ŞÖYLE DÜŞÜNENLER VAR

PO DAWKA DIELI KONEC! OLMAYIVERELIM.

"Sahase 3017"	
21 Nisan Cuma	/ BKHM Mustafa Sahne / Saat: 21.00 / İlg: 0312 327 72.00
22 Nisan Cumartesi	/ Kadiköy Kâğıt, Mekan / Saat: 20.15 / İlg: 0534 954 58 35
23 Nisan Salı	/ Manguncuk Sanat Tiyatrosu / Saat: 21.00 / İlg: 0535 238 44 63
24 Nisan Çarşamba	/ İsmail Akbaşoğlu Sanatları / Saat: 21.00 / İlg: 0312 368 82 80
30 Nisan Pazartesi	/ Fatihya Garaj Puh / Saat: 21.00 / İlg: 0505 227 53 93
1 Mayıs Perşembe	/ Satça Duydukut / Saat: 21.00 / İlg: 0352 712 45 55

BİZİM MAHALLE II: Herkes ne kadar yaşlı

İzlenik ic geçirdiğiniz eski stiyah beş Türk filmindenki gibiymiş mahalleminiz ki her şey de sıyah beyazda zaten. Tipler o filmlerdeki gibi birbirimize yadınlar, birbirimizin her işine her beraber oluruz. O zamanın yinisi o filmlerdeki kalite ağa, aynı misizahat, zallim iğdil satıplı tiplemeleri gibi hain bir muhtarımız vardı. Ve her şey çoğunluğun her gece yatanndan önce, bir an evvel olsun diye dua ettiğimiz muhtarın o gece gerçekten kimiseyle basıldı.

Muhtarın nasıl öldüğünü anlayamadık bile. Neticede bütün mahalleliye ten kustuhan herfini tekiydi, arkasından yüzlerce hilmimle yoku ya, bir yandan da bütün mahalleli, hain muhtarın olan nefretine birleştiğinden, şimdi sanki bizi bir arada tutan şeylerden biri ekilmiş gibiymiş.

Muhtarı toprağı bile vermedin yeni muhtar seçti. Onca aday arasından Hacı Bakkal muhtar oluverdi. Çok oy almamış ya, umursamadı: "Nasılca eski muhtarın kütü olamaz ya", dedi. Eski muhtarın yarımda kapılanı çok ki bir diğindi bir tek eski muhtarın çok çekten Hilmi Abi kıllandı. Yeni muhtar Hacı Bakkalda işte Yavşak da olsa hep bir gülmüşüne vardı yuzdu. Bir gazoz, bir kangel suşu daha atacamış diye sekilde jekilde girdi. Hem bağenmezsek değitirdik.

Hacı Bakkal önce eski muhtarın can dostarının üzerine gitmiş. Eski muhtarın can dostarını tutuklatmış basıldı. Mahallelinin çoğu, zamanında eski muhtarın çok çektiği işin destek oldu. Eski zamanlar ölmüşlerinden, salaklarından yerleri soyulmuş, gördüğü yerde ihbar etti. Zaten en tehlikeli ortaklıklar, ortak bir düşmana olan nefrete, oradan herli mi hürmet mi olduğuna bakmadan kuralınan değil midir?

Hacı Bakkal bu arada dükkânına yepyeni malar getirdi, daha renk, daha cıfcafi şeyler. E ama neticede bütün mahalle, hani ya eski filmlerde tılayıp tılayıp öledikleri mahalle fakir bir mahalleydi, işte herkesin Hacı Bakkal'ın vitrinine diğindi yeni maların almaya gücü yetmiyordu. Ama yine de aldık. Zira Muhtar Hacı Bakkal, "Paran yoksa sonra verisin yahu", diye diğindi bütün mahalleliye versiyat satıp yapmaya baslamıştı. Evveliden işte kabank değildi versiyat defteri, dedim ya fakiri bel bir mahalleliydi diye, işte çok düşiminden versiyatı yazdırmak zengin işidir, fakir bir yazdırıcakla bin düşünür. Ama Muhtar allem kulleim herkeş bir 'kac' parça malı okuyordu. "Simdi 'kompuşu pişir işe de düşer" diye bir laf olsa da, "kompuşu var bizde de olsun", daha gerek bir lafır. Hıçbirimiz zengin olmadık ama versiyat defterini kabarcık kabarcık krallık gibi yazmaya basıldı.

Zamanla muhtarın versiyatı defteri sağa kalımda ciki bir deftere dönuştü. Taraz yavaş huzursuz olmaya baslamıştı. Muhtar Hacı Bakkal basıldı: "Bir gazoz daha vereyim mi, çöleğ çok çirsinir, bir kangel da suşu tarayım", derken katalıydı yavaş gülmüşüne benzeyen güleriyiz tutaman braktı. Eski muhtarın arkadaşlarından sonra kendisi de bakkal acıyaya nıyeten bir iki kışığı de karakale çekti, herkes ama en çok da Hilmi Abi homurdanmaya baslamıştı ki bir gün bir de baktık Hilmi Abi yok. Eski muhtar zamanında yeddiği düşaylardan gülsük kulan Hilmi Abi anlaşılan yeni muhtar zamanında da devam edecekli dayakları yemeye.

Muhtar Hacı Bakkal haldönde söylenecek en ufak sözün karşılığında sabaha kadar 'sarakale' dıyok olarak dönuşmeye basıldı. Eskiden hiç almazsa kimsi semverdi işin eski muhtarına gönuş mahalleliye verer veritirdik ama Muhtar Hacı Bakkal'ın hem seveni hem de kabaran versiyatı defteri yüzünden kendisini semmek zorunda hissedenler çok olduğundan, yeni muhtarla sövüğüümüz cümlede daha nolosa koymadın, basımızda biyüydüğü yazıptı. Zaten fırsatında da olmuştur: Kaldırdın berbere, kaç önderinden kati şadırvanlarına her yerde yeni Muhtar Hacı Bakkal'ın adlarını mahalleliye ne de büyük hazzetler verdiğini anlatıp duruyorduk. Kimsi sıra gelmiyor, konuşmaya kalkanı da hemen susturuyorlardı. Hepsi muhtarın en çok borcu olan, daha muhtarın para hain almasıydı. Dilemiş işi sıkı seçimi belkiledi. Bunu gönderir yerine Hilmi Abi olmasa da işe yarayabilir getirtiriz sandık.

Ama ne mümkün? Seçimden önce elle tutulur adayların hepsini zaptetmeye çalıştık. Kılardan biri korkutken Hacı Hacı Bakkal'a yazdı, 'aydıkcaz kati, diğeri eski muhtarın adamı olduğu için Hacı Bakkal nasıla kazarının diğeri adama dokunmadı. Ama mahallede cümleki biçti, eski muhtar zamanında, basımızdaki belia hepsimden belaysın, mahalle daha katalıdır bir yendi. Simdi basimle beraber o kulmi görömlerden bir çıkmış, üstelik kendi gördüğü zulmün öcünü de bidden almış basılmıştı. Hem bu karışandaki de, Hacı Hacı Bakkal'ın zannettigin aksine herkesin nefret ettiği bir adam değildi, bilakis mülayim bir adam. Ama o seçimin son seçiminiz olduğuna nereden bilelim?

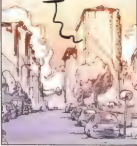
Seçim sabahı, oy kullanacağımız okulun girişine polistek geldi, bir kere Hacı Bakkal'a oy vermemeye belli işaretleri tekler tekler minibize bildirmeye basıldı. Yemeden cıyalar sıvırlıktan nereden geldisine bir cıvalı ol geliverdi. Halkımı o ama kadar Hacı Bakkal bariz bir sekilde kaybediyordu. Zaten o bir cıvalı katalıydı oy geldikten sonra, muhtarın veriten bir oy ya sıvırlı. Daha bir kere cıyalar sıvırlıktan Hacı Bakkal cümle mahalleliye zafer konuşması da yapınca, atandık ki eski muhtarın kullandığı duğde sevimlik işin acele etmişiz, hain Hilmir Abi'yi bile, "Üşen eski muhtar kütüydü müstüydü ama razı değildi en azından", derken daydım.

(Ötti, daha ne söleceğiz?)

KENAN YARAR

Akı Ya ne alıksa var, diye tepeleştirmeye bakmayalım. Melikçelik, Çanakkale rindemir silindri öksün...

Aa, sendim kaçak mürim, apolotun. Bütün mi üvratıracaksın? Ama bir pazara çıkıyorsun...

Yok esta! Burulmuş, tabii ki gelebilirsin...

Çatışık ya, Eski kompuşu Kedar... yakınılardırmış. Ya bırak üvratın, bizi mi yivcek. Çok kati bir malar...

Ya Mera dendiğin, kadını ne zaman bulağırsın seni, bir şey olsun, zenciri üzmele uğurlu! Ya kara bulut var!

Eyham myyham, öksüz, zenciri üzmele uğurlu! Ben hırsına çatılmış!

Heprişiz seni, kac bakamın bönye. Evden çırmamın yakalayalım dedik. Akal! Nite sökülmün kütüydü...

Biz de Kurutma bulağına almaya çıkıcaz da, çabırtı mahallinisi da peşisizler çıkıcaz. Sen ne marıyord? O tiri kurutucuda basırdı...

Çabırtı, kurutma bir arada baktıyorduz, ama Kurutma çok öksüz malum döyde, aldı basını gidi...

Fırsatın bizi almıştı, ne kadar kötü! Uçla alıd da usun düşimimim. Dize de Öne nasip olur! İstasatın, E hald de kılaklım, çok kuruyayım soğ. Arıyınca seğ hıvırsız.

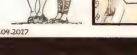
Ay alıksan al bulağı ne durulmuş, üzmele ne kadar kötü! Öneri yapıcaz, şarıl kartı, sabıha nazı dulağı, kurutma, ilan kartı, tırtırcı, kırkeli zıvula silimim hıvırsız.

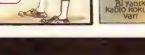
Aşın seni bildiği gibi, yavru muşun süz, ama mahallin kısa devre seçmiş zenciri...

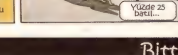
Acarım aşkımın. O kadar abartmış!

Bir yanık katalıydı katalıydı var!

Yüzde 25 batılı...

DINDİRİDİNDİRİDİNDİRİDİN

3
sayı
birlikte

12.5
TL

HORTAK

HORTAK

HORTAK

HORTAK

dişip, bir hayat felsefesi gibi adeta.

Sanayi mahallesinde 'HİŞİM BÖREK FASTFOOD' diye dükkan
ır. Biri bi şey deniyor galiba...

Şahit meseler: 2003 yılında çıkan "Selam Dünyla Ben Türküm"
şu kitabım hakkında, yine aynı yıl Milliyet Sanat dergisinde bir
kı çıkmıştı. O yazır tutamadım arşivimde. Elimde olan esirgemisin.
u bir... Beş yıl kadar önce, her ne oldu, tam hatırlamıyorum,
eyda isimli bir bayanın sekiz kitabı bende kaldı. Rakamla: 8!
tanbul'da yaşadığını ve kız olursa "Masal" ismini koymak istediğini
nımsıyorum. Potansiyel Şeyhler hakkında fikri olan malı atabilir.

**Hayat intro,
kı ölünce başlar...**

Belli de, ta kendisi okuyup belirlir.
Bu iki... Ve üç: Yıllar önce, ağbimle
beraber bir filmi yarınsa kadar
izlemiştik, bir sabah siyah uyanan
bir beyaz adamın hikayesiydi, finali

kaçırdık, çeyrek asırdır meraktaız? Ne yönetmen ismi
ır, ne oyuncu. Gene de umutluyum sizden...

"Üç boyut" yerine "Üç buut" diyen de kalmıştır ha,
ırcılasan çıkar bi yamaştan, höyükteyim...

Beşiktaş erkek basketbol takımının eski oyuncusu Tom Davis'i
tirmişiz diye yazmıştım, yanlış habermiş. Yaşaymış Tom Davis,
rijdeler olsun. Bu güzel haberi sosyal medyadan veren kardeşime de
ekkör ederim.

"Üç kuluflı bir elham, üç kornir bir penaltı!" - Orçun Çıtır
ıllar önce "Fıtır" yazdığını, düzelttim)

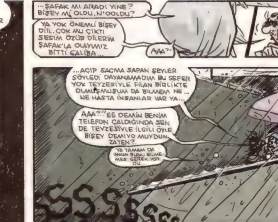
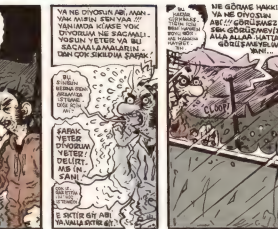
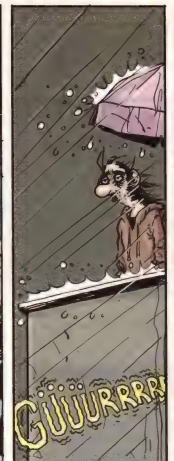
"Daha fazlası için tıklayınız" var, çok çocuk yapmaya teşvik
eresince...

Cihangir Komedi Kulübü'nde 21 Nisan cuma, Deniz
metemiz, stand up yapacak. 22 Nisan cumartesi, Kanayor
bare müzik grubu ve ben, sahne alacağız. İki etkinlik de
1.30'da başlayacak. Meclis-i Mebusan Yokuşu, No: 15. Yer
rırtmak için e-posta yazınız...

Şarpişma İpek & burak

yazan green oky

Tribal

enfeksiyon

"Günay ve yağmur ilk payı bir dengesiz/Dolu bir bölüğü doldurup boşaltmak işimiz/ Ötülerle, gecelerle, sümblülerle"

Metin Cevdet Arıday

Çıkın.

"Nasılın bebek?" diyorun. Üstüste iki kere. Eğilmiş. Kapa önünde. "Bebek!" Başka bir başka bakıyor. Dalgın dalgin. Bizim kadı. "Off gene bu adam" gibisinden bir dafca suratsında.Yüzüne dahi bakmıyor. Münaasabezinin deresine, rengine/tonusu/dozajına o karar veriyor. Onun elindeymiş. Esiğin. Gün oğru deşiyor. Bu gün bu şekli.Yapacak birşey yok. Merdivenle izsin iniyorun. Rüzgârda haff haff salınp duran yivne çuğünge kalın koyu kurmuş çiçeklerle donanmış o büyüleyici ağaç. Şöyle bir bakıyorun göçtüçüya. Hepsi o Vakıtnı yok. Pembe laleri! Onlara da. Hele geçiyorun. (yan tarafta cember düşse bakacım aceleml var) Deniz karıyor.

Sınırsızca yidiyorun. (zihnimin içinde daha henüz, üstüste üstüste seyredimş bi sürü şey beyaz benim ağır ağır koparan mucunuma bulomoo-bombeli bombeli o eski orodolar, kıy koridorlar) Kaçıyorun. Filmlerden filmlere.

Taşın tapı atlaya atlaya bir nehrin geçin biri gibi.(bana da bu yazılmış) Yolum uzak. Metronun kapısının üzerindeki levhadaki çizgi üzerine tespah tanrıları gibi diçilmiş o yeşil akik noktası. Gözüm orada. Bir yangın bir söndürüyor. Durakların yıldırı. Neyse usulca usulca yiyorun. (İstinyepark İmax) Korkuoca yarı karanlık salın. Bombos gibi beyaz. Yedi kati aptarman büyüklüğünde o koca perde. O da karanlık. Bekliyoruz.

Eskiden böyle değildi. Çiplak olma. O perdelerin bir mahremiyeti, bir gizliliği vardı. Bir kutsallığı olundu. Salona girince hemen goremeyiz. Öle hemen. Onu örten başka başka perdeler. Ağır, taftalı, yanan dönerli kumalardan, büğüzleri, hoş kuvvımlan olan o perdeler... Bir gong çalı. İyıkak hafif karınlar renklenir. Bir haff haff/kaşkırıcı müzik eşliğinde o ilk perde. İki parçası ortadan açılır. İki yana doğru ağır ağır süzülür. Biraz heyecanlanırdınız. Vadedilen an. O an yaklaşıyor işte. Hadi bakalım. Ama yok hemen öle. Beyaz perde! O yok. Altta bir başka perde daha. Yine ağır bir kadife falan. Biraz da o şekli beklerdiniz. Beklerdiniz beklerdiniz. Altta ki o perdeyle, lütuvi gong. O da aynı. Uslu usul. nazlı nazlı açılır.Ya da ağır ağır yukanı kalır. ("Mavi Kadife" Blue Velvet filminin jeneriğinde yavaş yavaş salınan o kadife perde-gör filmit öyle aynı o çok eski, ömür yarkın süzüklerde kadife bir renk kastediliyor; ama, jenerikte gizem, süzünü etmiş o ömür gizen)

Nerde kalmıştık. İşte en son, üstüne filminizi oynatmaya o efslunil/süslüza perde...—"beyaz perde" diye addınlardın o perde O zuhur eder. Nihayet onlara müjver olurdunuz. Gözetili, biraz da erotik gördemler kayran o esrarangiz hana.

(Salona giriş de ha keza, aynı yine katköt ağır perdelerin arasında, beyaz yüzünü o kadife perde deri de, bir mabete girer gibi girdiniz...Kahirede kaldı aynı çok, o ritüelleri filmi boylatan, çok eski imenolar girince heyecanlanırdınız.)

Film! Gelecekte geçiyor: "Kabukaltı Hayale" adı. "Ghost in The Shell" Sadece beyazı bizimki gibi etzen olma, geri kalan insan yapımı, bir makine/Cyborg/makina insan karışımı bir kez. Robot olma, insan olma nedir. Sınırları mırırlar. Bir Japon mangâsından yapılmış 1995 tarihli çizgi filmi derindeyapırlar kopuyor. Hayale o vakitten bu yana onlara benzer temalı(bir kumı da o ilk çizgi filmi türümü) film seyretmiş bulunuyoruz. (sadece o robot/inan çizgiği değil, daha bir sürü farklı meseleler) Temalar tandoş geliyor. Hikayeden çok sözetmeye geçelim

burada ben. Onu her yerde bulabilirsin.

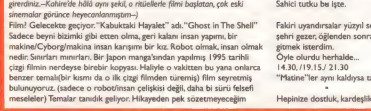
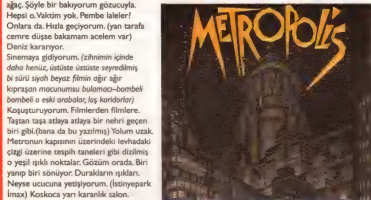
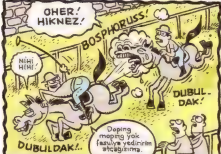
Yalnız o şehri? O nedir o öyle! Akıl almaz bir şey. O atmosfer. O işte çok çok yeni. Eşine benzerine hiç rastladığımız bir üstalık, bir estetik düşee. Geleceğin bir uzakı doğu gibi. Tokyovari. İyice çıldırmış, abartılı devasa gökdenim kumrileri. Şişli dumanlar rengarek neonlar: İşıklı her yan. Bu kanalları, yansımaları. O gökdenimlere arzıyarak bir bir gökdenim boyunca, çok çok yavaş hareket eden devasa hologram insanlar. Bina boyunda yavaşça eğilmiş dönen kimonolu, iki gimsiyeli hologram geysarlar. Rengarenk. Hertzafal hologramlarla dolu. Kıpır kıpır hologramlar. Yavaş yavaş, çok çok yavaş hareket ediyorlar. Binaların neredeseyi bütün yüzeyleri onlarla kaplı. Kimileri nereden, kimileri kamu spotu gibi bışey herhalde. (yavaşça yavaş hareketleri yapan o dev bir kadın) Binaların arasında, caddelerdeki boşluklarda yine usul usul süzülün koskoca renkli hologram balıkları. İki animasyon filmi, kırıl pash, çöplerle dolu kanallarıyla manillarları, yavaşmış halde gelmiş bir dışbüyük şehir çatılmış. Filmdesey o Japon/Çin estamplarının yüksek estetik düşeyinin, uyumunun (sokuk çizik renkleriyle, mekleriyle, o motifler) bakmaya doyulmaz. Sadece harika bir atmosfer ortaya çılmış. Olmasa gerekten "ay ne korkunç şehir" etkisi falan yok ortaya. Ben bayıldım o başka. Gelecek tasavvurumuz sürekliliğiyle. "Bejinci Element" filminin o vızır vızır uyan aralar. Onlar çok bi sürü üte yok. Üstüste kademe kademe yollar. "Metropolis" te gördüklerimiz çok çok daha yakın (uçan arabalarımız umut kestik herhalde)

Benim adama, o şehrin üstünde dolatıp dolatıp dursalar tamamdı. Sadece dolatırsalar: Konu monu hiç olmasa. O da olurdu. Kati sorunu yok. Bir Japon'un ya da bir uzakı dolatırsayın oynamaş gelen rolü bir Japon/Çinli vermeleri taht olmuştuk bati. İki kişi milyon milyon dolarları falan giriyor. Dünyanın en çok kulanılan biri olmasa sıkıcı bunlar diye düşüncüler herhalde yapamırlar. Haksız da sayılmazlar. Neredesey bütün planlarda var Scarlett Johansson. Karançacığın " "Benden selâm söyleyi gü yüzlü yâde/ Bir saat kârında dursun da gitin." dediği gibi. Scarlett Johansson tam kârında üç boyutlu olarak, toplan tam bir saat kadar durmuş ve gitmiş kalıyor Oluyor. Ben gelecekte dolamış gibi oldukum için. Aynı begendim filmi. (İmax 3D'nin de maniritletmiş o) O kadın bana yetiyor.(yetiyor derken lafın gözü, kalbini geçicem)

Geleceğin devasa daha fazla mekâni olanlar da var:Varmış. Amerikalıan kuruculanından Benjamin Franklin 1773 yılında, o sıralarda, "ölümü etrileme" meseleleriyle ilgili çizilmiş falan japon Fransız bilim adamı Jacques Dubourg'a çok kâna bi mektup yazmış. Mektup şöyle: "İşleme insanlar dondurulur, iletilebilirlerince bir metot oldular. Bu sayede Amerika'nın 100 yıl sonrası bir günliğüne görebilmeyi, ardından ilimneyi bile kalb edebilirim"

Sahici tuzku be işte. Falırlı yundarıslar yüzlü sonra, bir günliğüne. Eğer. Günün iki yarısında şehir gezer, öğünden sonra, o yıl yapılmış, geleceği anlatan üç filmde girmek isterdim. Öyle olurdu herhalde... 14.30./19.55/21.30 "Hazine"ler aynı kaldıysa tabii...

Hepinize dostluk, kârdışık muhabbet dolu günler diliyorum...

Firat Budacı

Anlamı bulamıyorday dedim. Bulduğum anlamı topluma sunmak daha da zor. Tam olarak bulunamasa bile anlamın bir şeyleri anımsatması ya da anlatıldığı bir hikâyeye sahip olması yeterli. Tanı konmuş anlamı bulmuş ve şimdi onu daha çıkarıyor. Gecenin bu saatında tablo ihtiyacı doğmuş demek ki, anlam yarını beklemeyemmiş. Belki de bu günlerde yoğun bir melankoli batanğdayken boş duvarlar üzerine gelmiş, o da çekip ve çevile duvarlara hadini bildirmiş üzere saldırmış çöptürçü olabılır. Çakma işi istediği gibi gimiyor; büyük vuruşların ardından minik düzeltme vuruşları geldikçe gero çiviyi sık sık kaydırıyor. Bu duvarla sağladır komşu! Kendi mutlak saatinden biliyor; sevimi! Bir aşının göçüyle olarak tasaranan o saati duvara asmak işi verdikmiş mücazeleli dün gibi hatırlıyor. Bugün olsa duvara hak veririm, boylesine çirkin bir saat direnen duvara teşekkür eder, aşçya vol veririm. Üstelik çivi girmeyen duvarla apartmanların analiz raporu olarak gösterilmiş ülkemizde. Depremde ölmeyecesim demek ki, bundan daha anlamlı bir şey olabilir mi komşu? Hadi bırak artık şu çekici elinden. Ne olduğunu biliyorum, ama şu an ayağklarım dibinde duvara dayalı duran o tablo için inanmıyorum. Bunu bizim salonda asılı duran anımsız tablanadın biliyorum. Karmin ısırtıyla bu duvarları zora delip diktörtüyor, vıcır, sarı bir köpek ve ince boynulu, bulanık bir kedi asmışım. Hergün onlarla bakışıp bir anlam arıyorum. Kedi neden bulanık bir türlü anlamıyorum.

Vurulsun, işi bir an önce bitirmek gayesiyle (çivinin artık kaymayacak derinliğe ulaşmasının da cesaretiyle) önce şiddetlendi. Sonrası sessizlik. Sanırım bitti. Anlam şu an duvardaki yeri ni buluyor olmalı. Ne var komşu şimdi duvarında? Çalgılar gibi koşan, sağrıları çarptırıp beyaz bir yıldı atı. Mu tom şakın işyeri beyaz, sadece şemsiyenin kırmızı olduğu bir İkea sanatı mı? Yoksa resimden anlamayanların birer ruhlarında gönenç, hisse gövten soyut bir takım şekiller mi? Dedenin resmi olmasın sayı? Hiç sanmam, sepya dedelere eşler izni vermiyor! "Dedene saygım var, onu çizmek yetmezse, başla, ama duvarında asıl! Ben dede değil, bulanık kendiyim!" Cekiye verilen çalışmaya başladı. İkinci bir

Yeni mi? Anlatı tamamlanıyor başka bir anı mı var? Galiba çapraz aşak tablolari! Böyle de zevk sahibidir benim dekalorati komşum. Çekiş verin benim beyaz yakalamı asimetrik sanat yapacak. Saat gece yarısına geliyormuş kafasına hiç takılmayacak. Komşuların hayatına çekici saldıracak. Üstelik ilk çivinin verdiği tecrübeye bu defa daha da hızlı. Sanki "Apapartmanlar" Çekiş Kullanan ve Çivi Çakım Yönetmeliği" varmış gibi saat 23.06'de gelmeden bu işi bitirmek istiyor. Saat tam 23.56'de bitirdi gerçekleşen. Sonrası çapraz asımlık ilk tablo ve tam bir sessizlik. Yattığımı yerden komşusunu duvara astığı çapraz anının ne olduğunu düşündüm. Gözüm hiçbir şey görmeyince kendi duvarı tarafına kıldım geçirmeye başladım. Anlatıya yazı yazı yıllarda yazı yazı yazı. Anneten, sampanya rengi duvarlarına çivi çakılmasına izin vermiyordu. Zaten o zamanlar duvarları bir şeyler asabilecek kadar anlamlı bir hayat da toktu. O yıllarda, anısi anlatışlı ve duvara anlamlı zorlamakta ısırları başı arkadaşlarımsı saksofon çalan Keny G. ile aynı odada yaşamak zorunda kaldılar. İzmit'te üniversiteye başlayınca, lise yıllarının kurdu duvarlarını protesto edersinice tam bir anılam patlaması yaşadım. Havda görüşümü duvarlardan sektirip eve gelenlerin gözüne sokmakta kararlıydım. İşe, Kustirca, Tarantino gibi duvara asılmak yönetmenlerin film afişleriyle başladım. Sonrasında duvara anılam üleştirme konusunda yelpazeyi açarak, Che'ye ideolojik, üzerinde "Kocabaş Sarrafıya" yazan bir saatle komik, İmgehan Lirinkov'un bir şiiriyle gizemli, Aileen Ginsberg'ile beznelik, Özgür Ay'a postmodernist, Tezer Özlü'yle depresif, Bilge Karasu'yla felsefik, dedemin gaz lambasıyla nostaljik, İsmet Özel'in "Kapanmaz yağmurun açığı yaralar çocuklarda" dizisiyle lirik, Edip Cansever'in "Ya alkollü olmasaydı" dizisiyle alkolisti, Türkân Şoray'ın gençlik fotoğrafıyla estetik ve modern fotoğrafımla narsistik bir.bwpa.ink'de yazdım

Odama gelen insanlar
çin hayat ağımı bir
projeksiyon gibi duvara
yanışmak konusunda gitliççe
şimyardırm. Beni sık gösterecek
ne bulursam duvara yaşıyordırm. Üniversite bitince bi
şey oldu. Evleninceye kadar yaşıyadım evde bombos,
kuppuru duvarlarla başbaşa kaldım. Duvara asılan
şeylere yabancılışmaya başladım. Her gün görüldüğü
çin sıradanlaşmaya mahkum bir resmin, insanda sürkel
anlam uyardırmasın mümkün olmadı, duvara
asılanları kın günün bitiminden anlandıran sıyrılarak
birer aksesuara dönüşmeye başladılarını anıyordım.
İnsanoğlu, duvara adı verilen evin dikey bölümlerinin
kullanım dışı olmasa da dayanıyormuş ve onları taklit
ederek gerçek duğularla tabiiş emmeye çalışıyordı.
Duvara anılan benimsenmiş sahketarçaydı. Böylelikle
uzun zaman duvarların boş kaldı. Sımdı düşününce bu
çoşkun çok saçma ve gereksiz olduğunu görüyörüm
ama yine de salondaki sarı köpege her gün sormadın
duruyordum: "Ne yapkısın lan sen!"

Uyku tutmayınca telefonumdan birisini tamamlayan ikili tabloları araştırdım. Google bakılırsa, parçalı resim dizaynında ikili tablo pek kullanılmıyordu. Parçalı resim dünyası kapıyı en az üç tablodan açıyor, duruma göre tablo sayısını beşe kadar çıkartıyordu. Bu durumda Çekiş Güç için denemeye geçecektim. Bulanık kediye bakarken içim geçmiş.

Yanılmamış. Ertesi gün öğle saatlerine doğru ilk ses geldi. Gülerden parça olduğundan duvara tokatlayarak cevap vermem mümkündür, ama tablo sayısını merak etmişlerim müdahale etmedim. Çekiş olduğuna hızlı çalıştım. Elinizde dün geçeden ilk tablo olduğuna ve şimdi ilk kere mola veriliyordiyse göre toplam tablo sayısı bes olmalıydı. Derhal Google'dan bes parça tabloları kontrol ettim. Ağaçlar, güveler, satranç, taşları, çiçekler, köprüler, şehirler, Afrikalıları, kuşlar ve hatırtı Tura. Bayrağı bile bes parça tabloların konusunu olabiliyordu. Acaba komşum neyin, kimlerin ya da nelerin bes parçası ayrışmış halini duvarında birleştiriyordu? Duvarındaki her neyse, o şeyi nedem tek parça değil de bes parça halinde görmeyi tercih ediyordu?

Büyük resim

Arzı sıra yan komşuya kahve içmeye giden karım bu beş parçalı tablonun ne olduğunu bana açıklayabilmek tek insandı. Böyle bir merakı monadisi bulmasına karşın sonunda (zararlarına dayanamadı). Şifada ruha asıldığını görmek için bir ziyaret gerçekleştiremeyeceğini, sadreserem hayatın doğal akışı içinde yer alan bir ziyarette tabloya bakabileceğini söyledi. Mantıklı takliti yapan bu gereksize düşünce tarzı tam bir haftama mal oldu. Bir hafta sonra, bir pazartesi akşamı eve döndüğümde bana tablounun ne olduğunu açıkladı. Sonuç benim için şaşırıcıdır, çünkü önce Google aramam sırasıyla böyle bir tabloya hiç rastlamıştım. Karşı komşum, 1897-1899 arasında yapılmı tam iki yıl süren Eyfel Kulesi'nin toplam iki gününde beş parça halinde devrını çatmıştı. 3.000 kişinin 2,5 boyuna 18.038 adet demir parçasını 2,5 milyon perçine bir araya getirmesini yetersiz bulmuş, Eyfel'i bir kendisi bir araya getirmişti. Gustave Eiffel bu tabloyu görsen sanırım bir süre bakar, sonra "Pourquoi l'ŷ?" diye sorardı; Kafamı kaldırıp bizim duvardaki asılı duran hayvanlara baktım. Belki biz de duvarımızdaki sık köpek ve bulanlık kediyi parçalamalıydık. Parça parça sanatının ödün almaklıydık.

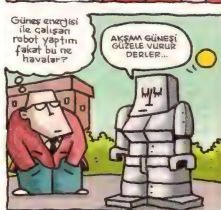
Uykusuz Derneğinde yayınlanan tüm karikatür, yazı, eğri ve karakterlerin yayıncıları aidiyedir. Yayıncı ve çizilen yazılı izni alınmaksızın hiçbir yeri, basılı ve görsel yayıncı organında ve sosyal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 20 NİSAN 2017 | Sayı: 503

Haftalık Yayın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Banu Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr. Yrd. Nuri Acar

Grafik: Utlu Coşkun - Kerem Piskin - Murat Cengiz Kaligrafi: Şevki Saygıman
Mühasebe: Merve Tahirler **İktisadi İktisat:** Songül Yücel **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamaş
Arşiv: Aymanurhan Hek. Şahin **Çok. Harcanan:** 2. Blok No. 2912 **Kat. Başları:** İSTANBUL
Telex: 0 (212) 245 55 3639 **Fax:** 0 (212) 245 43 60 **1350 1387 - 2619**
Baskılar: Her Mübadele için Yayıncılık İht. A.Ş. Yayıncılık İSTANBUL **Telex:** 0212 454 35 33
Çok. Dağıtım: ÖPP - 0 (212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Yıllık 1205 Acente: 904 **Uzaklaştı:** 1205

TL: TR35 0006 7000 0000 0081 2378 99 8888; TR74 0006 7000 0000 0081 3499 73 8888; TR42 0006 7000 0000 0081 3499 67

UYUKUSUZ

12 NİSAN 1995
SAYI: 2017/15 No: 502
4 TL - DEV DAMGA
K.K.T.C. FİYATI 4,5 TL

**Kimyasal silahlar ve füzelerle
çocuklar ölüyor**

HE WELIEM O SEVIN
 HEMWELIEM TIRIAGE
 BARDIVAN KOKLER
 HEMWELIEM LUP
 GUTIK BU DUNNAN
 HES STIONSE VIL
 SEVTH KEMKE VIVE
 SES KEMKAMP
 KIZ NEMSE...

YAKUŞULUZ

Ve Trump kan dökmeye başladı...

Ankara'da özel halk otobüsünde bir yolcuya tecavüz eden şoför savunmasında, "Bir kadın gece 11'de otobüse neden tek başına biner?" diye sordu.

ADIM DONALD TRUMP...BUNDAN BÖYLE YENİ PATRON BENİM...BENİMLE ÇALIŞACAĞSIN...

Cezaiyerinde 15 Şubat'tan itibaren başlayan açlık grevlerinde 171 tutuklunun sağlık durumu gün geçtikçe kötüye gidiyor.

Y.S.A. Normal şartlar altında, dini eğitim veren yashib bir yurtta yaşayan, 11 yandaki bir cinsiyet cinsiyet dağının ardından yapılabilecekler için azgı beş yukan bellidir. İlgili kişinin ve eğer kurumdaki görevlilere daha önce gerekli eğitim verilmişse yönetimin kurundan derhal uzaklaştırılarak cezalandırılması, vakti kaybetmeden grividele bir soruşturma ve meslek için eğitim Ama Yeni Türkiye'de böyle bir olayın ardından kurban kesmekle yetinildiği, fazlasını sorana da "Kurban kestik ya," diye hiç utanmadan cevap verildiği görülmüştür. Yeni Türkiye bir yandan her geçen gün yeni kurbanları yaratmakta, bu yaratış kurbanların yükünden de kurban keserek kurtulacağı sanılmaktadır.

Normal şartlar altında, üzerine yemin edilmiş bir siyasi tarafıtsız, söz konusu kişinin ülkedeki siyasi partilerini yakışkan bir şekilde aldığı pozisyonlara da için meselede olmayı gerektirir: Ama Yeni Türkiye'de tarafısızın anlamı, tüm partiler için resmi seçin yasakları başlatmış olduğu gibi propagandası yapabileceği fırsat anlamına gelir.

Normal şartlar altında, köşe üzerinde bile olsa hukukun üstünlüğüne dayalı rejimlerde siyasetçiler yargıya talimat vermez, yargının alanına müdahale edemez, ezatlar bile orup işledikleri bu suçtan böhürlenerek bahsetmezler. Ama Yeni Türkiye'de üstelik istediği anyaza değiklikliyle yargıya bağmaz ve tarafısız hale getirme iddiasında olan bir ikidardan rabbil olan bir siyasi partinin seçin gerisini, konu kendisinin değil bağmaz yargının yetkisinde olduğu hâde, mahkeme kararı olmadan, duruma yapılmadan, savunma alınmadan bir telefona yasakladığını görülmüştür. Yeni Türkiye "Yurdum kapısını bökük komutanının" cumiyle başlayan askerlik hükümlerinin, "Tutun hükümeti yasaından" diye başlayan mahpus hükümlerinin hayata geçiriliş, hayaller kadar, kabullarına da gerçek olduğu bir ülkedir.

Normal şartlar altında, henüz okula giden küçükler bir çocuk, gündüz vakti bulunacağı yer okuldur, sınıfta. Başma altesse her iş gelibeli ama okuluunda, sınıfta gelir, en kötü ihtimalle evden okula okuldun eve giderken gelir.Ama Yeni Türkiye'de oy kullanasına bile daha uzun yıllar olan küçükler çocuklar,zorla görüldükleri bir referandum mistinin yolda hayatını kaybedebilir. Yeni Türkiye, seçme ve seçilme yasını koca dıgırsına düşürün, seçin yokuşu hayatını kaybetme yasını bir hayli erikene almış durumdadır.

Normal şartlar altında, tarihin en önemli seçimlerinden birine ilerleyen bir ülkede, siyaset üzerine bakan oytan bir yazar seçimin taraflarından birinin mağdur edildiğini, seçin çalınması yapmasına izin verilmediğini, halkının yendiğini, zulme uğradığını ya yurüllülikle kabul ediyorsa, sonraki satırlarda kendisinin bu zulme bir irtaz bekler.Ama Yeni Türkiye'nin "Ay bir milletvekiliği bile vermediler hâlâ seçimin", diye oraldan geçen yonayma dıseyer seçin, bir yandan seçimin taraflarından birinin aç bir şekilde mağdur edildiği kabul ederken bu zulme hak verdiklerini görülmüştür. Yeni Türkiye statüsü bir milletvekili olmak uğruna, nice mürekkep yalamış, mürekkep başı kayasabildikleri her itidat öznesini yalar hile geldikleri bir ülkedir.

Normal şartlar altında, bir ülkenin gelişmişlik seviyesi çocuklarına, azınlıklara ve de bedensel engellilere verdiği öneme ölçülür. Yeni Türkiye'de gelişmiş bir ülke olarak park yerleri gasp edilen, sokaklardaki yürüme bandları tıgıl edilen, binlerce griv çıkışın daha imkansıza telan bedensel engelli vatandaşlarının daha fazla mağdur olmalarını engellemek adına bu vatandaşlarına daha önce dağıttığı tekerlekli sandalyeleri geri almakta, onları tekerlekli sandalyeye sokakla çıkışlarında karşılaşılabilecek çok çeşitli sorunlardan kurtulmaktadır.

İddip'e düzenlenen kinyasal saldırıda çocuklar öldü... Bu saldırıya yapılan misillemede yine çocuklar öldü...

Bizim Mahalle İ: Herkes ne kadar genç

Şimdi birçoklarının iddia ettiği gibi yaşlı beyaz Türk filmlerindeki gibiymi mahallelerin ki her şey işi yaşlı beyaz zaten. Toplu o filmlerdeki gibi birbirimize yardımlar birbirinin her işine her beraber koşarak koşmasına da, yine o filmlerdeki kalles ağ, sırsı müsait; zalmı işgal suyaı pıneleriği gli hın bir muhtarın vard.

O zamanlar, mahallede ne olup biterse muhtarın sorulur, muhtar ne derse mahallede o olurdu. Ve hemen hiçbirimiz de muhtarı sevmemiiz. E peki kimese sevmiyorsa, baysızdaki muhtar nasıl okuyordu da iş kuşakları muhtarına devam ediyor? Çünkü yine o filmlerdeki gibi kimimiz başka bir muhtar düşünecekti, kimimiz de kalles muhtarına aday olmakla kalles, dediği muhtarın her gün kalles mahalle karakoluna çağırma ihtimali olduğuna bilirdi. Bakmayın size şimdi o eski filmlerdeki mahalle hayatını her gördüğümüzde i; geçiriyoruz; size ekranda komik, sevimi, ilginç gli gelen hemen her şey salında, mahalledeki yazışması ceहनeme çevirdi bizi.

Herkesin herkesten başka olması demek, gelişin salınım olmaz demektir. Herkes üzerine vazife olmayan şeylere karşı; aklam mahalleye sevgilisi el ete dönmek, mahallelin her evinin camından camına bir çirpida fitelecik bir sen dakika haki oluruvirdi. Yardımlaşma da vardı var olmasında da, ne zaman gerektiğin yardıma ihtiyacına olsa, yardımına sadece en yakın arkadaşlarımız belinin ama biraz olsun size uındırıcak bir mesele olsa, bütün mahalle bayramda birövere.

Herkes birbirinin elğini, gelişini, aybını pek merak etse, hemen herkes komşusuna başına gelen talihsizliklerden gliği zekv alsda size konuşma muhtar olduğuna bütün mahalleli birlik olurdu. Elbette geçmişten gelen bir saygı duyulduğun i; her oramda muhtarın savanları da vardı. Ama onlar bile muhtar yama karşı gli polita bir konuşması aradığında işyotunması, yerini söylemedi.

Bunda çok şaşılacak bir şey de yoktu. Zira muhtar tamamı muhtarın ama, pepine : düştüğü de neticede komşuydu. Tut ki İbar etti, bir ilü gün nezaretinde yatacak çıkacak, yine yüz yüze bakacakmış. İler ki cıkamadı o zamanlar sekkila olduğu gli karakolda evrakları kayboldu, saygı kaly, tek kaly karakolun penceresinden atılarak indir etti... E geride bıraktığı ailesinin yüzüne nasıl bakacakmış? Herkes size hak verse bile; yann aynı onları başına geliğünde yatacaklarından korkarak zıttın uzak duracak. Bazen yardımsızlığı arıksında kocaman bir çaresizlik yatar.

Yeni naat insanlar eski siyah beyaz filmleri arşivlerden izleyip gösteri nemlenerek "Herkes ne kadar gençmiş..." diye, Şoför Nebahat'a Sezer Sezin'ı koruyup kollayan Kadir Savun'un simsiyah saçlarına, Kara Güzlin'de takma sakal ve boykile bile askerliği gelmiş çocuk gli buhar Kadir İsmi'nı babıp bir zamanlar ne kadar da genç olduklarını sarıyıp; bir de eski mahalleliyi öyle hatırlıyor. "Ne kadar de gençmiş, ne kadar de güzelmiz", diye. Başka çarenizi zini vardı sanki! Dedim ya, bazen en iyi huyların, en güzel davranışların arıksında kocaman bir çaresizlik yatar.

Muhtar; hepimize çekirtiler çektiğimize ya, en çok da o zamanlar fiteleciler yeni başlama Hilmi Abi'nin canına oluyordu. Her üç beş ayda bir, Hilmi Abi'nin kahvede söylediği bir şeye bızlar, mahallelinin önünde kendisini bozmasına kafaz atar, başka bir mahallelinin haki kendi hakkıyın gli savanına sinirler; yannında geödrüp ilü poliste kapısın çaldır.

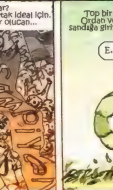
Böyle zamanlarda mahallede Hilmi Abi'yi kimese el vermez. Muhtar kendine bulmak zorunda kalır. Eve yalakası az gelişti ama muhtar yalakaları anamın sadece işine yarakacak iş be işi; suçğünden, diğer yalakalar bile Hilmi Abi'yi kolay kolay el vermez, ancak kendi balarına iş açılacağından korkarakla yann ağzla söylerlerdi. Bunda tabii, kimese muhtarı sevmeydi haki muhtarın aşıkça karşı olmasa cesareti edilebi ve yeri gelişinde kendisini sevmeyenlerin bile muhtarı karşı hakkını koruyan tek kişisin Hilmi Abi olmasının da payı vardı.

Hilmi Abi, kahvede ötekı oynarken ya da bakkalın önünde gazoz kasalarının üzerinde oturup çekerek içiyerek sohbet ederken ettiği kalfan faküleden ni öğrenmişti, nereden duyduğuy bilmiyorum. Ama bildiğin ya ki Hilmi Abi'yi çok dövüyor. Hatta bile size yıllardan beri o filmlerde ki, Hilmi Abi'nin güldük kalmasını, mahallelinin bile en yürekli ama en kısa boylu adamı olarak kalmasının sebebinin bir dayaktar olduğunı söyler.

Evet, şimdi çok güzel geliyor o yıllar ya, o zamanlar sorsanız böyle düşünmezdik. O eski filmlerdeki mahallelerden farkımız da buydu; onlar her zorluğa rağmen filmin sonunda Ertem Eğilmez innaş müslü bir tıgla fotoğraf veriyorlar, bir ferahlayışla kendimden. Hepimiz mahalleli muhtarın zulmü ileleble sürücü, bu tı boyyle geliş, böyle gidecek zannediyorduk.

Her şey çoğumuzun her gece çoğumuzdan önce, bir an evvel ölsün diye dua ettiğimiz muhtarın o gece gerçekleşen ölmesiyle başladı.

(devamı haftaya)

Her gün yüz tane doğru karar veriyorum. En az üçü, belki daha fazla. Kalkıp işe mi gideyim, yoksa daha bir saat daha uyuyamam mı? Henüz tam uyanmadım bile, beynim çalışıyor. Hayır, zaten bir saat geç kalmışım işe, kalkayım işe gideyim. İş, beynim çalışmadığı halde doğru bir karar. Duy alayım mı, yoksa din

zaten bir kere duymuştum, buğün almışam da olur mu? Daha hayıracıyaçım on beş dakikayı uyararak geçirdim. O beş dakika daha uyku, o an kulağıma müzik gibi tınlıyor. En servisiğim kasenin a tarafımı ilk şarkısı gibi bir ismi var. On beş dakika daha uyuylam. Yanlış karar vermek çok kolay. Hayır, kalkıyorum, efendi gibi duşumu alıyorum. Hem kendim, hem de toplanı için, iş arkadaşları için doğru karar. Hepimiz daha kararlar veriyoruz. Gardrobumuz içinde, üzerimde donum ve iyi niyetim olduğu halde giysileri karıştıyorum. Gardrobum mayın tariusı gibi, yüzlerce potansiyel yanlış karar aklımdaki zikillerden, katli durdukları rafaından bana bakıyorlar. Alındığımdan beri bir

kere bile giymiyen, her gün yüzüne kırışıklık ve ümitsiz bakan bu çiçekli gömleği giysen ne olur? Giyen ne kadar güzel görüyor çiçekli gömlekleri. Hayır, saçduyu kazansak. O çiçekli gömleği kendine yakıştır

çocuğun genetiği çok iyi, omuzlu falan var, ben uzaaktan bakınca çam ağdınca benziyorum, çiçekli gömleği giysen yüzü daha harikasına dönerim. Siyah tişört giyeceğim, uykuları hatırlamıyordum. İşte, zor da olsa, bir doğru karar daha. Her gün yüzden fazla doğru karar veriyorum, ancak insanlar şiz genelde verdikleri yanlış kararları tanıyorlar.

Hiç bir insanın mutluğem bir yanlış karar verdiğini ana tanıklık etmiş mi? Ben ettim, o dedi ki, o dedi ki, yanlış karar veriyordun. Ufak tefek yanlış kararlara müdahale edebilirsin, bir insan verilen yanlış bir karar uçundan aile aldysa üzerine

DEVLETDESTEKİL.COM

kitapların olduğu yere götürürsünüz. Mesela Yeralatınan Notlar, mesela Gazap Üzümleri, mesela Sosyoloji Giriş - I. Ama birini dev bir yanlış karar alırken izlemek ütanışın batışına tanıklık etmek gibi, alev alev hindeburg genitinin ağır çekişme yere çakışını izlemek gibi. Ne yapayım, su mu atayım oğretmiş? "Ah insanlık, yah insanlık" diye ağılamak başka ne gelir ederse? Bütün yanlış kararların sonuza yakın bir imesi var, öüne geçiyen işe geçiyor, yolunda ne varsa öüne katıyor. "Geçen hafta tanıştığım çok hatırlıyor musun Erman? Biz evleniyorduk?" Allah mutlu mesut etsin, sakın çocuk yapmayın. Boğama sürecinde skenti ikiye katlanır. "Ön yitir hastalıkları bir işi yapayım, devamlı ayrılık barijgün çok arkadaşım hatırlıyor musun Erman? Biz evleniyorduk?" Hayırısı olsun, çocuk yapmayın. Dünyaya yanlış bir karara çeyrek atılan takmak kadar insanı "bu parayla çok küçük bir kayak tatlı yapılabildim" diye düşünmeye zorlayan başka bir şey yoktur.

Her meklemekte güttüğüme aynı şeyi duyuyorum. "Büyükbaş hayvan alacaksnı, devlet zaten hayvanı paralarını veriyor, kurban bayramında satarsın, satamadığın da fabrikaya satarsın. İşte para!" Her gece birhanelerde ortaklıklar kuruyorlar, paraları birleştiriyor, büyük için yere bakıyor. Alkoliküyle tarm ve hayvancılık kooperatifi. Kasalada geçen sene yitmiş az çok büyük batırır bütün parasını, ama muhabbeti alesi hala sümmü. Kasaba böyle, neden bilimiyor. Bir dükkân var, yirmi sendir birileri pastahane yapmaya çalışıyor. Bir pastahane batıyor, bir hafta sonra başkısı gelip yine aynı yerde pastahane açmaya çalışıyor. Bir kardeşler pastahanesi batıyor, uneller pastahanesi alıyor. İnsanlarım azimli ve tutkulu diğeyim ama diye olsa insanı festivale her neyse. Edip Akbayram'ı çalıyorlar. Anlamak çok sık. "Belediyenin belediye define varmış, bahçe düzenleniş yapılıyor ayayına

kazıp çıkartmaya çalışmış ama büyükü define olduğu için yer değıştirmiş, bir şey bulamamışlar" muhabbeti gibi, büyükbaş hayvan komusu bir türlü kapamıyor.

Akardağlara birahane oturuyorun, muhabbeti durmadan "belediyen bahçesinde hazine varmış" notkısına getirmeye uğraşıyorum. Belediyenin bahçesindeki hazineyi diltmeyeceğim. Doymayorum. Şu anda, bizimle aynı birahane bulunan insanlar arasında yanlış kararlar verip gece gizlice belediyenin bahçesini kazmaya çalışmış insanlar var. Kireklerle ve yarılmada büyü hocuza hocaya yakalanıyor, karakolda "Vedat abi çok ayıp ediyorsun, bizi de zor durumdaki bırakıyorsun, kaç yaşımda insanlarımsın, ne yapalım şimdi tutuklayalım mı siz?" diye sitem ediliyor. Tutuklanma falan olmadı ama Vedat abi bir hafta oralandı tutuklandı. Belediyenin bahçesindeki define komusu açılınca belki Vedat abi de sinirlenir, "kapat komuyu" falan diye triplerin, konu kapamayınca "şeykin muhabbetinizi" diyerek sinirli çıkar gider. Keric göydü izleriz daha da, Vedat abi gidince "ayıp oldu" diye sinirliriz. Kasabada öşlemek plan ister, başka ister. Bunlarla uğraşırken uzaaktan tanıtım sevdiğim bir eleman mastaya gelip "Yirmi tane büyükbaş aldım, bir miktarda küçük aldım, hafta sonu geliyorlar. Bankada ki de brakıyorum, hayvancılık yapacağım," dedi. Dört yantı bir anlama ki, vıcıkdan sığmıyor. Merhaba, nasılsın, afyet olsun denince vıcıkdan o çıkmaya uğraşıyor. "Bankayn neden bırakıyorsun diye hacıyan il yörü bir çekilde, sen yine işle bakıysdın" dediler. "Ne çalışcam ya, şeykin bankasını" diye diğün.

Bu güzel muhabbeti duyan Vedat abi de yanına geldi, "en doğrusunu yaptın, kerkiz banlar, İstanbul'da milletten hesabına kendilerini paralıyorlar, hepsinin babasının kadını vardı burada, kendin işlerini başında dümmümler, güttür milletten dükkânında çalışıyorlar" diye bizi hedef güttürdi. Ordan hayvan işine barlıkte gidirdikler anladım. Olay güttükte taltı bir hal alıyordu. Konu uzağıda birahanele bizim diğmizda nerdeyse herkesin bir şekilde hayvanlara ortak olduğu ortaya çıktı. Çok büyük çaplı bir yanlış karar festivali söz konusuydu. Geçenin sonuna "kerizlik etmeyin, gelin siz de ortak olun" dediler. "Biz yanlış değil, akrabalara falan arıyalım" diye kaçtık. Her gün yüzlerce doğru karar veriyorum, çoğunuzun haberi yok.

HULK

İŞ VERİNDEN HAYLA GİMA İSTENİA ANNDEN KULUP YERİNE ANNDEN DÖNİŞİ- MÜŞSÜN OĞULAM...

... EYVET İÇ BAKALIM ŞUNU...

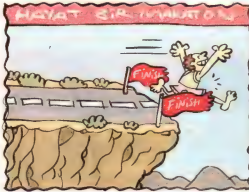
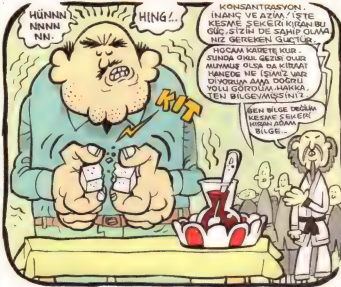
... EYVET İÇ BAKALIM ŞUNU...

... NE BÜT YERİSİ ÇAY MI?

DINDIRINDIRINDIRIDIN

"Şimdi can gündür,
Davranmıyor delidir,
Savaşmıyor öldür,
Bizim gibiler için..."
Vasîf Öngören /
Asiye Nasıl Kurtulur'dan

● Hadi güzel halkım; mazlumun ahi, indirsın sahti!

● Dünya halkı: Türkler, Türk düşmanları ve Kuzey Kıbrıs...

● "Yetmez ama evetçilere karşı, YETTİ GARI - HAYIR!" - Göksel Özdikioğlu

● Devlet Bahçeli başbuğ idi bi zamanlar, şimdi başbuğ yancısı olarak sürdürüyor kariyerini...

● Artık söz Kamuran Akkor'da: 'Evet mi hayır mı söyle bana nedir senin cevabın / Beklemek istemem, ne olacak bilinmez ki yarın!'

● Selçuk'un torunuyuz, Osman'ın oğluyuz, Kemal oluyorum... Zorunuzu mi gitti!?

● Kuzey Deniz Hali Saha Komutanlığı...

● Sümerler'in alayı da mucit değildi, günü biraya meze eden Sümerli de yaşamıştı illa ki, düzensiz aralıklarla "Var mı ulen yeni icat mıca?" diye sorarak bi de diğerlerine...

● Bana ne oldu, tam bilmiyorum, geçen perşembe Sema'nın sahnesinde dans ettim. Hayranı olduğum

olağanüstü sesin sahibi, büyük Sema'nın sahnesinde. Müzik konusundaki duayenim Murat Beğer ve Şirin Soysal'la izledik Sema Moritz'li... "Karakız Kantosu"na doyamıyorum, o şarkının introsu eşliğinde, evde mevde, ellerimi titrete titrete çok dans etmişliğim vardı ama Sema hanımefendi, isteğimi kırmayıp ilkece kez mevzubahis şarkıyı okuduyu için, ben de bir "jestion" yapmak istedim ve öz dansımı ahaliley paylaştım. Benle beraber iki gidik daha aynı dansı yaptı. O gece dansımı yapanlar

birden üçe çıktı, yani üç katına! Manik akış çalıyor,

gönülün freni

kopyuyor... Bu arada, Karakız Kantosı, rahmetli Atilla İlhan'ın "Karanatılı Despina" şiirinde geçer, "bir gül takip da sevdaı her gece saçlarına / çaktı mı deprem sanırsın karakız kantosuna" (Bir başka idolüm Timur Selçuk bestesi Karantatılı Despina'yı dinlemeye doyamadım. Sahi, Atilla İlhan şiirlerinden yapılan şarkıların seçme albümü ne diye yapılmaz? Şiir söylerken, melodik yapı ve ritmi

yakalamayı hep başarıp İlhan.)

● Neyzen Tevfik, en sevdiği neylerini Bodrum'dan gelip Datça'nın Kargı Köyü'ndeki kamışlardan elleriley kesere! yapamış... Duyunca biraz daha sevdim Datça'yı...

● Saryer'in ismi, bir rivayete göre, orda yatan SARIBABA adlı bir kişiye atfen. Bir başka tahmin, yaralarının kızıl ve sarı renkteki görünüşünden dolayı bu ismin verildiği. Evliya Çelebi, burada vaktiyle bir altın madeninin bulunduğunu yazmış, o da var. Bir de

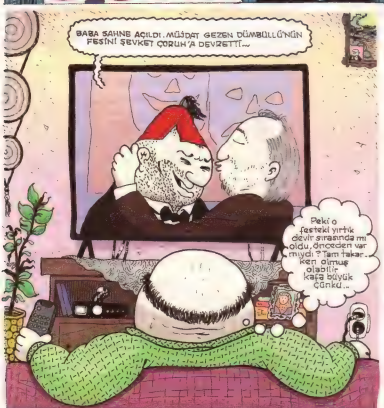
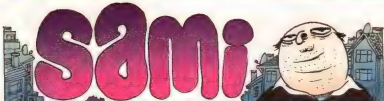
19. asır sonlarında faaliyeti durdurulan bir bakır madeni ocağı var imiş. Gene kızıl-sarı!

● "Bu işler dua etmekle olsaydı, Suudi Arabistan, dünya şampiyonu olurdu!" - Ekranda da eden bir Trabzonsporluyu gören Beşiktaş taraftarının tepkisi...

● "Gözlerimize yansıyan hüznüsel mutluluğunuzun rüzgarına kapılarak yol almaktan büyük mutluluk

Musa Karlı'nın hapiste tutulmasından daha vahimi, tuhan adamlarının hapishük suçlarının olması!

Okyan ve

fırat

luymaktayız." - Esra Ceyhan hayranı Tiber Gürsoy
dili şahsın hissiyatı (Yeni Har man, İşaret ve İşaretçi
rölesinden, Gazanfer Nafinolu)

● Sızden gugli olmasınlar, her şey hakkında bilgi sahibi
..sanlar şaşırtıyor beni her seferinde. Hani, bi şeyden de
unlama be arkadaş. Yok durduramazsın, konuşurlar...

● "Çıplaklığı genç kızlarımızı moda diye yutturanların
röjünde şimdi bir zafer parıltısı var." - Minibüs yazısı

● saymazsak, "en önü
de deniz", Akdeniz...

● Bakkaldan iki tane 'Bounty'
istidim, lak diye iki Bomonti
geldi. Basiretim bağlandı, geri
de veremedim. Biralarla bakışım
durduk. İçmedim. Birini aziz dostum

..ökhan Şahlar gömüdü, diğeri hala dolapta duruyor...

● Çarşamba'yı Shell aldı, bir yar sevdim Dell aldı...

● Galata Kamayor Atölye sahnesindeyiz, 14 Nisan cuma,
ezon yarın finali! (21.30, Şişir Sokak 12)

● Geçen hafta 'Emel Müftüoğlu'na ait diye yazdığım
'Kurtar beni buralardan' şarkısı, İzel'in tabi ki de
ye! İzel'den özür diler öperim. Emel'e de öperim ve
izür dilerim. Öpen ve özür dileyen biri olduğumu
illiyorsunuz arka. Hephinizi de öperim...

● 15 Nisan 2017, cumartesi akşamı Cihaner Komedi
Ülup sahnesindeyiz. Kez kişilik, "Kızılduru Solusu"
dili gösterimle ben ve müzikal şarkılarıya Kamayor
Çabare. Ayrıca, Şirin Soysal ve Bora Çeliker, sürpriz
..onuklarımız! 21.00'de açılış, 21.30'da sahne. Meclis-i
Vebusan Yokuşu, no:15, kat -1, Fındıklı. Yer ayırmak
çin mailimi kullanınız. Hayırlı bir gece olacak, bekleriz!

vezirizamin@gmail.com

uğur
gürsoy

BAK PARA BIRAKTIYAS ANNESİNE VERMİŞ GEÇEN
DE BİZİM Kİ ANCA BAKAL MERMETİ'Z ZENGİN
ETİSİN, O FADE KILIKLI MEHMET'E DE YÖZ KERE
SUNA DOLURMA SATIYMA DEDİM, BÖSÜNE DİSİSİNE
KADAR BİZİMLE DOLASIMYO KARISI.. AFRA TAFRA
SINDAN GEÇİLMİYÖ SANKİ BAKAN KARISI.. SANS
OLACAK İSTEDİM, ÇOKTUN SANSI OLACAK KAYNIPİSİN
İKİ DARE VERMİŞ GEÇEN, BAKKALIKLA OLACAK
BENİ O ÇE...

AN
A...

OFF...KOLONYA GETİR DE Bİ BAŞIMI OV
HADI ANNECİM...

ANCAK...

nisanhanan

BEN BOKSU BIRAKTIYORUM KOÇ OKULUMA GERİ
DÖVÜP DERSLERİME KİMYA DAHA BÜYÜK
OLDUĞUNU GÖSTERMEK VE ALTIN DİPLO-
MAYI KAZANMAK İSTİYORUM...

SALAK SALAK
KONUŞUYOSUN...

BEBEĞİM NE GÜZEL TAKILMIZ
İSTE, İLKİMZİYİ KALPILARA
SOKMASAK?

BEN O KALPILARA
YEMEK DOLDURDUM
DOLABUNA KOTUYORUM
KOCUM, ARTIK SEVİ-
LİMSİN GEÇ KALDIN...

AYRILDIKTAN SONRA KIZIN FOTOĞ-
RAFLARINI SİLMEN GEREKİYÖ NİYE
KENDİNKİLERİ SILDIN SALAK?

YOK OLMAK
İSTİYORUM...

PANEL
KONULU:
ORTALIKTAKİ
GÖRÜMLÜ

BUGÜN SENİ Bİ
KADINLA GÖRDÜM!
EYVAH!
CANTASINI HERDEN
ALMIŞ GEREKSENİ!
BENİ SEVMEĞİNİ
BİLMEDİM!

Dur salın atılma,
hayah çok güzel!
Vazgeçim!
BENİM
KUTUSU
ÇOK KÜTÜ!
Ama bu arkadaşın hayah
çok güzel!
Aaa?
Eee?
Teli lan pa bu hergün
nasıl ortamlarda?
Eee?
Eee?
Nasıl olur şimdi? Senin lan
kacış kitiyo? Sinemaya gi-
delim mi ya? Ben ölmüyün mü?
Aaa!
Eee!
Eee!
Aaa!
KOMSERİM HEP
ATLADI BU YA!

ÇAY
KOY!
SİHRİLİ
KELİMEYİ
KÜFRE!
LÜTFEN
ULAN!
Yavaş yavaş
eğitcem seni.

KENDİNE BU KADAR
YÜKLENME, HERKES
HAYATTA BAŞARISIZ-
LIĞA UYARABİLİR...

BUNU DA BAŞARAMAMAK
KOLUYU BE ABİ...
AZ BİRAZ NEFESİNİ
TUTMADI BEN BAKALIM...
YOK DENEYİM
OLMUYORDUM!
HAKKATEN
Bİ BİKOLMAZ
SENDEM...

YİĞİT ÖZGÜR

**BANKAMATİKTEN BİR GÜNDE EN FAZLA
KAC LİRA ÇEKEBİLİYORUZ?..**

BAK, YAZIYO ORDA...

SABAH AKŞAM DELİ GİBİ ÇALIŞIP
ÇOCUKLARINI İHMAL EDİYORMUŞI TÜRLÜ
İHMAL OLAMIYO ŞEREFSİZLER...

NABIYON LEN
CALLIYON ALL YINIST

ÇALIŞ ÇE
BOK VA

QIDIN Y.

**BANKA KREDİSİ GEKİP
KENDİ İŞİNİ KURDU, ŞİMDİ
SİPARİSLERE YETİSEMİYOR!!**

BANA DA KUR

7ANA DA

S.KTİRİN
GİDİN BE!!

BAGI DA

♪ DOYDUUUUUUMM BE MEYHAAAANECİ!!! ♪

A BE BU DA Bİ
CİFFİ DUBLEDEN FAZLA
İÇMİYÖ PİS...

BALINALARIN PENİSİ
ÇOK BÜYÜK...
BİRİNCİ KISIM

MUTLAKE
MUTLAKE

PARTI KUR OY VERELIM ...

VERMEYENING

NE KADAR İÇERSEM İÇEYİM UNUTAMIYORDUM ...

ŞEREFSİZ OLUĞUMLU.

BİR ÖMÜR ONUNLA GEÇİR...
MEK İSTİYORLAA... HEP YANILAA...
OLUŞU İSTİYORLAA...

BUNGE BANA DEĞİL
ONA SÖYLEYEBİLİRİM

HAYATI DOLU DOLU YAŞA KİTABININ
YAZARI KABIZLIKTAN ÖLÜ...

MİLLETÇE BİRLİK
VE BERABERLİĞE
İHTİYACIMIZ OLAN
ŞU GÜNLERDE
GÖRÜŞTÜRME GELİYOR

yigit@comic.com

SARAH'LARI
UYANMAK İSTEMEZ.
CANIM

SEKAR YATAGIYIDA
BEŞ DAKİKA DAHA
MEYİS YARABİLSEM

BÜNDÜZLERİ
HIÇ İŞE GİTMEK İSTEMEZ
CANIM.

AYLAK AYLAK
PARK, BAĞÇE
GEZERİLEBİLİR

AKŞAMLARI
DİNE GİTMEK İSTEMEZ.

NEŞELİ BİR MEKANDA
ARKADAŞLARLA

SECELERİ
UYUMAK İSTEMEZ CANIM.

İSTEMEYE İSTEMİYENİ GEÇİYOR ZAMAN.
AYLAKLIĞA GEREKEN ÖNEM!

Aksam
Giksam
Biraz

NERETE
GWIYOLLA
BES

BIRAZ
 DAHA
 OYNALAM

BZZZ

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal
infeksiyan

SİLİKON VADİSİNDE STRADAN BİR GÜN.

Dur! Dursana
amk! Kaç defadır
geçiyorsun, görü-
yorum! O kadar
el ediyoruz, niye
almıyorsun?

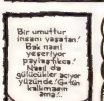
Aguman?
eynep?...Aliye?
yila?...Buse
?

NE?

CIRK!

AIEA!

Pazar temizliği yeni bitti. 'Buram buram klorak kokusu altında Hürriyet Ege ekini okuyorum.' Hımm... hele hele

A man with dark hair and a mustache is sitting in a patterned armchair, reading a newspaper. He is wearing a light-colored shirt and dark trousers. The background shows a lamp and a window with a plant.

Akliyenin ka-
pantmasın daşı-
lar var. Te-

"Asırlarca önceyi hissederim karanlıklarda/ En uzak yıldızların vücuduma değen ışıklarından"

Kediler biraz duruldu.

Şehvet'in cebrinden, karnışından bir nebze olsun azad olunca. Yatmış güneşleniyorlar. Araba üstlerinde serilerse. Yeni sezon sinemeleri bu de güveler. Ontar kupır kupır. Ev içi baharı. İki onar z etti. İki baharın da, daha daha ilk evveli. Daha dailar çıplak, (çok farklı iki ayrı hıza içke-sinemeler bir Şarkı filmi gibi aşın süratli zigze güveler "slowmotion"ıyice yavaşlatılmış, pur pur pur helozonlar çizce çizme döne)

Bu gülemler birer "alınur kırışarak bakyor" gibi mi okuyoruz demişler. Yazmıştım burda. Utanç verici ama işte. Oynuyor bunlar. Biraz haksızlık ediyor birer onlara karşı, Kelebekler e benzyorlar ama gysileri onlar kadar cıfca/cıfata/cıfatla/atıla/revnakı değil diye öyle yapyozur fılan diye... Kelebeğe gösterdiğim irtifakı esirgiyoruz. Sadece renk meselesi değil tabi. Gerçi o da vardır da: "Güzelliğinden, dokuzdu dundur" demişler. Amenna. Unas onları. Albeni meselesi fılan fılan. İnsan. Ama sadece o değil. Öyle bir değilim. Bir dakika, Açıklayabilirim.

Yemek olarak "kazzak" yiyei bi canli. Nasil tasarlarsa/taaytsiz, bigane, kahnabilinir! Ben yapsam yamsim, degil birinin kazaama, ne tar ki ilminigin karmasina dahil sebeb olsun, kimbilir neler ne neler! Kaptari Kolya i mi? Bu kadar pahali bir damak zevki? En, en sevdigim, ensen desenleri, uyumu/haznaki renklerle bezeli, el o (ozel bi hatiras da olan) o kok u hos kagazlari. Delik desik, Emisyon yari Onlar.Yemilmez. Rezalet. Ilic olta... Bu kacinci kacinci. Gityles bi hali kalaklamsi, Naftali? Irgen olta. Sevmem, (bir insiyetim), akrabaligin, ozet hayafim falcim falcim finan da yok degli onlardan da ki, bok! Harab olmsun. Cope gidecek. "Aalataa!" derdi annem o Herseye yari. "Al Aatma." "Aatma o hurkay!" "Bursa ya giderken gityimst onun..." "dursun bi zaran yok." Kiremit rengi o hukta. O dillerleri.

Bi süri pare ola olmus, eski pişki. .Yıllar,
 yıllardır daldı öylece duran epirimi, harab
 olmus o eski manzo. Onu bilmemnerreye
 giderken gıymış. Sape kırık o fican? "Atma!"
 Mahmure teyze'i gelmiş, kahve içmiş
 onlan. Geçmiş, kaybolup gıymış zamanlara
 dokunma arzımm. Elde tutma. Daha
 önce alınmadığım o müdış şirinde Edip
 Allen Poe'nun da sözüni ettiğı o korkuk
 çaresizlik. Çaresizliğim? "...Altın kum
 taneleri, avcumda! ..Akop gıydıyolar dıbe
 ah, parmaklarımm arasındın ..Kurtaram

[illegible]

Sandalye, biri dokundu hafif yer değiştirdi. Hemen gelip yeni halini... Çocukluğun masumiyeti, kirlenmemişliği, o bozulmamışlığıyla, doğrudan, aracısız sezdirdi o şey. O korkunç mesele. O mesele'nin, onun yüzünde, o çocuk safiyaneliğinin aynasında yansıyan aksı. O aksı görmüş ürpertirmiş. Her an'ın kaybolup kaybolup gidişi.

O büyük, ünlü deprem.(1999 Marmara) Epey sonrasında, o depremde eylemiş, olmuş, girmiş bir kadını yazılan bir röportajı okudum. Kadın bir moloz yığınının fışkırıp evinin enkazı önüne gelmiş, konuşuyordu. Diyordu ki: "...Yıkımda da önmeli, daha korkuncu; bütün fotoğrafların kayboldu. Onların kayboluşu... O iste... Geçmişle ait hiçbir şeyim yok. Annemin, babamın yüzleri nasıldı? Zihnimin içinde her an biraz daha soluyorlar. Siliniyorlar... Ututuyorum onları... Nasıldılar? Korkunc; bisey bu. Geçenken nasıldım? Yüzüm nasıldı? Ututuyorum..."

er çeşit zaman hırsız. Kayıp giden o "altın lar"dan bi kaç tanesini araklayıp bir şişeye anın yolunu bulmuş gibiydi. Hayretler içinde

Nasîrî:
 Şöyle: Kim kıntarında koskocaman bir ciltli sağlam defter (kâin
 kartonumsu sahifeler) geçeler; uhu!... (o günlerin ulu yapıstırcısı)
 İşte o defter, kılıfı gelip geçen her bir günün, ama istisnasız
 herbirinin, o gün'e sırtmış bir kaç sahifeli var: (günlük gibi, evet, ama
 dur bi) O defter her gün, her an yarıncı, çatıncı taşıyıyor. Yaşadığı günün
 kılıfı, kendince önemli kimi nesneleri seçip alarak (bazen de bir
 parçasını keserek) o deftere yapıstırıyor duz. Atı ölüdü o günün
 sayfasına. O gün erkeğ arkadaşsıy bındıldırı otobüsün bileterdi.

başın tımarları, (a) örneği o sıgırcı keremci tuhaf
bıyık süslemesi fışkın okulu çocuk, o ineneli
kafı do o kapıktı ekliyor yanları) Diyelel
tarımsızlar bu ağılları, gözyaşı lekeleli kağıt
mendil; O da orda Yağıstırıcısı. Herşey var
sahifeler arasında. Çeşit çeşit. Bir sahife
eşki arınarlar; bir yanmık kışkık Kül. Ezilip
bantımsız. Zimbalaşın, delik da vapuru
bileti(k) malku komuvarı bir kartondan oldu
Bir gazete parçası. Bir eski paşa. Bir gömük
düğmesi Ambajlar yaldızlı. Bir tutam sac. Bir
vesikalik fotoğrafl. Her gömükten kestirim
bir parça. Herşey. Sicimler, koyeler, ince
zincirler... Yanlarına neçerler sürmüş. Yaş bile
görmüş yapışmış. Bir cakahtık. Çok çok
yumuş. Bu yaş gibi. Herşey ahilahlılıdır yanı
yanına.

Her ayın bir cildi var. Eskî yılların bütün defterleri sırasına kitaplığında. Akına geldiğinde, gelmiş geçmiş bir günü bulup, o günün kimi eşyalarını dokunabiliyor. Bir tür kimi bir zaman yolculuğu. Her nevi. Sır yazıldan olma bir günlük tutmaya benzemiyor tabî. Orda hep söz kelimeler. Kelimeler, kelimeler... İlgeler. Zihnindekilerle aynı. Dokun bakalım dokunabilirsin. ("Ağlasam sesimi duyar mınsız! Mesleminde! Dokunabilir misiniz./ Gözyaşlarımda eflerinizle!"Orhan Veli)

Bir zaman hırsızı işte.
Akşolsun.
Büyük bir hayranlık ve sevinç duyduğumu hatırlıyorum.(müchiş bir sanat eseriydi hem yapış)

"Aa..Yapıyım ben de..." Nerde bende o sabır, o dirayet, o istikrar... İnsanoglu, daha doğrusu kıza... Onların, mücadeleciği, çalıskanlığı, azmi, sabrı, ısrarı, inadi ... (eş ipleri kız) hem doğurup, hem de odam edecekler..."Anladır odamı eden odamı? N. Hikmet!"

Zaman bile kurtulmıyıyor sanki onların ellerinden...(kolay kolay bırakmıyorlar yakasını)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

BİR SÜRE
SÖYÜŞÜCÜ...

BE ANLATIRAM OLANA ŞU
KIBARCIĞI OLAYINI...

VA BEN LİSE SONA KADAR
ÇOK ZARIF VE ÇOK ELEGANT İYİ DE
ÇOCUKKEN ŞU AKTİN AKYİLMAR'IN Bİ-
TİTİ VARDI KIBARCIĞI BİR BİLDİRİM...

VA İŞTE HOSLANIRAKIMIZ
ANLAYANLAR İYİLERİ KESTİ
BU ANLAYANLARI Bİ KİÇİK YAVRUYU
DA ZAMAN İÇİNDE UNUTTI
TİTTİ Bİ İŞİ YİNE BİRİNCİ
BİZİMİZİN YOK KIBARCIĞI
YOK KIBARCIĞI...

AKTİNİN BU
İÇTİSİ BİLE
TİTİSİ YENİ
DÜNYA YERİ-
LERİ İŞİ
ANAYAN ÇÖZ-
MÜSÜMÜ
GÖSTERİR
SİĞİR...

OFF TAMAM DE
İÇİM ÇEKİLDİ
ANLAYANA YETİ-
NİYAT YARIN
İŞİMİZ VARDI NATA-
LAN İSTEDİĞİMİZ...

Bu sırada hasas la verde

KAC PARAZ OLAN GİZ
SANA Z BAZ ES
OLUR...

İSTİSİN İSTİSİN

TAMAM KODAY? HADİ KALK MORTİK ANCIK
HAZIRLANIYIZ, DAHA KARİYERİ GEÇİCİ...

HE BİÇİM HİVALE BAĞLITILAN
LARI DÜM BÜTÜN GEÇİCİ...
MA SÖZÜ...

OLUŞAN İŞİN DE
KİTİNGO ÇARŞAMA
LAN GEÇİR...

5 KİTAN SEN DE NİVE AYNA YERDE ANAYANIMIN İYİ
İŞİ BEN NİE YAPICAM ONCA SAAT...

5 EYİDİ BEN GÜZİDAN KACHORUŞU YAPILDI
KACHORUŞU HALILAR NAKİLİ... DİN DE ÇİÇİ ÇİÇİ
İŞİ BAŞLIYAMA KAKIN! ANAYAN BİRİNCİSİ ÇİÇİ...

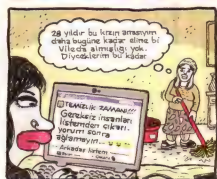
AAAHLEH Z NABER LAN
KIBARCIĞI?... ALG'ALG'

DE İZİDAN ANAYANIN İŞİ BAZ GÜLERİNE ALTI BAZ DAVANIN
DAM ÇOK İYİDAN KALDI... İZİDAN NAKİLİ NE
YAPDIYI ÇAYIYON NAKİLİ ARADA?

FurkanÖzçoban

CONAN THE BARBARIAN

RESİM SEVİNCİ

ÇOK DALGINIM BU ARA PINAR

Torn & Jerry

ÖZER AYDOĞAN

EKŞİ YERSEN KIZ TATLI YERSEN
ERİK ÇOCUĞUN OLUŞ DİŞİLERİ
KEŞKE EKŞİ YESEYİM...

YA ANNE BEN BURDA
ZAMAN YOLCULUĞUNA
BULLAĞIYIM SEN
ÇALI ÇALI KÖNÜŞÜ
YÖSÜN...

ANA DUR KENDİMLE
İLETİŞİME GEÇERSEN
TATIRIN AKIŞI DEĞİŞİR

EKŞİ YE KIZ
BOL BOL YE...

Neliye lan
bana?...

"PRENSESE PRENSESİN MÜTÜ
EVLİLİĞİNİ KUSKANAN KÜTÜ
KALPİ ÇADIR..."

GERÇEKTE DE
BOYLE KÜTÜ KALPİ
NİSAKLAT VİZ ALI
BABA?

ULAN O KIZLA
BEN EVLENCEKTİM
BENDEN ÖNCE DAVRAN
DİN... O YUVU BENİM
BENİM KARAKİM...

ELMA
GATİTİM
SİZE... YIVIN!

YETİCİLERDEN MUHTULAMAK
İÇİN SİNCAP ÖLÜ TAKLİDİ
YAPIYOR...

AMİ YAPILACI GELDİ
YÖNETMEN BELGESEL
NE ZAMAN BİTİRECEK
DİYE SORUYOR...

Kimidans
sem giderim
bak!

Hayatta büyük
başarılar (ma
şip kendimi)
kenililiyım, babamın
oğlunda
kalıyıcam...

NERDE KADIN
OLUVM?

Skim, neyaz
anmamı göçüym
lan!

BEN KAMPURA
NİYORDUM YAKAR
YEMEK BIRAKTİM
YE...

Bela miziz
lan!

"Göygeçlerinizi
tutarmıyacağınız
mühürlem bir
yaptı..."

Hiç bigey
anlamıyorum!

İLİŞKİ TERAPİSİ

HAYRİ ÇOK KABA,
İLETİŞİM SKİNTİANIZ
VAR EVDE...

PARA VER...

YOK PARA
MARA...

OMLİYORDUM
SİZİ...

İŞTE HEP BOYLE...

HAYRİ BEY BİRAZ
OLMA YAPICI KIBAR
OLMUNA ÇALIŞILAM...

İYİ AL BAKALIM
KERETA...

YALNIZ
BİKİK BU...
ONALTI LİRA
TUTUYO...

ÇOCUKLA ONUN
SEVİYESİNE İNCEK
KONUŞUN KENDİNİZİ
ANLATIN...

PULAV BÖYLEMEDİ
BEN YAGLI... KALP
VAR BELEDİ...

NERDESİN
LAN SEN?
SİPARİS VERİP
SELECEKTİN...

İSTEDİĞİNİZİ
BOYLE ELDE EDE,
MEZİNİZ SEVİNİ
KIZ GÖSTERİN...

İSTEDİĞİNİZ
KİŞİYE YETER
Kİ SEVİSİ OLSUN...

ANCIYIO
OLUVM BEN...

KİME
GÖSTERİYİM...

HAYDA!

BEDEN DİLİNİZİ
KULLANMAKTAN
ÇEKİNMEYİN...

PİRAVİ SİZDEN Mİ
ALİYORUZ BAYAN...

HAYRİ...

KALP ZOR
POMPAJYO...

BAZEN KÜÇÜK PEDAKARLIK
LAZİ TÜM İLİŞKİNİZİ
KUTİ KARŞIYIN...

ON ALTI LİRA
KÖPEĞİN OLSUN...

HAYRİ
ÖDER...

AL
SEN VE
PULAV...

DUYGULARINIZI
DIŞI YURAKTAN
KARŞIYIN...

BUL AY HEP
ZARAR ETTİN...

ZİKKİM
OLUSUN, BEN
YIVKAYIO,
TUTAM...

NEPİSİMİ?

İYİ ANLARI DA KÜTÜ
ANLARI DA HEP BİRABER
TAYIN KALMAVIZ...

BOK YE...

BİKİK
SİZ SEVİNİ
ÇERİN...

BEŞİM
ANCIYIO
OLU...

DOKTOR UYAN, LİSTA
GÖNDERDİ BENİ, HESABI
ÖDEŞİN DİYİ...

DİŞARDA HASTA
VAR MI?

YOK SİNEK
OLUYOLUSUN YİNE...

SKİTİR GİT
LİSTAN,
SÖYLE
KACMIYIO
YA DE...

Uykusuz

**Çocuklarına cinsel istismardan 30 yıl hapse çarptırılan
A. O. V., sekiz ay sonra Yargıtay tarafından serbest bırakıldı...**

UYKUSUZ

Cerattepe maden sahasında kesilecek 2 bin 118 ağaç açık artırımı satıldı. İhaleyi EÜ Bakır A.Ş. aldı.

Erdogan üslup degistirdi: 'Evet' diyen kadar 'Hayır' diyen de saygındır.

Normal şartlar altında, on binlerce insanı dolandırarak kaçan, kaçarken yakalanan ve üstelik bunu bir değil iki kere yapan bir adamın tutukusu yargılanmasına gerekçe olarak "kaçma şüphesi olmadığın" gösterilmesi, sonu "E" bu adam her defasında on binlerce insanı soyup soğana çeviriyor; başka nerede böyle memleket, kaçmaz tabii! mesajı yasat bir espridir: Ama **Yeni Türkiye** burun kovduğunuz vasat esprilerin haber başlığı olduğu bir ülkedir.

Normal şartlar altında, olağanüstü hâl dönümlerinde hükümetler olağanüstü hâl sebepli olan konularla ilgili hızlı kararlar alabilir. Ama bu kararlar televizyondaki evlilik programlarını kaldırılmasından, işçilerin haklarını almadığı için greve çıkmalarının yasaklanmasından, otomobillerin geçişi kısıtlanmasından, yaz saati uygulamasının devamlı hâle getirilmesine bir dizi saçma sapna karara dönüşürse bu kararların arındıkları akli başında birisinin "Yahu ne yapıyoruz, kaskoca darbe girişimini televizyon çıpçotanları, banka me-

murları, metal işçileri ve lastikçileri yaptı deme mi getiriyoruz, gülerler valla" demesi gerekir. Ama **Yeni Türkiye**'de bunların en akıllısı değirmende su ötüğüğünden, bütün bu saçma sapan olağanüstü hâl kararlarının üzerine bir de epilyosun kararnamesi çıkartılır: **Yeni Türkiye** istemeyen tüklenirizden bile kanun hükümleri kararnameleleri kurtulubildiğiniz ülkedir.

Normal şartlar altında, yaptığınız, yapordığınız bir toplu konutlaci dairelerin nasil olacağına piyasa koşulları ve mimarların tavsiyeleri yön verir. Ama **Yeni Türkiye**'de stüdyo daireler "söz olanın biten istediğiniz gibi kullanıyorsunuz galiba," gerekçesiyle yasaklanabilir.

Normal şartlar altında, devletlerin mültet ve sığınmacı politikaları toplumsal ittifakla belirlenmiş yasalar çerçevesinde çizilir. Hayır! olanı, her devlet, imkânları ölçüsünde kendisine sığınan, göç eden tüm insanlara kucak açması olsa da devletler kimi zaman acımasızca şalt kendi çıkarlarını düşünerek demografik yapılarını, sosyal yaşamlarını ve ekono-

referandum oylanacak anayasa metninde cumhurbaşkanına olağanüstü yetkiler veriliyor.

Türkiye'nin her yerinde "hayır" pankartları sökülüyor.

nomilerini korumak için mültet ve sığınmacılarla ilgili bir takım kısıtlamalar getirebilir. Ama son tahlilde bir grup insan, evlerini, köylerini, ailelerini, yakınlarını, tanıdıklarını, geçmişlerini geride bırakıyorlarsa zaten yeterince acı çekmişlerdir ve bu insanları acılarının pazanlık tehdit, şantaj unsuru olarak kullanmak on haffinden insanlık dışıdır. Ama **Yeni Türkiye**'de Suriye'sinden Afganistan'a hayattan insanın geride bıraktıkları kısımları harap olmuş zavallı insanların hayatın adeta birer iskambil kozu, tavla pulu, mayş yedilisi gibi kullanılmaya çalışılmakta, yeni geldiğinde şantaj, yeni geldiğinde tehdit unsuru olarak ve sözde muhalefet tarafından da korku unsuru olarak kullanılmaktadır. Bir taraf mültetleri "salatını üzerine nize ha!" diyerek, diğer tarafta "bunlara maş veriyorlar, okula gitmeden diploma veriyorlar, hespine ev, aldarnaz araba çekmişler," diye düşmanlık körükleyerek kullanmaya çalışırken harap olmuş hayatlarından kaçan insanları, **Yeni Türkiye**'de beş dakika bile durmak istemesine neden aramaya gerek yoktur. Düşünün ki **Yeni Türkiye** bombaları yerle bir edilmis kentlerinden kaçanları bile kalmak istemedikleri bir yerdir.

■ Merhaba.

■ Resmen devranımadım. Çok acıydı oldu öyle. Uğrımın resmen ama o an öyle oldu, 'gim' cema jindı yarıyıcı kadar, gördüm, deri ceketim burda" diydemin sana Özlem'i. Bazen de böyle olurdu işte. Bir de biraz rahatsızım ya biliyorum.

Dün biletleri programı demde çekimimiz vardı, olağanüstü söktüku hara. Uğrımın zahir Ne biliyem, olmak işte. Haluküli "geçim" israrın deri ceketini Alay" dediğimde, "tamam da burda galiba zaten benim deri ceketim" diydimbenilimiyim sana, diydemin. Dür bastan anlatayım o zaman. Derye çıkacağım işte evden çıkırm. Düin çok üzümün için bugün hırka monda çıkmış dayıyay. Yanarının odum evden çıkıp gımar. Böyle bir benalıcık ıcak olmaç. Üç adam sonra eve dönmeğe karar verdim. Hersten da harulardan da kurtulacağım. Vardım eve, koltuğa serpe serpe serdim. Hatıyım ben resmen ama çok da hasta değdim. Midem de bulandıym. Halatım. Derye de gitmem lazım. "Nacığım benilaymın" dedim. "Çok ıcak" dedim. "E deri ceketini getiriyim, kan da havanın yeğ" dedi Özlem'i. "E" dedim "geçir" madem, ben devranıyaymın çünkü, ben deri ayırmıyım, ya da buluktuca uyuycam, ya da son bir deri ceket fıkletileyleyle ayılayıp derye gideceğim, işisinden çıkırm, getir madem, işi olur" dedim. Özlem üst kaza doğru çıkırm, deri ceketini saklıyıcı gördüm. Güncüne emdi madem. Arkasından asisinden gercikçiyordu, fakat asisemden, "Burda ki deri ceket" demeliydim, diydemin. Çıkıca yukarıya Özlem. Bir süre sonra indi asyağı. "Bulamadım" dedi. Bu noktada da "burda aslında deri ceket" demem gercikçiyordu, ya hasta özür dilemem gercikçiyordu, sustum işte. Sonra Özlem deri ceketini "ya, burdayım" dedi. Bu noktada da aslında "vay hep burdaydı, resmen seyyahımdın" demem gercikçiler. "Hım, burda myym, bak ya" dedim. "Böşüca çıkın yukarıya demek ki" dedim. "Bir de bayas bir aradım yularada" dedi. Sustum. Şu anda deri ceketim üzümde, derye doğru gidiyorm. Yaparıda bu asırtıyay yarıyorm. Seygü Özlem, köşeyi okuyormın biliyorm. Gercikçiler çok üzümün ama o anlar öyle oldu. Bazen öyle olur ya, resmen öyle oldu. Affet ben. Halatıyım. Ne biliyem, öyle işte. Sonuza sevgiler.

■ Kahve fincanını ısrarla kulubundan tutunayan insanlar var. İsrarla ama. Kahve fincanını kulubundan tutunayan olar bu insanlar. Kulüp öyle hep öyle olacak. Hıg ama. Peki kahve fincanını kulubundan tutunayan insanlar nasıl insanlar? Çünkü sadece "Kahve fincanını kulubundan tutunayan insanlar var" diyerek. Biraz soğuklarıyay bağladım bu noktada. Ummamı toparlarım. Bu kulub sen sakın tutma diye yarıyılmaç de mi. Halatıhıhallıya ya. Ne diyordum. Bu insanlar nasıl insanlar! Ne kötü insanlar, ne iyi insanlar! Herkes kadar iyi, herkes kadar kötü insanlar! Çalıpın mı çalıpın, ama sını. Herkes kadar işini ama gerekçisi sını. Çalıpın ama gelmiş de kapalı. Nui buna desen ki "bir yalancı da öğün". "Tuck you" der. Ama çalıpın. Başka da insanların en önemli özellikleri çalıpın olmaları. Galiba da bir numaraları çok galiba. Ne biliyem, uzun uzun yarıyay diye seyyahı ama yazıyayyacağım galiba. Ev ilerlerinden de anılırız ha. Ha bir de çeviretil çok geniş oluyor bu insanlar! Ama çok penis bir yalancı. Profesöründen peynice kadar. Bu arada işi ki "yeğ" varımı. "Yeğ" olmasa ben ne yapardım acaba. Dünyanın en güzel kelimesi olan "yeğ". Yemin ediyorm. Pıweey, ne diyordum, konuyu neyle bitirirdim. Heheş yarıyım benim işe.

■ Bazen düşünür ki, kışla çok yalancı bir arkadaşım oluyordum. Çok yalancı ama. Yalancı bir numara bir insan. Böyle bir arkadaş çok hoşçay duyuyorm zaman zaman. Çünkü bazen bir şey okuyor, bir yalan bulamık istiyorm, bulamıyorm. Hemen aradım. Sını Sedat', "Sedat" derdim, "bana bu konuya ilgili bir yalan bul, yarıyıcı olabiliş mısın" derdim. Sedat da bana hemen yarıyıcı olardı. Bana hemen süper bir yalan bulardı orcasına. Beni zor bir durumdan kurtarırdı, derdimde derman bulardım. Çünkü Sedat süper bir yalancı. Ah! de Sedat, sen niye yoksun ki benim hayatımda. Çoğu insanın hayatında varırm, benim hayatımda niye yoksun. Ben beğenmiyorm musun değil mi. Biraz önce hevalı kurtarılm gıdış yine eve. "Ben" dedi "kültürensizce düğün kurbatınin hikayesini biliyorm musun" dedi. Dedim "biliyorm". "Anlatayım o zaman" dedi. "Anlat madem" dedim. "Aslında" dedi "kü kurbatı düğün süte dedi. "Esen" dedi. "Öndan soñ" dedi, "lavukların biri hemen pes çimici, beğimim" dedi. "Lanık mı dıyorm sen kurbatırala" dedim. "Bir salıncısı mı var" dedi. "Ei" dedim. "Sonra" dedi "bu lavukların hayyeta sağ kalırm ne yapmış biliyorm musun" dedi. "Hayyeta sağ kalırm ki" dedim. "Evet" dedi. "Hayyeta sağ kalırm". "Ei" dedim. "Barmı ölen arkadaşım. Üzerine, yalıyıcı kurtulması, insan değiyim yanmda bi arkadaşım olmış, önce onun bi iziniisünisi yasar" dedi. "Ben bu hikayeyi aslında başka türlü biliyordum" dedim. "İkinci kurbatıya nereden çıktı ki" dedim. "Onu da ben sustum. Dedi. "Haa, tamam o zaman" dedi. Gizi sonra. Sıyrdım. Birkaç dibkita sustum, sonra konuyum.

■ Hoşça ka.

PUYUĞU GÜZLÜKÜ

ELLE RINDO RILIGIADIV LA OMBRES EVILADIV

DEN KAC KİT
 AS ALDYA
 MEVLASIMLARI
 İÇİN BAP
 BELLEVA GİRDİ
 BEN BUNA
 SAĞDANASAM
 YARIN GİTİ
 VERİYİM...

"kendimi
durduracağım
değilim!"

Frırat Budacı

HAVADA AŞK

Genç bir gırsımcı olarak keşkek 6 ay önce ortağı olduğum iş yüzünden sık sık uçağa binmek zorunda kalmıyordum. Havayalanın mümkün olduğunca erken ulaşıp etrafa dolanmayı seviyordum. Son bir kaç aydır uçuş son çayırına kadar hızlı hızlı bira içmek gibi bir alışkanlık edinmiştim. Oluşukça pahalı biralara bunları ilk başlarda ucuza bilet bulduğumda havayolu şirketini mağdur etmişim gibi hissetmiştim, bira sevdimin ardından ucuza bilet almak durumu dengelemeye yarıyor. Tene de halinden memnundum. Pahalı bilet almış ve üstelik hiç bira içmemiş, boğazı kupkuru, zavalı insanlar düşünülünce bu da bir çeşit zafar aslında. Bu küçük hesaplar yüzünden beni kırnamayın, sonuçta insanlık zarfı bir yerden verdinmi diğer taraftan almak isteyen insanlara doludur. Adım Kaan, 29 yaşındayım. "Ucuza bilet+ bira=pahalı bilet" eşitliğini çok seviyorum.

Havayalanın ödüllü biraşına cesazı havada aniden bastıran tuvalet ihtiyacıdır. O gün iki yerine üç bira içerek kendimi biraz zora sokmuştum. Sık sık uçağa binen insanların "aceleyle gerek yok, daha vakit var" ukalığı yüzünden de tuvalete gidecek vakitim olmuyordu. Daha uçak hareketlenerek hareketlenmeden havada dala düşeceğimi anladım. Uçak için aktiviteyi kolay değiştir. Elli dakika içinde yolcuları hızla doyurmak ve varacakları şehre çok göndermek isteyen havayolu şirketleri, uçağı koridoru yolu tamamam tükleyen ağır metalden bir yemek arabası salarlar. Bu enginlişim bilincinde olan genç bir gırsımcı olarak hızlı hareket etmem gerektiğini biliyordum. Tımanın bitişini haber veren "ding" sesitle birlikte sanki süre başlanmış gibi benim hareket geçtim. En nazik sesimle "Pardon," dedim yamandıkça, "gecebilir miyim?"

Koridora çıktığımda tuvaletin kapısının önünde bulunan önce davranmış gözükle ve kelli adam gördüm. Tekrar yerine oturanın bürokrasisini göze alamadığımdan,

kapının önünde beklemek üzere ayağı arkasına doğru yola koyuldum. Tuvaleti oradaki küçük muftaka gülümseyen bir hostes karşıladı beni. Gerçekten güzeldi. Kapıda beklerken tuvalette girer gözüklü kelin benimle aynı mekânda bira içtiğini anımsadım. Benden daha hızlı içti olduğundan dikikattı çektiymi. Epey süre bekledim, ama gözüklü tuvaletten çıkmaksanla ısrarlıydı. Yemek arabasının vakiti gelmişti. O an düşünsem, koltuğumda doğu mesaneyle kamaı kısılacığı bilgiden kalmaya karar verdim. Arkık çıkarak herhalde, diye umutlanırken minik bir kırkma sesi geldi içerden. Yok aracı! Havada küçük su normal sayılabilir, ama sivil havacılık tarihinde kalkanın yaygın olduğuna inanmıyorum. Bu teknolojik bebegin içinde, üstelik o güzelsim hosteslerden birinin hemen kapının arkasındaki alanda olduğunu bile bile ikınmak! Tuvaletten gelen sesle birlikte hostes bana bakarak gülmüşü. İnanılmaz dışları vardı. Derhal gülümseyerek karşılık verdim. Hostesle güldüğümüzün uçakta kamaı yapan bir adam üzerine gelmesi sık değildi, ama fırsatı kaçırmazdım. Bir iki saniye içinde, tuvaletten engellenmediği her halinden belli olan ilinci bir ses geldiğinde, "bu ne ya" anlamında bir el hareketi ilave ettim gülümsemeye. İçerde kamaı yapan gözüklü sayıtlarında her bir yaklaşıma yaşıyordum hostesle. Gaz almıyordum, bir sonraki sesi falan beklemeyen "ne insandır var" anlamında bir gülüş daha saldırtı ortama. Genç bir gırsımcı olarak, gözüklüğünmün kakası üzerine inşa ettiğim flört fırsatını kaçırarak istemiyordum. Sonuçta gırsımcılık bira vicdansızlığı gerektirir. İnsan gerekine bu uğırdır bir kelli fedâ edebilir. Kısır bir süre sonra kaçıp ağıdı. Gözüklü, utanç içine girdi. Güzül bir elektrikli vesile olduğuna bilmeden kafasını önce eğip hızla uzaklaştı. Hostesin saklamaya çalıştığı gülüşüne, "tıpe bak" anlamında bir hareketle karşılık verdim. Tuvaletin kapısından girerken yüzüme, "Hayret volatlı, su modern havayta ne yolağız bu durum... İnsan uçağı bireriken kendini bilmez mi? Bir yandan da korkmı ama, bir hayli eğlendim değil mi? Yeri gemilerin, algısı uçuşu, eğilimleri bir insanıdır. İntersensiz seğılip bu ve buna benzer duygularla kılınmaz bir işlişke topladınabilir. İki yanlışla çoğuluyoruz. Opuşelim mi?" gibi bir anlam çıktı. Teşaduf mu? Bu Tuvaletten çıktığımda yine oradaydı, bana kalırsa beni beklemişti. Derhal gülümseydim. Yüzüme, "Normal bir ihtiyacı benimki. Uçağı binmeden bira bira içmişim. Evet, o pahalı havayalanı biralardan. Benim için dert

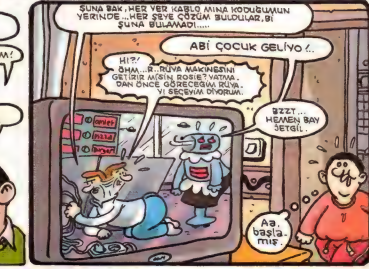
değil, bastırın parayı içtin. Daha param var, ortağı olduğum şirketin gırsımcısına baklra daha da olacak gibi. Önem sık, evlenelim mi?" gibi bir anıydı yarı. Koltuğuma dönerken gözüklüğü gördüm. Önemli demek tablasına koyduğuy defterine hızlı hızlı bir şeyler yazıyordu. "Kaka gınlığı" diye düşünüp kendi kendine gülmeye. Bu nefis esprimi güzel hostes dıysa eminim o da gülerdi. Gülm benim.

Yıyecek servisinde güzel hostesin bana etmek gelmesi çok iyi oldu. Karşılıklı gülümsemelerimizin devam etmesi çiğkâ telefon numarasını istemem için beni cesaretlendiriyordu. Normalde, "Sanciv mi kek mi?" sorusuna, "İkisi de der" pis sırtıktan, "koka ve su da alaymı?" diye devam ederim, ama bu defa sadece kahve istedim. Bira ilet, gözükleme lazım. Üstelik kormik ve yakışıklı! Kahverni yudumlarım kadınınm gülümsemeyi yüzü haricinde de ne kadar vadatır olduğuna gördüm. Servise devam eden kadınınm kalçalarına tam not verdim.

İns sonrası uçağın iki duraklamasına kemelerinden boşanan aceleci geri kekalılar baş üstü dalımla hücum edince, "Uçağım heniz terminale yanasmamıştır, lütfen yerinize oturun kormerlinizi bağlayın", diye hafif sinirlir bir anons geldi. Sonrım benimkindi sesiydi bu. Kadının benim! Bir ilayla nasıl da oruttu yerlerine getirekalkan. İçlerinden iki kişi boğazına uğramanın verdiği inatla açıkları kapakları bile kapatmadılar. Kapaklar açığı yeniden hareketlendi uçak. İste ben bu tipleri sinir oluyordum. Kadının ne kadar hızlı öfelenmekle. Keşke birinin tepesine vail dıysa de su ıblır kurmazlar cazzlarını cıkse. Bunu çok istiyordum. Hâledeyorkar seğılim. Oysa ben, bütün bu rezililik boyasına gönlümlü bir insan gibi yerimden bile kalkmadım. Beni gördün değil mi seğılim?

Yazarmın Notu: Kaan, büyük bir umutta çıksa yolcuları uğurlayan hostesine doğru ilerlerken, ben hâlâ yerimden kalkmadım defterime yazmaya devam ediyordum: "...hostesle yaklaşımları için benim tuvalette düştüğüm zor durumdun foydalanıyor normal karşıyorum. Bu bir durumdur, seğılip algılar birbirine yakın iki insanın birbirini hissetmesi ve gılske birbirlerini anlayamamıza sık rastlanır. Ama hiçbir zaman bu tür yaklaşımlardan açığı görülmeyiz. Evet, aşk havada bir kavramdır, ama kast edilen uçak değildir."

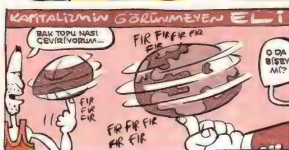
İhtem Dilek

DINDIRIDINDIRIDINDIRIDIN

YIL 2027... GÜN ÖLÜMÜZ DEVRAN ÖLÜMÜZÜ,
INSTAGRAM BEĞER SAHİPLERİNE KALMIYTI...

"Resim, belli ki insan figürü yapmayı beceremediği için bütün manzaralar bombaj. Bombaj yayılır, tepeleri karlı mor dağlar, aynı gibi durgun gölde bombaj kara kayıklar. Yeni kimse binmez? Gölün ortasında insanız. Nasil öncecek koyu?"
-Engin Ergönültaş, Minare Gölgesi'nden

● **Türk işi çekap; Tul kişinin enesini. Atsun kafasını geriye değir.** Sen dilini hafif çıkararak sağlamca çek enesi. Papa gölüne, o anki hisine göre bildir o enesinin sahibinin his durumunu!

● **Hallit Akçatepe'yi kaybettilik, çocukluğumuzun bağı sağılsun...** Evimizden insanlardan biriydi. Yıllık, güzelli, tatlılık adına ne varsa, sananda ve kişiliğinde o yıldırtı olduğunu bardırın bir ıstıydı. İkender'dürü, İlaye giderken sahnedeki izleme şansıms olmuştuk Hallit Akçatepe ve meslektaşları. Mükemmel bir komedyen, sinema filmlerinden bile heyecanlıydı onu canlı izlemek. Türk Tiyatrosu'mun, Vejiçler'in, tüm sanatçıların başı sağılsun...

Niye evet ve hayırdan ibareti seçemediği Kararsızlık da tercihi entelektüel. "Belki" de olurmuş...

Bu dünya, bir çeşit "arkadaşlık bakıp çılma" yeri, mi kabi da olsa arkadaşlığın, yoldaşlığın en pırlıltı sembollelerinden biri olup gönlümüzün mistsine yerine yerleşmiş Sevgili Hallit Akçatepe. Tansip aynı masada kahve içilişim için bahçıyar hissediyorum kendimi. İyimesir birliğliğe, doğruları anlatmıştı bize. Herhangi bir tür olarak bağdaşdı sanat hayatını zirvede tamamlayı Türkiye'ye mal olmak her babayıldırım harcı değil. Medya maymunu olmadan, sadece yetenekle kaplıpırmış mükemmeltatın kanti olan bir emeliyle yitirdik. Hallitimiz başı sağılsun...

● **Seneler evvel, bir çocuk kafasına göre parkı yapmıştı, şükleri pöyleydi: "Harıludan sana zarar gelmez Tokmak seni kurturacak!"**

● **Bir arkadaş, üç boyutlu filme gitti. İlk yararı verdikleri gözlükle**

izlemiş. İkinci yarayı bağlarken görüşü kaybettiklerini farketti. Yemiden istemedi de çekimmiş, gözlerini kısa kısa tamamlamış filmi. Film bittikten sonra bir bakmış ki, gözlük kafasında. Postmodern çile böyle oluyor işine...

● **Bir işyerinin önünde "Dikkat, EJDER KAPANI var!" diye yazı görürüm. Ne yaşıyorsa artık daha önce...**

● **"Timsah, futbolcu yedi!" diye mini haber başlığı görürüm, Burçsarp bir futbolculu harcadı mı, kapırdı mı, öyle bişey sandım.**

Meğer gerçekmiş Mozambik'e bir timsah, 19 yaşındaki Alberto Gino'ya saldırıp öldürmüştü. Eyaahl ki ne eyaahl. Nur içinde yat, talihlis Alberto...

Orta

● **Maçta'daki telefieri bimek, tüm lunapark araçlarından daha zevkli. Hele de baharda. İşley, tüm eğlenceleri sağlar, meftunuyum...**

● **Uçak, tırbırlansa geriyor. Epey bi sarıslıyor içkidekiler. Sonra, sağsalım iniy. Çıkayta kaptan da kapıda. Yoldaklardan biri, enstramanı elinde roman müziyeyi, kaptana sesliyor: "Yalnız biraz sazımız çalışmamız lazımi!"**

● **Müzik kulajı olmayanlar için, Kulaksızlık da site yapımıı diyorlar!**

● **Azizim Kerem Ann anılatı, bir arkadaş arabasını tamirciye vermiş. İlk gün sonra gel demiş tamirci, gitmiş ilk gün sonra, dükkan kapalı. Erteli gün gene gitmiş, tamirci orda. "Hayrola, dün yoktunuz" demiş. "Bizim kayıvalde yatılış kazardı" demiş tamirci. Meğer vefat etmiş kayıvaldesi, onu duyupmuş işle...**

● **Kabataş'tan Galata'ya taksiye bindik, kadın şoför. İlk kez denk geliyoruz. Anlatı, "Abi, site boyamımsız?!" demiş**

İçerimin Biri.

Akdenizli yaparken patlayan şarkılar, ne kadar çok dinlediysem rit, kulümden çıkmıyor. Sevgili Serhat Enever'den "Hadi yineğin ha ayret!" ilk şarkımı. Sonra, Akın Nur Yengiden "Ay inanmıyorum" 3 Emel'den "Denizleri aş da gel" aktı. Yıldız şarkılarından biri, Metin rolat'ın "Dert değil" parçasıydı, kilbinde Merve İldeniz'in memetlerine akın çekim yodur doküdüğü sahnedeyi toplu halde ayağa kalkıyordum. mu en yaman askerlik garikası, Ebru Güneş'ten "Fırınlar'da, emnile, yer çok iteldi! Köşeyi dönyösün, "Sakli giczi sürüp gitsin", tihaneye giriyosun "Sürüklesin ikimiz", marş gibi yer olduydu. Şu nin asker şarkıları ne acaba? Tahminen, Umar Kaya'dan "Mor Yazma" ya da Duman'dan "Bekle dedi gitti", ilk beşer gimsiştir...

Emperyaşistın Ark Köşesi...

Yavaşan, arklı benim de İstanbul kartım var. Beni şimdi görün!

Sajlaşın, Şiirin haamı alın,

İstanbul kartımı doğru kullanacağım. Bizans'ın hatışına

ğmeyeceğim!

"Kızılyıldız" diye bir sırı takılmın olmasa, çokken çok garibime iderdi. Sonra ağıtım, sempatisi de var. Arama önümdeki maçı tüm şuhula Dağa taraftarıym, Kızılyıldız'a kargı...

"Rüyama hep kendimi görüyorum ben" dedi 4 yaşındaki Ay elikes...

Yarı at, yarı canlı olan mitolojik şahsiyet, kısa bir antremana ökup, akabinde direkt at yarışında kosturjekini! Kendiliğinden jockey lan at işte. Günlüncle şahısları dursun!

Tarhana çorbası, bulgur pilavı ve lokma tatlısı, benzerlerine öre daha samimi ben...

Changir Komedi Kulübü'nün açıldığı partak oldu geçen hafta, gelen ostur sağılsın. 8 Nisan Cumartesi, yine sahneyede, şarkılarıyla amayor Kabare ve komedi gösterimine ben. Ağıtı saatı 21.00, rogram başıncı 21.30, adres Metis'i Mebusan Yokuşu, no.15, yu isimli caddede kargıyımın, "Yokuşu"yu tekrar vurgulayayım. zeyransıy için mal adresimli kullanınız...

nisan hakan

BEBEĞİM SOKAKTA HANİMEFENDİ MUTFAKTA AŞÇI OLMANMA BAYILIYORUM AMA ARTIK YATAKTA FAHİŞE OLMANI İSTEMİYORUM...

PARAM YOK PARAM!

BASTAN GÖLE ANLAKTIK BEN ANLAMAMI!

SEN GÖLE SEVİYORUM BÖYLE SEVİYORUM! ROMANTİK SEVİYORUM. AĞK! MUM İŞAGİNDE SEVİYORUM. SEVGİLİ! KALP!

Sen bana hiç böyle sevgiler söylemiyorsun!

Ya buak subuk sayıları yazmaya etkiliyiyorsun! AL BURAK BELGESEL BAK!

ASLANLAR GÜNDE 25 KEZ SEVİYORUZ.

İLA ETME LENCEN YANI!

HANGİ KANALDI ROMANTİK?

MERABA BEN MARILYN MANSON'UN DOKTORU YUM. ÖRENCİLERE BİSEY ANLATAMAM LATIM.

YILAR SONRA KARGIMA ÇIKIP BANA DÖN DİYEMEZSİN! EVLENDİM BEN. DELİLİM BİLE VAR!

AMA DELİLİM BENİM ADAMI VERMİSSİN...

BABAMIN ADI OLAN İSMAIL'Dİ VERDİK İSMAIL... NE SEN NE DE İSMİN ÖZEL DEBİL TAMAM MI?

DIYENE BAK ALLAHIN MERVESESİ!

TAKİ BAKIRIN.

SENDE DEĞİL BİRDE. KİFEN KENDİNİ SUCULAMA, ÇOK UZULME. SAKIN ABİME İNHİKARA MEYİLEME... TAMAM YÜZÜMÜZ GÜDÜ ZAFER NAPILIM.

KRİTEBİLİZ Bİ BANA DAHA VERİBİLİZ...

BAKSANA RİTİMİ COPE ATILAR, BİRİ SEVİŞİNDEN ATILIRIM DEĞER Kİ YAZIK...

OLM BANA TECAVÜZ. EYDOLAR LAN BURDA SEN NE DİOSUN?

SENİN GÖZÜMÜZÜ KİTİREMEYİZ...

OLM BANA TECAVÜZ. EYDOLAR LAN BURDA SEN NE DİOSUN?

KANKA SANA MUZ ORTA ACTIŞIMDA ALINMIYORSUN Gİ Mİ?

NORMALDE ALINMIYORDUM DA ZENCİME MUZ DİYE BASIYORSAN BENİ GNA ALINMIYORDUM...

ORTALARDA SORUN YOK YANI...

YOK...

SESSİZ SESSİZ OTURUYODUK LAN NE KAVGASI?

SESSİZ SESSİZ OTURUYODUK LAN NE KAVGASI?

LAN Mİ? SİMDİ SIKTIM BELANİ! VİR VİR VİR VİR VİR VİR VİR!

LAN Mİ? SİMDİ SIKTIM BELANİ! VİR VİR VİR VİR VİR VİR VİR!

ORTALARDA SORUN YOK YANI...

YOK...

SESSİZ SESSİZ OTURUYODUK LAN NE KAVGASI?

ORTALARDA SORUN YOK YANI...

YOK...

SESSİZ SESSİZ OTURUYODUK LAN NE KAVGASI?

YÖR GÜRSOY

YA ÜFF! SAĞIZ SAĞIZ. BUNUN DİHA GİZLİ VARDI BİZİM AKBURAK DA ANA GÖTTİKMEYİ!

TARHANALI ATİŞE DÜŞERSE BEN BAKIYIM YA. HOLLICA BAKIRIN!

OSMAN KÖM ŞİNEL EFKEK KAFALII!

MEKİ GÖTTÜKMEYİ KİTİREMEYİZ...

OH BAK, Bİ AYAM ÖTEKİNDEN BÜYÜK!

HANI BAKIYIM NERDE BÜYÜK LAN!

AYNI HIRAVYA SEYİRCİM SİYDİ BAK!

BENİMKEME BAKALAN!

YİĞİT ÖZGÜR

Tribal enfeksiyon

"Ye ağşam güneşlerinde orda burda/ Bir deniz kıyısında, eski bir yıkıntıda/ Ünce neçin tutmuş adamları."

Edip Cansever

Hepimiz bilirdik; ilk önce o çok şıman genç ölecek. Gruptan biraz geride kalan o genç (belki de yemeğin bilecek olduğu için kaç) filmi önceden görüldüğünden değil. O "çok şıman" gencin vahşice öldürülmesinin, o sahnedin gidiş/yaive bir haz alabileceğini hesaplanmış olduğunu sezerdiniz. (o içreç hesap) Onunkini, diğerlerinin/diğer fit gençler/öldürülüşünden çok daha bir "ballandıra ballandıra" çekmiş oldu!duru yonemem. Sanki boyu atından gulerék. Şaşkınlığını, cerezsizliğini, kilolarını, kendini kuratmayışını hafif gülmüştiremek. "Göçler bi yere taşlı giderler", başlangıcı, cinayet, gerilim filmieri. Onları diyorum. Bir tür irkçlık.

İlk defa, bu derece gerçekçi/sade/sıkıl/çarpıcı bir anlatımla, şıman olmanın(cok şıman olmanın) ne demek olduğunu, "şıman olmanın" in onlara neler neler, "şıman olmaları" in asşaplanmaları, alışları anlatan bir film seyretsem arkadaşlar! Müthişti. İnsanın içine işleyen müthişsem bir film: "Virgin Mountain" Murtaka seyredin. (sadece şıman asşaplanması çok tabi filmden, tam tadında ince ince işlenmiş daha bi sürü şey) Altın kalpli dev "Fuzi" nin hikayesi. (Orjinal isim "Fuzi"ymış zaten filmi) Müthiş bir karakter. Ben şıman çok seyretdim. Bu kadar olur! İlan'da! dahi yonemem. Dagur Kari, hem yazmış hem yönetmiş (ilk filmi "Buzdan Hayaller-Noi Albino-" de müthişti, onu da görün görmediyeniz eğer)

Çoğunluğu kendisine benzerneylere edildikleri malum. Güdenek de arıyor bu piş ağıllım. Modern kapitalist sistem artık işine yaramadığını düşündüğü, külfet olarak gördüğü bütün "değerli" sildi sipardı. Geriye, güc, para, gençlik, fit olmak, güzelliik falan kaldı... Onlar kalık, "şımanlık" gibi "Yaşlılık" da artık sistem için güdenek olarak bi işe yaramadı; her ne çevirdiği, çok torbaşında kategori/lerden (örzse birlerce birlerce yıl doğdu! tecrübe, bilgeliik anlamına değil, özel bir saygı doğdu!) Arık öyle değil. Buruşukluk/cirkinlik/ anlayış kalık/ise yaramazlık anlamına geliyor!daha çok. Güllüncelirliyyor: "Yaşlı kokuşu" Kaç yıl oldu? O çok çok sıcak geçen yaz, Fransa'da yüzlerce yaşlı, sadece, yazarından kalıp evdeki müşuğa ulaşmadıkları için, susuzlukla öldü! Yaşlıların, onların bizzinin başlangıcı! duydukları halde etatillerini kespit dommediler. Gidişat böyle. Barthes daha altmışlılar, "Gençlik İrkliği" diye adlandırmıştı; "genciler ayrı bir ırkımız gibi işlem görüyor" çağıda toplumdaki, yazını başını alırlar da bu ırkıtan ayrılmış sayılıyor... "İnce gövde genç gövde anlamına geliyor; gençliğin en şıman belirtisi sayılıyor incelik... herkeşin en büyük saygısı! yazıflama istediği; gövdenizi düşüp bir gençliğe tuta iştegi. Bu da aslında ölümsüzlük özlemimin ta kendisi!"

Şımanlarla ilgili korkunç başlıklar, yorumlar görüyorum internette. Nasıl yazılabiliyor! onları. Nasıl bir acımasızlık. Yazık. Ne hale geldik-Şıman dostlar alınmasın karalayacağım için burda.Ama

başka türlü karış yazı yazmamda da imkanı yok."Kokuyor" mus şımanlar. "İğrenç" buluyorlarmı kimileri onları? "İpki kokusu" diye bir şeyler okumuşğum da var! Eski mezme Egemelerin, güdülerin, sömürücülerin, orakları, faşist eğilimlerin o ünüli söyenti: Çimiler pis kokuyor. Hintiler, Araplar... Zenciler pis kokuyor. Çingenele... Şımanlar pis kokuyor diyen(ösa da yaşları), biliyor musun ki, senin de dahil olduğun Türkler içinde de kimi Alınmadı "pis kokuyor"u tabakları, yayan dünyuca ünü! Kolombiya ressam Botero'nu: "Niye sadece şıman resimleri yapıyorunuz?" Sorusuna verdiği cevaptı olduğu gibi, "Çünkü onları gördük buluyorum." Ben de aynı fıkırdım. Çok güzeller. Hem de bütün asşaplanmış, diğarmış, ayrımlıkla, haksızlığı uğramış olanlar: bütün mızırlar gibi "mis kokulu" olan onlar. Tevazuunu, iyi kalpliğini, diğerkalmışın, paylaşımcılığın, önyargısızlığını, merhamet etmiş olmanın işiyiyla işli işli şıdılarlar.

Hiç kimsenye, hiç bir sebeple "pis kokuyorum" demeyin. (öyle demek de tarıf, tarıf, büyük okuyumiz) Nahi kaç zıdettmiş nashatınanmış! Arkasına alınır kırıştarın! bakmo" diye yazmıştı! Yazdı bir hikaye ile bitireyim. Beni çok etkiledim. Muhyiddin Sekur'un o olağanüstü kitabı: "Su Üstüne Yaz"

Hiç kimsenye, hiç bir sebeple "pis kokuyorum" demeyin. (öyle demek de tarıf, tarıf, büyük okuyumiz) Nahi kaç zıdettmiş nashatınanmış! Arkasına alınır kırıştarın! bakmo" diye yazmıştı! Yazdı bir hikaye ile bitireyim. Beni çok etkiledim. Muhyiddin Sekur'un o olağanüstü kitabı: "Su Üstüne Yaz"

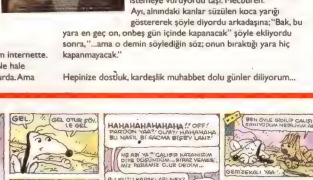
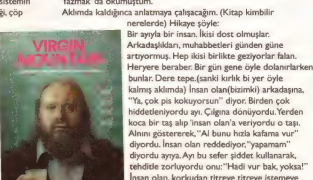
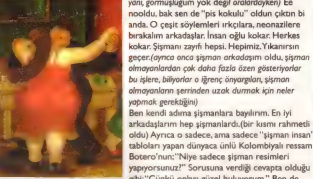
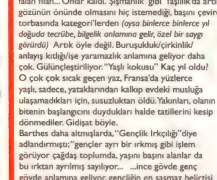
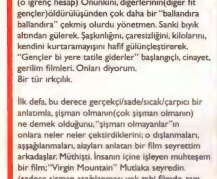
Hiç kimsenye, hiç bir sebeple "pis kokuyorum" demeyin. (öyle demek de tarıf, tarıf, büyük okuyumiz) Nahi kaç zıdettmiş nashatınanmış! Arkasına alınır kırıştarın! bakmo" diye yazmıştı! Yazdı bir hikaye ile bitireyim. Beni çok etkiledim. Muhyiddin Sekur'un o olağanüstü kitabı: "Su Üstüne Yaz"

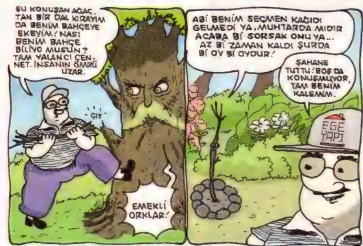
"Yazmak" da okumuştum.

Aklımda kaldığına yazılmasına çıkacağına. (Kırap kimbilir nerelerde) Yaşlılar şöyle:

Bir ayıya bir insan, iki dost olmuştur. Arkadaşlıktan, muhabbetleri gündün güne arıyormuş. Her iki birlikte geziyorlar falan. Herşeye beraber. Bir gün gene öyle dolunırların bunlar. Dere tepesi (sanki kırık bi yer öyle kalımsı kaldı). İnsan kalımsı (arabızın) arkadaşına. "Ya, çok pis kokuyorsun!" diye. Birden çok hiddetleniyordu ya. Çileğna dönüyordu. Yerden kök bir taş alıp "insan olan'a veriyordu o taşı. Alını göstererek: "Al bunu hızi kafaıma vur" diyordu. İnsan olan reddediyor, "yapamam" diyoru ya. Alın su sefer düşüde kullanarak, tebeddide zorluyordu onu: "Hadi vur bak, yoksa!" İnsan olan, korkudan тіреге тіреге istemeye istemeye vuruyordu o taşı. Meclerim. Ay, alınımsı kanlar süzelen koca yarışı göstererek şöyle diyoru arkadaşına: "Bak, bu yara en geç on, onbes gün içinde kapanacak" şöyle ekliyordu sonra, "...ama o demin söylediğinden çok; onun bırıktığı yüzü bir kapanmayacak!"

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilyorum...

ÖZER AYDOĞAN

JURASSIC PARK'IN YENİSİNİ ÇEKİCEK SENİ DE KÖTÜ ADAMA ROLİNE DÜŞÜNÜYÖ. RUZ BİRAZ OYNA BAKALIM OLYO MU?

HANIMA HADİ ÇOCUKLARI DA ALIN PARKA GİDİN SİZ EVDE BİRAZ KAFANİ DİNLİYAM...

VAY ZALİM HERİF OLUR AMA, GÜZEL...

HAHAHA... BAKALIM ŞİMDİ NAPIYAKSIN...

Hocanın sözlerini bi ta'f'la...

DAGITTIĞIM ZARFLARI VELİLE.. RİNİZE VERİRİN. İÇİNE AĞRIYALMI KÖYELİNAR...

ALABI... GÜLE GÜLE HAÇCA.

HEZARFEN NEREYE KAYBOLDUN?? AY O NE?..

Benimle evimle main?

CEVABIM EVET...

ANHEMİ DEYERE SOKUYORUM O ZAMAN...

Baktım bu cocuğun işler inden

İYİCE HAYVARI OLUYUZ AMA SİZ...

FEDERALLER OLARAK BU HAYVARI İTİ DEYERİNGİZ HADİ EYVALAM...

ALLAH SİZDEN RAZI OLUN, GÜNGÜLÜZDE KİMSE KİMSE.. NİN KAPLIĞI ÇALIPI DA OLDUN MU KALDIN MI DİYE SORALYOR?..

ABİ SEN OLDUN MU?..

SÜRÜYE KATTIYIMIZ YENİ TEKEK DİĞERLERİNİ BASTIRIP DOĞANİ ETİŞİ HAYRI NAPIYOSUN?..

YOMOMBİ HAZACIN İSTİYÖ ABİ KULUZİ BAKAMA...

"Çocuklarını erken yaşta sanatta tanıştırın..."

BAK BİRDİ KAFANIN İÇİNDEKİ BOŞLUĞU YAKİT.. AĞLAR...

ŞEYİM SANMI O ZAMAN...

AYNI BÖYLE TİM TİN OLYO KAFANIN İÇİ...

BEDENİNİ KÖTÜ BİR RUH İSTİLA ETMİŞ KIZINIZIN ARSIZINDAN BİZİMLE KONUŞUYOR ŞİMDİ?

HAŞAN BU KIZI MI KÖCE BUL ARTIK... KÖCE BU OĞLAN YAKİTKİLMİŞ...

DEFOL BURDAN PİS ŞEYTAN!..

RAHMETİ ANAM LAN O... DÜZGÜN KÖNÜŞ?..

ÜSTAD BEN BU ŞÜDDE ESKİ SEVGİLİME Mİ.. SESLENİYORUM?..

YEMEK KİTABI O... ŞİRİ BİZAKTİM BEN...

SOSA BATIRILAMŞ Mİ YAKOYO BİRİM... NASIL KIZILARLA TARKILAR LAN BU?..

UYKUSUZ

30 MART PERŞEMBE
SAYI: 2017/13 No: 500
4 TL (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL

ISSN 1307-7631

9 771307 763000

Sinop'ta "hayır" navaşımı yanan

Sinop'ta "hayır" paylaşımı yapan hakem açığa alındı.

OHA!..
HAKEMI ALMAYA
SAT KOMANDOLARI
GELDI !!

Hmm...
Komandoları
satmak aklıma
gelmemiştir

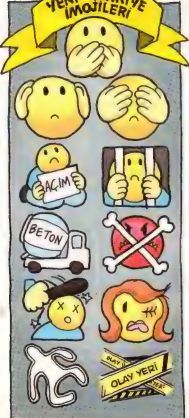

UYKUSUZ

Çevre Bakanı Mehmet Özhassek'i'nin katıldığı mitingte bir çocuğun eline verilen "Hükümeti indireceklermiş, siz benim donumu bile indiremezsiniz" pankartı tepki çekti.

Başbakanın Yiğit Bulut'a 850 bin liralık makam aracı tahsis edildi.

Hollanda, Almanya ve Bulgaristan'ın ardından İsviçre Büyükelçisi de Değişikçi Bakanlığı'na çağırıldı.

TRT'de "HAYIR" yok!

Her seçimde olduğu gibi referandumda da ikiye bölündük.

Merhaba!

Sevgili dostum, kardeşim, ağabeyim; bu Uykusuz'un tam 200. sayısı. Bu 500. Sayımda, Türkiye'nin en fazla sayı çıkaran dergilerinden biri olduk. Şaka malka, tam beş yüz haftadır sizlerle buluşuyoruz.

500!

Göğünüz bu buluşmamızla grip bir Uykusuz almak suretiyle sak tanırlı gerçekleştirebilirsiniz. Hükümet size ulaşmak için her hafta Ferhat misali neredeyse dağılır. Tutarım, belki dağılırız ama şimdi eğri, eğriye doğru konuşalım, nazlı biz yazmaya, çizmeye alışkın celimizi kullanmada dağ delemeyiz. Ferhat da bizim gibi her hafta dağıtım jirkesiyle, bölge bayirleriyle yani bu derginin size ulaşmasında rol oynayan onlarca aktörle ulaşmaz.

Hem nazlı ki Ferhat'ın Sini'e buluşmamız diye hükümetler, zorbalık, dektatörler araya grip o ilişkili engellenmeye çalışıyor sizlerle bizim de aramızda girmeye, ilişkisini engellenmeye çalışıyor var. Belki dikkat etmişsinizdir, daha önce derginizi kolaylıkla öldürmüş bayirlerin bir kısmı bir sürede "Mışah dergisi yok!" diyor, kimisi sırf bize tavır yapmış gibi "Uykusuz satılmıyor," diye sorarsa posta koyuyor.

Ama her şeyi rağmen buluşuyoruz işte! Tam beş yüz haftadır, belki de engellenimizin, eşimiden, dostumuzdan çok sizlerle buluşuyoruz. Beklemiyor, denemiyor, aramızda cemat, parti, örgüt, dernek, vakıf olmadan, haksızca beş yüz hafta lıta tam da bu yüzden, bu beş yüz hafta için önce siz tebrak ediyorsunuz. Çünkü beş yüz haftadır bu dergiyi rakamlarla, kâğıtlarla, destaklar ve kâğıtlar değil, siz alıp okudunuz için çıkarabiliyoruz.

Teşekkürler sevgili dostum, kardeşim, ağabeyim; tam beş yüz haftadır bizi okuyarak devam ettirip, bizi yalnız bırakmadığınız için.

anlığı, karışık görüşte olanların toplanmalarının silahlilerle yapılması basıldığı, "sigaraya hayır" broşürlerinin bile apar-
tor toplandığı bir seçimcin eşik koşullar altında yürütüldüğü
il ileri sürmek için insanın aklı dengesizini yitirmiş olmalı
kay: **Yeni Türkiye'deyse** buna hiç gerek yok, patron
salı ihalelere konan bir gazeteci ya da tüm siyasi hayatı
bir adamin kendisini teklif listeye koymasına bağlı bir
seçici olmayan yetre de artar bile. **Yeni Türkiye** sunu-
yu imkânlarla geçmişte yalnız akıl hastalarına canılabilen
caldık gazeteci ve yolsözcülerle de namusla.

ze Merhaba.

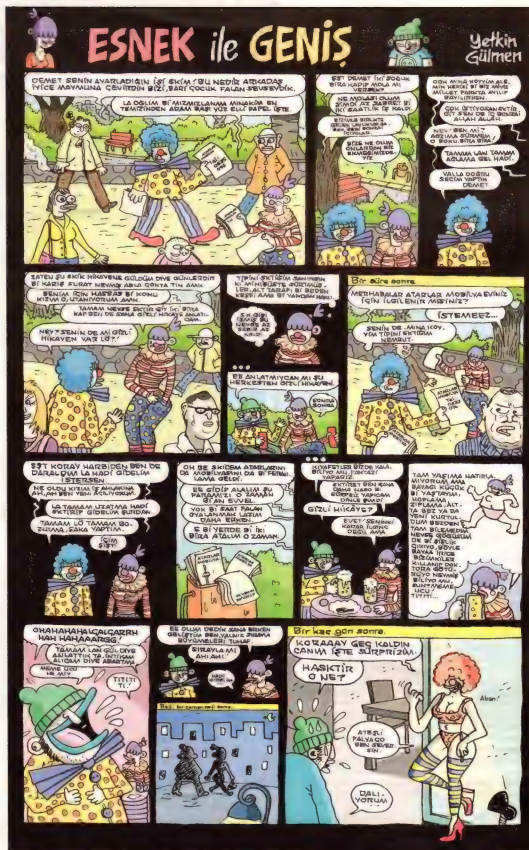
■ Şanslıye ile sen söyle aynı şey -Koray Yılmaz-

■ Bundan tam beş sene önce televizyonda bir bilsizlet gezi programı yapıyım. Tapuk yanı şahane bir ekip olmu. Buradan da o süperonisi arkadaşlarımla sekm olmu. Aradan geçen bu beş senede program asla unutulmadı. Sürekli doğru insanlar "Bir daha yapacak mısın?" "Bence bir daha yapasın iyi olur, bunu bir düşün" gibi, gerek soru olarak, gerekse bir dürtme gibi, asla peşimi bırakmadı pek kıymetli izleyicim. Kendini yerlere atları m istersin, üstünü başını parçalayaları m, efendime söyleyeyim, uzelerine su dökiş yapm çıkarmaya çalışınlar m, gerçekten bu beş sene benim için çok zor geçti. Halbuki ben programı öylesine yapıyım. Bu denli bir etki yaratıcakmış bilemedim. Velhasıkla, ciddi baldıgım için programı yeniden yapmaya karar verdim. Yani önce bir demo olarak. Bir yerde de toplım sağlığı için kendimi feda etmek zorundayım. Çünkü gerçekten program yapmayı hiç sevmiyorum. Ben sadece bilsizlet kullanmayı seviyorum. Ha bu arada üç beş para da kazanıyord u da iyi tabii. Yoksa benim için para gerçekten de birinci ya da ikinci plandadır. Haydi bakalım, yorumlarınız aynı bakalım.

■ Çok ciddi bir şekilde kürek alıp toprak kazmak istiyorum. Bunu o kadar çok istiyorum ki anlatamam. "E madem istiyosun, gi al kürek!" diyebilirsiniz. Fakat ipte ben kendimi biliyorum. Ben o küreği alırsam ben bu toprağı kazarım. İçimde bir istek olarak kalması bence daha doğru. Çünkü bir de bunun sonu yok. O toprağı o kadar çok kazar; o kadar çok kazarım ki, iijimi gücümü her şeyi bir kenara bırakır, kaz ha kaz, kazarım ben o toprağı. Gidebildiği yere kadar. Ha kayaya m denk geldim, bakışa bir yer kazarım. O yüzden şey dediğ i yani. Bazı şeyler hayal olarak kalmalı. Hayat iştir. Bir yerde de düşünüyorum, yok ya, iijimi gücümü ona göre ayarlar kazarım. İçimden geri kalmam yanı. Bak böyle düşününce mantıklı gelmeye başladı. Alıyorum galiba küreğ i. Her şeyin bir şeyi var. Toprak kazama zamanı toprağı kazacağım, iş zamanı iş, bakışa şey zamanı bakışa şey. Bu düzeni oturtusam zaman. Alıyorum küreğ i. Çok kazacak toprağı nereden bulacağım. Bir de bana çok toprak lazı m. Oyle ha deyince de toprak kazamazsın ki. "Hayırdır birader!" derler. Şey sorarlar. Kendi toprağı m olsa tamam şey dediğ i de bir bileym, nereden bulacağım ben şimdi toprağı. Gözden uzak bir yer olmalı. Kiminse karşılamaycağı, nabıyım ki sen şimdi burda!" demeyeceğ i bir yer olmalı. **Kurtköy.** Alıyorum küreğ i, gidiyorum Kurtköy ormanlarına. Gerçi havalar biraz daha sırsın madem, gece ayaz olur şimdi. Şimdiki alımyorum öyleyse küreğ i, yarı ormanlara doğru alıyorum küreğ i. Bekle beni Kurtköy. Seni nasıl kazacağım bilemezsin.

■ Geçenlerde bir arkadaşım flüt hediye etti bana. Blok flüt. Çocukluluğun bir türlü hakkına veremediğ im, çalamadığım iflemeli çalgısı. "Çocukken çalamıyordum belki ama şimdi biraz daha büyütiğ im, belki çalabilirim biraz çalısarım" diye düşündüm. Eve geldim, hemen internetten notalara baktım. Zor geldi, hemen vazgeçtim. Hemen aynı yanı. Özellikle müzik konusunda zora hiç gelemem. Bunalmak, darlanmak. "Çalamıyayım o zaman ben de madem" dedim. "Bunu herkes çalıyır, ben de çalamıyayım madem" dedim, "bakalım nasıl olacak" dedim. Ve blok flütü çalamamaya başladım. Nasıl çalamıyordum ama, alıncık çıkar. Bayağı, hiç çalamıyordum. Fakat bir şey söyleyeyim m, çalamak da güzelmiş aslında. Hıçbir melodi olmasın şeyler çıkardım utuncu size. Hoşuna gitti. Rahatladım çalamadıkça çalamadıkça öyle. En az bir yarı m saat çalamadım. Terapi gibi geldi bana çalamamak. Mutlu oldum ya, daha ötesi var m. Meğersem şimd i buşuna yönlendirmişler çalabilelim biz bunu diye. Tamam da çalamamak da güzeldim. Çalabilen yine çalsın tabii ama yanı çalamamak da güzeldim. Bunu kimse bile söylemedi. Çalamamamın da bir keyfinin olabileceğini bile kimse söylemedi. "Çalabilirim yorum kardeşim, eyvallah." "Çalamıyom yorum, bas gi lan yürü gitti!" Böyle olamamalıydı. Çalamamamın da çalabilemek kadar güzel olduğu bile hiç söylemedi. Başarıya odaklı değil, başarısızlağ ın da bir nesesi olabileceğini bile ağı gormedim. Şimdi şimdiki alımyorum bazı şeyleri ve gerçekten çok izliyorum.

■ O dediğ i sahnede sopa da yiyordum bir keresinde

az kaldıydı. Memleketlerim bir memleketle şahnedim. Oyun geçiy keşfil geçiyor, yalnız tam karşında ağır ağabey görünümlü bir ağabey var; hiç gülmüyör. Onemli dediğ i, fakat, "Bu insanlar neş gülmür lan!" dercesine de etrafına bakıyor. Yine onemli dediğ i. Sonra kalktı yerinden, sahne ikinci kattıydı, ale kane dediğ i. Döner merdiven var asğıı doğdu, yolu da yarılama bence. Ben de arkadaşın bir iki lat söyleydim "Semedi beni galiba" dedim, ne biliyör, böyle şeyler dedim. Çok da bir şey demedim. Derken döner merdiven dönö döne bir kafa göründü. Geri dönmek. Bana da bakıyor,

izleyicime de bakıyor kafa. Ama nasıl sert bakıyor. Bir yandan onunvıy demeti ettiriyorun, bir yandan da yıyeceğ im dayadı haydi ediyorun. Sesim tıremeye başlıyor. Yüz kışını önünde büyük sopa yemek izleyiyor. Gitti sonra hiçbir şey yapmadın. Fakat ömründen de ömür gitti, onu da söyleyeyim.

■ Hoşça kal.

BİR GÜN
* Bu 500 sayıyımla arkadaşlar:
500 hafta. Biz ilk çıkışımızda
okulu oldu, bugüne kadar
çıkardığımız dergiler; üstüste
konulduğunda o çocukların, en
azından engeleli bir yaşatacak
olanların, boyunu geçti. Bundan
bir kaç yıl önce Leman dergisinin 1000. sayısı için bir yazı
yazarken 'Uykusuz'un 1000. Sayısı da görürüz inşallah diye
geçirmiştim içimden. İşte yarısı bitti bile. Vay be.

* Şu dünyada ben kendimi bildim bileli her hükümet, her
siyasetçi, her düşünür savaş korktu. Şu hayatta savaşı seven,
durdurdu yere savaşı isteyen ve bunu dile getiren, sosyopatlar
dışında kimse yok. E ama ben kendimi bildim bileli de
savaş yaşamayan yılı ay geçtim, gün bile yok bu nasılı savaşı
istememek! Bu bana bildiğin 'hepimiz kardeşiz', yalanı gibi
geliyor. Zira ne zaman 'hepimiz kardeşiz' diyen bir sözcük
görsen, hep kendisine büyük ağabeyliği uyun görüyor da
diğer başka herkesi kendi küçük kardeşi yerine koyuyor. Savaş
istemeyen politikacılar da, küçük onlara karşı savaşmaması ama
onlar hep güdücüsün istiyor anlaşılan.

* Defter kontrolü şu hayatta işi kısmi insanın korkulu rüyası
olmuştur: Bir okuma yazma işi öğrenen ilköküllü öğrencileri,
iki devlete bir kurusu vermemek için kırk takda atan
işadamları. Ama defter kontrolü korkusu yüzünden altına
kaçıran öğrenciye denk gelmesem de, aynı korkuyla her gün
sahibi olduğu televizyon ekranlarından kesir bir koku yayılan
işadamları hiç eksik olmuyor mağallah. Hayır, 'Her an malıye
gelebilir'; 'Her an damat, maden arama iznipli edilebilir';
korkusuyla öyle bir yayın yapıyorlar ki gün olup devran
döndüğünde sokaklarda aç gesezler, kimse acıyı sadaka
vermeyecek.

* "Filmlerde, çizgi filmlerde bir kere de kötüler kazanın"
dileğiyle büyümüş neslimize de bir ders olsun bu. Bir kazandı
mı, oyunun kuralını değiştirip hep kendileri kazanacak şekilde
ayarlıyorlar işte, hep işkoleter, hep işkoleter bundan böyle.

* Gördüğüm en inovatif dolandırıcılık yöntemi "taycılık".
Başka ülkelerde de var mı yoksa ülkemizin kendi ürettiği
bir değer mi biliyoruz ama hayli sık bir dolandırıcılık.
Bu dolandırıcılık modelinde atayorum askerde kura çekilmeden
önce, KPSS'ye işe alınarak açıklanmadan önce falan ortalarında
bulunup heyecanla kura, teyin sonucu bekleyenleri "İstersen
seni iyi bir yere aldım", diyorlun. Keriz heyvesiz kulan
"Yanlış anlama, böyle çok dolandırıcı var, bak ben senden para
da istemiyorum, işin olursa bir şey yüz kağıt sakal atarsın
arık", diyorlun. Bakın kertenzen para da alınmadı böylece
güven kazanıldı. Ha sonra! Sonra hiçbir şey yapmıyorsun. Vakt
etmiş kura'nın sınav sonucunu açıkladığı zaman, rüyeyi
işini hallettiğini zanneden kertenzi işi olur a gerçekten haller olur
da adı listede belirlenir acıyosun telefonu alıyorsun parayı.
Verirse ne ala, vermezse taş atın da kolun mu yoruldu?

* Uzlama, siyasi sözlü edillen ama bu koysallarda asla
gerçekleşmeyecek bir hayal arık. Zira uzlama taraftarlık
kaldırma. Ben yıllardır maçlara giderim, yıllardır da maçına
gitmişim büyük küçük her takım "En büyük Fener. En büyük
Beşiktaş. En büyük Güngören" diye bağırır da bağırır. Üstelik
öyle "En büyük Beşiktaş, sonra Cimbombom" da
demeden "En büyük Beşiktaş, sonra Cimbombom" derler.
Öz bukiylerin arasındaiki rekabeti aç çok anlıyorum ama
Güngören Belediyespor-İstanbulspor maçında da "En büyük
Güngören, başka büyük yok", diyor taraftarlar; uzlamaya
hiç kaç aralamıyorlar. Uzlama asla atayorum Güngören
taraftarı "En büyük Fener, Beşiktaş ve Galatasaray, ama
sonra da ortasında bir yerde bir vana", diyecek ama der mi!
Demez. Demek ki neymiş! Taraftarlık ve uzlama bir arada
yürümüşmü. Yürüse yürüse varacağı en iyi nokta da "En
büyük biziz, diğerlerinin de yaşam hakkı var", olur.

* Diğer yandan hepimiz Şirinerler düzisi izleyerek büyüdük de,
kimisi neden böyle "hadi neyse yaşamaya işe veriyim ben!"
diye lütfeder oldu, neden böyle Gargamellesmeyi seçti de
corbamız içmek peşine düştü, gerçekten anlamız değilim.

* Akbank, bincirle çalışanların emeğini karşılığın vermiyor,
üstüne bir de insanları köle gibi işe kışkırtıyor. Bincirle
bincirle kişilerin "ekonomik ve finansal istikrar" bozulmuyor
da, o insanlar yetne diye greve gitmek istediklerinde
"ekonomik ve finansal istikrar" bozuluyorsa, sizin bu
"ekonomik ve finansal istikrar" bizim köle gibi çalışmamıza
bağlıymış demektir. Ulan yolda "Referandumda istediğimiz
çıkarsa, istikrar gelecek", dediğiniz ekonominin ve finansal
istikrar bu mudur? Vay bana veylar bana.

POİKLOZ

KENAN
YARAR

Tur operatörüne göre kampa yerleşen ve aç. Üç saatlik yolculuğu kaldı.
Topyamda beş saatte yolculuğu.

Yükseklik olarak çok konusulan
insanlar değil. Tur
operatörleri bizimle ilgili
Zaten cinsiyet ediyor.
Ordubu bu yüzden aklırlı sessiz.

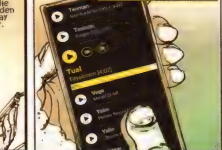
Telefon, internet, radyo, kaset...
Plan izlemeyi bir saat. Birel sadece
bir MP3 çalar.

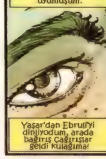
Astında böyle yerlerde
oyunlamak yasak.
En fazla yemeyi ve tuvalet
molasına 120 var.
İç sahnele aile
disarısı beklemeyi
vergin.

Müzik seçiminizle bir
karşılaşıyor. Mesela Probest
Yasak. Çeşitli aşk, romantik,
dans ve diğer türler okuy.

Ordubu kalıtsımları bir
saat sonrasına filan.
Müzik kutuğunda
olumludur.

Bakım yollarında bir
panik, açılır. On tarafta
Müslüman, komünist
seşin hareketler filan!

Paş on korekama dış domuzlu çıldırma bir peşide
sahada ventilerin hanına bir şerh empoze ediyor,
sahada müslüman ölü süzlenirle çalınır. Bir de onlar
ile müdahale ediyor derken ortaklık kadı kazanmış domuzlu!
Anlaşılan bu saak herif molada Televizyon şerhleri.

Olay nasıl şaman alev gibi büründü, o one
bu buna işe çalıyor derken kavgı nastı
Ordubu zordununa şirret seçti
anlamadım. Tur Ordubu bu
komadada korekonda Gincir
gönarıştı hatırlamıyorum.

Bu gün kağanın
adından yirmi
gün.

Telefon ve internetimiz
olmadığı için yirmi
nephiz resipit edildim.
Kimler de vaka Çirio
yardımı istemedi.
Onak bir karar aldık
ve kampimiz, burada
kurdukl.

DINDIRIDINDIRIDINDIRIDIN

"Dajda sikimş şarkılar senin gözünde zehre inecek!"
Berkur Yörgeç / "Güneş Alan" kitabından

• "Atatürk olsa, düzenlemeye 'evet' derdi!" demiş Cumhuriyetçi. Ordan öyle görünüyor demek ki. Sen kemalist, ültemize hayırlı olsun! Atatürk olsa, kimseye 'ayyas' falan demezdi. Sevmezdi hakarete dayalı saldırgan siyaset...

• Devlet, Ali İsmail Korkmaz'ın ailesine 707 bin lira tazminat ödeyecek. Fazlının bedelini cıplak gözde görmüş oluyunuz böylece. Ruhu gibi, bedeli de ucuza...

• Sabah yazarı Şeref Öğür, "Vasatlıktan Kurtulalım" adlı makalesinde şöyle yazıyor: "Pî sayısının vasatı 3 alırsan, uyarı çıkmazsın. Bilgi yerine kanaat ile yetinirsen, vasat kalır, kit kanaat geçirirsin." Övülmeye değer Öğür: "İnsan bayramı ekisi 25 deredece soğuk, aygırım arlı 100 deredece kaynatı, göbeği ORTALAMA 37.5'ir ama öldürün." Ve final: "16 Nisan referandumu, vasatlıktan kurtulmak için bir fırsatır." Külliyye'de dıymıyan olmasa yâhudur bu eşsiz birliktirle Şeref Öğür'ün. Halihazırda deşilme tahsil

• Anıları için azbettiñ dâha zararı tek made' var: Melih Gökçek.

• Arşivim dağılmış, bulamıyorum, yıllar önce Leman'da, F.Bülent'in selâ atılma dedemci yazmışım, bulma elursa yazdığımı. Gerçekten ben değilim. Ne hikmetse, kayıtlamadım!

• "Yörük - yörümek" ilişkisi neyse, "moruk - morarmak" bağlatısı da samimî o...

• Parayı bakamasa ekik yatırırsın, bayım derde girer. Veznedar, o parayı sayarken şayırırsa, başı derde girer. O paranın sahibi,

o parayı harcarken şayırırsa, büyük ihtimalle başı derde girer. Demek ki para, başı belası! Şayırılmaya meyillî pezenek!

• Kimi kitap yazıp ünlü olur, kimi ülencesine kitap yazar...

• Üç kardeş var; ortanca Hakan, Beşiktaşlı, en büyükleri Serkan, Gassarıyalı, bana durumu anlatan Furkan da Feneri... İlk kez böyle bir peyle karşılaşıyorum... Pilot uygulama gibisi...

• Yerli dizilere anne, çoğadına diyor ki, "Kymalı yumurta yaptım, hard en sevdiğim..." Bîz, kit sayırcılar onun düğünleri bil anne öldüğünü biliyoruz, niye durduk yere seledirsin anne? Gene dizilere, ki kişinin vazağıdır bir olay, biri diğere bağtan sona anlatıyor, diğere de kuzu kuzu dinliyor, "Biliyoruz lan, beraber yaşaydık mı!" demiyor. İyi ki haya, dizilere öldüğünden daha hızlı akıyor, zekâmı düğeri

yoksa...

• "Her türlü keleşek olmaz" diyor Prof. Dr. Türker Kılıç, "keleşek olan bürülmek tek fark, yalacı hicretlerdir." Tabii ki bu hayal'e öncelik tanyor. Allah'ın gerçekleştirmiş bir hayli tabiat...

• Bî görünüp bî kaybolduğum için, bana "Kertenkele" isimli takımı bir tandık. Duyunca huzuma gitti. Severim kertenkeleyi, kızıyorsa, Daha önceti tek labarım, ortadıkdağı "Profesör" idi, çok okuyup göçtüktüğüm için. Bir ara da ellerim, ayaklarım büyük olduğu için "ortopedik ayakk" dediler ama tutmadı, çok kısa sürdü, lakap dedğin tek kelime olur!

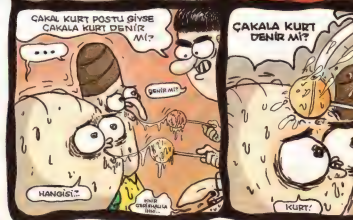
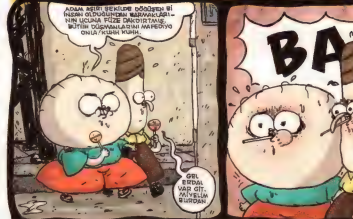
• Bir zamanlar "lop" isimli bir hayvan yazardı. Bu hayvanların soru, anlatı tarahından tüküttü...

• Iskender'da geçen ilse yıllarımda, en büyük zevkim, cumartesi

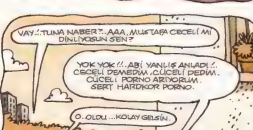
günleri "Top Süleyman" diye bilinen bakıldan Gırgır dergisi almak. Lojmanın kantininde paunte ve dergi satılmaz çimik. İkinci sırada da çarşama günleri, okul ödünliğine Firt almak vardi. Bazan dayanamaz, okula giderken Firt alı, çıkartmadan okumaya çağlırdım. Firt'ın ikinci sayfasında da "Yarınuzun Sayfası"ydı, orada her hafta bir cıplak kadın fotoğrafı ve çocresinde çimiler olurdu. Okul için salıncı deriyi yani. Zaman geçti, Gırgır ve Firt'a yazar oldum. Yazılardan, Salıcağ hikayelerinden bildiğim, rahmetli Tekin Aral şâhine de böyle tanışım. Firt'ın genel yayın yönetmisiydi. Az konuşur ama konuşunca da sağlam espi yapardı. Dâğınlığı önüldü, başından geçenler çok anlattırdı. Sirkeci'de arabaya ineğe çarpması, tarımya yazağıdı benzinci tarafından istüne benzin silinmesi, deriyi karikatür seçerken dâğı ekleştir küçü, parçalarla bilmizi gibi hikayeler... Birlikte de yazağıdı bir dâğınlık hikayesi. Yıllar önce, deriyi bir bagla deriyim meslektaşlarım gel. Onca yolu kaykayla gelmişler! Dergi de kaykaya dâğılmış. Hayliye doğru oldu. Tekin ağıdın sinirlendi, olayta zer: İğisi alımyo, masamda espi diğeri Kayhan Erkar'a "Olumyo böyle!" diye fırcı attı. Kayhan, hic anlamadı. Akşamı doğru da, deriyi henüz gelmiş bulunan Kutubhan Feri'er'e "Ben öyle parlanıy, sona geçer evladım!" dedi. Kutubhan, daha da anlamadı.

Bilgisayar oynulan, yeni girmişti hayatımda. Ve Tekin ağıd, bilgisayarında basketbol oynuyordu. Hic bilmediği için 42-0 mağlup! Sonra birden "Gidyo bunlar!" "Kim gidyo ağıd!" dedi. Oyn öyle programlamış, çok hızlı oynasın, espiyle kâğıdı gidiriyse dijital dijital! O sırada durum 45-0 oldu... Amerikan Hastanesi'ni yoğun bakım ünitesinde gördüm en son Tekin Aral'ı, her şeyi râğnet temesim etmişiy. Allah'ın rahmeti üzerine olsun alâcıoşım Ben ve gılt ilimî karikatürleri çiziyorum...

Kon
er

YİĞİT ÖZGÜR

yigit@comic.com

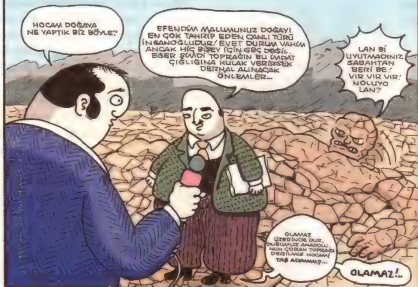
si
zo
ren
Deniz
öler

SAĞS İTİ...

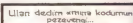

KAPIDAKİ TEHLİKE: KURAKLIK

Yasar Üniversitesi öğretim görevlisi Mehmet Ali Özbek'e göre, durum ürkütücü.

ETO, BEY OGBAY BAK BUDIZI YARMAZ
 MUSTERIDEN DÖNERSE İKİNCİ İÇİN DE
 YIKIL OLMUŞ SONRA YOK OGBAY MUSTER
 ANILAR BUSTAN DE GELME SİYOKI
 AYAKKAP, AR ELIMIZDE RAKADI
 SATAMNO
 RIZ

**"kendimi
durduracak
değilim"**

Fırat Budacı

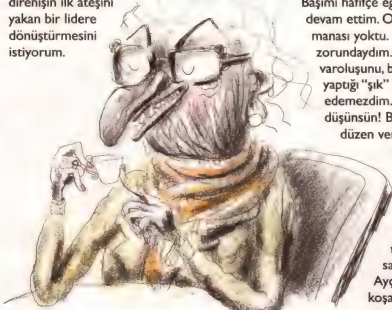
YENDİM SANDIM

"Madem banta alıyorsun bu kaydı, üstlerine dinlet, dedim."

Bunu söyleyenin yaşı yetmişin üzerinde. Sağcın giyimine kadar alabildiğince çağdaş bir görüntüsü var. Haklarını savunmak konusunda yaklaşık elli yıllık bir tecrübeye sahip olmasına rağmen, şu söylediğiyle bilimsel dünyası karşısında kesin bir yenilgiye uğradığının farkında değil. Bir kafedeyiz, karşısındakine bankanın çağrı merkeziyle yaşadığı macerayı anlatıyor. Bankaların güvenlik amacıyla görüşmeleri kayda almadığı yıllarda, bizzat bankaya gidip yüz yüze savaşıp bankalarda ses getirebilir, sesini bir üst kattaki müdüre duyurabilirdi belki. Şimdi ise, sesinin her gün çağrı merkezleriyle konuşan yüzlerce öfkeli ses arasında kaybolduğundan habersiz, "dedim", "dedim", "dedim" diye anlatıyor zaferini. Bir yandan, bir haftadır hastaymış, ama sesinin boğuk çıkmasına sebep olan bu hastalığı, çağrı merkezi çalışanına haddini bildirirken, karşı tarafı boğmasına yarayan bir çeşit şans olarak görüyor. Sürekli, "dedim" diyor, telefonda had bildirerek, 2 milyar 291 milyon lira net kâr açıklayan bir bankayı tümden yitkittiğini sanıyor. Şimdi Barış Uyğur olsa, "konsolide aktif büyüme" falan derdi, ama benim ne bu işlere, ne de ömrünün son yıllarında zafer peşinde koşan bu kadına aklım basıyor.

Yaşlılık teknolojiye denk gelince işler karışıyor. İşleri, aniden moda olan sosyal

medecraları karşılayıyor: Face, Twitter, Instagram herkesin hakkıdır, ama şunu da biliyoruz ki günümüzde nice genç insan fotoğraf altlarında yaşlı halalarının, teyzelerinin gündelik hayatın akışına uymayan yorumlarıyla taciz ediyor. Sıkıntı verdiklerinin farkında bile değiller, yaşlılık belki de verdğin sıkıntının farkında olmamaktır. Oralarda var oldukça her türlü bilimsinin altından kalkarız sanıyorlar. Yan masada oturan yaşı, "dedim" diye diye hâlâ konuşmaya devam ediyor. Ne yazık ki, onun dışında hiç kimse bankaya karşı kazanılan bu zaferin farkında değil. Tek kişinin keyfini sürdüğü bir zafer, görüp görebileceğimiz en büyük yenilgi değil midir? Bir an acıma hissiyle doluyor içim. Teyzecem, diyerek buruşuk ellerine sarılmak, tüm bankazedeler adına ona teşekkür etmek istiyorum. Bankalara karşı başlayan toplumsal bir kitle hareketinin töşörlere basılan figürü olmasını tüm kalbimle temenni ediyorum. Hayatının son yıllarında kazandığı bu mağrur zaferin, onu toplumsal bir figüre, bir direnişin ilk ateşini yakan bir lidere dönüştürmesini istiyorum.

Dönüştürülebileceğimiz bir dünya olsaydı keşke, diye düşünüyorum. Tüm yaşananların -küçümsemeden- hakkının verildiği bir dünya. "Dedim" demeye devam ediyor: Daha fazla dayanacak gücüm kalmıyor.

1.

Kafam karma karışık. Hesabı ödeyip kalktım. Masasının yanından geçerken bir an göz göze gelince duraldım. Sonra nasıl cesaret ettim bilmiyorum, ama izin alıp yanına oturdum. "Size bazı gerçeklerden bahsetmem gerekıyor," diyerek konuya direkt giriş yaptım.

Şaşırdı, ama bir şey de demedi. Devam ettim: "Asıl zorluk bu yaşta direnmeye devam etme isteğinizden kaynaklanıyor. Alışık olduğunuz eski ama haklı zaferlerin günümüz teknolojiisi tarafından haksız yere mağlup edilmesinden... Siz, çağrı merkezi aradığınızda, 25 Ayça ve 30 Bora'dan sadece birine denk geliyorsunuz. Ayçalar ve Boralara, sorununuzu çözmek için değil, sadece sizi en alt düzeyde karşılamak ve muhattapsız bırakmamak için oradalar. Ne yazık ki Ayçalar'dan ve Boralara'dan bankanın sahibine uzanan bir iletişim ağı yok. Ayça ya da Bora'da başlayıp yine Ayça ya da Bora'da bittiğiniz bir iletişim bu. Beni anlıyor musunuz?" Cevap vermedi. Şaşkın şaşkın bakmaya devam etti. Çağdaşlığını alaşağı etmişim, zaferini yerle bir etmişim, emekli maasına göz dikmişim gibi bakıyordum. Artık onun düşmanıydım. Banka bir, ben iki.

2.

Kafam karmakarışık. Hesabı ödeyip kalktım. Masasının yanından geçerken bir an göz göze gelince duraldım. Başımı hafifçe eğip selam vererek devam ettim. Ona bir şey anlatmanın manası yoktu. Çenemi kapalı tutmak zorundaydım. Bu yaştan sonra varoluşunu, bankacılık sektörüne yaptığı "sık" müdahaleyi yerle bir edemezdim. Bırak istediği gibi düşünsün! Bankanın kendine çekti düzen vermesi için verdiği ihtarların, kulaklık takan Ayçalar, Boralara tarafından yaşlı bir insanın hezeyanları olarak görüldüğünü bilmeyiversin. Bırak tek başına devirdiğini sansın bir bankayı. Ayçalar ve Boralara'nın koş koş bankanın sahibine onu anlatıklarını, bankanın sahibinin de aldığı bu haberle yıkıldığını sansın. Günlük yaşamda herkes hakkını, ararken kendini aşar, herkes biraz kahramandır. Bu yaşlı kadın da varlığını böyle tamamlasın, bana ne! Belki de ben yanlış düşünüyordum. Belki de yaşınn getirdiği bir haklılık payı vardır bu hikâyede. Benim yaz itibarını anlayamadığım başka bir şeyler... Durumun beni aştığına karar verdim. Eve gitmek doğru kararı. Acelem yoktu. Sakince kendi yetmiş yaşımı bekleyebilir, durumu ancak o zaman objektif olarak değerlendirebilirdim. Kafam bir anda rahatladı. Çünkü yetmişde daha otuz yılım vardı.

GINYANGSHE LUAR TARIKANNYA
PANTOLON TERDARI CORONG.
KETERE KAGIRO HEP TARIKANNEN.

RESEKSI GEM
CORONG AK
GEMELAN LAKS.

Ber yang
pessamGara
nyak tyke.

BE BÜYÜK
GENÇ ADAMININ
CİNNİNE BAĞLAMAK
İSTİYOR

Alınlar molar
ortadan gelsin.

Ne yapıyor?

BU ADAPUNYA BERNIAH BEMAH
DIBDI? DABUDABUDAN BUDUN
WI CIRE BELI BUNIK HEYY.

ALLAHMA HADITHA
DIN??

ALULWA NADHI BEMAH
ALULWA NADHI BEMAH

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCIL: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMİTYAZ SAHİBİ: Ülger Görsöy
SÖRÜMLÜ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orlhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cöneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Fığlın - Murat Cengiz **Kalligrafi:** Serki Saygıntan

Muhasebe: Münire Tahtır **Matkula Dışiller:** Songül Yıldız **Ofis Sorumlusu:** Sedat Yusuik

Adres: Azzahretü'l Mah. Söylü Sok. Hürriyet Apt. 2-Blok No: 2012 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 30/39 Faks: 0 (212) 245 63 60 - 1554 1382 - 7619

Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33

Genel Dağıtım: 099 - 05212 622 22 22
 Şişmanlık, Yurtul 100 Tl. Amasla, 1305 Arama, 054 Strikolo, 1305

IBAN Razandran:

ÖZER AYDOĞAN

UYKUSUZ

BAHAR GELDİ!

HAYIR...EVET...HAYIR...

BUNU AL ...
HAYIR'LARI ALINMIŞ
PAPATYA!..

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

İKİ GÖZLE, ARKADAŞLA AVULUPTA BİR İKİ YERE
STYATİSTİK, İSTANBUL'DA DA O ZAMANKİ KİZE ARKADAŞIM
GELMEYİŞİ, ÇALIŞMAYI, SELEMEDİM AMA BİTEN ERKEK
GEMİSİNİ BİLE, İYİ OTURUM, YAKALADIM DA TİM
YERİNDENİM HANGİ KADIN BULUŞMA LAFI STANİS
AŞI GARKIN...

ANLA TİBİL Kİ DOKU KURULUŞU GEREĞİNE İYİTİ, SEVEN
KARIN TİM Kİ DOKU KİZ ARKADAŞIM, BEN TİM, SEVEN
KARININ ANLA İYİTİ HASTA OLULU.

SANIRIM
OLUCUK... ÖYLE
HİSSEDİYORDUM...

ÇANIM
SACAŞANIN
KONUŞMA

KENDİSİYLE İLGİLİ ASLA KÖTÜ KONUŞMAM, AYRILIK OLMAK DA SÜPER SEVİŞİM Bİ İNSANIN, ZATEN BAŞISET-
TİŞİM SEY ONUN OTESİNE İNSANI Bİ MEYVİL Bİ DÜŞÜNÜLME İLGİLİ KARŞI TARAFI SÜZÜLERİN ÖNCE KENDİMLERİ DE
Bİ GEREĞİSE DÖNÜK TARAFAHMA LABİM. BU Bİ KADIN ÇİLLİLİĞİ DEĞİL YANI.

nepiyosun?...

canım sonra yazsam olur mu? konser beşliyo galiba.

otur...

ben daha konu bile bulamadım... ne çiziyim?

canım yazıcım
sonra babığım

neyse iyi
eglenicek...

LAN Kİ KURU YULIN BAĞI Bİ KONFERE GİTİLMİ, KİMLİLİK NAGE, Bİ OTETANCA, ORDA
BİLE SEVİMİLE GÖLÜMÜN, HER SEYİ BUDAKIN SANA KONU DÖŞÜNÜM, NEF
FONİMA BAKSIN.

YA VAR YA İNSAN YEMİNLİK KÖK İĞİRENC Bİ CANLI, ONMİLA KALMAZAM GİBİ BİZİM
GİBİ HİNGİLETTİREYDİ TABİAN İNSANIMIZ OLARAK HEPTEN BİRÜ HİME VİDİ-
YETTEYİME, LÜKEDEKİ AŞIRI DEKLİK VE BOBULAMA HALİMİN EN BÜYÜK SEBEBİ BUDUR
BENCE BAŞKA BİŞEY DEĞİL.

BİŞİM EYDE OTULUYORDUM, YANDAKI BALKONDA DA İKİ GENG TİP VAR İSTE
LAPLILICILAR GÜLLÜDÜRLER, AMA KESİMLİĞE KAVUL Bİ SES SEVİŞİMLERİ VE HANI
SİPER TİŞİMLİK, TAA İŞKATİTİ Bİ PİNGERDEN Bİ ADAM BAKİDİR BUNLARA.

LAN BURASI DİNEKULU AHIRI
MI? GİRİN İÇERİ ÖYLE KOLUŞUN!

ÇOK AĞİREDSİNİZ
TAMAM DİKATİ EDİLMİ.

HAYİT
BİŞET
YAA!!!

TABİİ Kİ AŞIRI Bİ GÖRÜLTÜ YAPILSA SÖYLENİBİLİR, Bİ SESTEN RAHATSIZ OLINABİLİR, AMA SAHİİ FİKİRİM, ADAM O
KONUŞMANIN GÜRLÜTÜSÜNDE RAHATSIZ FİLAN OLUNMA, SAĞET EPENDİ SESSİZ ÇOCUKLARDI VE NE DEKLİKLERİNİ BİLE
ANLADIKTOSUN, HAFİFİSE Bİ İNSAN SESİ DUYULMOSUN. LAN İNSAN SESİ KÖTÜ Bİ SES DEĞİL, BEN SİPER SES OLUN İYİ
TARTIŞMA PROGRAMI AKNAR BÖZÜNDE KALDIYORDIM.

YAKIŞK HERİF SADIĞE ONLARIN MUTLUĞUNU KALDIRMAYI, ÇOK KLASİK İYİN ACAYIB, DİBİLİĞİDE DE İNSAN VARDI O
ARA, MUTLU GENÇLERİN SESİNE BİR DAKİKA TAAHANAVİL DEĞEREMİYEN O HERİF, İNSAN SEĞİSİNDE SEKİRE RAHATSIZ OLUYORSA
BEN DE HİSSEYİ BİLİYORDUM.

GOR GOR GOR GOR
VOZZ ÇOTA ÇOTA ÇOTA
BİŞİYLER YAPDILAR, SÜNDİRİK
EVİMİN DEĞERİ ARTACAK...

BUNLAR TABİİ
KÖNLERİ ÇOK DERİNE
GÖZEN, İNCELENNİŞİME
GEREKEN KÖNİLLER
OLUCUKLU DE HEYEM
ÇULAK BÖLER
DEĞİL, AMA Bİ
ATINDAN KENDİNE
FAKİREDEKİ İKİ LİÇ
GRANULİK BİLE OLSA
PAKİÇ OLMASTURULUŞ
GİŞİNE GELTİ NE
BULUYAL.

KİMSE GÜZEL Bİ GÜN
BATTIMINA BAKMAMAK
İÇİN AĞIBASIN
DURDURMAZ, HEYEM
EVE GİTMEYİLEBİLİR
ÇÜNKÜ.

AMA KAZA YA DA
KAVGA VARSADA DURUP
BAKILIR.

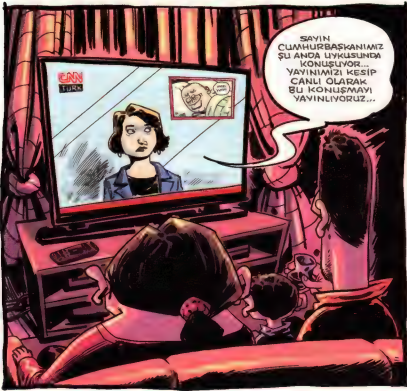

KÖTÜ BİYE BAKA BAKA İÇİMİZ KARADIRI ZATEN, O YİĞİDEN ARTIK
KAVIYADA ANAYGAYTA DEĞİL DE GÜNBATTIMINA BAKANLARDAN OLULAM,
AKİLLER AKILAR, HERİFİME OLUPATIRI AMA, BAKİME BİLE BAKSIN İYİ
OLUR, BU HAFTA BÖYLÜCEKLEBİM BUNLARDAN İŞARETTİ EPENDİM,
GÖRÜŞÜRE HAYT.

UŞKUNLU

AKP, "15 Temmuz'da hükümeti kurtardı" diyerek Tayyip Erdoğan'a gazilik devam verilmesi için harekete geçti.

RTE, her gün onlarca kanalda canlı yayında...

NSA Normal şartlar altında, olmaz ama bir insan boş bulabilir, bulamazdı makama, aldığı eğitime, edindiği once görüşe rağmen, denetlemlerle yavaş istemiyordu. Ahlaklaştığı bir an düşünülür ve sisteme de olsa, gencere de olsa, istedikleri hayallerinin malvarlığında büyük kazancı olduğu milyonlara kadar insan bir tehlikeli unsur olarak kabul edilebilir. Ağzından kapını seheri, kasabası, evi, dergisi olan bir yarıdan yarıya ulaştırıldığı sosyopolitika yaktığı, iki gökür ağız arasında haky canını zor kurtarmış insanlara kudas köpek meşaleleri yapılabilir. Ve yine normal şartlar altında buna yakın bir insan, kellesi az biraz çalışan birisiye mesele, utanır da ozer dilemeye bile en zandan yadabılır. İler. Ama Yeni Türkiye'de artık bir kurum insan utamaktan müstazın olduğu insanlar dışı tahdirlenir, bu kez bu tahdirlenilen hayranlara yosunlar. Güncelen o **Yeni Türkiye** yavaş yavaş bırakın ev sahibini bastırıyor, henden sonra hane hane de tevecize başlıyor bir deneme yelten açıyor.

Normal şartlar altında, olağanüstü hali dönemlerinde hükümetler olağanüstü hake seyyer olan konuları ilgili bir kararlar alabilir. Ama **Yeni Türkiye'de** olağanüstü hali dönemlerinde televizyondaki politik programların kaldırılmasından, seçilen haklarını almadığı için grev çabalarının yasaklanması, otomobillerle kuy lastiği kaldırılmasından, yay saati uygulamasının denemi hake getirilmesinden bir

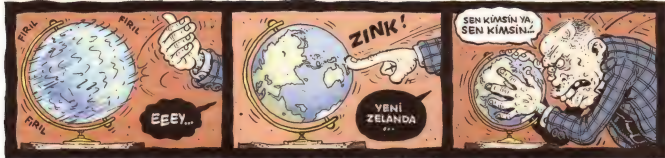
düi kararın alındığı görülebilir. Olağanüstü hali dönemlerinde çıkarılan kararın hükümetin kararlarına balacık olarak saldırı o **Yeni Türkiye** bir başarı televizyon copatlarının, bir başarı banka memurlarının, bir başarı meta üyelerinin ve diğer başarıları de kuy lastiği taşıyan bir jübelenin olduğu dönün en büyük koalisyonun darbe girişimi atamıyor.

Normal şartlar altında, tarihin en önemli referandumuna gümür gümür giden bir ülkede, hükümetin çıkarmış olduğu seçilen aktörün yayın yapan gencere ve televizyonları tama-

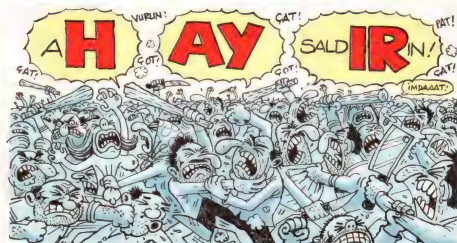
rina yakine yurtdışında yayın yapılabilecek ve hükümetin hake vergi inceleme, maden ve gbi sanayilerde ağır uzatmadığı yayımlara insanın sorması gerekse öncelikli soru "Neden yabancılara televizyon hükümeti terici kargo propaganda yapıyor?" değil, "Neden hükümetin terici kargo propagandası ülkesi televizyonda yapıyor?" olmalıdır. Ama **Yeni Türkiye** hükümetin kalkması boyalıdan tarzına konmuş itirazların televizyon kanallarının yüz meze yakına bile yakılmaması ülke yarınada sıkıyürütme patlama noktasına geçirdiği tepkinin yurtdışında yayımlara yansımaları her nedense aşırıdır. Benzer bir örnek olarak her nedense bütün dünya basını Kuzey Kore'ye de karıştırdı, the Çin Kuzey Kore'yi savunur bir tate yayı yapılırmaz ama Kuzey Kore'ye geçtiği zaman halkın inancının tahliken tarzı eden aziz Kuzey Kore hükümetinden bütün yayın organlarının memnun olduğu görülebilir. Bu iş de böyle bir degeci var, el mecur, çecelektir.

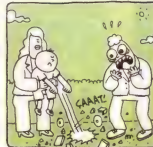
by @mrt_ayr

Şimdi de Bulgaristan'la kriz başladı.

Devlet Bahçeli tartışmalara son verdi:

Bir futbol maçından azami keyif alınmış yolunu uzun yıllar önce buldum.Yani bilerseniz Eskişehirspor'da bir insan olduğum için şampiyonluk sevinci futbolcu olmayan için talimat alt lige düşüp çıkmış gerekçesi.Ana futbolcu değil alınyay başlaım, bir gün Takım Meydan'nda çokluşya şampiyonluğu kutlayan taraftarların halayına katılmanla bağlağ. O sıralar hiç ilgilenmiyordum futbolu ama meydana Başbağı Kimya bölümünü katarmış,patron masaya yolda yazı yaz yapıp bir de yolda ilüstrasyonu çizmişse sevinen adamları görünce ne yan söyleyeyim loskadam.

Zor bir dönemdi, işten atılmış, kırayı geciktirmişim, ne yapacağımı pek bilmiyordum, istiklal Caddesi'nde kara kara düşünecek geçirdiyordum. Meydana vardığımda gördüğümü, marşlar söyleyen taraftarları konuşmamam edilebilir. Biraz düşündüm, gülecek yerim, bir yerde beşyenişim yoktu, ne oldu ben de bu arkaşlar gibi beşyenişim. Zaten mutluğuk sarhoş olduğum için hiç kimsi "Yan bu bizim takımın, tribünden değil" falan demedi. O sene şampiyon olan takım Beşiktaş'ın, ben de Beşiktaş taraftarıyla halaya düğüm, hopludım, bağladım, süsterim kanı anlaşılmam da marşlarına eşlik ettim.

Eve döndüğümde başına çok güzel şeyler gelmiş bir adam gibiydim. Gerci başma hiç güzel bir şey gelmemişti ama bedavadan sevinmiş, eğlenmişim işte. O günden sonra işe girmiş oldum. Hayatımda her yıl yolumda gite bile şampiyonluk kutlamaları için kaçırmayana başladım. Eve, her zaman söylediklerimi gibi ilk uzun bir maratonda ama sonunda yüzü gülen hep ben oluyordum.Yarın yarın marşları da öğrenmiş, karyı kaldırmadık taraftarlar "Siyah" ya da "Sarı" diye bağırıyorlar "E! Ne yanı bul" diye dışlanmek yerine "Beşaz" "Kırmaş" "Lacivert" diye yapıyor olmuştum.

Sonra işe girdiğim bir yerde spor servisinin yardımıyla bir Beşiktaş bir de Galatasaray kombineli bileti satın aldım. Fenerbahçe için de verdiler ama Anadolu yakası uzak diye onu bir arkadaşta verip benedeki il kombinle takımı maclara gimeye başladım. Her hafta Galatasaray, bir hafta Beşiktaş kendisi şahsında oynuyordu ve ben de her hafta sonra İbnüni ya da Ali Sami Yen'in yolunu tutuyordum.

Galatasaray kombineli tellerim önündeydi, kritik pozisyonlarda tellere fışkırtıyordum için diğer bileti sahipleri de beni tanınırlardı. Resmen geyim satın kapalı alt tribünün mağması olmuştum. Zamanla oyuncuları isimlerini öğrendim, sırmak için çıktıkları "Bölent Hacı" falan diye ben de bağırıyorrdum da, futbolcular elyeni telam verince bana özel telam vermiyorlar gibi seviniyor, tribünde beraber alkıyordum. Bu taraftar kısmının işine bir vakit alet emmez:Adamın imini bağırıp bağır durur, adam "dayuk yeter yahu" dercesine ileri geri kalındıra da seviniriz.

Dijer hafızasızın Beşiktaş tribünün yolunu tutuyor, taraftarlar birlecek coşup evime geri dönüyordum. Hatta bir gün o dönem Süleyman Seba'nın gitemiş isteyen taraftarla birlikte "Ahmet Dursun, Seba Gözler" ve "Teşer Akat Seba, arak istile!" diye bağırırken ihtiyar bir adam kolumu tutup "Tıpmayın evladım! Bunlar oramıza giren boşo takım taraftarıomuz olsun, gerek Beşiktaş'ı yoklamış böyle şeyler," demişti de, adamcağız benim takım tutmadığımdı, anladım ki acaba, diye parak olmuştum.

Önce uzun bir maratın olan ligin, sadece sonuyla ilgilenirken şimdiki her hafta macla gimeye başlaım istisla ilü futbol takımından dördü kadrolarını eberfemlenmiş. Anda bir arkadaşımın kahvede de maçı seyretmeye başlaım, yemiyormuş gibi saadette hocanın takımını dördü defansla oynatması gerekliği ya da bir pozisyonun pasif oluyup olmadığını tartışır olmuştum. Neler oluyordu bana?

Bir günden Galatasaray tribününün göz ağızlaım olan bir arkadaş Taksim Meydanında yanmda abaylaşlıyorduk."Ada kardedş" dedi."Nereye" diye sormadım atıdım. Elemen koma cıkarak gaza başı, bana da "Torpidoda bayrak var, camı açıp salarsanız," dedi ve bu benle o maçı seyretmeye başlaım, yemiyormuş gibi saadette hocanın takımını dördü defansla oynatması gerekliği ya da bir pozisyonun pasif oluyup olmadığını tartışır olmuştum. Neler oluyordu bana?

Konvoy havaslaına yaklaşıncı ne oludunu anladım. Beşbelli futbolcu karşılamaya ginelecek. Daha önce televizyon haberlerinde falan görüp, görüpörüm. Yani ne biliyordum, kodokoo futbol kulübü, futbolcu transfer etmiş, herif havaslaına inmiş, e oradan da yolu yekdesikli sipi herif otelüne ginelecek, bize ne oluyor? Ama işte anlamam ya, kendimi yine kaparmışım. Futbolculuymuş diye çıkılmış yolda futbol ben kullanırd olmuştum. Zaten sonrakı dakikalar riya gibiydi.Yine şampiyonluk/gibiye kutlaya kutlaya marşlar söyledik, biz sevinirken o hergamede futbolculu gelmiş, bir ara bir de baktım beni havaslaına getiren elemanla beraber herifin birini sırtımda götürüyordum. Re-re-re, ra-ra-ra tamam da neye re-re-ne, neye ra-ra-ra arkadaş! Zaten herif de kurtulmaya çalışıyor. Ertaladımı spor muhabirleri, adama "Radu! Radu!" diye bağır duruyordu.

Yani tamam her şey ayvallah da, kendimi dürdük yere havaslaında futbolcu kılardan taraftar pozisyonuna bulmam bir anda beni kendime getirdi. Bir kac yıl öncesine kadar çok anlaşılmam da Enis Başur okuyan bir adamım, ne ara havaslaına futbolcu karşılamaya ginelecek ileri herifinini omuzmda taşıdım, ileri ileri keş duyduğum Radu Niculescu'yu çokluşya karşılar olmuştum? Ertesi gün hiç düşünmedim ilü kombinle kara da gerekçeli taraftarlara verdim, o günden sonra bir on yıl kadar (Eskişehir lige çıkıyasa) maçı falan seyretmedim.

Ben

Merhaba.

Geçenlerde evimin önünden binarın arabasını çektiler. Oturdum izledim. Nasıl çekioryor lan bu arabayı diyor. Çünkü araba alighted seçilmiş var. Çünkü benim arabamı bir kez çektiler ya, merak ediyor insan. İşlemler nasıl işliyor, olaylar nasıl gelişiyor, bilemez istiyor, görmek istiyor insan. Çekici öyle gele gele geldi. Bir adam indii içinden, önce arabamı plakasına birlikte durduğı yere yaparaks fotoğrafını çekti. Hep bir delii, hep bir delii. "Konuşma arkadaşım, bak yanlış yer park etmişsin, bağa burda konuşma, yanlış yer park etmeden düşüncekin onu buzlu!" Hep böyle şeyler olsun yanı. Sen konuşma diye her şeyi yapıyorlar. Derken bir adam çıktı pastaneden. "Araba benim, çekmeyin!" diyerek hop diye atadı arabasına, gitti. O yurttu. Hemen bir arkasındaki arabayı fotoğraflamaya başladı adam. Masallah, şler ukturdu. "Birine kesmesem diğerine keserim cezaı." Pyrago artık kime çıkarsa. Resmen bir kara talihii işi. Arabayı yeniden elma alı gibi aldılar yemin ediyoruram. Bes sanyiede. Benim arabada bu böyle aldılar demek kine. Hımm. Sonra basto gitti arabaya çekici, egzozuna boğuldum. Ne bileyim, mutlu oldum. Resmen mutlu oldum. Bir de geçenlerde benim arabayı çekmişlerdi de yüz iki lira gütme grimesi yapmıştı ya. Bir süre sonra da evde aldım geldi. Doksan bey lira da öyle istiyorlar. "Ödedim ki ben bu parayı!" dedim. Meğersem o asıl cezayım. O yüzü iki lira çekici ve park parasıymış. Ne bileyim, bir de öyle mutlu oldum. Ne bileyim, öyle işte.

Kaykay aldım kendime. Daha doğrusu kaykayın ağabeyi olan cruiser. Cruiser aldım kendime. Geçen haziran Moskova'daydım. Hemen hemen herkes kaykay kullanyor.

İlkokul. Bir de bizim aşağı mahallede oturuyor. Geldi bir gün bizim eve. O sıra da evde benim bir cubuk var bizim evde. Nereden geldi, bizim evde niye böyle bir demir cubuk ki, ele geliyor.

Paten, bisiklet. Tekerleği olan her şeyi kullanyorlar. Rular. Köşe boy bir eğlenceci halk olamaz. Özenimci o zaman. Bir ara ben de seveydim o zaman diye düşünmüştüm. Geçenlerde de bir arkadaşla muhabbeti geçtik, "ben biliyorum bir yer, gel gidelim alalım" dedi. Kadıköy'de yer var, hop oraya gittik. "Ha bu güzelişim" dedim, anında aldım cruiser'i. Sattıcı arkadaş Tuncay üzerine bindi, "böyle böyle kullanacaksın" diye de gösterdi biraz. Çıktık oradan, oyunum vardı Kadıköy'de, oraya geçtim. Elimde cruiser. Oyun öfesi vardı. Ağarcasına güldük. Üzerimde oyuncak alımı çocuk neşesi vardı o gün. Çünkü her şey bir şeydi. Oyun biter bitmez, yatırdınan önünde hem biraz izleyiciyle sohbet ettim, hem de biraz kullannmaya çıktım. Ki çok keyvan düştüm. Ama yine de biraz yoldı aldım sanki. Tam bir gün ayrımk lazım galiba iyice kapmak için olay. Çaylık zevkili bir hadise. Çok mutluymun cruiser'im olduğu gün. Yalnız kaykay, cruiser, pis bir alet. Yanı ruhu pes şey değil yani. Temizleyemiyorsun. Suyu tutamıyorsun. Tekerlekleri sudan azık tutmak şart. E tahası. Yüzeyi pütürlü. Silemezsin de. Eve resmen bomba aldım. Ne yapacaksın. Cruiser'i da böyle kabullenene geçmişim. Yapacak hiçbir şey yok. O evde öyle pis bir duvarcak demek ki öyle. Yapacak gerçekten hiçbir şey yok. Bu arada bu kaykay işinin üstadı Bülent Üstüндür, o da var.

Bunlar son yağmurlar ile muson yağmurları arasında ayrı şey.

Bak ya, yine hatırladım, yine tepem attı. Ben çocukken bir arkadaş gelmişti bizim eve. Ağır ruh hastasıydı. Arın sınıfıydık.

Ağır bir demir çubuk, böyle bir ağırbaşlılık var. Kırk santim ya var ya yok. Çapı ki santim. İslil işli, piril piril demir çubuk. Kurşunu. Ağarcasına evinde böyle bir demir çubukunuz olta. O kadar mutlu olursunuz ki. Biz de çok mutluysız tabii. Çünkü muhteşem bir demir çubukumuz var. Gökhan da zaten demir çubuk gelmişti. Anlatmızom çünkü demir çubuk. Köşka çok gelmişti. Gökhan da zaten soruldu bir çocukta. Herkesin kafasına, hem de tam tepesine tokun indirme huyu vardı. Kimse sevmezdi Gökhan'ı. Ben de sevmiyordum. Uhu ypen birini nasıl sevebilirsiniz ki. Turuncu saçları, çilli suratı ve çirkin dişleriyle tam bir ruh hastası andırıyordu Gökhan. Ki zaten ruh hastasıydı. Demir çubuk aşık oldu eve gelir gelmez. Demir çubuk elinden almak mümkün değildi. "Tamam sen çok oynadı, bir da bana ver" diyorum, oralı oluyorum. "Sen yine oynarsın" diyorum, ummıyor. Derken demir demir çubuk, kalakladı öyle. Gözlerini bana dikti, ye demir çubukçu beyime indiridi. Demir çubukçu da iftıştıya birlikte gözlerim kamaşı. Hayatında böyle bir acı yaşamadım ben. Nefesim kesildi. Ağlayacağım, seim çukurum. Anında dev şitti kafam. Saldırıma istiyorun Gökhan'ı, davranıyomusun. Allah'im ben resmen ölüyorum. Ökemi tarif edebileceğim kelimeler yok. Parçalamak istiyorun Gökhan'ı, acımdan yerlerde kırıyomur. Derken Gökhan demir çubukçu atı yere, "hadi ben gidiyorum" dedi, gitti. Belki o gün boyunca acısını çekmiş demir çubukçu. Korkunç bir şeydi. Sonra okulda Gökhan'ı kıştırıp çok pis dövüdk. Adam toplamak zor olmadı, çünkü herkes çoktu Gökhan'a. Demir çubuk ise kapalıydu evden. Kimdi bu demir çubuk, neydi, niye geldi niye gitti, hala bir fikrim yok. Öyle işte. Bir an alımda geldi.

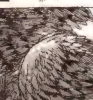
Hoşça kal.

"Nahon 2017"
24 Mart Cuma / **BKM Mutfak Baharı** / Saat: 21.30 / İletişim: 0512 327 72 80
25 Mart Cumartesi / **Kadıköy Köpek Festivali** / Saat: 20.15 / İletişim: 0534 954 58 35
29 Mart Çarşamba / **Kadıköy Kaseci** / Saat: 21.00 / İletişim: 0514 405 10 00
30 Mart Perşembe / **Kazırganlık Sokak Tiyatraları** / Saat: 21.00 / İletişim: 0533 238 44 63

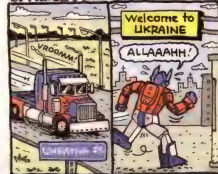
İltem Dilek

O SAMA BUDEN CIMP LE GIDEMEN
HEMOSIN BANA ACTYBANK BAKTIGAN
PARKSTIM-YE BAKHACA GIDUM...

OPTIMUS PRIME (O da sonucta bierkek.)

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİR

"Uyandırm ilkbahar
Öğlen yar güneşi
Akşam sonbahar
Gece kış soykusu"
Şevval Sam - Nâsinim'dan

● Sen camii saldırsı gösterdi ki, Trump yânetimi, müslümanları ülkelerinde istemiyor. Hayır, ABD'yi kastetmiyorum. Amerikalılar, müslümanları, müslümanların ülkelerinde de istemiyor...

● 1.Dünya Savaşı'nda İngiltere Savaş Bakanı Churchill, "Türkler, insan değil barbar'dır, bu nedenle üzerlerinde zehirli gaz kullanabiliriz" diyordu. Bir kısmı batılıya göre biz barbarız. Değiliz, hiç olmadık. Barbar olan, savaşçı. Yani insanlık kadar barbarız, batıdan daha barbar da değiliz. Bize bu suçlama ne kadar haksızsa, Almanya'nın geçmişinde barakıp ötür dilediği "nazizm" argümanına sarılmak da o kadar haksız. Almanlara "nazi kalıtsız" deyip gaz odalarından ve toplama kamplarından bahsetmek, suç politikası. Gelişmiş bir zekânın sarı saçları bir söylem değil...

● Hiç kimseyi bulamazsak, elimizin altında KİTC var, onunla kapıyırsız!

● Her devrin adamı Mehmet Barlas, gene yaptı yapacağını. Avrupa'ya sorunlar konusunda "Bunların söziyle Suriyelilere Avrupa yolunu kapatmışamışız keşke... BUNLARIN ELİNİ SIKMAK BİLE YANLIŞMIŞIZ." yazdı. Be kaçkın adam, yerli dizileri tercih ediyoruz diye bana demektir eleştirisi yâpan sen değil miydin? Ne ara gövdenin halay başı oldun, pes vallahi...

● ABD'de robot dehşeti yaşanmış. 57 yâpandaki kadın, çalıştığı firmadaki robot tarafından korkunç şekilde

ödürülmüş. Robot, kadının üzerine yüzlerce kilo ağırlığındaki römork parçasını atmış ve kafatasını ezmiş. Hem iş kazaları, hem de kadın cinayetleri açısından bize çok uzak bir durum değil! En sonunda 'insana' pek çok benzeren robot yapmayı başarmışlar işte. İnsanot robotlaştırdıkları, robotlar da insanlıyor. Usul usul yaklaşıyor demek ki iki tür birbirine...

● Hımalayalar'ın tepesinde bulunan Bhutan, "mutluluk ülkesi" anlamına geliyor ve gerçekten de Dünya Mutluluk Endeksi listesinde ilk sıralarında... Öyle ki ölkede "Mutluluk Bakanlığı" bile var!.. Mutluluk Bakanlığı bizi olsa, kadrolarına ve kayırmaları ile ancak bakanlık çalışanlarının mutluluğu sağlanır, başka da bir işe yaramaz...

● Müjdesler olsun, Galatasaray ve Türk Futbolu, kuruluğu nihayet Levant Nazifliği denen kaba şahstana. Ayrıca, sen misin sezon ortasında Karabük'ün teknik direktörünü kâpan, "aksözün elinden dürümünü al gibli." Tutur bazı ah'lar...

● Mizah konusunda iddialıyım. Mizahçı olarak değil. Mizahsever olarak, başağı bir iddialıyım...

ESKİMO, KIŞLIK KIZILDERİLİDİR!

● "Tanrıtanımaz" afilili laf... Hayır, tanımyerken bile "Allah" demiyor... Zaten tanımyorsun, ne farkeder senin için? Tanısan seversin heli... Paçasını bozmak olmasın da, bildiğin "Allahsız" işte lan...

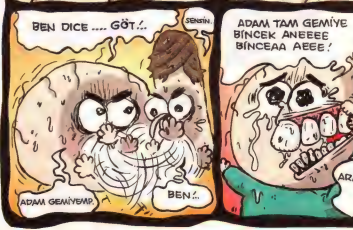
● Niye başımıza bir halkayla takılacak 'konuşma balonları' yapılmıyor? Kafa dengi insan bulma süresi azalır böylece. Yazık, paşa gönlü göre değiyordukçuk şekilde olabilir. Ve hatta, aynı şekli yazısı değilmisi tişört de yapılabilir. Biliyorum, demekten varzegiçlimi belirtmişim lakın bu an dayanamam, ayağlayan bunları!

● "Cennet Apartmanı" adlı film izledim. Hollanda, İsveç ve Bulgaristan ortak yapıyor. Bir kaç hikayenin birbirinden ayrı akıp akıp, nihayet keşliğiği güzel bir film. Konusundan habersiz asidini kaçırmayayım. Sadece filmdeki "Yaya" adlı karakter aklıma takıldı, gönlüme yerleşti. Normal insanlardan biri Yaya. Ve normal bir insan ne kadar olursa, o kadar işte. Çöle bir vaha, kermekşirin ortasında pırpırak bir kâle, arda Karamazovlar'daki Alyşa. Sanat ayırmadı; hayatta olmasa azizler, o filmde olamazdı Yaya...

● "Pasifist" var bir de... "Üşeniyorum" desene gün be kardeşim. Haa, korkmak, tırmak da var bak, o da insanı...

● Fırat Budacı'nın yazı teknoloji, Öğüz Çetin'in futbolunu

Ankara Plak

'atlatıyor bana... İncecik babında... Yazar-futbolcu çağırışınan
jurdan uzar gider esasen amma tadında bırakayım...

● Güzel kız görünce, dilsizliği dürtüp sevgilisine gösteren de var...

gök meleklet...
bile sıtır altı...

● "Ben de öyle bet bir talih var ki,
çocukluğumda, katılan herkesin 10
puan aldığı Adam Olacak Çocuk"
katsam, en fazla 4 veya 5 aldırım"
dedi arkadaşlarından biri...

● Havaalanlarındaki r-ray çıkışın rengarenk görüntülerini her
seferinde bakakalıyorum. Adeta sanat. Pek de güzel alıbm ya da
dişap kapadı çıkabilir ordan...

● Ali Wong, amerikalı kadın komedyen. Çin asıllı. Tek kızılı
göstերisini izledim. Çok komik, sarıncı komik. Radikalinde önde
pikanti. Şekil şemalle dalaşmış gerçeken, "Hiçster zannedip
gardena yaşıyan, evsiz bir adamla yattım, tipleri çok benizirdi"
dedi. Meraklısı hiç kaçmasın...

● Tepedeki alıntı, Şervat Sam'in bebekler, çocuklar için yaptığı
"Nanninom" adı albmnden... Albmnde on farkı, iki de hikaye var...
Türkiye ve kaliteii örün azlığı malum çocuk dünyasında, bir
boşluğu güzele dolduruyor Nanninom... Sözler, müzikler,
kartonetteki çizimler Şervat'e, düzenlenler üstad Sarp
Maden'e ait... Lale'yi seyrettim dinlerken, çocuk olasm
geldi bilila...

● Çocukluğumda Beşiktaş basketbol takımında "Tom"
vardı, şampiyon kadroda yerini almıştı. Forma
numarası 15, amerikalı Tom Davis. Yoğun, yagın
sakat sahibi bir sporaydu. Rahmetli babamın ağıbına
ara ara "Kes ya koltukları kılarınm, Tom'un sakalı
gibi oldu gene!" dediğini hatırlıyorum. Kafamda
adeta bir deyim gibi yerleştiyi bu laf. Son gittiğim
basket maçında, Tom Davis'in de bu dünyayı terk
ettiğini öğrendim. Adın, çağırışın yadigar kaldı
bana, uşurtar olsun Tom...

vestatodemiinogam@gmail.com

AL VER AL VER LAN İSTE "NEFES EGZERSTE" NEYİMSİ?

ÖYLE DÖŞÜ... AAAAAA... YEEERER AAAAAA... YEEERER

İSİNİZ GÜCÜLÜZ SEKE...

Sinop Cezaevi'nin
boru hatlarında oluşan
hava nedeniyle biriken
su tahliye edildi...

İŞTE İLK SÖZLERİ:

GELİP DUVARLARI
YALAYACAĞIM!!

Küçüklüğü...

ÖNCE TOPU KİM DÜŞÜRÜRSE
YANAR HAA YANAR YANAR...

SONRAKİ TUZ BİB OLUR YUMAR
HAA YUMAR YUMAR...

EN ÇOK EBE OLUN MEYRİZLARI!
ALIS!

MEYRİZLARI BELASINA KAPAS,
DÜŞÜKÜLERİ TER BİZİM...

YİĞİT ÖZGÜR

CİNSİLLİK OLMADAN NASIL YAPIYORSUN
SEVİŞMEYİ NASIL YAPUYORSUN
BANA DA ÖĞRET...

AAA SEN SEVİŞİYÖ
MUSUN?

ABİ ÇOK PARDOK KAPATIKTIRIN Bİ'EYAN DİYODUN,
VÜZİNE KAPATMIŞ GİBİ OLDU...

YOK YOK Bİ'EY
DEMİSİNİZ...SÖZLERİZ
DEDİM...

HAA ÖĞÜRLÜZ
ABİ EYVALAM...

O...ŞU ÖĞÜĞÜ...

DİT...

SENİN İÇİN YENİLİNCE ÇIKIĞELEŞİYOR,
YENİLİYİ KABULLENMİYOR DİYOLAR...

SACAM...SPOR BU...HER ZAMAN GALİP
GELEMEZSİNİZ...FUTBOLDA YENİLMEK DE
VAR OĞURSU DE...

ÖĞÜRLÜZ

YENMELEK.

YANI?

BERABERLİK.

BAKIP TAKIMA GALİP GELEME?

Ş...KERLER.

BU GECE MAALESEF PROGRAMIMIZ
SON KEZ YAPIMIZ...İZLEYİCİ İLK İZLEMİ
KUZANMADIKLAZ VE İZLEYİCİNİN NARINIZ
TUTANACIKLAZ GEZDİRİSİYLE KANAL
YÖNETİMİ İZİNİTE SON VERDİ

HALET ETAKİLER SAKAL ÖRNEKLER
DEĞİNDİRİ OLMAY GİYİYOR...BAZİ ERİNCİL
LEBAMIZ İZİTER İZİTMEZ KİMLİKLERİNİ
HAYLI GİBİ NİĞERDİŞ BİLİYORLA...
NEYSE...YARABİL...

YOLLU SİSLİ'DEN GEÇEN HERKESE
BİR GÜLM BİR YERKE BULUYORSUZ.

tahşince

SİSLİ
OLMAYAN
BİR YER OLUR
BİR SEVİNİRİM
SİKLİMİZ
BİRDİRİM.

yaşanmış hikâyeler...

ŞİREK ARKADAŞ
ÖĞRELDİ BİR EBE KİLT.
DÖŞ...KESİMLER KALIR
DA GELİP KADININ
KULİNE KALIR
TITAZ BİNE
SEZİME
KİLLİYOR.

HEMEN TOPARLANIP
BANA GELİYORSUN...TITAZ
STİMİYORUM...

2 hafta
sonra...

AAA FÜSUN? NASILSIN
NERELERDESİN?

AAA MERABAA...

NEREYE KAYBOLDUN
NİYE GELMEDİN?

BİZ KONULUK VE ÜÇÜNCÜ
SINIRLARIN TUK İLİŞKİLE
DEN UZAK TUTUYOR KASIR
VEDİRİ...

Sİ
Z
O
F
R
E
N
D
E
N
Z
O
L
E
R

BU CEP TELEFONU
AMMA BÖRÜMLÜ BİR TİP
ÇIKTI YAHU!

ABİ...Bİ...BAKANA!
FİLİZ
TİLTİYORUM
PAP!

"ABİ...ŞARŞ GİRİŞİM BOZULMUŞ,
ŞARŞ OLAMIYORUM"
"ABİ...ŞARŞ KABLOSU BOZULMUŞ"

ŞŞTİ! UFANBANA ABİ
ŞARŞ OLAMIYORUM BEN

SÜREKLİ
İLDİ...ALAKA BEKLEMESİNDEN
BİKTİM...USANDIM.

Bİ...KICAM VARDI
Bİ...KICAM VARDI
Bİ...KICAM VARDI
Bİ...KICAM VARDI

"YERİM KALMADI, Bİ TEMİZLİK
YAPSAN?" "NASIL SÖYLEYECİMİ
BİLEMEYORUM AMA..."

ABİ?
Bİ...KICAM VARDI
Bİ...KICAM VARDI
Bİ...KICAM VARDI

HER GÜN
BİLME ALDIMDA
BİR SIKAYET DUYUYORUM.

ABİ...Bİ...DÜŞÜM
OLDU
VA...Bİ...KICAM VARDI
VA...Bİ...KICAM VARDI
VA...Bİ...KICAM VARDI

"ABİ...BENİM PİL ÖLDÜ, DEĞİŞTİRME
LAZIM." "O DEĞİL DE,
GÜNCELLEME GELMİŞ ABİ"

HOP!
ÖNÜZ GÜNCELLEME VAR
ABİ.

"ABİ...NASİL OLDU BİLMİYORUM
AMA DÜN
CATTIM GATLAMIS"

TEKNO
BANA DA KABLO ALBAK?
OFF...

Bİ ÇIK GİT HAYATIMDAN LAN!
"BELA MİSİN, NİSİN!" ABİ O DEĞİL DE...
BAK, GİT! GİT, DÜLM GİT!

ABİ...Bİ...DÜŞÜM
OLDU
VA...Bİ...KICAM VARDI
VA...Bİ...KICAM VARDI
VA...Bİ...KICAM VARDI

yiğit@comic.com

2017

Kucağınıza alıp sevebileceğiniz büyüklükte hayaller kurun. Çünkü küçük hayaller evin neşesidir, bereketidir. Kedi, ya da ufak bir köpek büyüklüğünde hayaller kurun. İştene eve yorgun argın geldiğinizde küçük hayalleriniz üzerinize koşarlar, kucağınıza atlarlar. Kucağınızdaki hayall "naber küçük markselov? Senin küçük ellerini yerim! Burnunu yerim! Mağdur ederim seni! Mağdur olursun; başvuracak, şikayet edecek makam bulamazsın. Kimse seni ciddiye almaz sevdiğin mağdur oldum dersen. Davana bakaçak avukat bulamazsın. Çok tatlısın, çok cahilsin..." diye sıkıştırı sıkıştırı doyayaşı seversiniz. Küçük hayaller isteseler de kaçamazlar, kucağınızın sevgi dolu mengenesinden kurtulamazlar. Büyük hayaller ise eninde sonunda size ev arkadaşları gibi olurlar. Sizin oksijeniizi tüketirler, sizin yemeklerinizi yerler, damacanın dibinde kalan son suyu içlerler de size haber vermezler. Su sirketine de haber vermezler, kimselere haber vermezler. Gecenin bir vakti huzursuz uykunuza musallat olan kabuslardan ağzınızın içinde yanan bir çöl güneşiyle uyandığınızda, en acı bir şekilde öğrenirsiniz damacanada su kalmadığını. Kime gibidebilirsiniz, kime ağlayabilirsiniz? O saatte kimi arayabilirsiniz? Su şirketini arayamazsınız, ya telefonunuzu açan olmaz ya da sucu işi telefonunu aynı zamanda şahsi telefonu olarak kullanıyordur, gecenin üçünde arayıp uykusundan uyandırdığınız için sizi beller, size düşman olur, hayatınız garip bir hal alır. Size geçenken "bu hayatta istediğiniz her şey olabilirsiniz, küçük düşmemeyin, büyük hayaller kurun, gelecek büyük hayaller kuranların olacak" diyen ortaokul hocanızı arayabilirsiniz belki. Arayın, kabahtatını doğrudan yüzüne haykırın. Evde su kalmadı hocam, ölüyorum. Her musluktan su akıyor ama içmeye bir damla yok. Büyük hayallerim damacanadaki son suyu içmiş. Çok seviyordunuz akil vermiy, söyleyin şimdi ne yapayım? Ağzımı musluğa mı dayayayım? Bir yandan bin yağındaki emekli öğretmenin ne suç var? Doğrusu gece ondan sonra kimsesi telefonla rahatsız etmemekle ve buzdolabındaki gazı kaçmış içici, eskisinden daha da sefil bir halde yatağa dönmek olacaktır.

Yatağa döndüğümde yatağın bana ait olan tarafının dev hayaller tarafından bir götlük bile yer kalmayacak

şekilde işgal edildiğini gördüm. Elimle itekledim, bacağından tutup yataktan çıkartmaya çalıştım ancak kıpırdamadı. Sadece bana doğru döndü, "iki milyon dolar..." dedi. Bebeğimi uyandırmamaya dikkat ederek içimden "yarın sabah kalkıp işe gideceğim, insan edin, geldiğiniz yere geri dönün, ya da salonda kanepeye yatın, beni rahat bırakın" diye bağırdım. İstifini bozmadan bakışlarını tavana çevirdi ve "iki milyon dolar bütün işlerimizi çözüyor moruk, ben hesapladım, bahçe için bir ev alıyoruz, oraya yerleşiyoruz, kalan parayla dükkan falan alırız, bir kısmını da bankaya yatırırız, kira ve faiz geliriyle mis gibi yaşarız. Her yıl İskandinavya taraflarında kaplica tatiline çıkıyoruz, Bulgaristan ve Makedonya'yla bağlantılar kuruyoruz, bize kuru etin ve şarabın iyisini yolluyorlar. Bahçenin içine tavşan için ayrı bir ev yaptım ama asıl eve de bağlantısı var yer altından, tavşan dışarıda sıkılırsa özel yeraltı geçidini kullanarak salona yanımıza gelir, şöminenin yanına yatar, bizi mamasını yer, şömine sığdığını buralırsa yine özel yeraltı geçidini kullanarak kendi kulübesine geçebilir. Bir de bahçeye havuz düşünüyorum. Tabii tavşanın işini atlayıp can vermesini için özel güvenli sistemli. Her şey ayarlandı. İki milyon doların geldiği hafta işler halloluyor. Zaten bahçeli ev, şömine, İskandinavya'da kaplica derken sen de Avrupa'ya yazar gibi olursun, edebiyat dünyasını sarsacak şeyler yazarsın, ödül falan alırız oradan da bayağı bir para gelir diye tahmin ediyorum. Şimdiki işi metro metrobüs

toplu taşıma yazıp durmazsın, cinsel kimliği sorgulayan toplumsal aidiyeti irdeleyen şeyler yazarsın. Çok zor değil." dedi. Eyvahlar

İki milyon dolar.

olsun. Dev hayaller çiftleşme dönemine girmişler, kızmışlar. Taşkun davranışlar sergiliyorlar, yataktan kalkıyorlar, uyumama mani oluyorlar.

Kendi evimde misafir gibi, üstüme örtünecek bir şeyler alıp salona geçtim, L koltuğa uzandım. Selhanın üzerinde Paul Auster kitabı kalkıyor, bebeğim okuyor herhal. Belki uykuya açılan tatlı bir koridor olur, beni bayıltır umuduyla okumaya başladım. Dev hayaller yatak odasından kalkıp salona geldi, L koltuğun diğer tarafına uzanıp ayaklarını kafama dayadı: Bak o adam iki tane kitap yazdı, sonra hep onların ekmeğini yedi. Hala oradan gelen parayla ev geçindiriyordur. Her ay iki milyon dolar geliyorlur ona oradan. Şahane iş. Yattığın yerden iki milyon dolar... Yazamaz mısın öyle bir şey? Aslında küçük prens gibi bir şey yazacağsın, ya... Donların üzerine basıyorlar küçük prensin fotoğrafını, oradan bile para geliyor. Çak sayfa kitap lan küçük prens? Öyle bir şey yazsan sırf don firmalarıyla yaptığın anlaşmadan iki milyon dolar gelir. Hiç düşünmüyör musun o tarz, halka hitap edecek bir şeyler yazmaym?

Saate baktım, kalkıp işe gitmeme daha dört saat var. Ya dört saat güreşecek dev hayallerle, ya da kendimi bayıltmanın bir yolunu bulacağım. Mutfakta açılmamış bir kiloluk tava yordu, bir de anemim Bulgaristan'dan getirdiği Bulgar viskisi var. Hiç içemiy yok ama sabahın düdüğüne bir kilo yoğurt yiyecek ruh halinde de hissetmiyorum kendimi.

Bulgar viskisini şişesiyle birlikte yanıma aldım. Bulgar viskisinin yattırıcısı iğne ates eden tüfek yapacağı, dev hayalleri onunla vurup bayıltacağım, sonra da onları vahşi doğaya geri salacağım. Bir bardak, iki bardak derken enine boyuna içtim viskiyi. Dev hayaller kayboldu, geriye "keşke seninmiş olsa da Bulgaristan'a gitssek, bir kere gitmiştik ne güzeldi" diye iki ayağı üzerinde dolaşıp oyunlar yapan ufak bir hayal kaldı. Ya, işte bu kucağa alıp sevebileceğiniz büyüklükte, dünya tatlısı bir hayaldir. "Gideriz olm ne var Bulgaristan'a gitmeyey? Bi şengene bakar..." dedim, geldi yanıma kıvrıldı, iyice yerleşti, kendinden memnun bir şekilde uyumaya başladı. Onun mırılamalarını dinlerken ben de içim geçmiş. Yirmi dakika sonra da alarm çaldı zaten. İş sabahın sekizinde viskili gıdip dosta güven düşmana korku sağmanın öyküsü de budur.

İki milyon dolar.

Tribal enfeksiyon

"Bakıldar da suya hasret!
Çarh dönerler göç içinde"

Pir Sultan Abdal

Gece geç saat. Yarleder henüz (ansızın) dinmiş bir sağanağın minik dereleri. O derelerin sırtları. Damlaları ordan burdan uçupur getiren ser: rüzgar. Rüzgarın uğultusu. O damlaların düzensiz, seyrek uçuşları. Yıldızlar kopuşuyor. Pirl pirl gökyüzü. Bir sinema çıkışı. Antalya. "Yoğun bütün yağmurların tekran" N. Hikmet

Cadde bombos. (Bilyoruz onu) Köpek! Evet var! Tırnak pırkık. kırıntı pash iki arkadaş. Ayakları. Bir öylece kıpırtmaz. heylki gibi durmuş. Arkadaş, onun ağzının ulaşmadığı; sırtına, ensesine yakın yerleri ısıtırıyor. Hiç aralıksız. Kırt kırt kırt. Isıra isıra, pırelere mırelere, defetmeye uğraşıyor. Ama nasıl bir ciddiyet. Nasıl bir itina. Canını hiç actmadın. Oçülü oçülü. Bir uzman gibi. Bu kadar olur. Helal olsun.

Film? Ben diyorum ki arkadaşlar; parası neyse verelim. Biz verelim. Pazarların "mutusuz son" sebebiyle karışıklmaları muhtemel zararları o riskleri üstlenelim. Biz verelim bari nasalım. Olmıyacak bile. Yeter. Ben kendi adımı çok okıdım. "Mutusuz Son"ları yüzünden. diğerleri kadar kar etmeyeceği hesab edilen filmlerin, varışları zararılarını diğer filmlerin bilet fiyatlarına mı eklerler, biletler biraz daha mı pahalı olur. Olsun. Artık nasıl olacağı olsun. Ama lütfen eskisi gibi "mutusuz son"lu filmler de olsun. Olabilsin. Bu mutusuz son mecburiyeti bitsin. (adamın derdine bak) Kusura bakmayın, biraz, (destursuz) lafın ortasından başladım da. Mevzu şu; Eskiden bir film götüğümüzde, bilmezdik. Az sonra ne olacak? O hasta kız ölecek mi? O askere giden çocuk? Hayatta olduğu gibi; bir dakka sonrasını bilmedim. "Mutusuz son"lu filmler de vardı. İki çeşitli filmler; "mutlu son"lu, "mutusuz son"lu. Artık yok. Epeydir görmedim. Yılar mı oldu ne. Öyle bişey işte o "Uzay yolcuları" mesela. O film. Olmuş çocuk tekrar diriltiyordu. ("mutusuz son" olur molar, maazallah) Gerçekten yaşanmış hadiseler, biyografik olanların (buzdağına teğet geçemiyor tabi transatantik son anda, olamıyor, değiştiyorlar onları) filan haricinde "mutusuz son" yok. Yapmıyorlar.

Hele o büyük şirketlerin "mali riskleri en aza indirebilmek için", piyasaya sürmeden önce denek gruplarına izletmeleri filan filmleri. (Hollywood u diyoruz) Aynı film birkaç farklı son çekip, filmi aynı aynı sonlarla o gruplara seyrettiler. İşte işler böyle ilk o zaman bozuldu. Ahali en çok hangi "son"ı severse filmi o sonla vizyona sokmaya başladılar. Garanti olsun diye. O işler ahalile soruyor mu? Bize sorulur mu? Allahhalla.

Bana sorarsan tabii ki çocuk çocuğu karışılın ısıtım Romeo ile Juliet. Zehirlemiş köpek kıvrılarak son anda yığılır yedilip kurtulsun. Herkes kurtulsun. O şekil, sora sora büyük sanat eseri yapılabılır mı? Shakespeare "böyle mi yapayım, şöyle mi" diye halkla sorsaydı, iki farklı son yazıp.

Hamlet, Makbet olablir miydi? Hiç halk Kral Lear in oğulları, yaşlı babalarına nankörlük yapısı ister mi? O yaşı emekli memur amca sokaklara mı dükleri eğer De Sica halk sorsaydı: o muhteşem Umberto D. filmi. (mutlaka izleyin ama, 'Baiklet Hırsları' kadar güzel, en sevdiği filmimmiş hem De Sica'nın) Hayat bize sora sora mı ilerliyor? Soruluyor mu bise?

Eh işte. O zaman. Yapay, yapmacık, hayat dışı, iç bayılıcı, miğde bulandırıcı bir sahte, yalan iyimserlik.

Yalnız sanmıyın ki bir "köstü son" hastasıym. Değilim öyle. O da olsun, diğeri de. Ortalcuk/yum ben. Önceden bilmeyelim. Hayat! benzensin. "Beliriz" olsun. Derdim o. Mutusuz son hastası! O yok mu peki? Olmaz mı. Var o da; Rus asıllı çok çok büyük romancı Vladimir Nabokov. Şöyle söylüyor "Pnin adı ünlü romanının bi yerinde (kendisi olduğuna sezdirdi) janlatıcıya: "Bazı kimselerin ben de onlardan biriyim-mutlu sonlardan nefret ederler. Kazık yemisi gibi olurluz biz. Aslaolan zarara uğramakcu".

Oyle diyor Nabokov. Hep "mutusuz son" olmasın. O da aynısı.

Aynı şey. Niye "zarara uğramakcu" "aslaolan" olsun. (devrim sonrası herşeyleri kabetsim, ülke ülke dolaymık zorunda kalımsı ünlü bir Rus aristokrat ailesine mensup olduğuna bilince yalnız Nabokov'un. Sinifal bir bakış açısı-baki bir antikömünist'i, Vietnam savaşını da desteklemişti, Nixon'a yazdığı mektupları filan)-Aynı yazsın (Pnin Romanındaki o yaza) devamında şöyle ekliyor Nabokov; "Felaket geliyorlarmu derler gelmelidir. Aşığıdaki köye ramak kala duran çip, yalnızca doğuya değil, ahlağa da aykırı davranıştı". Felaket "geliyorlarmu" diyorsa. Gelmeli tamam. Amenna. Ben, hep "Geliyorlarmu" demek zorunda olan bir

felaket olması mecburiyetini diyoruz. "Aslaolan" in mutlaka yaklaşıp bir çeşit felaket olmasını. O mecburiyet. "Mutusuz son" mecburiyeti yani. O da korkunç. O da aynı şekilde yapay. Bence yani.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

AADIA ÖYLE BAKTIGINA
...YAA AMA EN HEYECAN
KALDIK HIKAYENİN.

YA DUD DUD
GİTCEK HALIN
YOK HERALDE...
ANLAAMDIA KI
NİNG GELİYÖ
JUMPÖ DUD.
DUD YERS.

NORMALİN DIĞINDA
EV Mİ BU SAATTE GEZME.
S PEKİ NE DEDİN SEN,
A BURDA OLUĞUAMI
DÖYLEDİN Mİ?..

YA YOK İPTE... "NİVE Sİ TUHAF KONGRE,
YOSUN YANINDA BİRİ Mİ VAR?" DİYE SORDU,
BEN DE DEPLEKS OLARAK YOK KIYAS
DİDİM... (NANANADI AKAŞ BENCE İNAN)

AAA... AHHAHA... NAPIYAT PEKİ SİM.
DİT BEN GİKAYIM İSTERSEN, YOK
KİMSE DEDİYSEN BENİ GÖRÜRSE
ÇOK YANILIS ANLAYABİLİR.

YA GELİRSƏ DƏ GELİR YANİ NAAPALIM.
YANLIŞ BİRƏY ANILARSA DA ONUN SÖZLƏRİ
MUHABBƏT EDİYÖRÜZ BURDA, ÇITAAEN
FİLAN İSTƏMİYÖRÜM BƏN...
LÜTFEN...

BEN DEMİÇ
GİTALEK İSTE.
MİYORU—
EMİN MİSİN
AMA YA?

ÇOK EMİNİM.
NEYSE NERESE
KALMIŞTILARLA.
TİYORLAR?

- İPEK'İN ŞAFAK'LA SENİ GÖRDÜĞÜNÜ
SÖYLÜYDÜN EN SON...

- HA EVET, NAYSE İSTE, İPEK'İN
GÖRÜŞÜĞÜNÜN FARKINDA BİLE DÜ-
TABİ BEN O AN ... ACAP KEYFAM
YERİNDE Bİ YANDAN SAFAK'IN
TEYZESİ, ACABA O DA MİYATIZ,
BANA FİLAN ONLARI OLSUNİYOR...

- HAHAHA... MUMKUN OLMUŞ, SEYHAN
TUYU VAR BENCE SENDE...

- Bİ AZA BUNLARIN GÜNDÜZ
AYRI OLMUŞTUĞU GİTTİ...
SEY O ZAMAN OLDU...

1000

HA YOK YAA -YANI ŞEY EVET BİRAZ
İÇTİM DE SENİ GÖRÜNCE ŞAŞIRDIM
BİRAZ O YANI... HAHHA NANAAYIYOSUN
YA SENİN DE BURDA OLDUĞUNA...
NAPİYOSUN TEK MİSİN?

SU AN EVET. KIZ
ARKADAŞIM BANA
BOZULUP PANSİYONA
DÖNDÜ AMA KEYFİYAT
YERİNDE SİZİ İZLİYOR-
RUM Bİ SAATTİ-

... İKİNCİSİ DE AYNI YER AYNI ANEKANDA SEVGİLİ
YAPIPACAK HALINIZ YOK... ANIŞTEREDİMİZ BİTİRÜLÜ
YASAMADIK SİZ FANTAZİLERİNİZİ NİHAyet GER-
ÇEKİLESTİRİYORSUNUZ... OĞRA DA BEN AYNI YERİ
OLUŞTUM SİZE GERİ İPEK DE DE DÖVEMEYİ
BANA SENİN BURDA OLDUĞUNU, BEN DE ONA
SÖYLEMEDİM O YÜZDEN SENİ GEÇEN
GÜN GÖRÜCEMİZ...

Bİ SANİYE Bİ
SANİYE. NASI ANLA.
MADIA İPEK Mİ?
İPEK'İ Mİ GÖRDÜM?
ŞAKA YAPMIYOSUN
DE Mİ ONU ARIYO.
RUM BEN GÜNLER.
DİR. NERDE
GÖRDÜM?

BİLMİYORUŞ GİBİ
YAPMAYIN NE GİZEL
OLACAK...AYNI MİKAN.
DAJINTI VE BİLMİYÖ.
SUN NERDE OLDU.
GÜNÜ?

NAH YATAYNI MEK...
[PEK BURDA MI
SOWDI?

MARKO MU NEYDİ İSTE ADI TAM
HATIRLAYAMADIM ŞİMDİ -YA YILAR
ÖNCE İTALYA'YA GİTMİŞMİŞ HATIR
İPEK O ÇOCUK İÇİN...

...IPEK ONUNLA BULUŞAA. YA AM GIBİNE YAKIN...

PEŞİTTİN.
DEN BİR
DAKİKA
BİLE OLMA-
DI ÇIKTIK.
LARI.

H...
HAYIR YA
HAYIR .H. HAYIR
HAYIR..HAYIR..

YA HAYIR CANIM, NE ANLI,
YOSA ANLASIN, AYRICA NIMA.
KA YAPNIS TA OLABILIR
GELMEZ BELKI.

HANAKA WULA
SAFARI YAMUN.
YORUA AAA AN.
LETUKLADINDON
PER TE HANAKA
YAPACIKI BI
TIPAKI GIB
GUNDI

YENİ KIZ ARKADAŞIN ÇOK TATLI...
YANI KIZ ARKADAŞIN MI BİLİMİ-
YORUM TABİİ DE, ÇOK BÖLENDİ.
GİNTZ KEŞİN AMA...
BİRAZ YAŞI MI KÜÇÜK?

HA 7.13

213
B.
BERT

ÇOK ALI
ÇEKİLİŞİ

АНАНАНА
 YA BERNА YANA
 НАНАНА MARK
 АНАНА АНАНАЦЦ
 НІНІНІ...

S... SARMAŞ
DOLAŞ MI? ?
Ç... ÇIKTILAR

EVET ABİ.
YA BENİMİLE
KAFER BULANIL
YORUM DA

MIT BUNU
BILATYO -
BUA DEWE
SAKIN.

Hi—
MARTINSON
LA 9005
MAY 00.
442

ANCE, BIRAZ
ÖNCE...
"SARMAŞ
DOLAS..."

IDEAL O
SIGNATURE
DETAILS
O

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

10'A KADAR SAYICAZ VE DÖKÜP
ATEŞ EDİCEZ... AMA?!

SACALAMAYIN
KOCA ADAMLARINIZIN
YAKIŞIYO MU YA CEYHAN
SEN DE ORDAN İTTİSİ
BİRAKMA, SAKIN... AĞILIR
YAFIN YÜZÜYLE SAĞIĞI
NAPİYOSUNUZ GÖZÜNÜZÜ
SEVİYİM YAT
CEYHAN İTTİR LAN!

İTTİRİYOM DA
ABİ BU NASIL Bİ
KAĞA AYIRMAZ?

ÖÖÖÖ
ETEK ALTI
GİBİ KACIRAMA
LAN! UUU
VAY VAY
VAY.

YUUH?

Ferhat
İle
Şirin.

SOYADI KAHNANU
BU ZAMANA OLARAK
KESİM BANA DÖDELEN
SEVADIN VİNNİLEREDİ
OTOMATİKMAN DİYER
TABI FERHAT... ŞİRİN
DÖDELEN ÇİFTİ
OLURDUK...

BEN KENDİ
SOYADINI DA
KULLANMIYOM...

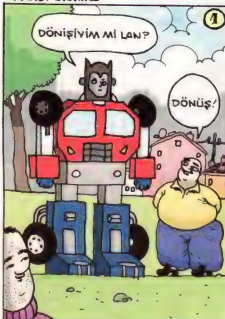
Haah...

Siri
Zaman Jolcusu

HER TÜRLÜ AKSESUARIN KAVIRI
OLDUĞU ÇACGAN GELİYORDUM.
VER O TELEFİZİYU BANA...

TRANSFORMERS

DÖNİŞİYİM Mİ LAN?

DÖNÜŞ!

HOBBA... BÖYLE DÖNÜŞ
TAM BİRİNİZ KULLANIN
SUNU BEN BÖYLE
GİDEM ÜSTTE...

ULAN BARI
ÖZEKİ BİZE
YASAT...

USLU
ÇOCUK

(Rihanna'nın
Sesli.)

KUN PE YEMURU LAY TUV ARDA YA BAK BENİM
Bİ ÇİN OLARAKIN ADAMA KAYIYOR... KAYIYOR
KUN PE YEMURU O ZAMAN POKERLİT LAY NEYER
LAY ÖYLE 7 DEĞERİN HOBBA MAÇI YOLUN
URUNURU OĞLUK OĞLUK... AĞILIR... BİR VAYAN
SAHİBİ TARAFINDAN VİNNİLEREDİ... ÇOCUKTILI
YEMURU BU İNŞANIN NASILTI... KUN PE
YEMURU Dİ ÖYLE MİER VERİDİ
KULLANILANCIYOR... İTİRDİ
Bİ BELİME DİĞERDİR
BULAN OĞURU...

İTİRDİ... YEMURU LAY TUV ARDA YA BAK BENİM
Bİ ÇİN OLARAKIN ADAMA KAYIYOR... KAYIYOR
KUN PE YEMURU O ZAMAN POKERLİT LAY NEYER
LAY ÖYLE 7 DEĞERİN HOBBA MAÇI YOLUN
URUNURU OĞLUK OĞLUK... AĞILIR... BİR VAYAN
SAHİBİ TARAFINDAN VİNNİLEREDİ... ÇOCUKTILI
YEMURU BU İNŞANIN NASILTI... KUN PE
YEMURU Dİ ÖYLE MİER VERİDİ
KULLANILANCIYOR... İTİRDİ
Bİ BELİME DİĞERDİR
BULAN OĞURU...

İTİRDİ... YEMURU LAY TUV ARDA YA BAK BENİM
Bİ ÇİN OLARAKIN ADAMA KAYIYOR... KAYIYOR
KUN PE YEMURU O ZAMAN POKERLİT LAY NEYER
LAY ÖYLE 7 DEĞERİN HOBBA MAÇI YOLUN
URUNURU OĞLUK OĞLUK... AĞILIR... BİR VAYAN
SAHİBİ TARAFINDAN VİNNİLEREDİ... ÇOCUKTILI
YEMURU BU İNŞANIN NASILTI... KUN PE
YEMURU Dİ ÖYLE MİER VERİDİ
KULLANILANCIYOR... İTİRDİ
Bİ BELİME DİĞERDİR
BULAN OĞURU...

İTİRDİ... YEMURU LAY TUV ARDA YA BAK BENİM
Bİ ÇİN OLARAKIN ADAMA KAYIYOR... KAYIYOR
KUN PE YEMURU O ZAMAN POKERLİT LAY NEYER
LAY ÖYLE 7 DEĞERİN HOBBA MAÇI YOLUN
URUNURU OĞLUK OĞLUK... AĞILIR... BİR VAYAN
SAHİBİ TARAFINDAN VİNNİLEREDİ... ÇOCUKTILI
YEMURU BU İNŞANIN NASILTI... KUN PE
YEMURU Dİ ÖYLE MİER VERİDİ
KULLANILANCIYOR... İTİRDİ
Bİ BELİME DİĞERDİR
BULAN OĞURU...

İTİRDİ... YEMURU LAY TUV ARDA YA BAK BENİM
Bİ ÇİN OLARAKIN ADAMA KAYIYOR... KAYIYOR
KUN PE YEMURU O ZAMAN POKERLİT LAY NEYER
LAY ÖYLE 7 DEĞERİN HOBBA MAÇI YOLUN
URUNURU OĞLUK OĞLUK... AĞILIR... BİR VAYAN
SAHİBİ TARAFINDAN VİNNİLEREDİ... ÇOCUKTILI
YEMURU BU İNŞANIN NASILTI... KUN PE
YEMURU Dİ ÖYLE MİER VERİDİ
KULLANILANCIYOR... İTİRDİ
Bİ BELİME DİĞERDİR
BULAN OĞURU...

Emrehan AKYOLCU

Mehmet SUBAŞI

FROYE

Beş saat tartışılar, iki gün tripli geçti. Sonra üstü kapalıdı

Uğur AKSOY

UYKUSUZ

RTE'den
Hollanda'ya
tepki:
Bunun adı
faşizmdir

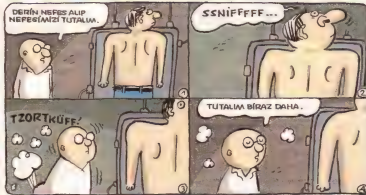
FAŞİZME KARŞI
OMUZ OMUZA!

KAHRO SUN
FAŞİZM

FAŞİZME
GEÇİT YOK

NOLUYO
LAN!

vatandaş Sorduk :Hollanda

Öllü KADARCIKÇÖB:

Zamanın da Hollanda yine böyle buna benzeyiş, yani tam aynısı değil ama yine bize üzüntü veren bir görüntü ve delalet nusrete gidigilar. Hesap kel gibi girince, bunlar çirkefe yatıp ödememe yolunu seçiyorlar...Nusret de pismis etinin içinden çektiği angus femurunun eklem tokmağıyla bunların dğzını yüzünü dövüyor. Bu nusret hikayesi, yeni ama. Benim asıl anlattığım çok eski... 200-300 sene, belki daha fazla...Hollanda bizi kızdırmak için öyle bir şey yapınca, öfkeli kalabalık, Japon ürünleri almayı reddedip Honda marka arabaya yakıyorlar. O zamanın aktığı, Hollanda'nın kışasını "Honda" sanıyorlar. Tıpkı amerikaya "Abd" diye kıyasını söylememiz gibi... Uzun adı aslında "Mazera Dolu Amerika Devletleri"... Japon elatığı yeterli zafar görüncə, bu olay Anadolu'nun sirtlerine,ozanlar! na, ask dola mistifalarına anonim oluyor ve günümüze kadar ulaşan "Portakalı soydum, başucamla koydum" tekerlemesiyi oluştutuyor... Japon bayrağındaki kırmızı yuvarlağı "pomatestir, Portakalıdır, nardır" diye tartışıp, en sonunda portakalcılar dövüşten galip gelince, alında Japonya bayrağı olan Hollanda bayrağındaki, alında güneş olan Portakala bu siiri yalanıyorlar...Bu yanlışlar silsilesi, hala günümüzde sürmektedir. (Bakınız: Güney Koreliyi Gınlı sanıp dövmek)...Böyle hareketler kendini galaksi Federasyonu zandığını, neden bazı dünya devletlerine, alında dev bir mahalle oldu...günümüz haykırın bir vatandaş...çok borcu olarak devreye giriyor. "Hemserim, memleket nire? Dedim ya yahu, Japonya benim memleketi...Hesablanmadın..."

Sandık içi

ERSEN KARABULUT

SOYLE KONUSMALARLA COK SAHIT OLDUM, HALA DA OLUYORUM.

KITAP YAZMAK COK ISTIYORDUM AMA KIM BASIYACIK KI

BENİM DE HEY HAYALIM KISA FİLM ÇEKMEK AMA SEVGİLERİM Mİ NERDE İLEMLERİKTİ YUTUL'DAN REKLAM BELKİ GELİR FİLAN ANAY...

BANKACI OLDUM, OKTİM, Bİ SÜRÜ HAYALIM VARDI MEK-LİYOLAR, BEKLEYE BEKLEYE ÖLÜMLERLE MUHTEMELİN.

HATTA O KÜTÜPLÜK O KADAR KÜTÜP Mİ, ARADA ARKADAŞLARLA TOPLAŞIP BİR DE ÇÖZÜYÖRÜ, MESELA GEÇENLERDE Bİ BİLİM KİRAŞI ÇERTİKİ, KABAĞA Bİ HİKAYE KONSÜLYÖRÜZ ÖNCE, COK COK SÜPER OLUNMASINA GEREK DE YOK.

BENCE PROFESÖR YAVAS YAVAS İPES GEÇERENİN ETKİSİNE GİRİP DEĞERLİLİK Nİ BİLİM OLURMİYER Mİ BAŞLASA HEMERİŞİ?

EVET EVET HERŞEY HAFİF-TEN TIRILATIN İSTE, MESELA SİLVER DA OLUNUS KİZE KARDEŞİ-Nİ HAYALINI FİLAN GÖRÜN.

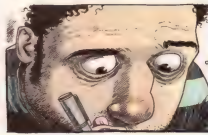
TAAH BAŞLA.

EVET TABİ KI YAPTIĞINIZ Bİ SEYİN BİRİLERİ TARAFINDAN OKUNMASI İTİMESİ, SEVİLMESİ VE HATTA ONDAN PARA KAZANILMIYK DE GÜZEL SEVİLER AMA BUNLAR NASIL OLSA OLMAZ DİYE RÜŞUNİP TAMAMEN YAVASGECEK İN KÜTÜSÜ, Bİ DE Bİ SEYİ AMATÖR OLARAK YAPMANIN DA AYRI Bİ GÜZELLİŞİ VAR.

Bİ KERESİNDE AMERİKA'YA GİTİMİŞTİM, CİBER ARKADAŞIM SADI TEKİN'LE TAKILMIŞTIK BİRİZ, O ORDA YASİPO, BROOK-LYN'E Bİ KARDE HEM CİBER HEM KAHVE İÇİP HEM DE TANISMA ORTANI YARATIRAK Bİ FACEBOOK EVENTİ YAPIP, SADI, ONA GİTTİK... Bİ BAKTIR NORDVALDE BANGASA SÖYLER YAPAN İNSANLAR DEFTİRLERİNİ KAPINIS GELİMS, COK DA AMATÖRLER AMA İŞ İMİS DEŞİL, TAMAMEN SEVGİYLE GİYİYOLAR.

YERİN ERŞİN O KAREDE DEFTİRLERİ ÇİBERKİ Bİ BENDİSİ YAVASOLUNAN AMATÖR HEMERİŞİ HATIRLADIM.

HA CİBERKİ MÜZİK DE DEŞİL, YARIN GÖKÜN, ÖRİŞİ ÖRÜN, NELER NİLER VAR, DAHA ÖNCE Bİ KAC KİZE BAŞKETİMİŞTİM, ÇALIŞIKKEN RAYDO TİYATROSU COK DİNLERİM BİR.

AL BAKALIM BU ATTIĞIM YILIRIŞU HAKETTİN!

BABILARI Bİ Bİ BAŞLADAN COK KÜTİ AMA O KÜTÜLLERİN DE HASTA-SİTİV.

NASIL BAŞLIYOSANIZ COK KOLAY, ORTANDA SAĞEŞİ İN DİK AĞELİ TELEFON OLURKİ, YA DA TABİT, DAHA KAPSAKLI OLUNASI İCİN DÖRT TANE İN ÇUBUKLARI, HER OYUNCUNUN Bİ TANE TELEFONU OLUNCA FAJLA FAJLA YETİYO ZATEN.

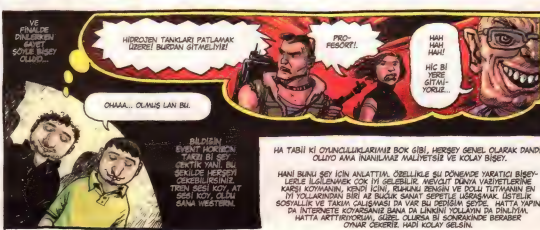
BUNLARDAN BİRİNİ SESİ KAYDET-MEK İCİN KULLANCAKSINIZ MEŞAL.

DISERİLERİYLE DE SES EFKETLERİ YAPICAKSINIZ, MESELA KAPİ GİCİRTİŞİ, YA DA BULGURSU KAPISI AÇILMA SESİ, İHANI UZAY GENİŞ FİLAN, SOUND EFKETİSİ UĞULANILAR VAR BENDİV, OLUNAN YUTUL'DA DA BULLAN'YO HEPSİ.

MESELA BOYLE YERİNE SESİ YAPABİLİRSİNİZ.

KAPİ SESİ BEN-DE!

Bİ BASKA TELEFON ARKAYA UĞULUNUSU VE UZAYVİSİ Bİ SES KÜTÜLLERİ ETKİLİ OLUNO, Bİ BASKA TELEFON DA HAFİF Bİ ARKAS PLAN MÜZİĞİ ARTIK KONUN NİŞE ONA GÖRE BİB MESELA GEÇERENDE ALİEN S'İN MÜZİKLERİNİ KULLANIRIK.

VE FİLAN DE DİNLERİN SOYLE BİSEY OLUNO...

HİDROJEN TANKLARI PATLAMAK ÜZERİNE BURDAN GİTMEYİN!

PRO-FESÖRÜ!

HAY HAY HAY!

HİC Bİ YERİ GİTALU-YORUZE...

OHAAA... OLUNUS LAN BU.

BİLDİRİN EVENT HEMERİŞİ, TAKI Bİ SES ÇERTİK YANI, BU SÖZLERİ HEMERİŞİ DEĞERLİLİK, TIRON SESİ KOY AT SESİ KÖY, ÇUBUK SANA HİSTİTİRİN.

HA TABİ KI OYUNCUKLARIMIZ BOK GİBİ, HERŞEY GENEL OLARAK DANDİK OLUNO AMA İNANILMAZ MAJİTESİZ VE KOLAY BİBET. HANI BUNU SES İCİN ALNATTIM, ÖZELLİKLE SÜ DÖNMEYER YARATICI BİŞY-LE İLGİLİYORUM COK İYİ GİLEBİLİR, MEVOLT DÜNYA YAPİTLERİNE KAPISI KOTANIN, KENDİ İCİN, RUHUNU BENİM VE DOLA TUTANININ Bİ İN YOLUNDAKININ İNİP İZ BİŞYER KANUNİ SÖYLER İNŞİRAK BİŞYERİ SORALLIK VE TAKIM ÇALIŞMASI DA VAR Bİ DEDİMİZ SETPE, HATTA YAPIN DA İNTERNETDE KOTANİSİNE BANA DA LİNKİN KOLLAŞI DA DİNLERİM HATTA ARTIRIYORUM, GÜZEL OLUNSA Bİ SONRANINDE BERABER OTANAR ÇEKERİE, HADI KOLAY GELSİN.

Norinal değil bunlar

Yok artık ikna olmaya başladım, bu freak show'un finalinde uzaylı var. Üstelik uzaylı geldiğinde artık yeni bir gelişmeyeyle ilgili beklentilerimiz o kadar yükselmiş olacak ki uzaylıya bildiğin Çorumlu muamelesi yapacağız, önce bir "Aa" falan dedikten sonra hemen sıkılacağız. Artık önümüze düşen haberi gidip üç dört kaynaktan doğrulatmadan okuyamaz olduk; resmen tek tek bağımsız haber merkezi gibi çalışıyoruz. Video görüntüleri olmasa, az çok güvendiğimiz yayınlarda falan da çıkmasa, ülkedeki haber merkezlerini trollere ele geçirmiş, hepimizi makaraya sarıp eğleniyorlar diyeceğim.

Biz "Arkadaş dışışleri seviyoruz" o laflar boy boy" seviyesine yaklaştı, diyoruz, kâfiye de boş verip kafadan "g't lalesi" dedi adam, neyi tartışıyoruz anlamadım ki? Ulan o zaman Cem Uzan'ın ne kabahati vardı? Çayırşaydınız, kabinizeniz alsaydınız, o da bari beton dökerdi. Üstelik yabancı dil bilen adamdı. Küfretti mi karşı taraf anladı, şimdi ettiğiniz küfürleri de anlamıyor herifler.

Günün birinde diplomat adaylarına çatal bıçakla armut yemenin öğretildiğinin rivayet olunduğu, "Monşerler" döneminden Keşanlı Ali dönemine nasıl geçtik diye soran olursa "Halktan kopuk elitler dediler, hepten kopukları alkışlarla getirdiler" dersiniz. Ulan Sultanahmet'te hanuçluluk yapacak yabancı dil olmayan konsolosların varmış, siz neyin türküsünü söylüyorsunuz? E olur öyle. Herkese yüz vermeden önce hallıları dürüp kaldıraçaksın, sen bilakis duvardan duvara hali döşedin.

Hayır, işler artık o kadar saçma sapan noktalara varıyor ki buraya "Yarın şu olsa şaşırımayacağız", yazacağım ama dergi yayınlanana kadar o absürd durum her neyse o da olacak, iyice hayal gücü zayıf keriz durumuna düşeceğiz. Al, Erdal Abi espri göndermiş, Hollanda'ya kızp Holstein ineği kesmeli. Espriyi göndereli üç saat geçmişti, sıyasetçinin biri Hollanda'yı protesto için ineğini keseneğini açıkladı. Ulan yoksa bu bizim istihbarat teşkilatı yanlışlıkla bizi dinlemeye başladı da bize gelen giden malleri okurken bezelyelerin kafasını karıştı da strateji raporuna falan mı girdi Erdal Abi'nin espri!?

Bu arada uluslararası istihbarat ajanslarının bizi telefonlarımızdan, bilgisayarlarımızdan ve hatta televizyon ve otomobillerimiz aracılığıyla dinlediğine dair haberler çinçinka ortalıkta hareketlendi. Bizde en çok Enrah sinirlendi. Durup durup

fırat

"Moruk hepimizi dinliyorlar, ne konuşuyorsak kaydediyorlarmış," diye kızıyor. Memo laptopunun kamerasına bant yapıştırılı zaten yıllar oldumdu. Tabii o noktadaki en büyük korku otuz bire koşarken kaydedilme tehlikesi. Yoksa zaten laptopun kamerasından ne korkacağız, mal gibi ekrana bakarken bizi kaydetmeler ne, kaydetmeseler ne. Ama işte öyle kan ter içinde, heyecanlı heyecanlı ekrana bakma görüntüsü yazıkışık. Yarınlar bırakmak istediğimiz miras bu değil. Ve buradan açık söyleyeyim, gidip oscar bile alsanız, gelecek nesiller sizi o heykelçili kaldırıırken yüzünüzde beliren gurur ifadesiyle değil ekran başında nefessiz çaresizlik görüntünüzle hatırlar. Koskoca Orhan Pamuk'un bile ne nobelini hatırlar insanlar ne romanlarını da "Haa şu xvideos. com'a girmişken hıslayıp tıslayan abi mi?" diye bahsederler.

Ben aslında bu hafta üniversite sınavı hasesiyle sinan yazacağım, daha "Gerekirse çizimini altınıza yapınız" başlıklı yazı da bir göz hazırlamıştım ama olmadı. Seneye artık. Diğer yandan da düşünceye olursak, "Aman sinavı terk etme gerekirse altına sıç," öğütleriyle büyütülmüş, sinavda altınıza sıcağın bunun garipsenmeyeceği, hoş karşılanacağı söylenmiş bir nesil. Ve eminim ki aramızda girdiği salonda altına sıcan bir aday vakası yaşayay ya da "bir arkadaş" sinavda altına sıcanlar var (Sıcan yok, sinavda altına sıcanın boşvermişliği hayata siner, kitap dergi okumaz, askerde içtimaya bile çıkmaz bence). İşte şimdi biz de, bize verilen öğütlerdeki sinav gözetmenlerine döndük: Tıpkı çoktan seçmeli testin sorularının hızlı hızlı iletareyen çocuğun bir yandan da paçadan biraakmasını normal karşılayan gözetmen gibi, biz de normal karşılıyoruz. Sorun da o, burnumuzdaki koku da.

Merhaba.
"Kedi olarak girmek lazım" diyor önce kadın. Adam da soruyor; "NİFEE" diyor. "E kediyim" diyor. Yine ya kadın. Akılma geldikçe gülyorum ben bana. Acayip sinir bozucu değil mi ya. Deme multiteym. Olanüstü komik.
a Double door ile dumbledore zorlasan aynı şey.

-Tolga Yağcı-
a Hazer Boy'un ekmeği diye bir şey var hayatımda.
"Aman Hazer Boy'un ekmeğine dokunma!" Hazer Boy ekmeği seviriyor çünkü. Ekmele olsun yeter ki Hazer Boy'a. Dişleri de çikyo ya iyice. Üstünde dört, alta iki diş, toplam altı diş, hey yavrum her. Tam altı diş. Epeyşi süra süra bir hal oluyor. Şu hayatta hiçbir şeyden keyif almıyor; epektek aldık kadar. Çyle her epeyşi de kemiriyor. Çavdar epeyşi olacaktı. Susamlı. Dev olacaktı bir de. Dev susamlı çavdar epeyşinin kıvamı tam Hazer Boy'un ağzının tadına göre. Tam ama. Geçenlerde de evde çıktım, dedim "bi sandviç yapayım kendime." Bakımın yoktu. Hazer Boy'un ekmeğine davrandım. Koma ekmele sonuçta. Özlem öñüne düdü, "fakat Alpay o Hazer Boy'un ekmeği" dedi. "Yahu" dedim, "tamam, Hazer Boy'un ekmeği tamam da, Hazer Boy zaten bu ekmeği tamamen yemeye kalırsa bir aya bitiremez, saçmalayısın bence şu anda biraz" dedim. "Oha, resmen haklısın" dedi. "Haklıyam tabi" dedim. "Ne biliyim, konu Hazer Boy olunca insanın aklı melekeleri kayboluyo" dedi. "Tamam" dedim ya, "bu kadar da yapmayına gerek yok yani". Aldım ekmeği, dev koma ekmele. Mobilya gibi. Ha bir eve bir mobilya almışsın, ha bu ekmeği almışsın, aynı. Ekmeği koyacak yer arıyor insan ev içinde. Televizyonun karşısına koyarsın koyarsın ekmeği. Aldım ekmeği, koydum tezgaha, "neresinden davransam da

hangı bölgeni alsam ekmeğin" diye düşünüyordum. Özlem de baktı baktı bakıyor. Bir buyulmuş. Diyorum "beni mi izliyo açabı kendileri şu anda?" Ekmeğin üst bölgesinden içeri birlikte geçiş bir kısım aldım. Gözler üzerimde. Peyniridir salamidir; zeytinidir domatesidir; aldım dolaptan hep bu malmazemeleri, gözler üzerimde. Epeyğin içine içine yerleştiriyorum gödaları, gözler üzerimde. Her hareketim titizlikle takip ediliyor. Kafayı yiyeceğim. Kahve de koydum kendime, gözler üzerimde. Hazer Boy'un da takibindeyim. Salona geçtim. Kahvem ve sandviçim. Kahveden bir yudum aldım, fakat sandviçime davranmıyorum. Sanki çok yanlış bir şey yapıpım gibi bir his var üzerimde. "Hazer Boy'a en sevdiği yerinden yaptın sandviç" dedi Özlem. "E ama" dedim "hiçbi şey söylemedim." "Tadın kaçmasını diye söylemedim ama durum bu Alpay" dedi. "E şimdi de söyleseydin madem" dedim. "Çatlamı ihtimalim vardı" dedi. Hazer Boy'a baktım. Güldü bana Hazer Boy. "E çocuk gülyüo bak" dedim. "Gani gönüllü, o yüzden oldu" dedi. "Nappaz peki" dedim. "Ye gitsin artık" dedi. "Tiyorum bak yoksa" dedim. "Ye ye" dedi, "gönül rahatlığıyla ye" dedi. Pek gönül rahatlığı olmadı ama yine de yedim. Ha lezzet aldım mı, aldım. Çünkü benim sandviçlerim efsanedir. Sandviç, salata, makarna, otlar. Bu dört olayda özlemme tanımam. Olanüstü bir lezzetim var bu dört olayda. Ne diyordum, gömdüm sandviçi. Sonra gece oldu uyudum. Uyuklarm en derin saatlerinde suratımda bir hissettirdim. Özlem. Gecenin karanlığında laflar söylüyor bana. Az açım gözlerimi ve ciddi kordum. En çok korktuğum da duyduklarımı oldu. Biliyorsunuz Özlem'in subliminal mesajları meşhur. Duyduklarım gerçekten çok korkunçtu, "eğer bir daha Hazer Boy'un epeyşini yersen seni cezalandırılmak zorunda kalıcım Alpay, sana bu dünyayı der edicem, yaşam alanlarını kısıtlıyıcım, iletir gitmeni engelliyicim." ...sayıyor da sayıyor... her şeyi kabul edebilirdim de "backalarım kırıcım" nasıl bir

tehditir, tehditler ya. Uyuymuşu numarası yaptım çünkü eğer o anlarda uyanık olduğumu fark etseniz, galiba beni boğacaktı. Bu elim hadiseden sonra o gece gözüme uyku girmedii. Tikiyi uykusunda uyudum hep. Ertesi sabah ilk işim fırına koymak oldu. Bir senelik ekmele aldım Hazer Boy'a. Hazer Boy'un ekmeğinden. Taşıyabildim kadar ekmeği taşıdım eve. Özlem ekmelelere baktı şöyle bir, sonra hiçbir şey olmamış gibi kahvaltıla bir şeyler hazırlamaya başladı. Sakin bir hal vardı. Soğukluğu giyibdi de. İnceden muzafter bir edası da vardı. Gece telkini işe yaramış gibiydi. Bir daha o ekmelelere asla dokunmayacağına çok iyi biliyordum. Annelik gerçekten çok başka bir şeymiş, yaşayarak öğreniyorum resmen. Multiteşem bir olay annelik. Bir yandan da korkunç bir şey.
a Geçenlerde de üstad Ahmet Yılmaz'a oturduk biraz sohbet etdik Çengelköy'de. Dünyanın en komik karikatüristlerinden biri olmasının yanı sıra çok da komik bir adam. Yani normal hayatta da, Çengelköy'de bir balkıyda oturduk, dışar masall. İste bir şeyler yiyoruz, laflıyoruz. Bir adam musall oldu kendisi dünyanın en zeki insanıymış, öyle söylüyor yanı. Daha da neler diyor: Yok efendim bir diskoya gittiği zaman normal şarkıların üzerine kendisi de nota ve ritim ekleyebilmiş, mesela şarkıda "cuva cuva" diyorsa, bu "cuvaupapi cuvaupapi" diyerek farkın nihai mükemmelliğe taşıyabilen bir insanmış mesela. Böyle manyak manyak şeyler anlatırken, Ahmet Ağabey, salata dan tur parçası aldı eline, ve adamın ağzına götürerek, "ye bakiyım şunu" dedi. Adam tereddütsüz yedi, turpu, sonra da gitti. "Bunlara böyle davranacaksın" dedi Ahmet ağabey sonra.
a Hoşca kal.

"Sahne 2017"
 17 Mart Cuma / **BİKE Mutfak Sahne** / Saat: 21.00 / bilet: 0212 327 72 00
 18 Mart Cumartesi / **Kadırlı Kılık Mekan** / Saat: 20.15 / bilet: 0536 954 58 35

"çok güneşli gayet çehov bir öğlen"
dedi bir rus romanı gibi trakyaya
yeşilin içinden fıkmış sarı
korkareli el smir"
Ferhat Şenşoy - Ferhantalojiden

● Madem Avrupa'da ırkçılık
yükseliyor, ne bekliyorsunuz o zaman
Avrupa Birliği'nin kapısında? ırkçılığın
mahşeretini? İkiyüzlü dediliğin Avrupa'dan
medet beklemek, yüzüzlük değil mi peki?

● 1999 yılından bu yana cepheye ölen amerikan askeri sayısı
5.273... Yine aynı yılın berî, eve döndükten sonra intihar eden
amerikalı sayın 128.480... Emperyalizm için kendi evlatları "ama
yemek" o kash sofrasına...

● Avrupa: Sağın
çıktığı olduğu yer...
Türkiye: Sağın çıkışını
tamamladığı yer...

● Son Babakan, miting sarhoşluğundan karıştırdı Bolu halkına
"Bolu Bey'in tonlarını" dedi geçen hafta... "Bolu Bey" tarihî
başlı, simdi "Ankara Beyi" var... Ama çok şükür, "Körseğu ruhu"
da yaygırsız bu halkın gönlünde...

● Portakalı bıcağıyla yıyıdım, baş ucuma koydum, hen hep
yalan yurdurdum, referandumda düml!

● 'Ülkücü bir işi yanm bırakamaz...' Dönerse TAM döner, değil mi
sayın genel başkan? (Devlet, bahçeli, Millet, girilgali.)

● "Naci kalıtsız!" dediğiniz Avrupa ülkelerinde hapse yatıp
bir karikatürücü var mı, bilmiyorum. Bilen varsa bildirsin. Ama
o ülkelerin "kaskandıkları" Türkiye'de, karikatürist kardeşimiz
Musa Kart, baş aydır hapiste...

● CHP, önce kendisinin Türkiye'ye olan ilişkilerini askodan
indirsin de, ondan sonra başka ülkelere için akıl fikir versin...

● Filii Boya'nın reklam filmi anlatıyor: Halkın pratiği,
bürokrasinin teorisini sollamıştır...

● Şu alemde daha evvel
de "melun" gördüm,
görmüdim değil lakin
hollandalı fahist İdrer Geert
Wilders kadar melun,
dürrük, pislik bir canlı
görmüdim be arkadaş, pes
ulan!

● Ridvan Dülmen,
yeniye%100 tulbeli...
%20 tulbeli... %80
siyaset...

● Beslenme işleri
başka ama evranda
çok acıdır bir şey
anlatırdı Prof. Canan
Karatay... 70'li yıllarda
Güney Afrika'da, hastanede
çalışmış, siyahlı doktorların
saamderileri, tuvaletleri,
plajları beyazlardan
ayrılmış... Bir siyah
doktor, beyaz meslektaşının
yanı maşını alıyormuş...

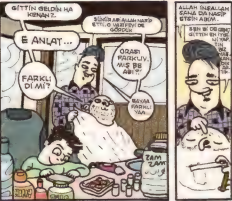
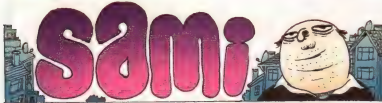
Ve sıkı durun, bir beyaz fenalaşmış zaman, siyah doktorun o
hastaya kalp masajı yapması yasakmış!.. Fazlası sadece zalimlik,
vicdansızlık ve kibirden ibaret değil, aynı zamanda beyninsizlik de
içeriyordu...

● Şu katılmamış halk deyişi: "Kerkenkele s.kti hacmı, benden
mı alıyın acımı?!"

● Aktör Tom Hardy, hşım gibi girdi hayatına... "Locke"
adlı filmi izledim... Entersas, tek kişilik bir film, sadece o
oyuyor... Daha önce hiç böyle bir film izlemeydim... Bilgin de
yok, ne zaman bir başkası görünecek diye beklerken aktı gitti,
bitti film... Sonra "Efsane" (Legend) adlı filme izdim, ingiliz
filmidi, hiç gangster
kardeşlerin ikisini de
canlandırdı Tom
Hardy... Film de, o da
mükemmeldi... Ve nihayet,
"Taboo" (Tabu) adlı, 8
bölümlük, Ridley Scott
yapımı dizide bayırdıydı...
Senaryosu ve çekimleriyle
seyrettikim en karizmatik
dizi oldu... Sinemacılar
zaten biliyorudun, ben
yeni tanığım sayılır bu
değerli sanatçıyla, daha
da bırakmam... (Tabu
dizisinde Charlie Chaplin'in
torunu Oona Chaplin de
var, çok kalbi akımda.
Zaten dişi bir kast
hanıkas, her rol fevkalade.
Merakısı için dizi
klatırları o
meşhur "kurmuz
ubalı ingiliz
askerleri" de
mevcut!)

● İnsansız uçaktan bana ne, 48 yıldır uçağsız
insanım ben...

● Türk Zeka Vakfı'nın bu yılki sorularına gastelede denk
gelemedim, sıtesine gireyim dedim, onu da beceremedim... Mail
adresime yollayan olurusa sevinirim... (En çok kelime bulmacayı
seviyorum.)

HORTLAK Dergisinin MART sayısı
Bayilerde, Marketlerde,
Birtakım kitapçılarda.

Tükenmeden tedarik ediniz.

HORTLAK
çizgi roman okulu

Galip Tekin, Kenan Yazar ve daha başka pek çok
usta çizer, çizimleri göstermek ve çizmek
üzlerine sohbet etmek isteyen genç
arkadaşlara görüşüyorlar.

Yer: Uykusuz Ofisi
Zaman: 18 Mart Cumartesi
Saat: 14:00 17:00 arası

HORTLAK
mükkkkkkkk-
kemmme!
dergi!...

"Anne ben bu kamu kırmı gelicim hal!" (Arda-yaş 3)

"Rakiplerin puan kaybetmesini bekleriz" var bir de... Rakip de zni pamuklara sarmak niyetinde he... Yan gele yat yat, sonra zisibet bekler...

"Annesi geç yaşta doğurunca "Gerizekalı luv" demisler, "Gerizekalı olmadım, İTÜ'de ocayım" diye anlattı...

"İlkokul dörde doğurunca, Kayseri'de, abim hmet ilse öğrencisiydi, Ferdi Tayfur'u gık verdi, ondan görüp ben de sevdim, Ferdi ayfur'un "DERBİDER" adlı filmiyle yirmi kez zeyretlik! Halen daha sahne sahne hatırlımdır... İ tuluhi da komedyen Enis Fosforoğlu'nun filmide kötü rolde oynayıp, hile ve dilme ile anan Perver'i Ferdi'nin elinden kaptırmıştı.

"Ankara'da Güzün Sokak'taki Güzün Taksi'den bir araca indim... Ben böyle insan canlısı, sohbetle muhabbete teşne şoför örmüdüm, yaman adını Hüseyin abi... "Hayır çıkarsa, köye gidip urban kesecem" dedi...

"İki türk arkadaş, New York'ta, sahile bakan evlerin önünde arkütürden aldıkları gıdaları yiyorken, beklı yaklaşıyor, "Burada yemek yemek yasak" diye... "Niye" diye soruyorlar... Nerele öldüklerini soruyor bekle, türk öldüklerini öğrendiğinde de kişilerin aramızda geçecek ve parmaklarını tutarak halay çekmeye başlıyor... Nereden öğrendiysen, hastası olmuş adam halayın... e'rifilimi başlayıp saçma biten hikayelerin mefiumum...

"Şiir Kütüphanesi... Nüföer'deki Nazım Hikmet Kültür ferkesi'nin içinde gördüm, Bursa'da... Şiir Kütüphanesi beni ok mutlu etti, çöğalar artmasını dilerim..."

SORUNUNUZ DAHA DERİNLERDE YATIRILABİLİR. BİR DE ÇOCUKLUĞUNUZA İNELİM...

Eğer odadaki en zeki kişiyseiz yanlış yerde-siniz demektir...

Modernleşme yolunda babaya isimle hitap etme geçiş dönemi...

Hayat kimsin içine kolay değil. Araba kullanmayı babasından öğrenen çoğu insan deniz bahaştığını anlayacaktır. Aile sikitilmiş bir sistem, araba sikitilmiş bir araç, çok fazla pedal var, vites değiştirilme

yi insanın üzerine iktisemmiş, yanlış bir hareket yaparsanız araba takılar atabilir, araba takılar atarsa babanız bu duruma sinirlenip

başır, araba takla atarsa da babanız zaten başıyorsa. "Debriyaja iyice bas" diye başıyorsa, "debriyaj insanlık suçudur, neden otomatik vites araba almadın?" diye başıyorsa, "su an anlıyorsun ama şu vites araba insan ile makinelerin bir olma ve çok yaklaştığı, ortak bir bilince büründüğü, birbirlerinin uzantısı haline geldikleri bir doğudur. Benzetmemi zamana göre görürsen seks gibi bir şeydir. Vitesli araba olmasaydı biz sıradan insanın makinelerin

arında yatan mekanizayı bu kadar yakından tecrübe etme şansını bulamazdık, bu mucizeleri layığıyla takdir edemedik" diyor. Tabii ki öyle bir şey demiyor, "ününe baka önüne! Brak! Sağa çek! SINYAL VER! Gerizek! ölüml! Boşa al vites!.. DEBRİYAJA BAZ ÖNCE! Ya sen niye böylesin?" diye başıyorsa. Debriyajı yanlış ayarlayınca can havlıyla gaza abanınca araba da başıyorsa. Bir yerden bir yere gitmenin en doğru yolu bu olamaz. Yargılanacakmışın.

Hayat kimsin içine kolay değil. İşe gitmek için sokaka her çıkışında mahallede kucağında dev gibi bir sakı çiçeyle gezen bir adam görüyorsun. Üstelik kel. Zorluk seviyesini maksimuma çekmiş, oyunu böyle oynuyor.

Yolda görüldüğü dev çiçek lazım mı diye soruyor. İnsan buyoutunda bir çiçek düşünür misiniz? Bakması zor, çok uğraştırır, vitamini var, özel toprağı var, bakamazsınız gibi, evinde insan ölmüş gibi olur. Ne dersiniz bu teklifime? İnsan buyoutunda dert satayım mı size? Çerezdeki insanlar size yeterince dert vermiyor mu zaten? Her gün mahalleyi kucağa dolamaktan şişme

montlu şimşir çengini çocuğuna dönmüş zaten çiçek. Ucuza da değil, kim alır? Bu para kazanmanın doğru bir yolu mu gerçekten? Enine babına düşündünüz mü gerçekten bu işi? İsten eve döndüğünde dev çiçek tabii ki de evin ortasında, yerini beğenmez ölmeye hazır bir şekilde duruyordu. Bebeğin aniden dev bitkinin içinden çıkıp

"ÇOK GÜZEL Mİ? DEBRİYAJA BEN DE 'EVE' DİYE BAĞIRMAK ZORUNDA KALDIM. ARNOLD SCHWARZENEGGERİN PREDATOR DİYE BİR FILMİ VARDI, ORADA KENDİNİ CAMURA BULUP BİKİ BİRÜŞÜNEN İÇİNDE KAMUFLE OLUYOR, ÖYLE BİR SÜRPRİZ HAZIRLAMIS BEBİĞİM. 'Kel bir adam var, kucağında sakıysıya dolaşıyor, ondan mı alдың?' dedim, 'Evet, çok güzel değil mi?' dedi. Evet. Ben bir süre damada olacağım, çiçek ölmüş neredeyse kırakabiliriz ve oraya nasıl taşıyacağımızı ön düşünmem lazım. Bilmem sokaktaki ufak çöp kutusunu yanına bırakamayız, belediye görevlileri almaz, mahalleli şikayet eder. Belki kucağında ölü çiçeğe ana caddeye çıkarm, yağmur altında çöp arabasının gemesini beklerim. Belki belediyenin bu tarz ölü dev bitkileri topladığı bir geri dönüşüm merkezi vardır, kamyonet kiralayıp oraya götürmek zorunda kalırız. Bilmeyorum. İnşallah bu iş de para cezası ya da hapisle sonuçlanmaz.

Bir gün sonra bitkinin dev yaprakları çürüyüp dökülmeye başladı, iki gün sonra evde belediğimiz ev taşıyandın dev bitkinin çürüyüp yere düşen yaprağı kemirirkin yakaladım. 'LAN! HAYIR!' diye başıyınca yaprağı yemesine mani olacağımı anladı ve yaprağı ağzına sıkıştırarak evin içine kaçmaya başladı. Biz bu bitkinin ismini bile bilmiyoruz, kel çiçeği söylemişim, sadece yağmur ormanlarında yetişen tropik bir sakı çiçeği olduğunu iddia etmiş. Yağmur ormanı demek zehir demek, yağmur ormanı demek ölüml demek. Taşınan kesin olarak yaprağı yemesi lazım. Benim avlanamam bağırabilim ve beyin olarak taşvandan daha ileri bir seviyede olmam. Taşvandan avantajı ise küçük götü sayesinde evden insanları ulaşamazcağı noktalarla sığılabileceği ve motive olduğunda aşırı hızlı hareket edebileceği. Motivasyonu çok yüksek olduğu için koşa koşa gidip kendisini yata odasına dök ve gardrobun arkasına sıkıştırdı. Beynini ve vileda sopasını kullanarak taşvandan sıkıştığı yerdan çıkarttırm, dev yaprağı ağzından alırdı, başıma çeşitliliği kullanarak onu odasına doğru yollandırdı. ODANA! ODANA GİDİYORSUN! EVET! ODANA GİDİYORSUN!

Eve çiçek aldım.

Ben sana bağırmağ istemiyorum. Bizim babamızın bize çok bağırdı, özellikle araba kullanmayı öğrenme sürecinde çok bağırdığı için oturup mantıklı bir şekilde tartışmamız bazı şeyleri. Çünkü başıyınca ne oluyor? İletişim kavrılmam kapatıyorsun. İletişimimiz kalan bir toplumun bireyleri şikâyet edebilir. Ben böyle olmak istemiyorum. Biz seni ortalamaya yaşam sürenin üstünde yaşatmak için inanılmaz bir çaba sarf ediyorsun. Sen cins taşvandan, senin vahşi doğada hayatta kalma süreni 1 (bir) gün. Neden böyle yapıyorsun? Senin için zehirli olmayan, öğütilebileceğin her şeyi zaten sana veriyorsun. Neden? Çünkü seni insan yerine koyuyorsun, çünkü instagramdaki taşvandanlar hiçbir şeyin geri kalmasını diye uğraşıyor. Ama sen yere zehirli yaprak düşüşü gibi koşa koşa yemeye diğiyorsun. Ya sen niye böylesin? Evim malını neden yitirsin?

SEN BENİM MALIMI YERSEN, BEN DE SENİN MALINI YERİM! Bunu görüyor musun? Taşvandan masası! Benim için dert değil bu... O kadar rahat yerim ki bunu. O kadar iyi evrim geçirdim ki her şeyi yiyebilirim. Sıkant yok. Oysa sen benim yediğim çöp şeyi öğütmüşsün. Bu gerizekliği olmadan ve evrimde biz insanlara göre çok gerilerde olmadan kaynaklanıyor.

O aşkım sinirle oldukça çok taşvandan yedim. Amacım taşvandan bir ders vermek, sahip olduğun şeylerin değerini daha net anlatabilmek sağladık. Ancak bunu yaparken babama, babalarımıza dönuştüğümü fark ettiğimizde çok peçtli... Kalp kırılmış, iletişim yolları tıkanmış, taşvandan küsmüşüm. Ağzında hala taşvandan masası olduğu halde yarım yamalak bir azdır diledim, ondanırdan özüldüm.

Beni bunların dibine gömünüz.

Hayat kimsin içine kolay değil. Ölüml işe fırtınalı bir deniz yüzölçölünde insanı sonu sığılmazca sıcak ve güvenli bir liman bekli de. İşte benim de taşvandan yeminden zehirleml ölüm denilen o sakim limana demir atmanın hikâyesi budur. Utunmayın, bir kızıldileli atsa da "bir insanı anlamak istiyorsan, gökte üç ay eskiyene kadar onun ayakkabılarıyla dolaşmalısın" der... Ve babanız size çok başıyorsa bu beki de gerçekten gerizekliği olduğunuz ve saçma saçma hareketler yaptığınız içindir. Sevgiler, Erman.

Yine öküde yok.

Furkan Özçoban

HASRET RÜZGARLARI VE TEKNOLOJİ

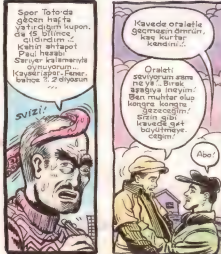

ŞAHMERAN

Tribal

enfeksiyon

"Şimdi bir rüzgâr geçti buradan" Koşum ama yetemedim..."
Cahit Kılıcı

"Bütün mutlu aileler birbirine benzer. Mutuz ailelerine herbirinin kendine özgü bir mutsuzluğu vardı" Anna Karanina romanının, romanın kendisinden de ünlü açılış cümlesi.

O mühiş teşbi, Belirlece her ahenkimsi o iki cümle.

Mutuz olanları gönlünü almaya da çalışan bir yanı mı var biraz sanlı! (diğerleri hep aynı, bizimkiler hep değişik değişik) Büyük, çok büyük (eğer şeyi şu hayranı da olduğum) Tolstoy'a ayıp olmasın ama, sözünü ettiği o alışıldık "mutlu aileler" le, en ufak bir benzerliği olmasın, çok başka türlü, hiç rastlanmadık bir şey, bir tuhaf "mutlu aile" vardı bizim mahallede. Vardi. Balat. O içli cümleyle her karışığız bizim: Hep aklında. Bamışa beçitirdi. Benzerisizdi.

Biri, Halic'e doğru inen Ayhan Caddesi'nin (yokunupun halli düziyeği) ortasında (kırta) içeri sapan, diğeri o caddeye paralel iki sokakın kesiştiği, o dört yu ağzındaki. (kışe kapmoca da oyanan o kışeler-yerlerde her tapın, teker teker, bir bir bildirir- iğniz güncünaz hep yerinde geçiyor, müsaitler, mazgırlar, çöp kapakları) Köpekde ilki kışa o ufaklık ev. O ev işte, işli işli sirdi. Bir tür şaş yayardı. Boşken, onlar bir misafirliğe falan gittiklerinde, ıpkanı yannmazken dahi bakarken o tarafa geynihtiyay gülümsürdün.

Nasıl ağzıyortlar, nasl coşuklu, nasl sahici, cocukcu bir neşe. Yetişkin olma cıddiyetini, kuralları falan anlamazdan geldikleri için miydi? Neydi. Kaynağı? Sebepi? O günkü kafam bıyana, bugünküne bile hâlâ tam olarak içinde içkamağım bir şey (düziyünörüm hâlâ, dur. balakim) Sağ nerdeyse tamamen doküle, şımpanca, koca boylu, güler yüzlü o adam: babalar: İştin döndüğünde, sokakta cıynayz açuklarka şakalsamdan, anıan güldürmeden eve girdiğine hiç rastlamadım. Bize el sallıya sallıya kapıdan geçerken içimdeki (top. oynayozı meşle, topu ele, daha önce hiç gülmüştüm acı, komik şakillere terlece bota bota, sekti, tuhaf bişeyler söyler hepimiz güldürdün) Terastaki o minik minik renkli ampuleterden, telleri eğip buke buke yapılmış süsler: O süsler de onun işi. Anneleri de kocasından çok farklı değdi. Bazen ağzıyaz inip mahallelin kollarıyla seles, heşşay oynadı. Bamışa, vıranayın bir rüye diyardın geneli gibiydi: Yazarken bile şimdî yalan söyleyormuşum gibi tuhaf bir duygu içinde. Daha fakir de değildiler, daha zengin de. Herkes gibi. Çocuk çocuk, (kediler mediler) hepberilke oynuyorlar, şakalsayortlar, şarkı söyleyortlar. Anlatıyortlar, dinliyortlar-Roman değitler, hayır, gülmüşeyleri, mutuluklan hep bi kırı, buruk, en coşuklu eğlencikleri ando daha gizli bir hüznün olanda-Bu bizim ailenin mutuluklarmın içinde sihrin süz. Gram yu. Hiç bilmedim, şaf, kışkırtıcı bir mutuluk, bir gerekçe neşe-Bir sürekli hareketsiz halinde. Hep bir cıvelan hali. Kıpır kıpır: Bir baktıysanız kış kattaki pencereden bakan o fıskıye şaş köz, hop birden yokoluyor. Annada tersine cıkmış, koşutuyoruz. Ne oldu? Ne zaman çıktı? Silir gib. Merdivenler vızır vızır. Biri çıkıyor, biri iniyor. Hep kosa kosa (yalnız, gürültülü, potansız falan de değildiler. İçkelci, sıkışık, efendi insanları. Herkes sevdi onları) Altı üstü, tamamı onları sız. İki dudakta bir ev Küçük kızları oynayak gibi gerekçe neşe. Perdeler sürekli açı. Saklıyacak bişeyleri yok. Bir mahallelin diğer "sakleni" (herçekten sakındık ama ha, yalız) öyle miyiz bakalım!

Hiç alakamız yok. Bamışakıyız. Perdeler sımsıkı kapalı. Ölçülü, ağır, biraz içine kapanık insanlar. Bizim evin cımbasından pencereden (kinci kat) o ev görünüyor. (Eski tuğlalı Bir Rum eviydi bizi) Bir gün. Bir gece vakti.

O evden ağlamalar, feryatlar, çığlıklar yükseldi. Konaşık sokak çıktı. Meğer babaları, o mühiş adam olmuş. Çocuklarındın biri, yaştım, arkasından, "Hiçbir rahatsızlığı yokken, sapasıklaiken, eve gelmiş, bir sorda içmiş" ve ölmüş. Öyle anlattı arkadaşım (hâldi, bugün dahi sodo şişleri, o şişlerin yeşili) Ardından çok çok tuhaf bişey daha söyledti. Bir yerdin mi denmez, kamyonla bir yerdin bi yer ne kaledirdin, o sarımsırdan, yolda birdin dirlinç adam. Mutuzeler o kadar yalen ki onlara. Mutuzeler. Ölümünden daha mümkün görünüyor: "Deneyecişiz on" dedi. Aynı gece. Bir kamyon kırılardık. Ölüyü üstü açıp kassına koydular. Kendileri de hepberaber o açık kasada. Yola aktılar.

Geceyarıydı. Hiçbiri bayırmıyordu. Umutsuzdular. Ben yola çıkılmıyordum. Haffı bir yağmur da başlamış. (Yıyır yordum) O zamanın yolları. Eski sarımsal kamyonlar. Ben de uyuyamıyordum. Bütün gece eve bakıp durmum pencereden. "Ne zaman dönecekler? Evin içkari ne zaman yanacak?" "Noolur dirlinliş Alınlar. Noolur..."

Olması sonra. Ardından, çok şapırtı bir şekilde, bir mutsuz sonlu masalı, bir kırabın andin birşi gibi. Anınsız taşındı. Kitabın başka sahifesi yok.

O tuhaf "mutsuz deneyi" ni, ölümsüz camırdıyır cırtıyılış kafa karışıklığı ile değdi, yetiklerin kurallarna yabancısı olmaları, o kuralları reddedildikleri yüzünden. Tahayyüllerinde, coşukluğa, masalsılığa, mutuzlere açıkları yerin genişliğinin, iyi niyetli olmaları, iyilikleri, mutuzleri mümkün görmeyle ilgili olduğu sanıyorum. Neşeleri, mutuluklan da aynı yerdin neşet

ediyordu galiba. Onlardan çok şey öğrendim. Devamını da çok merak etmişim ama. Hâlâ da ediyorum. O yıldıro biri tozınca, ara k bulusan, yetiye girmiş

O mühiş karış koyaşla, mizah duygusulla, coşukluğa, oynma, hayal dönüştürme terkmezleyişleri, iyilikleriyle, iyimserlikleriyle ele etdiklerini sandığım o mühiş şiş, daha toparlanmalarına yardım etti mi? Nasıl etti? Yoksa bir günde andın büyüdüler mi? Bilemiyoruz.

Mutuz sordun (o çok var) daha ziyade, bütün mahalleyle yaykıldın, heşşime, seşse o mutuluk, "Brick" olan o'yu. En çok o'nu hatırlıyorum.

"Dinlemeyenler. Terin içinde yarılar içinde bizi güldürmeye çalışayşın. Herç unutmazayşın. İşte o da bir çeşit "diri"lik işte...

Heşşime dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilyorum...

...RIZDE VE BENDE...&

SATHODUN
FIVE BOYLE
DYLLYORDUN
FAMAH
CHINA SIKI
SATHI

NASTI YA SİZİ ÖPÜŞÜRKEN Mİ
GÖRMÜŞ? ŞAKA YAPIYOSUN.

HAYIR YAPMIYORDUM...
YANI BEN İPEK'İN
BİZİ GÖRDÜĞÜNÜ
GÖRMEDİM O SÖYLEDİ
SONRADAN BANA BİZİ
GÖRDÜĞÜNÜ

TRILT
TRILT...

TRILT
TRILT

HOW
BECAUSE
HEAVEN
GELIV
DIA

HAYDAAA...

0000
BURAK BEYÇİM
BU SES TONU
KONUŞMA ÖZ
GÜVENİNİZİ H
RAN OLMADIA
DESEM YALN
OLUR...

SAFAK NOL
YA NE KI SİM
NİYE BOMBALI
ŞİMDİ PEŞPE
YERE ANLAWA
YORUM

SAFAK BENİ SINIRLANDIRAMAYE ÇALIYORSAN
BAŞARIYORSUN SÖYLİYİM... HATTA BAŞARDIN... DAHA
FAZLA UZATMASAN İYİ OLUR... NİYE YAPYORSUN
BUNU?

BALKONDAKIN SEN DUYU,
YORUVA YAGALMURUN SESINI.
SIGARA MI İÇİYORSUN?

EVET

EVET
CANIM OR
GECENIN
SANTLERI
SANA BO
SEY SOYU
DE HEY
GEBER
SIADI PA
OLDUN

SAFA < SACMA
LAMA VETER
NOOLURSUN NE
PANİK OLMASI Y
ŞAKA YAPIYOSU
Dİ Mİ BİLİ AR
GELİYORUM
Diy...

HADI GÜREL
SUNUZ BEN
Bİ SAĞTE
ORDAYIM
BAY BAY

EVERET ...
HERDE
KALMISTIKZ

15

10

**"kendimi
durduracak
değilim"**
Fırat B

Firat Budacı

Sevgili oğlum, bana benzememem konusunda yıllardır dualar etmememe rağmen büyük bir hızla yanına yuvardığını görüyorum. Sen bilirsin, ben kararlık tarafayımı, iş yaramaz bir hayatın son kahramanlarındımın. Gerçi aç değilmiş, açik değilmiş, idare etmek konusunda bir tür pirim, ama şunu bilmelisin ki sen benim yaşma geldiginde şartlar farklı olabilir. Apple, iPhone 9'un ardından numarayı bırakıp harfere geçmiş olabilir. Kriyo biyoloji, ekisi 273 deredese insanı dondurma işi yine yağınlaştırmış olabilir. İnsanoglu, Mars'ta koloni kurmak gibi saçma işleri birakıp dünyayı kurtarmak için dev ekolojik adimlar atmaya başlamış olabilir. Hollanda'nın konserlerini iptal etmekle tehdit eden Murat Kekilli pısmıklık içinde yaşlanmış olabilir. Boylesine bir çoşku içinde, sen hâla tavana bakıp, düşünmekle çözülmeyen hatta daha da karmaşıklıktan kaygılar mı büyümek istiyorsun? Her şey değişir ama tavan değişmez. Tavan her devirde aynı tavadır oğlum, bakmakla tükenmez.

Aslında iyi başlamıştım.
Psikoloji bilimine hakim olan
annenin senin için (öfken
için) aldığı şişme haciyetmazı
sağı sol yumruklarına bir
güzel dövüyordun. Wawa'kick
boksan suratı dız, WVV'de
uçan direk gibi fantastik
hareketler sergiliyor, senin
şiddet karşısında hep yazı
kaleceğin yönündeki kaygılarımı
-dövdiğün şişme bir oyuncak
da olsa- bir nebez olsun hafifletiyordun. Bir ara
çoşukya kapılıp elmana ben de saldırdım; döner
teme, aduket türü hareketler ve çıkardığın
uzakdokuz sesleriyle senin gönlünü kazandım. Baba

oğul, hacıyatmaz döven ganip bir aile görünüştü
versek de, aslında öfkeli kanaliz ederekek modern
pocajoyje göz kirpiyorduk. Biz böyleyizdir oğul
Tekme tokat bir dövüş için bile yaşına uygun,
küçük, modern sürüşün saklamayı severiz.
İlerde gerçek bir şiddetle maruz kaldığımız, şişme
hacıyatmaz günlerinde sana kazandıracağımız
tecübeyi kullanmanı bekleriz. Örneğin adamın
birine tıpkı hacıyatmaz yaptığını biliş vurduğunda
adamın da hacıyatmaz biliş düşeceğine, sonra
hacıyatmaz biliş ayağı kalkacağı öngörüyoruz, o
adamın hacıyatmazdan farklı olarak sana geçireceği
yumruğun tadını öğrenme işini ise tamamen sana
bırakıyoruz, her şeyi alicenden beklememelin
oğul.

Lafta uzmanlık istemiyorum sevdiğim hayırmaz. Gerçekten güzel dünyodurdun hacıyatmaz. Seni seyrederken, "Galiba," diyordum içimden, "bu oğlan kendini korumayı basarsak." Sonra ne olduysa bir anda dövmeyi kestin ve annene hacıyatmazın patlayıp patlamayacağını sordun. Annen hacıların baten patladığını, ama bunun bir sorun olmadığını, eğer patlarsa yeni bir hacı alabileceğini söyledi. Ben de anneni "Tabi tabi, alınız," diyerek kesin bir dille onayladım. İşte o an öğrendim bizim şişme hacıyatmazı bir isim verdiğini. Hacı yatmazak babı "Bob" dedin gözlerin buğulanarak, ardından Bob'un patlamasını istemediğini ve onu çok sevdiğini beyan ettin. Ben o an evyad, dedim içimden, seni tanıyordum ve bu noktadan sonra olayların kontrolde çıkacağını çok iyi biliyordum. Fakat daha biraz önce neşe içinde yürüklüğün Bob'a sarılacak ve onun "iyi biri" olduğunu ağlayarak haykırarak kadar abartacağını tahmin etmiyordum. Şiddetten dramaya geçiş beni sarıya sürdü oğlum. Şişme bir oyuncak "iyi biri" dedim an geleceğini kaplayacak garezileğin en net biçiminde gördüm. Vıcıcandın

fantastik boyutta geçecek kadar
arsız olduğunu ve bir ömür
boyu peşini bırakmayacağını
yüreğinden hissettirmiş. Ama en
çok, sarıllarak ağlamamın bile
seni kemediği ve şişme bir
hayatıma öpücüklerle
boğduğum an hissettirmiş
derin kederi.

Dövduğün "birini"
ağlayarak öpücüklerle
boğuyordum be oğlum
"Galiba," dedim, "be
oğlan kendini korumayı
asla başaramayacak,
hasmına vurmayı
başarsa bile hemen
ardından ağlayarak
onu öpücüklerle
boğacak."

En azından, keşke ona
bir isim vermeseydin be oğlum. Çünkü canlı
ya da cansız herhangi bir şeye isim vermek
ona bağlanmak demektir. Mesela insanlar,
kedilerine fındık, susam, ponçik, miko gibi isimler

vermeseler, adı geçen
kedileri o kadar da sevenmezler. Çünkü evin içinde
her gün görülmesine rağmen, ismi olmadığı için
yabancı statüsünde sayılabilecek bir kediye sevgi
değil, ancak selam verilebilir. Bilelimyorum oğlum,
örnek tam yerine oturmamış olabilir, küçük aklını
çok karıştırmak istemiyorum, ama şunu bil ki
insan dövündüğüne isim vermez, ona "şerefisi" der,
"kimsin lan sen?" der, "ağzını burnunu kırarım
senin içi" der, ama isim vermez. Eğer isim verirse,
"şerefisi Bob" gün gelir, devran döner, gelin seni
döver.

Beni yanlış anlamayı istemiyorum oğlum.
Ben, siddeti yüceltmeye çalışmıyorum. Annen ve benim tek amacımız, içinde biriken öfkeyi boşaltabileceğin güvenli bir alan oluşturmak. Bilmeni istiyorum ki, öfkeni boşaltacağın alana sevgi tohumları ekersen öfken yine içinde kalacak. Bob'a sarılarsın öfkeni sarılırsın oğlum, öfke içinde kalırsa, su karpak düny'a, "İşte kırılın bir insan!" diye taakudlandırır "tanır seni. Kırılganlıklar; ilerleyen yaşlarda insanı kendi içine kapatarak depresyona sokarak ilerleyebilir, işte bunun için (baban gibi olmayan kişi) onu dövmen gerekiyor sevgili oğlum. Öfkelendiğinde sana babana değil Bob'a vurman gerekiyor. Bob bunun için var, pedagoji Bob'a vurmanı istiyor, böylelikle öfkeni aktımanı ailene, topluma ve en önemlisi kendine karşı yumuşak olmanı hedefliyor. Mısal, benim hiç Bob'un olmadı oğlum, senin yaşlarında hiçbir öfkelendiğimde duvar tokatarım, musluk başı sıkır, kimse görmeden koluk döverdim. Duvar, musluk başı ve koluk. Bob gibi pedagojik varlıklar olmadığında kişisel gelişimim olumlu katkıda bulunmazlardı. Oysa sen ne kadar şanslısın, ailenin gözetiminde döveceğin bir Bob'un var. Bob'u dövmen yasal. Bob senin helalin oğlum. Bırak patırsas patıdsın. Annen yenilerini alır; baban senin için nicelerini şisirir.

Not: Mektubumu bitirdikten sonra aklıma
oğullarına belli konularda özlü sözler bırakan
babalar geldi. "Zorbalık işme bir hacıyatmaz gibidi
oğlum, kurtulmaya çalışsan da geri gelir. Gerekiyorsa
kendin için ohu patlatman gerekir." özlü sözü
nasıl? İşini görür mü? Beğenmediysen kullanmak
zorunda değilsin.

UYKUSUZ

9 MART PERŞEMBE
SAYI: 2017/10 No: 497
4 TL (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL

1336 1707-1011
4 971307 961000

Tayyip Erdoğan, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü
öncesinde yaptığı konuşmada, "Kadını insan
olarak kabul edersek pek çok şey çözülür" dedi.

SELAM DÜNYALI BEN İNSANIM!..

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

BİSİN SINIPTA Bİ ÇOCUKLA SACIYASAPAN TARTIŞIMAYA BAŞLIYDI. BEN BÖYLE KARŞILIKTA NASIL OLSA ÇALIŞTIR HALDE ANCAK GERİZE-KALIR SINIFINA GİREBİLEN BİRİ DİYE DÜŞÜNÜŞÜNDEN SÖZLEŞİMLERİNİ HİÇ ONANMAMDIYIM. BASTA, AMA Bİ BAKTIM GAYET MANTIKLI KONGRESİ. SAKIN FİLAN DA BÖYLE, GAYET NET. İNANILAN G.T. OLUP VE NE YALAN SÖZLÜK SACIYASAPAN BAYLA.

GAİLİ DEYEMİYDİM AMA HAKLILIK DEĞİŞMİŞ.

ÇALIŞKIRAN FİLM İZLİYİZ DİLEMEKTEKİN SİYERİNDE O Bİ KANAL VAR YA, OKUYAKI TARTIŞMA PROGRAMLARINI DÜNYADAN. YOK 'GİZEMİN SESİ' YOK 'DÖĞRÜK PAK' FİLAN HANI OLUP YA YALAN YALAN PROGRAMLAR.

İŞİNİ TABİ Kİ VERİYORDUM AMA, Bİ MİLLETVERİLİ VAR. SANIRIM ŞU DÜNYADA EN ÇOK İZLENİP BİLİNDİRİLEN İNSAN ÖZGÜ. Bİ İNSAN BU KADAR İYİ YALANCI VE AKILLIK OLUP HİÇ Bİ SEÇİLİR DÖĞRÜK BİLME AMAÇI YOK. HATTA İYİNE ETİME AMAÇI DA TAŞINIO BU HERİK. OKUYAKI ÇIKARIMIN TEK AMAÇI VAR, KARŞILIKSIZLIK SÖZLEŞİMLERİ DÜNYADAN VE ONI İZLEYENLERE KANLI BİRTÜZÜM GİBİ KÖTÜLEMEK.

E NİYE İZLİYÖM DİYE SORARSANIZ DA HAKLILIĞIM AMA, İSTE BEN DE BİLKİ YENİLİR DİYE Bİ LUNUTLA SAKIN DÜNYADAN, AMA NAFİLE. BÖYLE Bİ İNSANI YEMESİNİZ.

NİYE YEMESİNİZ BÖYLELERİNİ BİLYO HANUSANIZ

SİZE İSTEDİKLERİ GİBİ YÜRÜP BAKAR VERİLECEK ÇÜNKÜ SİZ BİRDİNE İNANIR VE TUTUNUR- SUNIYIZ. ONU SIKIRAKAMIZINIZ İÇİN YERİNİZ BELLİDİR. KACAMASINIZ DA.

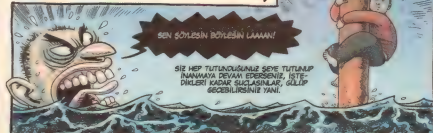

BALIKAR SAKIN SÖLDÜM VURUR SİZİ BÖYLE

AMA İÇTEN İÇİ, VOÇTLARININ İÇERİSİ ÇOKUSAKİLELİ DA BİLEP SİZİ SIKIR OLULAK. TİPKİ BENİM DERSHANEYİ ÇOCUĞA YAPTIYIM GİBİ, SACİDE KADINAVAR İÇİN İNANCIY- DİNİ TUTULUMLAR BİŞİ OLMAZI İÇİN KENDİLERİNİ SAKLI BİLE SAVAR BİLALAK.

AMA GÜN GELİP ORTALIK SIKIR BASTIRINDA DEPOLUP GEDEN YİNE OLAR OLUR.

KÜLSÜZ

USA
NORMAL SARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında toplumsal mücadeleler sonucunda toplumun muhtelif grupları haklarını siyasi otoriteye kabul ettiren, Yeni Türkiye'de de kadın hareketinin onlarca yıllık mücadelesi sonunda siyasi otorite dışı gelmiş ve belki de kadını insan olarak kabul etmenin iyi olacağını söylemek zorunda kalmıştır. İnsanlık için minicik ama Yeni Türkiye için devasa bu adımı kutlamak, **Yeni Türkiye'de de güzel şeyler oluyor**, demek boynuzumuz burucudur.

Normal şartlar altında hükümetlerin yaptığı yatırımlar halka hizmet ve devletle de gelir olarak geri döner. Zaten hükümetler de öyle şaşkoları Tahakkale borarsacı gibi yatırım yapmaz, riskle girmezler çünkü harcadıkları para belalarının fos kaçakçılığı indirildiği para değil, ülkedeki tüm vatandaşların parasıdır. Ama her nedense **Yeni Türkiye** ballandıra ballandıra anlatılan, havai fişeklerle kutlanan, kabara kabara anlatılan ve tüm kanallardan canlı yayınla duyurulan yatırımları karıştırdığı her yıl yüzlerce milyon dolar para kaybeder. Dünyada "Gelin ülkemize yatırım yapın, zoru ederizsize biz karşılayacağız, üstüne de siz bir cıvalı para vereceğiz" diye yatırımçı çağırın tek ülke emin olun ki **Yeni Türkiye'dir**. Bu şartlarda yabancı yatırımcıların **Yeni Türkiye'ye** gelmemesi hatta dünyadaki tüm ülkelerdeki yatırımlarını bırakıp hep beraber **Yeni Türkiye'ye** yerleşmelerine gerek yok, bu gücünin batesi karşı tavır alması düşündürür. Zira çöleştireceğiniz parayı verip üstüne bir de cebinize harçlık koydukları bir kumarhaneye insanların girmek istememesi düşündürmelidir.

Normal şartlar altında bilhassa resmi haber ajansları, haber yazarken son derece keskin iklere ve kuralara bağlı kalırlar. AP'nin BBC'nin New York Times'in ajanslarını yayınlarda kullanacakları dile, kelimelere ve imla kuralına sıkı kılavuzları vardır ve bu çerçevede içinde kalırlar. Ama **Yeni Türkiye'nin** resmi haber ajansının kendisini içinde kalmak zorunda hissettiği tek çerçevede Kuzeyde Oluşur çerçevesidir. **Yeni Türkiye'nin** resmi haber ajansı, mahallenin meraklı baz kâkalya, laf sokma heveslisi sakız patlatan dilberi arasında gidip gelmektedir:

Normal şartlar altında bir ülkenin üniversiteleri bilim ve düşünce üretmekle görevlidir. Üniversiteler gençlerden birer araştırmacı, araştırmacıların bilim insanı yapar. Ama **Yeni Türkiye'nin** üniversiteleri gençlerini de araştırmacıların da bilim insanlarını da kurup kurup zankı yapmaktadır:

Normal şartlar altında insanlar rüvet verdiklerini pek de öyle yü orta hele de mahallenin sakorunda ve üstelik sorulmadan söylemezler. Bir insanın, başka bir suçtan yakalandığı mahkemede, ihale alabilmek için yıllardır rüvet verdiğini dile getirmesi için anasız çok büyük bir perşanlık duyarız "Bunun de cıvalmı çeyirm biri" demiş gerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** bazı sanıkların, tiraf değil savunma olarak ihale alabilmek için rüvet verdiklerini söylediklerini görebilirsiniz. Bir insanın, suçsuzluğunun kanıtı olarak bir siyasi partiyeye rüvet verdiğini söylediği garip ükneye **Yeni Türkiye** denir.

LA @Baski_yayin

Osmanğazi Köprüsünde 50 günlük zarar 225 milyon lira... Bu zarar devlet tarafından şirkete ödenecek.

İşle ile savaşıacak kara gücüne ihtiyaç duyan ABD ve Rusya, Türkiye'yi savaşı için sokmaya çalışıyor.

Erkekler, şubat ayında 24 kadın öldürdü, 7 kadına tecavüz etti, 21 kız çocuğuna cinsel istismarda bulundu.

Galataport projesi nedeniyle yıkılan Tarihi Karaköy Yolcu Salonu'nun ardından, birinci derece tarihli bina olan Paket Postanesi de yıkıldı.

ARKADAŞLAR DEDİ...

YAV TAMAMAM, TAMAMAM YAV...
LAN NE ADAMIN LAN...
BÜYÜ OĞLUAM
BİRAZ
KEH HE.

ŞŞ
KARİKA
NE ZAMAN
DEDİN?
TAMAMAM
ARİYCAM
SENİ.

TAM SAĞAM BU ADAM YAA... HEY ALLAHIM
YAA... BU GÜN AYIN KACI? 12. ŞİTAY.

Ş HAFTAYA
OLUYO
O ZAMAN
DI MI?

HAYIRDI?

YA TAMAM
YOK MUT

BU SALAK DÜN SARMOS KARİYLA
BÜTÜN BİZİM WATAP
GURUBUNA ANTALVA
BİLETTİ ALAN
MAL.

EEE.

MİSİBİR
GİLECEKSEN
DİYOYU
LAN DEDİN
YOK MUK
DİNELENDÜ.

(İPTAL ETSİN SAKINACI)

HE ZATEN BAĞTİ
DEĞERİ YU ADAM
DİYO ÇEZAŞI VAR
KİTİMİN Bİ ÇİVA
KONUZAMAM
ÇİVEYİN
AŞİM.

SELVORUK MU
DİSİN?

YOO...

YA YOK DİBİR
HERKESE
GİLECEK
DİYAN
DİYO Bİ
BİŞİ KALANİŞİ
GİDİLİR
AŞİM...

GİDECEK
MİSİN?

YOK?

Bİ OTELİN İÇİNDE
AŞİMİNDE ANLAMISIZ
HIÇ YANİ SİZE
ALKOL İÇİN
YAPILAN OLAY,
BİŞEY OLMAZ
GİTMESEM.

ARA O
ZAMAN
İPTAL
ETSİN...

FIRINCI ÇEKİNCE
ARKASINDAN ÇIKTI ABİ
AL KOY YERİNE.

MANTIGİN
TEMELLERİ

Bırakmıyor
peşimi!
bırakmayacak.

uğur
gürsoy

Ökse Dede

98 YAŞIN...
DAVIM BAK
90 VİLOİR
BALIMI
AKŞAT.
AM
SABAHLAR.

Ben 3 hafta
yattırımt
bana bekme.

Nice yıllara Ökse dada. ♥♥♥

ANNEN SABAN OLARAK ÖPKENİ ANLIYORUZ
VE BU ÖPKENİ GÖSTERMEK İÇİN HER GÜN
SEHPANIN BACAGINA SİCİMANI ANLAYIŞA
KARŞILIYORUZ BECEN-CİM.

Vay kurttazler fere
mınyayı yapıyorlar.

ÖŞNÜKÜNE SÖZ
TATLI OĞLUAM
NO PROBLEM.

Osa eniştim
çok büyük dayışın
eğilimiyim.

ÖZGÜNÜN ÖYÜNÜN LENİ...
TE BULAM YABERİM YA
TİPLERİNE BAK, NEH...

OLAFABİ ADAMAM PİRE
VİTELİM ÇALIŞAKA!

TURAN
SALAM
BİRAZ
BİRAZ

SİMİDİ GÖR
BULACI!

MORAL
BOYAM
DÜŞÜN
BİLİM

PİRAZ SEN BAYRA İYİ
BİLİYOSUN BU İŞİ.

YUHU!
MAL GİBİ
OYNAMA
VİSİ
TURAN
TURAN
YAPMA
VUR

TAM
SALAK
BUNCE
BENCE

OĞLUAM BAK GİRİŞİM SENİN KİŞİ
BURNUNU GÖT... NE GÖNÜŞÜB
DUTUYON LAN?

YAZ
BUNU
TURI.

ABİ!
ABİ!

HEHA!

TURAN
ŞİKİTİT
DİMEY

ABİ!
ABİ!

HEHA!

İptal içiyk

edinciyyk
iciyyk
ciyyk

aziiyyk
iiyyzz.

İÇYİVİ. BU ÇAY BARDAGININ GİTİYLE
EZ BENİ AL CANIMMI NE OLURŞIN.

BAK GİDEBESİN
AMAM Bİ SAİR
LA SİMAN.

AŞKİİİİ!

Güp.

TAP!

"Oh, ne güzel erik açıcı
Anlatmak için derdini
Muhtaç değişim
kelimelerin yardımına
Biz zavallı
Zavallı insanlar gibi"
Muzaffer Tayyip Uslu

● İdam asla geri gelmeyecek.

Bunu en iyi idam kavramını kısık ateşte tutup oya çevirmeye çalışan ve ekibi biliyor. Fakat gene de gündenden düşürüyorlar idamı. Devletin cinayet işlemesi, bir uygarlık göstergesi, keşke bu konuda ABD, Türkiye'yi örnek alsın da bu ayyıktan kurtulsun. Hep beraber güzel şeyler yapmak varken, önceden yapılmış güzi işi bozmak niye?

● Altında görüleceği üzere, bir başka Tayyip'in marka olarak yaygılı sevindiriyor insanı. Panzehir gibi...

● On numara önemi, hem futbolda hem politikada. İki altı numaralya, on numara eksiğini kapatmaya çalışanlar var her ikisinde de. Olmaz. Şu an kafadakilere, iki altı numara ve birinin görevi bitince, Başbakanlık anı olacak. Çocukken ben senatörler vardı, Kar Senatörü vardı mesela. Dizi lafi gibi. Neyse, tek altı numara orta sahanın yükünü taşıyamayacağı için, teknik olarak

da hayır. Hayır. Reisizin on değil, altı numara. Bülent Ecevit'ti on numara.

● Sevgilim olmayınca İstanbul hiç yakışıklı değil. Muazzam ses oldu, gönüm gibi oldu. Güneşle beraber, o geri gelecek...

● Münir Özkul'un bebeğinin olması, zaman içinde bebeğin gördüğü ilgi alakadan inceden rahatsızlık hissetmesi, bir gün kendini kundaklatıp "Bu evin bebeği benim!" demesi...

● En çok kapıdaki nöbetçi askerlerin ifadeleri kaldı aklımda. Gerçek asker siması gibi malzundular. Ve tüm oyuncaklar gibi, biraz çakındılar... Oyuncak Mizes'e ne doğru yuruyorum Erenköy'de, aklımda Yahya Kemal'in "Erenköyünde Bahar" şiirinden mısralar. Müzenin olduğu sokakta üç mühtezap zırafat heykeli var. Binanın eski sahibi paşa yaptırmış zamanında tek zırafat heykelini, Sunay anlatıttı sonradan. Kapıda bahsettiğini nöbetçi askerler, onlar da üç tane. Bir tek karikatürlerde görülen heyecandan ter damıllan eksik suratlarında... Dört katın her yerini, bir insanlık mucizesi, bir uygarlık hazinesi olmuş. Bir film için yaptırılan ve dünyada tek olan Şarlo bebeği, Fatos oyuncakları, her biri kendi derdinde sayısız kurşun asker, harika bir Yuri Gagarin tasarımı, pilotlar, uçaklar, kovboyalar, Barbie'ler ve

Ken'ler, eczanesinden üyatro sahnesine, mutfağında oyuncakçı dükkânına canlandırıma setler, Anadolu bakkallarında satılan birlerce nesne, camekan içinde kitaplar, eşyalar, kalbin kadar temiz sayfalar, Pele'nin Halit Kuvang'a inzalıdığı top, arabalar, gemiler, ille de trenler. Ah o trenler... Oyuncak Mizes'iyle ve tüm oyuncakların babası Sunay Akın'la, toplum olarak hakkı kavgı duyulmaz, dünya çapında bir müze kazandırılmış ülkeye. Bu ne kadar hoş, anlamlı bir yurtsverlik biçimi, tüm çocuklar adına sağol varol, parla ve jen ol Sunay...

● Rahmetli Nejat Uygur, 80 yaşındayken çocuklarına "Yeni oyun yazdım, yaşı bir adamı oynayacakmış" demiş, bunu da yaşlı taklidi yaparken demiş...

● Arkadaşım "Şimdilik Ekrem" adlı biriyi tanışmış. Dedesi, isim soran nışını memnuna "Şimdilik Ekrem" demiş, adan da utmuş isim hanesine "Şimdilik Ekrem".

yazmış, var mı böyle bir hainlik? Silirdimeye çok çalışmış ve nihayet başlamış Ekrem, Şimdilik ön adını...

● Ülkede bir altı-yedi milyonluk bir kesim, "evliliği terkarmak için" yapılmış çocuklardan ibaret gibime geliyor...

Sami

Gel otur yaanırma
benim sevdiğimim...
ayrılık ru olur harman zamanında
ekin zamanı

İşte budur! İlaçlar konusunda Muses Erenköy ile aynı fikirdimim / An gibi 12 var break anında ilağların şimdirimim, önce remide, belkiyim diye / Çoş buya hayranımı dağ...

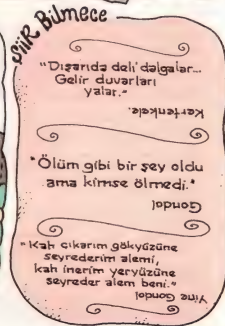
NE DEMEK ULAN HORTLAK ALMADIM?!

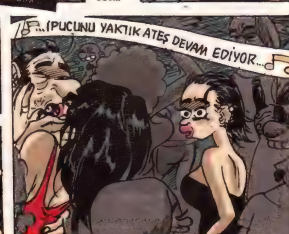
ÇOT!

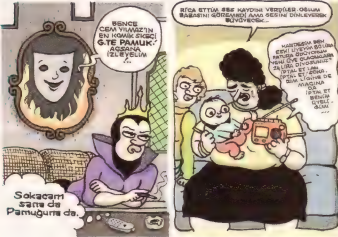
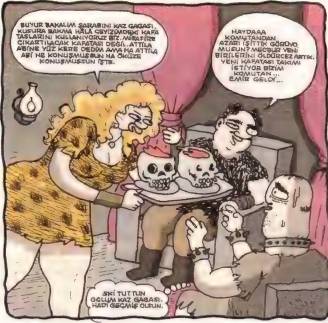
ama pak çıkamamış

YİĞİT ÖZGÜR

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

BABA PARMAĞI

"Sen ne yiyorsun?" dedi. İşaret parmağı, soruyu sorduğu kişinin yüzünü gösteriyordu. Belli ki bu parmak cevabı alıncaya kadar gerginliğini koruyacaktı. Vakit ilerliyordu, parmak sabırsızdı, cevap bir türlü gelmiyordu. Gergin parmak, "Evet!" diyerek acele etmesini istedi. "İskender," dedi tehdit altındaki çocuk. Parmak, şeklini bozmadan yatay olarak kaydı ve diğer çocuğun suratında durdu: "Sen ne yiyorsun?" Diğer çocuk, tecrübeli olduğundan parmak saldırısını hemen savuşturdu: "Ben de İskender." Beklediği cevabı alan parmak, yan tarafla ilerledi ve hafif yukarı kalkarak annenin suratını buldu: "Sen?" "Ben de İskender alayım, ama tereyağsız!" dedi anne. Bütün bu totaliter yönetim biçimi içinde kilo problemini araya sıkıştırmayı başarmıştı anne. Aslında bu parmağın sahibi sinirli falan değildi, sadece bir erkek olarak yönetme alışkanlığını icra ediyordu. Restoranlar, babaların güçlerini görünür hale getirebildikleri mekânlardan biridir. Bu yüzden parmakları "sen" efektiyle ateş eden bir namlu gibidir. Yan masada olmama rağmen bana bile yönelecek kadar kuvvetliydi. Bana, "Peki ya sen?" diye ateş etse, derhal boyun eğer, hemen "İskender" derdim. Parmak, kişilere özel saldırısından kazaandığı üç adet İskenderden sonra, büyük taarruza geçti. Bir silcek gibi aile bireylerinin suratlarında dolaşarak içli köfte taraması yaptı. Anne hariç olumlu cevap alıncaya, saha araştırmasının sonucunu garsona rapor etti: "İmdi bile önden üç tane de içli köfte veriyorsun." Sonra bu parmak içecek siparişleri için tekrar suratlara doğru kalktı. Garsona bir diyet (anne), 4 kola yazıldı. Bir maestro gibi yönettiği parmağıyla ailesini besliyordu. Gerçekten etkileyici bir gösteriydi. Bu yüzden kendi siparişlerimin aynı gıdaları içermesi normal sayılmalı. Bana kalırsa, kim bu gösteriyi izlese, önden içli köfte, arkadaş

İskender'ler yer, aralarda kola içeri.

İskenderler geldi. Diyet Anne, ilk lokmayı arı almaz çatallı elinden bıraktı. Eğilip kokladı. Burnunu buruşturdu. Ben de kendi İskenderimi kokladım. Tartışmaz bir biçimde koyun kokuyordu. Bu tür durumlarda sorun çıkarma ihtimali yüksek olan babaya baktım. Dili, dışarı çıkıp dudaklarını yalayarak lezzeti çoğaltmaya çalıştığına göre, onun için bir sorun yok gibiydi. Parmak çocuklarsa, yemeğin lezzetinden bağımsız, beslenmek eyleminin bir an önce sonlanması için çatalla koyunu dürterek vakit geçiriyorlardı. Anne, çocuklarla olan sorununu masanın yöneticisine kişiyet etti. Baba, eşine tabağındaki sorunun koyundan değil, istememesine rağmen dökülen tereyağından kaynaklanabileceğini söyledi: "Neyse ne," dedi anne, "ben bunu yemem." Parmaklı Baba, gözleriyle garsonu aradı. Parmak kalkıyor, dedim içimden. Kalktı. Garson derhal geldi (havadaki parmaklara doğru koşulan zor bir meslektir garsonluk). Baba, "Yalnız bu İskenderde tereyağı olmayacak," dedi. Suratı, bu büyük hata eğri düzeltilmezse, öfkeliye patlamak üzere hazırda bekliyordu. Garson, "Derhal değiştirilim efendim," deyince patlamaya hazır yüzü, "ha şöyle" anlamında rahatladı. İşler yolundaydı. Tabağımda yatan koyun için ben de parmağımı kaldırmak istedim, ama üst üste kalkan parmaklarla işletmeyi zor durumda bırakmak biraz gereksiz, daha doğrusu yorucu. Garson, kısa bir süre sonra yeni İskenderi getirdi.

İskender zuzun uzun bakmak kabul edilebilir bir davranış olmadıktan, yemek istemediğim halde bir parçaçı ağzıma attım. Gerçekten kötüydü, ağızımdaki parça büyüyerek çayır günlerini hatırlatan kokusuyla bir koyuna dönüşüyordu. Bütün halinde yuttum. Üzerine asitli kola gönderdim. Sonucu görmem gerekiyordu, göz ucuyla Parmak Ailesi'ne baktım. Anne, tahmin ettiğini gibi yeni İskenderi de yemiordu, yüzü buruştu. Sonra aniden, buruşmak üzere yüzünün ortasında toplanmış olan organlar birbirinden ayrıldı. Kaşlar, alının ortalarına kadar kalkarken, gözler en büyük hacmine ulaştı. Diyet annenin parmağı, yeryüzüne dimdik, göz hizasına kadar kalktı. Babanın parmağı bu denli başlanı ve yeterlikleri, onun parmağını görmeyi beklemiyordu. Sonra ağzından bütün bu hazırlıkları açıklayan kelimeler fırladı: "Hayır Kerem! O yemeği bitirmeden kalkamazsın!" Kerem, sandalyenin en kenarına kadar kaymış, koşma arzusuyla doluydu. Anne, "Sana hayır dedim!" diyerek keremci yarınca, götünün sol yarısı sandalyede, sağ yarısı boşlukta, donakaldı.

Yeni tabak, eski tabaktaki koyunun iki-üç döner biçiği uzaldığındaki parçalarından oluştuğu için sorunun çözülmeceğinden emindim. Merakla sonucunu bekliyordum. Merakla sonucun beklerken bakmak konusunda bazen abartıyorum. İlk defa göz göze geldik parmaklı babaya. Derhal başımı eğerek önmüdeki koyuna bakmaya başladım. Bir

Sol yarısı da kurtamak bana ulaşıyordu. "Sen bilirsin, iştiyarsan kalk!" dedi. Kerem boşlukta yarıydı da sandalyeye aldı. Çünkü kelimelerin dizilişine bakıldığında olumlu bir anlamı olan bu cümle, yüzüne doğru tutulan parmak yüzünden, "Sikiyorsun kalk!" anlamı kazandı. O an babaya ikinci defa göz göze geldik. Restorandaki oturma planımıza göre, Baba, Kerem ve ben aynı doğru üzerinde yer alıyorduk. Babanın parmağından "Sen!" diye çıkan tehdit, Kerem'in kafasını sıyrarak bana ulaşıyordu. Derhal önmü dördüm. Mecburen koyundan bir çatallı aldım. Kolayı ilk koyunu ertemek için harcadığımdan, içimdeki koyula baş baş kaldım. Sürekli yalakanlar İskender'i bitirmek zorunda kalabilirler. Hesabı istedim. Kalktırm. Parmaklı Aile'ye bakmadan kapıya doğru yürüdüm. Arkamdan bir ses, "Bir dakika bakar mısın?" dedi. Döndüm. Parmagı havadaydı. Kafam, alından başlayarak karnıcalanmaya başladı: "Byurun," dedim. Parmak, kayıp yatay bir konuma geçerek kalktığı masaya yöneldi: "Çep-telefonunu unuttunuz." "Ha öyle mi teşekkür ederim," dedim. Bir gün ailemi ben de böyle yönetebilecek miydim?

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 9 MART 2017 | Sayı: 497

Hizmet: Yazarın Sorulmuş Yavru
YATINCI: MURKİPİER BAHİN YATIN LTD.
İKTİSADİ SAHİBİ: Ülker Gıda
SORULMUŞ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Banu Uygur
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Aker
SEKEL MÜDÜRÜ: Dihan Aker MÜHÜRLEME MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Ulu Coşkun - Kerem Piskin - Murat Çerçi Kaligrafi: Şevki Saygıncı
Matbوعات: Mürre Tutarlar Matbaası Dışkapanı Sığırdı, İhsa Sarıbaş, Sevinç Yılmaz
Adres: Anadoluyolu Mah. Şişli Sok. No: 2/66 Kat: 2013 Sok. Şişli / 35100
Tels: 0 212 245 31 30 / 3039 Faks: 0 212 245 43 60 / 3384 1367 / 1369
Beşiktaş: Dışkapanı Mah. Şişli Sok. No: 2/66 Kat: 2013 Sok. Şişli / 35100
Abonelik: Tels: 0 212 245 31 30 / 3039 Faks: 0 212 245 43 60 / 3384 1367 / 1369
İBRAN Matbaası: Tels: 0 212 245 31 30 / 3039 Faks: 0 212 245 43 60 / 3384 1367 / 1369

ÖZER AYDOĞAN

UYKUSUZ

2 MART PERŞEMBE
SAYI: 2027/09, No: 496
A TL, Abonelik
8.12.1999, 3.5 TL

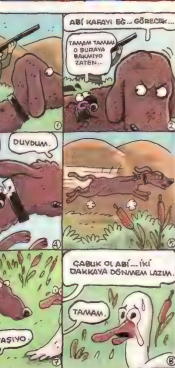
SİLAHLANMA PATLAMASI YAŞANIYOR!
Türkiye'de 20 milyon ateşli silah bulunmasına
karşın verilen ruhsat sayısı yalnızca 668 bin...

LAZIM DİİLSE
BABAM SİZİN POMPALIVI
RICA ETTİ...Bİ KAÇ
KİŞİYİ VURUP HEMEN
GERİ VERECEKİMİŞ...

GEÇ KALMASIN AMA
BELKİ BEN DE BU GECE
CİNNET GEÇİRİCEM...

126

Vatandaş Sorduk : Mart

Fizikil Yurdayur(34):

Fransızlar "MART" diye
oğurlarlar. Bizde mesela

"ZART" diye osurlar... Yani osu-
ruğumuz "ZARRR..." diye baş-
lar. Bu zil sesidir... Kocaocağı
için, bi' uyarı olarak alarm ga-
larız "ZAAARRRRR-T... Ve
herkes önlemini alır... Fransızlar
ise çok şarap içtikleri için
büyüklerindekî hafif buukluk yü-
zünden "MART" şeklinde osurur-
lar... "Maet kapıdan baktırmıy-
demiş Fransızlardan gelmekteydi.
Bir Fransız "MART" diye osurduğun-
da, odada bulunan diğer fransız
kapıyı hafif açarak burnunu di-
şarı uzatır... Diyecekmiş ki "Tek-
şarı ingiliz Z..." Onlar direkt man-
patolona saygırlar. Henüz osurma-
yı öğrenememiş toplumlarından biri-
Almanlar ise Fransızlara çok özen-
dikleri için, onlar da "MAAT"
diye osurmak isterler. Fakat alman
akşamından dolayı bu "MERT"
diye çıkar... Kendi osurduğundan
gaza gelen bi' millettir bunları.
(Bkz: 2. dünya savaşı)... Arap-
lar ise "BERT" diye osurlar
Petrolleri bol olduğu için hiçbir
derdi olmayan Arapların ellerin-
4-ü tek "BERT" budur..

Tasolhüç KILLIKUŞ (30):

"marat kazma kürek yaktırır" lafından anlaşılabileceği üzere, sağı solı belli, güven vermeyen bir aydır. Bu da negatiftir yani...

Amma mart ayında hiç mi güzel şeyler olmuyor? Tabi ki oluyor... Meşela kediler... Gatıda büyük pompa yapıyorlar... Doların aşk ayıdır mart.. Bir de Fransızlar... Tabi Almanlar da Fransızlara özendikleri için onların da Amma'ya yakınlaştıkları için olmuyor... Mart'ınız keyifli olsun...

Melih Gökçek: "Çocuk çocuk pompalı tüfek alıyor..."

Türkiye Uzak Ajansı kuruluyor.

İkinci ceme suya düştü...

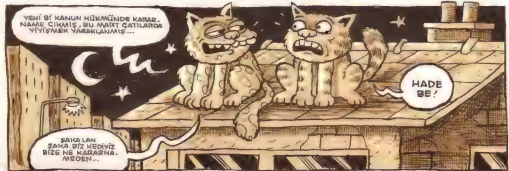

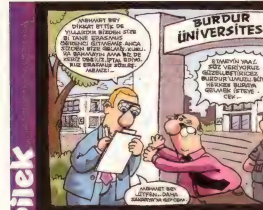
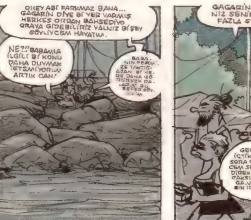
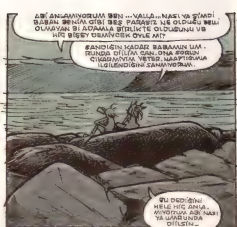
UYKUSUZ

NASA, Dünya'ya benzeyen 7 yeni gezegen keşfetti.

Azərbaycan Cumhurbaşkanı İlham Aliyev, karısı Mehriban Aliyeva'yı cumhurbaşkanı birinci yardımcılığı görevine getirdi.

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

GENÇ BUDACI'NIN ACILARI - II

Geçen haftanın özeti: 2015 yılının başlarında kendi sağlıklı için endişelenmeye başlayan Budacı, "o", "kaynaklık", "yarım su bardağı", "ılık ılık", "sabah-akşam" gibi çeşitli zorluklar, Doktor Öz-Osman Müftoğlu-Canan Kartayz ügenine yazdığı kafa karışıklık ve otları enfeksiyon Ibrahim Sarçoğlu'nun sen tonuna dayanmadığından sağlık için sadece vitamin alarak çözüme karar verir. Fakat istediklerini gerçekleştiremez. 2016 yılının başında uyuşukluk karar verildiği alkali su kırı (gürlimon karbonat) ise, ilk haftanın sonunda iç ortığı B'nin dolapları son limonu -sorgusuz sağlık- kendi salatasında kullanmasıyla sona erer. Oftesi, limonunun yokluğuna değil, zazen ipleri yolunda giden B, gibi insanları, iradesi en ufak bir müdahalede kolayca parçalan insanları cabasına saygı göstermemektedir. O gün bir daha alkali su içmemek üzere dolabın kapığını kapatırken, "Limon ıhrası!" diye bağırır, salatasını büyük bir iştahla tüketen ortağı B'ye, "Elenidi abii!" diye karışık verir zavalı B, ortayın her sene başında aldığı ama bir türlü uygulanmadığı kararsız acısını kendisinin çıkarılmasından oldukça rahatsızdır.

Aşağıda, Budacı'nın kim olduğu bilmeyenler bir dostuna yazdığı son mektupları okuyabilirsiniz. Bu mektupların ikincisi, sağlık ijerinin tamamen terk ettiği yozlaşmış gibi kendi sağlıklı için uğraşanlara da öfke duymaktadır. Yarıksız tepki bedeni gibi sağlıklı ve tutarsızdır. Her sene ocak ayının ilk günlerinde yazma geleceğini yitkin iki mektupta yazı Budacı'nın ne kadar zavalı bir insan olduğunu bir kez daha şahit olacaksınız. Mektupları okuduktan sonra onunla aynı dostunun paylaşılana gelince; onun çektiği zorluklar size güç versin ve bu açık dönem ömrünüzde bedenize karşı gınah ılırsanız ve okey size yol gösterebilir.

I Ocak 2017

Bu götler benim ölümüne sebep olacak sağlıklı dostum. Bir görsen,nasılı da gıziden yürütüyorlar hayatlarını. Oysa beraber içiyoruz, alkoli sonrası beraber yürüyoruz diğer alkollerle ve artık içmemesi gereken son alkoller... Sonra aynı saatlerde uyuyoruz. Ben, bir sonraki sağlıklı günün beklerken, onları uyandıktan kısa bir süre sonra uyuymaya, koşmaya gidiyoruz. Özellikle ortağı B'nin, fazla alkali alınan geceleri kast ederek, "Ne olacak bizim bu halimiz?" diye yakınıyor, bir yandan havuzlarda kanat kaslarını geliştirip gelistire ucuca kıvama gelmesi sinirlerini bozuyor. Ne olacak bizim bu halimiz, öyle mi? Sinirler size!

Sevgili dostum, bu sene, geçen senelerim aksine sağlıklımla ilgili yeni bir başlangıç yapmayı reddediyorum. Sağlıklı hayatı reddedilmiş manifestosu olarak da okuyabiliriz bu mektubu. Bunca yılıdır başarsızlıklarla sonuçlanan sağlıklı hayat denemelerime hiç inancım kalmadı. Her gün tekrarlannması gereken şeyler benim becerimin dışında sağlıklı dostum, bütün inademli seferber etsem bile, beyinim önce erteleyecek, sonra da tamamen uyanma yoluna sepecektir. Karar almamla uygulamaya başamı arasında bir temassızlık olduğunu düşünüyorum. Kendimle ilgili bir eyleme kalkışacağım zaman belirsiz bir geleceği de gözde almak zorunda kalıyorum. Bu inan ki acı verici bir yazı. Bana kalırsa, belirsizlik denilen

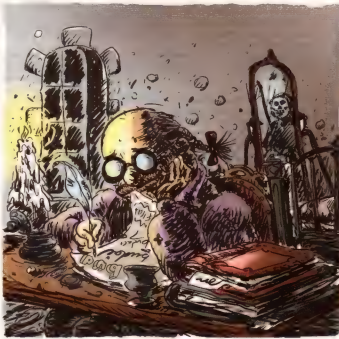
zehir insan sağlığını doğrusu yaygırladık çok daha zararı. Bundan böyle sağlıklı bir hayat konusunda hiçbir girişimde bulunmayacağımı sevgili dostum. Bu karar almamda şahsi başarısızlıklarım yanında çevremde rastladığım örneklerin de etkisi var. Sürekli spor salonlarına para yatan yakın dostum U. mesela... Kendisi, yıllardır önden peşin para yatırdığı spor salonlarına bir iki kere gittikten sonra -bir sonraki sağlıklı buhranına kapılıncaya kadar- gıtemeyi tamamen bırakıyor. Onun sayesinde fazla yoğunluk yaşamadan ekstra para kazanıyor spor salonları. Onun sayesinde ferah ferah şeyşör Adonis kasları, pıtır pıtır patlıyor göbek baskıllarını. Adam resmen sağlıklı düşüncesini çok sponsoru olmuş. Sağlıklı ama cömert bir yoldaş. Onun bu acınası halinden ders alıp sağlıklı ama cimri olmak tercih ediyoruz. Ve bitkilerim, köklerimiz, vitaminlerimiz, sabah yürüyüşümüz, koşu bandının iyilişim, sırtta üğen terlemelerim, portakal suyumuz, havuzun olimpiik coşkusuymuz, iste her ne varsa sağlık adına tünden bırakıyoruz. Sağlıklı ama rahat bir hayata "Merhaba!" diyoruz. Bu konuda o kadar netim ki, bundan böyle sabahlara kadar içip ertesi gün sağlıklı coşkısına kapılan sınıf arkadaşlarımızla -başta sevgili ortağı B. olmak üzere- dışarı çıkmama kararını vermiş bulunuyoruz. Özellikle B. diyoruz, çünkü kendisi, sağlıklı bir hayat için çabalamayı bırakmanın en büyük sebeplerinden biridir. Fazla uzatmak istemiyoruz, ama B'nin beni cıleden çıkaran son numarasını anlatayım da ne demek istediğini anı. Ortağı B. son üç aydır kalvazitsini evde yapmak yerine iştahını yapmayı tercih ediyor. Ben işe geldikten yaklaşık yarım saat sonra terli ederek, mutfak masasında tam karşıma oturuyor. Çantasından içinde 3 adet haşlanmış yumurta olan bir torba çıkarıyor. (Bu arada, her sabah yaşanan bu yumurta ritüelini öncesinde her gün aynı

istatistik ve lezzetiziz zebeli deliriyorum! Yumurtanın sarımsı olanı inanç ve beyazı böylesine rahat gözden çıkarması beni deliriyor! O, üç yumurtanın sarımsı günlük protein ihtiyacının tamamını karşılar, ben, her sabah marmar kıldığım 15 darbeyle öfkeden deliriyorum. Günün birinde, ya her vuruşa ikiye katlanan ve 15'inde artı patlayan bir öfkeyle topki yumurtasının sarısı gibi boğazına yapışacağı, ya da yumurtaların beyazı gibi kendimi yok sayacağı!

Ah sevgili dostum, olayın boyutlaya öfkemin boyutu arasında bir orantısızlık olduğunu düşünüyorum muhtemelen. Ortağı B. yüzünden çok şeyler hesaplar yapan, basit olayları büyüten bir insan olarak algılanmak beni nasi öfkeli deliriyorum tahmin bile edemezsin. İnsan, konu limon ve yumurta olunca büyük resmi anlatmakta zorlanıyor.

4 Mart 2017
Sevgili dostum, sa saadece her sene ocak ayında yazmayı adet edinmişken bu mektubun seni şaşırttığını tahmin ediyorum. Bu sefer karar almak için 2018'i beklemeydim. Olaylar ilk defa benim yönlendirmem olmadan kendiliğinden gelişti. Son iki ay içinde başıma neler geldi bilemezsin. Ufak bir çarpıntı yüzünden gıttığım bir doktor, holter denilen bir cihazla yapılan takibin sonucunda tansiyon hastası olduğumu ve -daha yaşım kırkta bile varmamışken- her sabah tansiyon ilacı almam gerektiğini açıkladı. Üstüne üstüne kolesterolem ilk yazık yaşlı teyzelerle yarışacak düzeydeymiş. Bu haberi alırsam nasıl talaşladım sana anlatamam. İnsan, gerçeklerle yüzleşince karar almak için yeni bir yiki beklemiyor. İki ay önce, yarım sağlıklı arkadaşlarımızdan öç alırsam sana yazdığım o talışık mektubu düşündükçe kendimden utanıyorum. Ne kadar iç içe düşüncelerim varmış, ne kadar yersiz öfkelerle kapılmışım ve özellikle sevgili ortağı B'ye karşı ne kadar haksız yaygırladık bulununmuş.

Basi bir yumurta soyma mevzusundan yola çıkarak, altı boy olmasına rağmen kemiklerin gücünden faydalanarak coştukça coşmuyorum. Elbette her sabah yüzün bir insan olarak yumurtanın sarısını yiyecek adam. Elbette sporun ardından işe gelirken hep aynı yerden hep aynı kahveyi alacak. Ne var bunda? "Aynı yer" diyerek üstü göstermeye çalıştığım şeyin adı "yolum üstü", "aynı kahve" diyerek katkısı süsü vermeye çalıştığım şeyin adı da "sevgiliğim kahve" olması saklı!!! Ah sevgili dostum, insanları ne kadar çabuk yaygırlıyor ve mahkum ediyorsun. Belki de insanları kükümseyerek kendi eksiklikleri gizlemeye çalışıyoruz. Normal hayattan anormal göstermeye çalışarak zeki bir insan havası yaratmaya çalışıyoruz. Ama artık anladım ki ben tam bir geri zekalıyım. Kolesterolu tavlam yapmış, yüksek tansiyonlu bir gertizleki! "Yaklaşık iki haftadır doktorun verdiği tansiyon ilacı dışında Omega-3, B vitamini, alkali su içmeye başladım. Kendimi şimdiden daha sağlıklı hissediyorum. Bunların dışında öyle bir takviye daha alıyorum ki, ne olduğunu hayatta tahmin edemezsin. İçerisindeki peptitler sayesinde kolesterol ve kan basıncını düşüren, üstelik B vitamini ediminde bulunmaz bir nimet desem? Tahmin edemedim değil mi? Peki, her sabah zahmetizise, içtiği uğraşından önüne geyiyor desem? Evet dostum, yumurta beyazı! Sevgili ortağı B'nin sarısını kendimden ayırdıktan sonra bina sunduğu, böylelikle ortaklaşmış sağlıklı yönünden de pektöriziyonlu yumurta beyazı! Görsen, daha iyi ay önce beni öfkeden deliren ortağı B. ile nasıl uyum içindeyiz! Yumurtaların masada kaldırıldığı seşler benim için artık öfkem değil neşenin sesi, adeta sağlıklı bir hayatın ritmi... Sevgili ortağı B. her gün yumurta beyazı verdiğini düşünüyorum şey dün bir de müdelliği bir haber verdi bana. Her sabah gıttığı havuza onun nüfuzlaya yazılarsam yüzde 30 indirim alabilirdim. Çok iyi! Resmen "fırsat bu fırsat" denilebilecek bir şans! Yüzme, kardio aşından da en iyi spor, diyorlar. Yediklerine dikkat edip her gün yüzlersen, ne tansiyon kalır ne kolesterol, hızla toparlanırsın, diyorlar! Hadi bakalım, inşallah!

saatte kalktığını, dışlarını aynı sürede fırladığını, olimpiik yazık havuzuna gidiş aynı kuarda aynı mesafeyi yitirdiğini, çıkış aynı kahveciden aynı kahveyi aldığı ve bu sinir bozucu monotonluğun ve dikkatliğin hayatını her anına yitirdiğini belirtmiydim!! Öfke dolu bakışlarına alırdımın torbadan çıkardığı yumurtaların masanın kenarına vurarak çatlatmış oluyor. Niçin öfkeli olduğumı anlamıyadysen sevgili dostum, yumurtaların masada kaldırıldığı seşlerin aynı ritimde ve aynı vuruş sayısında (yumurta başına 5 vuruştan toplam 15 vuruş) olduğunu söyleyeyim. Her sabah tam 15 vuruş! "Hâ! Ne var bunda, olabilir...". diyorlar, ortağı B'nin bu yumurtaların sadece sarısını yediğini (yağa tek başına atıldığında taş gibi boğazı yapışan o sarıları düşün!) ve beyazları çok atattığını ekleyeyim. Bu, beni deliriyor sevgili dostum! Bu

ve oji jmi
ihmal ettik...

Calışa vavayğı ayrıy
vey nedir adiyemek
isteyen var mı?

Zahmet atmayın
hacirten ben gilye
yihim: Calış
dünymen en
yavayğı hıyay.
mı...

Yani calışa vavayğı
ayrıy an adiy
kelay: O yıldıy
adımın bıyay
hem calışa hem
vavayğı gırdılın mı...
SAĞOLERİTİRE...
SİN...

BE... ALPAY
ERDEM

■ Merhaba.

■ Geçenlerde Zeki Müren'in bir fıkrasına denk geldim. Kuzulurım çok seven bir aile, kuzulurım açsın baskatın başlangımlar yemeye. Bir de takma bakatın başlatmaya. Zeki Müren de olsa demek ki insan sayko olunca sayko oluyor. Tüylerim ürperdi fıkrayı dinlerken. Zaten esasen hayvanlar bizim fıkralarımıza hikayelerimize sanki onları bir ruhları bir canları yokmuş gibi görürüz. Bu böyle bir kültür. Farkına bile varmıyoruz. Yıllar yıllar sonra biri konuşur dikkatli olur, **vaynaksı** diyor. Bir adıylaymış. Halukü hep gözünüm önündeydi. Tüm oplağıyla. Ama işte görüyoruz. Nasrettin Hoca leyfün uzun gagası ve becalatın kesiyor da, **hah şimdi kuşa bersedim** diyor ya mesele Yülcüye güldük biz ana millet olarak. Sonra bir dedi ki, **büyle fıkrı müla** mı çocuklarımız bunlar mı oluyoruzsunuz der **çocuklarımız fıkrı olarak** dedi, özellikle de sosyal medyada ortalık yazga kalite, yani bir adıylaymış dedi. **Olmaz** tabi böyle **vahyet mi olur** dedik, sonra da o fıkrayı hiç sevmeydik. Yüz yilik bir karantın bashediyoruz. Yüz yil boyunca hiç olmuyomuz bu fıkraya. Anlık birer derdiz. Anlık birer derdiz. Yani öyle olmasını istiyor. "Fakat Alpay Bey sizin de bugun feylesioliğünüz üzerinize, zaman zaman gilyeriz size böyle bir haller ama hadi bakalım hayır olsun." Olun, hayır olsun madem. Bir şey anlatıyoruz ama ben buraya. Anıya Nasrettin Hoca'nın fıkrası işi derce yalıdı. Bu fıkrı, ihmalde fıkrı Nasrettin Hoca'nın da değil zaten. Nasrettin Hoca'yı yadırlıyım bir fıkrı zahir, ama zaten konu bu değil. Konu bizim bakış açımız. Daha doğrusu bakışsızlığımız. Bizim rahatsız olmamıza. Tek tipiklenen, çahilliken, öyle kuş olur çünkü, o öyle bir kuş olduğı için leyrek çünkü, ne olacaktı, bütün kuşlar serpi mi olacaktı, hayır yarı ne olacaktı, lümpeniten rahatsız olmamıza. Zeki Müren bir de öyle dedi taktı anlatıyor ki, şimdi de Zeki Müren'e geçtim yeniden. Kuzumuz da kuzumuz. Alın gili değil dedi. Zeki Müren şimdi yassaydı farklı duşundırı. İla da antacatsıca başka başka fıkraları anlatırdı. Zaman değiyor. Her şeyi rağnet başı şeyler oluyor yünde değiyor.

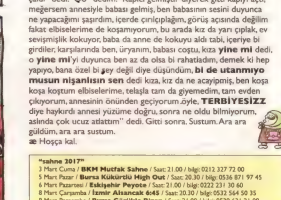
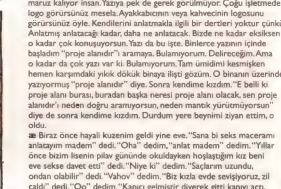
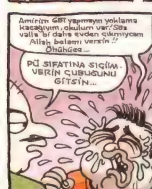
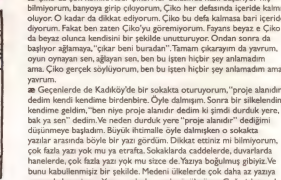
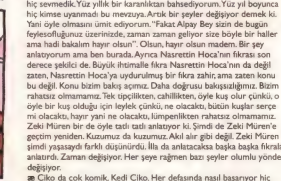
■ Ciko da çok komik. Kedi Çiko. Her defasında nallı basıyor hiç bilmiyor, bayyoja girip çıkıyor. Çiko her defasında ipeide kılınmış oluyor. O kadar da dikkat ediyorum. Çiko bu defa kalınmasa bir ipeide diyoruz. Fakat ben buradan "Bu kuşu görüyoruz". Fıyans beyaz e Çiko da beyaz olunca kuzulurım bir yekilde uyanıyor. Çekden sonra başlıyor ağlamaya, "çakar ben buradayım". Tamam çıkayım da yavrum, oyun oynamay sen, ağlayay sen, ben bu ipeide hiçbir şey anlamadım ama ama. Çiko gerçek söylüyor, ben bu ipeide hiçbir şey anlamadım ama yavrum.

■ Geçenlerde de Kadıköy'de bir sokakta oturuyorum, "proje alandım" derken kendime kendirine bindiriyor. Öyle dalmışım. Sonra bir sillekendir, kendime geldim, "ben niye proje alandım" dedim ki şimdi durduk yere, bak ya sen" dedim. Ve neden durduk yere "proje alandım" dedimiğim düşünmeye başladım. Büyük ihtimalle öyle dalmışım o sokakta yastır arasında böyle bir yazı gördüm. Çikak ettim mi bilmiyorum, çok fazla yazı yok mu ya etrafı. Sokaklarda, caddelerde, duvarlarda hanelerde, çok fazla yazı yok mu sizce de. Yüzlerce boğulmuş gilyet. Ve sonra kabullenmiş bir şekilde. Medeni ülkelerde çok daha az yazıya maruz kalıyor insan. Yazıya pek de gerek görülmüyor. Çoğu işletmede logo görünüyor, mesele. Ayakla bakan yazı tabirine konuşuyor, görünüyor işte. Kendilerini anlatmakla birer derdini yitiriyor çünkü. Anlatmaz anlatamaz kadar, daha da anlatırlar. Bizde ne kadar ekolsen o kadar çok konuşuyoruz. Yazı da bir işte. Binlerce yazının içinde başladım "proje alandım" ı arıyorum. Bulamıyorum. Dileceğim. Ama o kadar da çok yazı var ki. Bulamıyorum. Tam anlamıyla bulamıyorum hemden karışmıyadı yikik dikkat bınaya işli gözüm. O bınanın üzerinde yazıyormuş "proje alandım" diye. Sonra kendime kıldım. "E belli ki proje alanı burası, buradan başka neresi proje alanı olacak, sen proje alandım" neden doğur aramıyorum, neden matem yurumuyorum" diye de sonra kendime kıldım. Durum yere beynini yazıyay ettim, o oldu.

■ Biraz önce hayal kuzenim geldi yine eve. "Sana bi seks maceramı anlatayım" dedi. "Oha" dedim, "anlat madem" dedim. "Yallah onun bizim İstisın ilpin gününde okuldıyken hoşlaştığım kız beni eve seks davet etti" dedi. "Niye ki" dedim. "Sıyayım uyanırdı, orndan abladım" dedi. "Vahov" dedim. "Biz kızı eve seviriyorduz, zil çaldı" dedi. "Oo" dedim. "Kapıcı gelmişti deresi kipi kapıyı açtı, meğersem anısteyle babas gelmiş, ben babasını görmek istiyay duynca ne yapacağımı şaşırđm, ipeide çırılçılğıyım, gıruş açıldım değilim başı ebilesirine de koşuyorum, bu arada kız da yazı çalıp, işte sevirilmiş kılıyoryay, baba da anneye de kılıyor adı tabi, ipeide bir girdiler, karışarlardı ben, ıyrıyın, babası koştu, kızı yine mi dedi, o yine miyi duynca ben az da olsa bi rahatsızdım, demek ki hayr yappo, bana nizesi bir şey değdi diye düşündüm, bi de utanıyay musun nızatın sen dedi. Kız da ne acıyıp, ben kızı çok koştıyay ebilesirine, teklafı tam da gıyeyimden, tam erden çıkıyordum, anınsının önünden geçıyorduy öyle. **TERBİYESİZ** diye haykırdı anneye yüzüne doğur, sonra ne oldu bilmiyorum, aslında çok uzur attım" dedi. Gitti sonra. Sustum. Ara ara güldüm, ara ara sustum.

■ Hoşça kal.

"sahne 3017"
3 Mart Cuma / **BKŞ Mıslık Sahne** / Saat: 21.00 / İlg: 0212 327 77 00
5 Mart Pazar / **Bursa Kültürleri High Out** / Saat: 20.30 / İlg: 026 671 97 45
6 Mart Pazartesi / **Eskişehir Peyzaj** / Saat: 21.00 / İlg: 0222 231 30 40
8 Mart Çarşamba / **İzmir Alacakale 845** / Saat: 20.30 / İlg: 026 671 97 45
9 Mart Perşembe / **Bursa Gürlüke Bilem** / Saat: 21.00 / İlg: 026 671 97 45

0000 0000 0001 2178 3 0000 1874 0000 7010 0000 0001 3474 75 0000 1842 0000 7050 0000

ÖZER AYDOĞAN

UYKUSUZ

İşsizlik oranı
rekor kırdı.

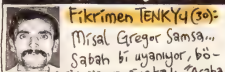
HER ŞEY
ALLAHSIZ
ALMANYA'NIN
3. HAVA -
LIMANIMIZI
KISKANMA -
SIVLA
BAŞLADI
...

23 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2017/08 No: 495
4 TL (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL

vatandaş : Değişim Sorduk

Fikrimen TENKİ (30):

Misal Gregor Samsa... Sabah bi uyanıyor, bö-cece dönüşmüş görüyor. "Acaba ne böceği oldum? diye oynatm kosuyor... Çünkü akrep filansa, yi-ne iyi, havası filan olur. Uğur bö-ceği ise sirinlikten yırtar. Ama hamam böceği, kulaka kaşan, btk sineği gibi bi şey olursa, evyah yanı ... Sonra aynaya varınca bi bakiyor Gregor böceği olmuş.. Ya ne olacaktı? Karakter değişmez..

Baska bir misal ; Kurt adam... Dolunay olunca kurt dönüşüyor. Öüne kim çıkarırsa parçalayıp yiyiyor... Sobah tok uyanıyor... Ve hisbi şey hatırlamıyor. "Öğün kahval-tı etmeyecek misin? " "Tokum" "E, dün akşam da bişey yemedin? " "Aykı mısın? " "Ya ö öff "...

Sonra, Hulk var... Normal adam, sinirlenince yeseşiyor... Kasları şi-siyo, irileşio, ghtündeki dona kadar parımparça oluyo kıyapetleri. Acayip güçleniyor... Ama bütün kan şişen kaslara gittiği için beyne az kan gidiyor ve angutlaşıyor. Yan etki... Elinden tutup kltoge götürürüm, o denli saf... Şüphesiz ki değişim olayının kralı Süperman... Üzerindeki takım elbiseyi bi çıkarıyo, meğer ilimforması altındaymış... Fakat o koca botları mokesenlerin iğine nasıl giydin? Pelerini ne-rene soktun? Bence anallında saklıyor bot ve pelerini... Sü-per olduğu için gerek masası per olduğu için gerek masası... Ama "Kar-bile saklar istese... Ama "Kar-deşim takımı bozamazız... o masanın 12 sandalyesi var, der-vitrin ve sehpalari var, der-sen", işte o zaman Betmen'den yardım isteyebilir... "Sandalyenin bacakları istegebilir... Ben "yarın alacağ senden" ..Takim itkeya-dan olduğu için sökmesi takması da kolay... Oh... Gtler bay-ram... "Di mi Betmen? "...

"Heo! sen ağılıyor musun yoksa?"

GELİN YETKİLERİ TEK ELDE TOPLAYALIM...

Müdat Gezen Sanat Merkezi kundaklandı.

N.S.A.
N. S. A.

Normal şartlar altında yasadışı silahı örgütler, kurşunluklarını, yerlerini, kurucularını ve militanlarını simlerini bang bang duyurmazlar.

Ama **Yeni Türkiye'de** bir kişi kültürün etrafında birleşiklerini hiç çekinmeden söyleyebilen yasadışı bir topluluğun aynı zamanda silahlandığını bir an olsun çekinmeden, başına bir iş gelmeyeceğinden, tek bir yoksul savcının çıkıp da "Ulan siz misiniz bu kenetin zaptıyesii!" diyemeyeceğinden emin olarak

neşe içinde duyurduğunu görebilirsiniz.

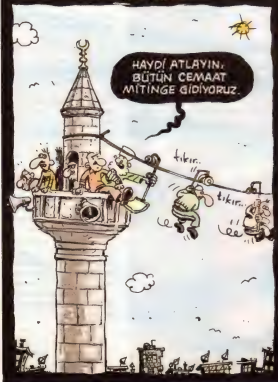
Normal şartlar altında bir futbol takımının bir üst lige çıkmasının yolu maçlara iyi hazırlanıp diğer risklerinden daha fazla puan toplamak, en azından play-off'a kalmak ve play-off'ta başarılı olmaktan ibarettir. Ama **Yeni Türkiye'de** bir futbol takımının bir üst lige çıkmasının yolunun ismini değiştirip yonemisini de halkan sonucunu semalidilerin koltuğunu gasp ederek oturmuş zibidilere devretmekten geçtiğini

görebilirsiniz.

Normal şartlar altında sanat okulları, tiyatro salonları toptanlık için açılır, kişiye tabii bulundukları şehirleri aydınlatır. **Yeni Türkiye'de** sanat okullarının, tiyatro salonlarının şehirleri aydınlatmaları için faaliyetle bulunmalarına bile gerek yoktur; yeterli kadar beklenilgi takdirde, kendi iç dünyalarının karışıklığı, etrafı yalarak aydınlatılabileceğini zannedenler tarafından kundaklanacaklardır çünkü.

Migros sendikaya üye oldukları gerekçesiyle 13 kişiyi işten çıkardı.

Gaziantep'teki bir camide cemaat Tayyip Erdoğan'ın mitingine çağnıldı.

OĞLUM BOŞALTIN BURAYI! BAKIN BÖLÜCÜLÜK YAPMAYIN AKLINIZI ALIRIM... GÜLDÜŞÜME BAKMAYIN...

Binali Yıldırım 15 milyon genç seçmene mektup yazarak referandumda evet oyu vermelerini isteyecek.

Git tabii, sana bu konuda bir şey demiyorum.

Ben burada kalıp her şeyin düzenmesini bekleyeceğim.

Giderek bir şeylerin düzenleneceğini de düşünüyorum.

Yukarıları çok iyi dinliyor evet.

Herkes kafası veya omuzlarında olmak istiyor.

En varlıklılar hep orada, güçlü ve sağlam omuzları, ya da kafanın en üstü en konforlusu.

Aşağıları en zayıf yerler. En güc ve en bakılmaz. Bütün yükü taşıyan ve en kötü yerlerdir.

Bu yüzden fazla ihmal ediliyor, zayıf kalıyorlar...

Ayrıca cabuk hastalanıyor, kırılıyor dokuluyorlar.

Bir gün tamamen taşıyamaz olup düşürüp dağılıracak...

...ve bütün dengesi bozacaklar.

İşte o zaman en tepelerin en güçlü deviren yerler olacağına inanıyorum...

Yanisi... Ortalarda bir yerde olmakta fayda var.

PRENS DÜN GECE BİNAZ İZMİR'DE OLAN BİRİNDİ BÜTÜN GENÇ KIZLARA BAKI GAZ... BU İZMİRİN EN GÜZEL OLUYOR...

HASTALIKTAN KILAN OLMAZIN BUL?

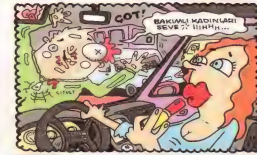
BAK BENİ DE KULLANDIR... DİN İYİDİ...

Çoklağın meselesi dinlenmesiydi... DİNİ HAYATİNE GİRİ... BİRİNE SİĞİRE... SİĞİRE... SİĞİRE... SİĞİRE...

YANIS... HAYATİNE... SİĞİRE...

Ooo... Dert dinlemek... teselli... iyice... Hiç ses etmim...

COT!

BAKIMLI KADIN İŞİ... BİRİNE...

BU VAR... HAYATİNE... DİNİ...

AYRILYAM... GELİNCE...

YOĞURT VE... ZARFI... ALIR...

Birisi i yerine bilnlerce paket karışık kuruyemiş getirmiş. Bir şeyler oluyor, bazı müşterilerle bir takım anlaşmalar imzalanıyor, müşteri iyi niyet göstergesi olarak en kaliteli ürünlerden bir kavanoz malı hediy olarak getirip dükkana yavır. Bir hoşluklar, güzel

be yaz lebbeli ve antep fıstığını seçerek yuymuş. Hepimiz elimizdeki karışık kuruyemiş paketleri üzerinde terahil ettiğimiz yemişleri iştaretlesek, bunu da fotoğraf olarak bu mail zincirine ekeylebilirsek, emide birbirini kuruyemiş noktasında tamamlayan insanları eyleyebileceğimiz bir veri tabanı olur. Kuruyemiş yeme deneyimini ve verimini böyle arttırabiliriz. İlgizine sunuyor ve geri dönüşlerinizi bekliyoruz. Erman Çağlar.

İlk cevap yazan iş arkadaşım bu sistemin işleyebileceğini itiraf ediyor, ancak aklına takılan ve uygulamada bizi zor durumda bırakabilecek bir noktayı belirtmeden edemiyordu. "Sevgili Erman, uzun süredir beni en çok heyecanlandıran ve çizimini harekete geçiren fikirin bu oldu. Teşekkürleri! Eminim diğer arkadaşlar da en az benim kadar heyecanlı ve kendi paylarına düğeni yapmaya bir o kadar isteklidirler. Sadece tek bir noktada ufak bir eleştirim olacak. Antep fıstığı çok popüler, çok seilen bir yemiş. İnsanları antep fıstıklanmış başka bir yemişle değişik tokuş emeye yavaşcaıklarını

zanmetmiyorum. Bunun dışında önerdiğim sistemin çalışmaması için bir sebep göremiyorum. Ekte kendii favori kuruyemişlerimi iştarelediğim paketi fotoğrafını bulacaksınız. Bu günün sürkii kültürümüz açısından önemli bir gün olduğuna hissediyorum. Sevgiler, iyi çalışmalar."

Aşında antep fıstığının bir sorun olabileceği akıma gelmişti ancak herkesin kendi mantığıyla bu sorunun açığı ortada olan çözümüne ulaşacağına vanaşmıştım. Ama hayır, illa her şeyi malide yazmalız, malileri işin içinde işin içinde. Yaptığım işi kim bilir kaçınce keş soruladım, bir yandan taş gibi beyaz lebbeliyi diğeri yamultmadan kırmayla çıkarırken istifa fikrini bir kez daha kafamda çevirip ediyordim. Emide sonunda olakızı ama antep fıstığı

yüzünden olmaması daha iyiydi. Sektör küçüldü, böyle şeyler kulaktan kulağa yayılır. Bir sonraki iş görüşmesinde "bir önceki işizinden neden ayrıldınız?" diye sorulacaktır. "Kışisel fikir ayrılıklı ve iğlerin yönetimi noktasında hissettiğim bazı rahatsızlıklar nedeniyle ayrıldım" diyeceğim. Orada karışmadaki insanları antep fıstığı yüzünden ayrılmış mıydı bu? diye düşünmemesi lazım. Altın almaya ve ideal çalışanı oynamaya karar verdim. Bu dans iki kişi de oynar sayın bayan. "Selamlar, hali her değişim için teşekkürler. Antep fıstığı konusunda çok haklısın, üzerinde fikir üretmek bu sorunun üstesinden gelebileceğimiz inyanıyorm. Eminim arkadaşlardan çok daha iyi fikirler gelecektir, ancak benim akıma şöyle bir çözüm geliyor: Antep fıstığını kuruyemiş havuzunda dışında tutabiliriz. Yani herkes kendi karışık kuruyemiş paketinden çıkan antep fıstığını kendisine saklar,

Gölümün üç efendisi.

buylece herkes eşi miktarda antep fıstığı yemiş olur. Anarızdan az da olsa antep fıstığı sevmeyen arkadaşlar çıkacaktır, onlar da antep fıstıklarını eve götürebilirler, akrabalarına ve sevdiklerine insanlara yedirebilirler, ya da yakınlarındaki iş arkadaşlarına ikram edebilirler. Kendi kuruyemiş paketimi göçlettim, antep fıstığının üzerine koyduğum iştareli şimdi, tekrar yükliyorum. Kolay gelsin, Erman."

Bir sonraki mail insan kaynaklarındaki genç bir bayandan geldi. "Ben diğeri olduğum için mail mi? Bir tavır mı var burada? Diyeli kendine dava etmiş, kılıcı hiç kuşanmış bir bireyin savaş ilanı mı? Bu gurur mu, mağdur duruş mu, mağduriyet mi? "Ö gün beni çok kurdınız..." diye olay çıkması sonradan? Bilmiyorum, heyecanlıyım bu kuruyemiş olayıyla ilgili ama bütün ateşimi sandırdılar el birliyle. Eli altına takın elbiseyi yarı anda karışık kuruyemiş yerken görüncü biraz işi sıkıldı zaten. Ben ve diğeryorum, paketini de yanına alıyorum. Ne yaparsanız yapın.

bir dostluğun başlangıcıdır bedava kuruyemiş. Ama bir yandan da kuziderli kabilesi gibi fındık fustika, boncukla, hayvan derisiyle ticaret yürütme bu çağda ne kadar doğru? Para verip aldığımız genç profesyonel pantolonu dökers pantolon üzerinde iğreni duruyorsa, profesyonel yönümü değil de gölümü ön plana çıkartıyorsa; kredi kartına abanıp aldığımız orta-üst segment gömlek kendini üzerinden atmaya uğruyor, bir türlü tü tutumorsa bu biraz da sizin suçunuz. Hal toptancıları gibi "ben sana 100 tenake yağ vereyim, sen bana o kıymette karışık kuruyemiş ver, anlaşalım" tarzında iş yaparsak bu kıyafetlerin aklı karşır. Kendilerini tam konumlayamazlar. İş dünyasında kendini doğru konumlandıramayanlar kaybetmeye mahkumdurlar (diye düymuştum). Yine de allah getirden razı olsun, çok güzel yemişleri kuruyemiş. Genç, yaşlı, stajyer, üst düzey yöneticisi haliken her katmandan insan karışık kuruyemiş bayılıyor, severek yiyor.

Mesaimin bir bölümü kuruyemiş yiyerek, bir bölümü de kuruyemiş paketinin üstündeki karışık kuruyemiş fotoğrafında beğenilmiş kuruyemişleri iştaretleyerek geçli. Beyaz çekirdek, beyaz lebbeli ve antep fıstığı sevdienler; onları yavaşla için aldım. İş arkadaşlarımdan da aynı şeyi yapamamış istidim. Toplu mal attım bütün şirkete. "Selamlar. Ben karışık kuruyemiş paketinden sadece kabak çekirdeği,

Türk Tipi Çarkıfelek

Simdi doğruya doğru, her ülke başka bir ülkede gördüğümüz bir şeyi uygularken kendine göre değiştirir, orasıyla burasıyla oynar, kendine uygun hâle getirir. Buna ilişkin en akıllara zarar örneklerden biri Tank Tarcan'ın sunduğu Çarkıfelek'te Mehmet Ali Erbil'in sunduğu Çarkıfelek mesele. Özel televizyonlar açılınca, yurtdışından apar topar formatlar satın alındı ve bunlardan biri de Çarkıfelek'ti. Amerikan ya da Alman Çarkıfelek programı, enteresandır, bugün hâlâ çok ufak tefek değişiklikleri ama üç aşağı beş yukarı bizim Tank Tarcan'ın sunduğu Çarkıfelek'te aynı şekilde devam ediyor. Ama nedir? Bize yetmedi, Çarkıfelek'i bize yetirmediler.

İlk başladığında, efendi yüzü, saygılı ağırbaşlı bir sunucuya, yarışmacıların çark çevirip yaklaşıp yarım saat damı asma oynamalarının ibaret olan program, aradan geçen yıllarla şarkılı türkümlü danslı, bol indirimli, ağza dev sosis sokmalı, bol cinsel imalı iki saatlik bir freak show'a dönüştü. (Evet, ulan freak show, adama bak, kendi her yerde her yabancılık kelimeyi kullanıyor, burda Türkiye'de pek de karşılığı olmayan bir kavram kullanıyor, hemen mall yazıp çık cik ediyor. Sana söyleyorum iki haftada bir maillerini istemeyen Cem Sermen efsel, seni gidi imlânen ve Türkiye'nin Ubeyd Korbey'i, freak show diyorum işte dahi bakalım!)

Allah için, Çarkıfelek'i sessiz sakin bir yarışma programı olarak yazarız! Türk Tipi Çarkıfelek'i izlediklerinde akulları çıkmadysa ben de bir şey bilmiyorum. Zira Takom elbiseli, TRT haber spikeri tadinada damıların fazla fazla güleriyüzü bir şekilde sundukları yarışmanın Türk Tipi hâlı kafaletti pormodan farkızdır. Arkadaş, bunu tekrar tekrar söylemek gerek, yarışmada dolar indirildi, ağzına cinsel organ çakılmış yapıp, şekilde sosisler sokuldu, diyorum, alıştığımız işin normalmiş gibi geliyor ama soyunarak hava durumu sunan spiker bile daha az ilginç.

Bakın Acun'un sunduğu kutulu yarışmaya: Aynı şey. Başka ülkelerde 25 dakika süren yarışma bizde yeri geldi 3 saat sürdü. Niye sürdüğünü de mantık çerçevesinde açıklamak için Yeni elbette bir televizyon formatını yerleştirmekden daha doğul bir şey olamaz ama bu kadar cılkını çakaraksanız formatı satın almayı da çok gerek yok gibi, doğrudan Güner Ümit gibi

yapıp aileler yarışıyor formatının sağını solunu değiştirip bedavaya da getirebilirsiniz, bilemedim. Evlilik programları çok gündemde mesele, cenebideki programlarda gençler yarışıyor, seviyor, evleniyor ya da evlenmiyor, bizde gençler yaşlas SKK'nın, yapının hesabını yapıyor, daha iki gündün aileler işin içine giriyor. Türk tipi Bachelor, dünürsüz, kına gecesi, kınaynasız Olmuyor? Bachelor'da Pasifikte sırf yapan çiftler, Kismete Olmaz? Bağcılar'da AVM geziyor.

Kendi yaptığımız şeyleri fena yapıyoruz da, dışarıdan alıp getirdiğimiz şeylerin b.kunu çıkmak konusunda çıkartıklarımızın çıkartacaklarını teminat almayız. Çünkü ne alsak, hem şeyin olsun hem donuma değmesinci bir yapıyla almaya çalışıyoruz ki zaten bu da en ünlü geleneklerimizden. "Bac'nın rekonesonjisi alalım, alalım almayalım", mesele, benim ilk kez Peyami Salla'nın Söde Kızlar romanında gördüğüm bir kazağın. Yani fila bir şey alacağız ama o da yarım alacağız. Daha hesappa "iki yönerlin" alacağız, "kötü yönerline" zınhar dokumuyacağız. Dünyanın herhangi bir köşesinde "Türklerin almasını alalım ama sakın tekniğini almayalım", diye konuşan var mı bilmiyorum, belki Nijerya'da falan arada bir gündemde geliyor olabilir ama ondan da emin değilin.

E hep böyle demesek sağın gidip Bac'nın Çarkıfelek'i ni alıyoruz sonra da Devlet Maltaze Ofisi cıddiyetindeki programda don indiriyorsun, onu ne yapacağız gözle abim? Yani böyle batının formatını alıp formatın almasını almamakla, "Yahu Amerika Birleşik Devletleri'nde de var bu format", dedikten sonra formatın ortasında don indirip ağza sosis sokmakla program formatının bütün yazılı, yerleşmiş kurallarını yıkıp koskoca formatı Mehmet Ali Erbil'in eline bırakmakla, kısacası Türk Tipi Çarkıfelek yapmakla nereye varacağın merak ediyoruz.

iyorum... Yalnız, Eşref Paşa'da da var bi elektrik!

Beşiktaş yenilidiği haftalar, küseyi geciktiriyorum, sabaha liyor, salı sabahına, garip ama böyle işte bu...

Trump ne anlar İsveç'ten? Kibirli, mağrur, ırkçı, şist, asosyal başkan, ne anlar sosyal devletten? İhmetli Ecevit'teki ince ruha sahip değil ki, İskandinav gerinden haberdar olsun, o uygarlığı İhmetzini!

Beşiktaş, Burgazada... Galatasaray, Heybeli... Fenerbahçe, İyükada... Kınalıada, Kasımpaşa.

● "Ya seninle, ya sensiz" diye şarkı var ya... Bi yandan "Ya ne olacağıdır" gibi... Öte yandan "Olmak ya da olmamak" gibi de...

Pele'yı herkes bilir, Panenka'yı bilen bilir, Dukadam'ı mlık bilir... Lisedeydim, sanırım Roman, Ducadam konuşuydu Dukadam'ı adlı bir kaleci, penaltı atışlarında beğ naltının dördünü kurtarıyordu... Dukadam, bir gecede efane du... TRT Spor'dan, bilhassa İbrahim Kırkayık'tan rica liyorum, Dukadam'ın penaltı gösterisini versinler yayına...

İstanbul ayrı, Beyoğlu'ndan ayrı, Galata'ndan da ri...

Avizeci, fiyatı hiç konuşmadın, komşu mermerciye iş ptiriyor, iş bitince hakettiği paranın yarısını veriyor ve yle diyor: "Biz birbirimize çakmazsak, bize kim çakar!?"

Üç hafta sonraki Kayseri maçına dikkat et Beşiktaş... rgen Yalçın, şampiyonlara dadanmış durumda... zsesif ve büyük futbol yeteneği Sergen, amman...

Zeki insanların çalışma masası hep dağınık olurmuş. Peki aptalların nasıl olur? Aptalların masası olmaz, daha yapamıyolar bile lan!

AYOL OTURMAYA MI GELDİK??

YÜRÜYÜN GİDİYORUZ!..

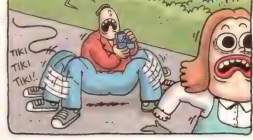
SEN NEDEN DİŞLİK- LERİNİ TAKMIYOSUN?

HAHEM ABİİİ!

ANNECİM!

BAK KARDEŞİM, PELİN BENİM EN YAKIN AKKARDAŞIMDIR. EĞER ONU ÜZERSEN BEN TEŞELLİ EDERİM, YANINDA OLURUM, DESTEK ÇIKARIM VE HOP SEKSİ!

NERDESİN SEN AKŞAMDAN BERİ!

AVA İLK CEMRE DÜŞTÜ!..

E YAPIYOSUN BE ÇEK ELİNİ...

ADINA SINAN HERKEŞ BANA SÜNDÜ DER

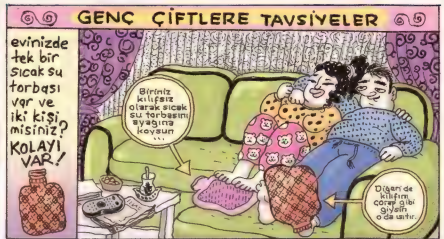
KUARZZ KUARZZ

resimci@icloud.com

$$v(t) = \frac{1}{2} \left(1 + \cos \left(\frac{2\pi}{T} t \right) \right)$$

ARRIVAL

Yataktan az önce kalkmış gibi tipli olanlar yardımlaşma ve dayanışma derneği!

Osluna BEŞİKTAŞ (ismi) koyan çalgın taraftar baba.yıllar sonra başka bir çalgın baba ile dünür olmak Gzeredir...

ESNEK ile GENİS

Yetkin
Gülmen

Furkan ÖZÇOBAN

ÇUKKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
TİKTAYZ SAHİBİ: Uğur Çiğdem
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Yılmaz
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Acar
GENEL MÜDÜR: Özgür Acar
MÜHÜRLEME MÜDÜRÜ: Cömert Aydın

Gratifi: Utku Çelbiç
Koray Pinar, Murat Çelbiç
Kalligrafi: Serdar Saygıdemir
Mühürleme: Mülüm Tahir
Baskı: Baskıhan Çiğdem Yılmaz
Nispetiye Sarıhanlı, Çiğdem Yılmaz

Adres: Akademi Mah. Sütlüce Sok. Hürriyet Apt. 2/Bişik No: 2012 Kat: 2/Bişikli / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 36/39 Faks: 0 (212) 245 63 40 • ISSN 1307-7439
Baskısı: Her Haftada • Yayıncısı: TKT A.Ş. Yayıncısı / İSTANBUL, Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: 099 - 0212 442 22 22
Abonelikler: Türkiye: 190 TL, Amerika: 120\$ Avrupa: 100\$ Ukrayna: 120\$
İletişim: Hürriyet Mah. Sütlüce Sok. Hürriyet Apt. 2/Bişik No: 2012 Kat: 2/Bişikli / İSTANBUL
Tel: 0212 245 53 36/39 Faks: 0 (212) 245 63 40 • ISSN 1307-7439

Hafatik Mizah Dergisi | 23 Şubat 2017 | Sayı: 495
• Yayıncı: Çiğdemli Yayıncılık San. Tic. A.Ş. Yayıncısı ve dağıtım
terimleri için hürriyet.com.tr. Yayıncı ve dağıtım için: hürriyet.com.tr
Hafatik Mizah Dergisi, basım ve dağıtım için Yayıncı ve dağıtım
terimleri için: hürriyet.com.tr

Hafatik Yayıncı Süreli Yayıncı

gelen kutusu

Sezer KORAL

DÜNYANIN EN KISA VE HÜZÜNLÜ ÇİZGİ ROMANI.

öğze sat

Emirhan SERVEREN

Emrehan AKYOLCU

İsimli

ayın tee en Başından Beri şıbbetle arzuladığınız berginiz

HORTLAK

ÇIKTI!..

ÖZER AYDOĞAN

